

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY PLESZEW

- zapis ujednolicony -

załącznik nr 1
do Uchwały nr
Rady Miejskiej w Pleszewie
z dnia

Pleszew, 2015r.

I. PODSTAWA PRAWNA, CEL I ZAKRES OPRACOWANIA ZMIANY STUDIUM	5
II. WYBRANE INFORMACJE O GMINIE RZUTUJĄCE NA KSZTAŁTOWANIE JEJ POLITYKI PRZESTRZENNEJ	10
III. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z UPRZEDNICH ZAŁOŻEŃ PRZEZNACZENIA TERENÓW ORAZ OCENA ISTNIEJĄCEGO ZAINWESTOWANIA	12
IV. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŁADU PRZESTRZENNEGO I WYMOGÓW JEGO OCHRONY	13
V. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DIAGNOZY STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO.	15
V.1. Uwarunkowania w zakresie ochrony przyrody i krajobrazu	15
V.2. Uwarunkowania w zakresie wód otwartych	18
V.3. Uwarunkowania w zakresie terenów leśnych i zadrzewień	23
V.4. Uwarunkowania w zakresie gleb	26
V.5. Uwarunkowania w zakresie środowiska atmosferycznego	28
VI. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DIAGNOZY STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO	34
VII. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WARUNKÓW I JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW, W TYM OCHRONY ZDROWIA	38
VIII. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA	49
IX. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY	50
X. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU PRAWNEGO GRUNTÓW	50
XI. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODREBNYCH	51
XII. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH.	51
XIII. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA UDOKUMENTOWANYCH ZŁOŻ KOPALIN, ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH ORAZ UDOKUMENTOWANYCH KOMPLEKSÓW PODZIEMNEGO SKŁADOWANIA DWUTLENKU WĘGLA.	51
XIV. WYSTĘPOWANIE TERENÓW GÓRNICZYCH WYZNACZONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODREBNYCH	56
XV. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DIAGNOZY SYSTEMU KOMUNIKACYJNEGO GMINY	56
XV1. Układ drogowo-uliczny. Stan i jego krytyczna ocena	56
XV.2. Uwarunkowania wynikające z analizy ruchu	59
XV.3. Uwarunkowania wynikające z układu komunikacji zbiorowej – stan, ocena	59
XVI. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DIAGNOZY SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	60
XVI. 1. Zaopatrzenie w wodę, stan i ocena systemu	60
XVI. 2. System kanalizacji gminy Pleszew, stan i ocena	60
XVI. 3. Zaopatrzenie w energię elektryczną	62
XVI. 4. Zaopatrzenie w gaz, stan i ocena systemu	63
XVI. 5. Gospodarka odpadami	63
XVI. 6. Ciepłownictwo	64
XVI. 7. Telekomunikacja	65
XVI. 8. System melioracji	65
XVI. 9. Radiolinia	65
XVII. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z KONCEPCJI POLITYKI PRZESTRZENNEJ O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, STRATEGICZNYM	66
XVIII. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW	69
XIX. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY	70
XIX.1 GMINA PLESZEW	70

XIX.2 MIASTO PLESZEW	76
1.1. Struktura funkcjonalno-przestrzenna	76
1.2. Strefy funkcjonalno – przestrzenne	77
1.2.1. Strefa A I	77
1.2.2. Strefa A II	77
1.2.3. Strefa A III	78
1.2.4. Strefa A IV	79
1.2.5. Strefa A V	79
1.2.6. Strefa A VI	80
1.2.7. Strefa B I	80
1.2.8. Strefa B II	80
1.2.9. Strefa B III	80
1.2.10. Strefa B IV	82
1.2.11. Strefa B V	82
1.2.12. Strefa B VI	82
1.2.13. Strefa B VII	83
1.2.14. Strefa B VIII	83
1.2.15. Strefa C	84
1.2.16. Strefa D I	85
1.2.17. Strefa D II	85
1.2.18. Strefa D III	86
1.2.19. Strefa E I	86
1.2.20. Strefa II E	87
1.2.21. Strefa E III	87
1.2.22. Strefa E IV	88
1.2.23. Strefa F I	88
1.2.24. Strefa II F	88
1.3. Koncepcja struktury przestrzennej miasta	89
2. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW	90
2.1. Kształtowanie zagospodarowania przestrzennego.....	91
2.2. Ogólne zasady kształtowania terenów zabudowy.....	91
2.3. Zasady kształtowania funkcji w ramach terenów rozwojowych.....	92
2.3.1. Zasady kształtowania terenów mieszkalnictwa	92
2.3.2. Zasady kształtowania terenów usług i drobnej produkcji rzemieślniczej.....	93
2.3.3. Zasady kształtowania terenów produkcyjnych i usługowo-produkcyjnych	94
2.3.4. Zasady kształtowania terenów rekreacji indywidualnej	94
2.4. Zasady kształtowania zabudowy na terenach miejskich	95
3. TERENY WYŁĄCZONE Z ZABUDOWY	95
XX. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	97
XX.1. Polityka ochrony wód otwartych i podziemnych	101
XX.2. Polityka dotycząca eksploatacji surowców i rekultywacji.....	104
XX.3. Polityka dotycząca ochrony środowiska atmosferycznego i ochrony przed hałasem	104
XXI. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO, ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO, WYKORZYSTANIE ICH WALORÓW	109
XXI.1. Ogólne zasady ochrony dziedzictwa kulturowego	109
XXI.2. Uszczegółowione zasady ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków, dóbr kultury współczesnej, krajobrazu kulturowego w zapisie „Studium ...”	109
XXI.3. Zasady polityki przestrzennej miasta w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków	111

XXII. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI	113
XXII.1. Przyjęty model układu komunikacyjnego i jego elementy składowe	113
XXII.2. Zasady kształtowania parametrów podstawowej sieci uliczno-drogowej i sytuowania obiektów budowlanych przy drogach i terenach kolejowych	113
XXIII. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	118
XXIII.1. System wodociągowy i kanalizacyjny	118
XXIII.2. Zaopatrzenie w wodę	119
XXIII.3. Odprowadzenie ścieków	119
XXIII.4. System elektroenergetyczny	120
XXIII.5. Zaopatrzenie w gaz	121
XXIII.6. Telekomunikacja	121
XXIII.7. Melioracje	122
XXIII.8. Gospodarka ciepła	122
XXIII.9. System gazowniczy	122
XXIII.10. Gospodarka odpadami	123
XXIII.11. Infrastruktura techniczna na potrzeby elektrowni wiatrowych	124
XXIII.12. Radiolinia	124
XXIV. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM	124
XXV. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM	126
XXVI. TERENY, OBJĘTE WSKAZANE DO SPORZĄDZENIA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODREBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 400M² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ	131
XXVII. OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE	133
XXVIII. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	134
XXVIII.1. Polityka ochrony terenów leśnych i zadrzewień oraz terenów zalesień	134
XXVIII.2. Polityka ochrony gleb	136
XXIX. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH	138
XXX. OBIEKTY I OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY	138
XXXI. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ	138
XXXII. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI, REKULTYWACJI	138
XXXIII. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH	139
XXXIV. ZABEZPIECZENIE WARUNKÓW OBRONNOŚCI I OBRONY CYWILNEJ	139

XXXV. INTERPRETACJA ZAPISU STUDIUM.....	140
XXXVI. SYNTEZA.....	141

I. PODSTAWA PRAWNA, CEL I ZAKRES OPRACOWANIA ZMIANY STUDIUM

Rada Miejska w Pleszewie podjęła uchwałę Nr XXXVII/471/2014 z dnia 25 września 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Pleszew. Dotychczas na terenie gminy obowiązywały dwa odrębne opracowania tj.:

- 1) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Pleszewa, przyjęte uchwałą nr VIII/82/2011 z dnia 21 czerwca 2011r.
- 2) „Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pleszew”, przyjęta uchwałą nr VIII/83/2011 z dnia 21 czerwca 2011r.

Głównym celem obecnie opracowywanej zmiany studium było przygotowanie projektu w wersji ujednoliconej tj. wspólnej dla miasta i gminy Pleszew. Zmianą studium objęto wybrane obszary na terenie gminy, oraz miasto Pleszew. Tereny podlegające zmianie, w stosunku do dotychczasowych ustaleń przedstawiono na rysunku studium.

Zasadność dokonania zmiany Studium wynikała przede wszystkim z potrzeby posiadania przez Radę Miejską aktualnej wersji STUDIUM, służącej jako podstawa do opracowywania kolejnych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla obszaru gminy lub jego fragmentów w zgodności z aktualną wersją STUDIUM.

Zmiany jakie wprowadzono do studium dotyczą wskazania nowych kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pleszew zgodnie art. 10 ust.2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przy równoczesnym uwzględnieniu istniejących uwarunkowań określonych m.in. w art. 10 ust.1.

W opracowaniu wykorzystano następujące materiały:

- *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Pleszewa, opracowanego w Biurze Architektoniczno – Urbanistycznym w Jarocinie przez zespół autorski:*

mgr inż. arch. Regina Skiba nr uprawnień 184/87

członek ZOIU – Z – 016

mgr inż. arch. Joanna Skiba

mgr inż. arch. Paweł Krysztafkiewicz

mgr Jadwiga Koryńska

studentka Magdalena Urban

- *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pleszew, opracowanego przez firmę „Budplan” Sp. z o.o., mgr inż. Anna Bereś wraz z zespołem.*

Ze względu na fakt, że szereg informacji zawartych w dotychczas obowiązującym studium dla miasta i gminy Pleszew nie straciło na swojej aktualności, odpowiedni materiał zostaje wykorzystany w niniejszej edycji.

Studium jest opracowaniem o charakterze strategicznym (generalnym) jest „osią” systemu planowania przestrzennego na poziomie gminy. W studium oprócz innych określona jest także polityka informacyjna gminy przynajmniej w zakresie gospodarki przestrzennej, która może być częścią strategii informacyjnej gminy zorientowanej na promocję gminy i tworzenie informacyjnych podstaw dla bieżących decyzji administracyjnych i działań organizatorskich.

Podstawowymi zadaniami opracowywanej zmiany studium są:

- Rozpoznanie aktualnej sytuacji gminy, istniejących uwarunkowań oraz problemów związanych z jej rozwojem;
- Ocena stopnia dezaktualizacji ustaleń dotychczas obowiązującego studium;
- Sformułowanie kierunków rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy, a także podstawowych zasad polityki przestrzennej i zasad ochrony interesu publicznego;
- Stworzenie podstaw do koordynacji sporządzania planów miejscowych i wydawania decyzji o warunkach zabudowy wydawanych przy braku planów miejscowych;
- Promocja walorów i możliwości inwestycyjnych gminy.

Na proces sporządzania studium składają się następujące prace (etapy):

- rozpoznanie uwarunkowań rozwoju gminy;
- określenie kierunków zagospodarowania przestrzennego;
- sformułowanie polityki przestrzennej.

Na etapie rozpoznania aktualnych uwarunkowań rozwoju gminy, na podstawie istniejących opracowań oraz przeprowadzonych dodatkowo badań i analiz określa się nowe potrzeby i aspiracje społeczeństwa, władz i grup interesu, główne problemy funkcjonowania gminy, jego zasoby oraz procesy i zjawiska mające wpływ na stan przestrzeni. Rozpoznanie zasobów gminy obejmuje rozpoznanie stanu środowiska przyrodniczego, stanu i funkcjonowania środowiska kulturowego, wyposażenia w infrastrukturę techniczną i transportową, wyposażenia w infrastrukturę społeczną, rozpoznanie potencjału demograficznego i intelektualnego gminy, rozpoznanie potencjału ekonomicznego i gospodarczego, rozpoznanie sytuacji na rynku pracy oraz problemów bezrobocia.

Część prac analitycznych nad studium tworzy rzetelną bazę informacyjną nt. stanu zagospodarowania i funkcjonowania gminy, co pozwoli władzom gminy przygotować i opracować koncepcje rozwoju gminy, miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz podejmować decyzje administracyjne w przypadkach terenów, dla których nie ma planów.

Korzyści wynikające z opracowania studium

- określenie polityki przestrzennej gminy i stworzenie podstaw dobrego gospodarowania jej przestrzenią (polityka prowadzona przez władze gminy)
- usprawnienie funkcjonowania gminy w zakresie gospodarki przestrzennej (wydawanie decyzji, sporządzanie dalszych opracowań planistycznych i programów branżowych)
- łatwość dostępu do informacji poprzez zbudowanie systemu informacyjnego o zagospodarowaniu przestrzennym i funkcjonowaniu gminy.

Zakres opracowania wynika z art. 10, ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Studium zgodnie z cytowaną ustawą nie jest aktem prawa miejscowego i tym samym nie stanowi podstawy do wydawania decyzji administracyjnych (m.in. decyzji o warunkach zabudowy i ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego). Natomiast podejmowane uchwały w sprawie planów miejscowych nie powinny w swych ustaleniach naruszać przyjętych ustaleń studium.

1. W celu „... określenia polityki przestrzennej gminy ... rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy ...”.

W ramach polityki przestrzennej gminy istnieje wymóg określenia „... lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego ...”. Uzupełnienie to jest bardzo istotne i ma swoje konsekwencje w cyt. art. 9 o wiążącym znaczeniu ustaleń „Studium ...” przy sporządzaniu planów miejscowych.

2. Ustawa z 2003 roku wprowadziła obowiązek dokonywania oceny aktualności Studium. Wyniki analizy mają być przekazywane radzie gminy po uzyskaniu opinii właściwej komisji urbanistyczno-architektonicznej. Jest to wymóg proceduralny wprowadzony ustawą z 2003 roku. Rada Miejska zgodnie z art. 32 ust. 2 podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych a w przypadku uznania ich za nieaktualne w całości lub części podejmuje działania, o których mowa w art. 27. Art. 27 z kolei brzmi: „zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane”.
3. Ustawa z 2003 roku podtrzymuje zasadę, że Studium nie jest aktem prawa miejscowego oraz, że takim aktem jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. „Studium ...” stanowi akt kierownictwa wewnętrznego, którego ustalenia obowiązują zarówno Radę Miejską, jak i organy i jednostki Radzie podlegające. Decyzje Rady podejmowane w trybie jej uchwał nie mogą być wzajemnie sprzeczne lub niespójne.
4. Przepisy zawarte w obu ustawach podnoszą konieczność uwzględnienia w „Studium ...” polityki przestrzennej o ponadlokalnym charakterze z tym, że bardziej czytelna jest ta kwestia rozstrzygnięta w ustawie z 2003 roku, wymieniającej imiennie: koncepcję przestrzennego zagospodarowania kraju, strategię rozwoju i plan zagospodarowania przestrzennego województwa a nie tylko ogólne sformułowanie o uwarunkowaniach, celach i kierunkach polityki przestrzennej państwa na obszarze województwa.

Ustawa z 2003 roku mówi o konieczności uwzględnienia w „Studium ...” strategii rozwoju gminy o ile gmina dysponuje takim opracowaniem. Formalnie usankcjonowano więc „Strategię rozwoju gminy”. Do chwili wejścia w życie tej ustawy strategia rozwoju była wymieniana w akcie ustawowym dopiero na szczelbu województwa.
5. W sposób bardziej czytelny niż uprzednio nowa ustawa reguluje tryb i zakres opiniowania rozwiązań przyjętych w projekcie „Studium ...”, wprowadzając wymóg uzyskania opinii o projekcie studium od właściwej komisji urbanistyczno-architektonicznej.
6. Obie ustawy określają co należy „w szczególności” uwzględnić w części dotyczącej fazy uwarunkowań polityki przestrzennej i co „Studium” ma „w szczególności” określać (ustalać) w zakresie polityki przestrzennej.
7. Dokonane porównanie wykazuje, że:

- wspólnym, najistotniejszym elementem jest to, że w dalszym ciągu ustawowy akt prawny uznaje „studium ...” jako formę zapisu polityki przestrzennej gminy uchwalanej przez radę gminy;
- wspólnym obu ustawom jest stwierdzenie, że „studium ...” nie jest aktem prawa miejscowego;
- wspólnymi elementami są także ustalenia dotyczące konieczności uwzględniania w „studium ...” ustaleń wynikających z polityki państwa odnoszonej do danego województwa z tym, że ustawa z 2003 roku precyzuje szereg dokumentów

wyrażających te ustalenia;

- nastąpiło jednak zdecydowane rozszerzenie pola analiz i zakresu „określeń” studium a głównie odnoszących się do tak istotnych problemów, jak:
 - ład przestrzenny (a więc i estetyka),
 - dziedzictwo kulturowe, w tym dotyczących dóbr kultury współczesnej,
 - zagrożenia bezpieczeństwa ludności,
 - potrzeby i możliwości rozwoju gminy,
 - cały szereg kwestii związanych z geologią, kopalinami,
 - inwestycje celu publicznego o różnym znaczeniu (lokalnym, ponadlokalnym),
 - pomniki zagłady i związane z nimi ograniczenia zainwestowania,
 - wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów.

11. W studium określa się w szczególności:

- a) kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów;*
- b) kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy;*
- c) obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego;*
- d) obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;*
- e) kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;*
- f) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;*
- g) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa;*
- h) obszary, na których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m² oraz obszary przestrzeni publicznej;*
- i) obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;*
- j) kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;*
- k) obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych;*
- l) obiekty lub obszary dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny;*
- m) obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami szczególnymi;*
- n) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji;*
- o) granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;*
- p) obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.*

Elaborat opracowania studium składa się z następujących części:

- 1) Uchwały Rady Miejskiej w Pleszewie w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Pleszew,
- 2) załącznika nr 1 do Uchwały:

rysunek studium pt. "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pleszew – uwarunkowania rozwoju", opracowany w skali 1:10 000,
- 3) załącznika nr 2 do Uchwały:

rysunek studium pt. "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pleszew – kierunki rozwoju", opracowany w skali 1:10 000,
- 4) załącznika nr 3 do Uchwały:

część tekstowa - "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pleszew",
- 5) załącznika nr 4 do Uchwały: rozstrzygnięcia o sposobie rozpatrzenia uwag dotyczących projektu zmiany studium zgłoszonych w trakcie wyłożenia do publicznego wglądu.

II. WYBRANE INFORMACJE O GMINIE RZUTUJĄCE NA KSZTAŁTOWANIE JEJ POLITYKI PRZESTRZENNEJ

1. Pleszew jest gminą miejską i stanowi istotny element układów:

a) administracyjnych:

- województwa wielkopolskiego,
- powiatu pleszewskiego,

b) osadniczych:

- strefy podmiejskiej Kalisza,

Miasto Pleszew jest stolicą powiatu pleszewskiego, w którego skład wchodzi następujące gminy:

- gmina Chocz
- gmina Czermin
- gmina Dobrzyca
- gmina Gizalki
- gmina Gołuchów
- gmina Pleszew

2. Gmina charakteryzuje się poziomem zaludnienia rzędu do około 30 236 mieszkańców, z czego ok. 18 000 w mieście, rozbudowanym system szkolnictwa, służby zdrowia, stałym wzrostem standardu wyposażenia w infrastrukturę techniczną.

3. Gmina graniczy od północy gminami Czermin i Chocz, od wschodu z gminami Blizanów i Gołuchów, od południa z gminami Ostrów Wielkopolski i Raszków, od zachodu z gminami Dobrzyca i Kotlin.

4. Gmina Pleszew ma dogodne położenie geograficzne. Krzyżują się tutaj dwie drogi krajowe nr 11 i 12 będące częścią szlaków komunikacyjnych biegnących z północy na południe oraz ze wschodu na zachód. Szczególnie istotną rolę w układzie komunikacyjnym gminy odgrywa planowana budowa drogi ruchu przyspieszonego, na której planowane są dwa węzły komunikacyjne zlokalizowane na terenie gminy. Istniejąca na terenie gminy w miejscowości Kowalew stacja kolejowa posiada bezpośrednie połączenia m. in. z Poznaniem, Szczecinem, Łodzią i Katowicami.

5. Położenie gminy Pleszew w aktywnym gospodarczo i intelektualnie rejonie kraju - wymaga wykorzystania terytorialnych możliwości rozwojowych, korzystnych powiązań komunikacyjnych, których walory mają szansę znacznego wzrostu w ramach realizacji polityki kraju dotyczącej rozbudowy systemu transportowego, rozbudowywanego systemu infrastruktury komunalnej; znacznego nasycenia instytucjami obsługi.

6. Liczba mieszkańców gminy w okresie od 2000 roku do 2005 roku ulegała stałemu zmniejszeniu. Proces ten potwierdza fakt, że w 2000 r. gmina liczyła około 30.056 mieszkańców, w tym 18.404 w granicach miasta, a w 2006 r. 29.682, w tym 17.898 w mieście, spadek zaludnienia wynoszący 129 mieszkańców. Według najnowszych danych z 2014r. gmina jest obecnie zamieszkiwana przez ok. 30 236 osób.

Stan zaludnienia z lat wcześniejszych, kiedy to w roku 1994 gmina liczyła 30.323 mieszkańców, w tym 18.618 w obszarze miasta, w zestawieniu z liczbami z roku 2000,

wskazywał spadek zaludnienia wynoszący 267 osób.

Powyższe dane wskazują, iż liczba ludności pomimo ciągłego obniżania się, utrzymuje tendencję wzrostową w stosunku do lat wcześniejszych.

Struktura ludności według wieku przedstawia tendencję wzrostową wśród grupy ludności w wieku poprodukcyjnym oraz spadkiem liczby urodzeń.

W przypadku braku w najbliższych latach napływu ludności zmieniającego strukturę wiekową, należy podjąć działania adekwatne do sytuacji mającej zaistnieć np. w szkolnictwie, pomocy społecznej, służbie zdrowia.

Bezpośredni wpływ na aktywizację mieszkańców ma dostępność do bazy turystycznej i rekreacyjnej. Gmina Pleszew posiada tereny o walorach rekreacyjnych i turystycznych (Łaszew, Nowa Wieś, Brzezcie, Zawady).

Powierzchnia miasta wynosi 13,19 km², w tym użytki rolne zajmują 10,38 km², lasy 0,0006 km². W roku 1994 ludność miasta liczyła 18 292 osób, w tym 8769 mężczyzn i 9523 kobiety i stanowiła 2,53% ludności województwa kaliskiego ogółem i 5,41% ludności miejskiej województwa. Natomiast wg stanu na 31.12.2004 r. ludność miasta liczyła ogółem 17 892 osoby, w tym 8533 mężczyzn i 9359 kobiet i stanowiła 0,53% ludności województwa wielkopolskiego. Na 31.12.2008 r., ludność miasta liczyła 17 732 osoby, w tym 8516 mężczyzn i 9216 kobiet. W 2013r. liczba ludności miasta zmalała do 17 253 osób.

Gęstość zaludnienia w powiecie pleszewskim wynosiła 87 mieszkańców/ km², co plasowało powiat na 20 miejscu w województwie, a udział ludności miejskiej stanowił 28,9% ogółu ludności i lokowało powiat na 30 miejscu w województwie wielkopolskim.

Miasto Pleszew to ośrodek wielofunkcyjny o funkcjach: administracyjnej, usługowej i produkcyjnej oraz mieszkaniowej z zapleczem rekreacyjno-sportowym. Jako stolica powiatu koncentruje usługi i urządzenia ponadlokalne służące mieszkańcom nie tylko samego miasta, ale również mieszkańcom gminy i powiatu.

Na terenie miasta stopa bezrobocia kształtowała się następująco:

- w roku 2000 - 20,3%
- w roku 2001 - 22,2%
- w roku 2002 - 22,3%
- w roku 2003 - 21,1%
- w roku 2014 - 1745 osób

co przy średniej dla województwa w 2014 r. wynoszącej 9,5% jest wskaźnikiem wysokim, a w następnych latach wynosiła:

- w roku 2004 - 24,3%
- w roku 2005 - 23,2%
- w roku 2006 - 19,2%
- w roku 2007 - 13,6% (Polska 11,4%)
- w roku 2008 - 10,2% (Polska 9,5%)
- w roku 2009 - 12,6% (Polska 10,9%) – dane za wrzesień 2009 r.

Liczba bezrobotnych w mieście i gminie Pleszew:

Rok	Bezrobotni ogółem	Kobiety	18 – 44 lat w wieku mobilnym	Zarejestrowani powyżej 12 miesięcy
2000 rok	3145	1899	2648	1751
2001 rok	3329	1913	2754	1958

2002 rok	3243	1771	2741	1820
2003 rok	3096	1748	2386	1653
2004 rok	2921	1630	2311	1535
2005 rok	2919	1664	2249	1506
2006 rok	2290	1543	1641	1251
2007 rok	1542	1163	1080	700
2008 rok	1218	826	877	426
2009 rok	1658	956	1241	377
2014 rok	1745			

Pomimo tego ludność wykazuje dużą aktywność gospodarczą. Liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarczych na dzień 31.12.2004 r. w mieście wynosiła: 2064 podmioty, a na dzień 31.12.2008 r. wynosiła: 2356 podmiotów oraz na 31.12.2009 r., wynosiła: 2566 podmiotów. W roku 2014 na terenie gminy zanotowano 3140 podmiotów. W Pleszewie zlokalizowane są usługi publiczne o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym oraz rozwijają się usługi komercyjne. Planowane tereny pod lokalizację działalności gospodarczej (przemysł, usługi) stanowią potencjalne źródło wzrostu gospodarczego oraz pozyskiwania nowych miejsc pracy.

III. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z UPRZEDNICH ZAŁOŻEŃ PRZEZNACZENIA TERENÓW ORAZ OCENA ISTNIEJĄCEGO ZAINWESTOWANIA

1. Strategiczną politykę przestrzenną gminy, kierunki zmian w zagospodarowaniu przestrzeni określa „Studium ...”.
Z kolei przeznaczenie terenów na różne formy użytkowania i zagospodarowania określają miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego z zachowaniem wymogu zgodności z przyjętą przez samorząd miasta polityką przestrzenną.
2. Do 31 grudnia 2003 roku aktualnym pozostawał plan ogólny zagospodarowania przestrzennego przyjęty uchwałą Nr XXI/121/87 Rady Narodowej Miasta i Gminy w Pleszewie z dnia 30 grudnia 1987r. Po 1 stycznia 2004 r. moc zachowały jedynie miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego uchwalone po dniu 1 stycznia 1995 r. Uprzednie tracą moc prawną.
3. Stąd zaistniała potrzeba:
 - a) dostosowania „Studium ...” do aktualnych poglądów na uwarunkowania rozwoju i kierunki rozwoju gminy oraz jego uchwalenie;
 - b) zakończenia rozpoczętych i podjęcia nowych opracowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zgodnie z ustaleniami aktualnego „Studium ...”.
4. Uprzednie założenia dotyczące przeznaczenia terenów, a w tym przede wszystkim „Studium z 1999 r.” przewidywały w syntetycznym ujęciu następujące przeznaczenie wyodrębniających się kompleksów terenów:
 - Racjonalne wykorzystanie istniejących terenów zainwestowanych. Nie stwarza się przeszkód w lokalizacji obiektów usługowych w ciągach zabudowy.
Wniosek: problemem jest doprowadzenie istniejącej zabudowy do stanu zgodnego z poczuciem ładu przestrzennego i estetyki przestrzeni;
 - Ograniczenia lokalizacji nowej zabudowy poza terenami zwartej zabudowy.
Wniosek: z uwagi na koszty budowy i eksploatacji urządzeń infrastruktury technicznej oraz ze względów przestrzennych, nowa zabudowa powinna stanowić kontynuację

istniejących ciągów;

- Utrzymanie dotychczasowej funkcji usługowej wsi pomocniczych: Kowalewa, Lenartowic, Brzezia, Taczanowa Drugiego. Na terenach tych wsi postuluje się dalszy rozwój usług o znaczeniu podstawowym – oświata, handel, gastronomia, rzemiosło, usługi służące obsłudze rolnictwa.
- Utrzymanie dotychczasowej funkcji wsi ościennych miasta Pleszewa jako ośrodków koncentracji mieszkalnictwa jednorodzinnego i usług.
- Tworzenie warunków zorganizowanych form wypoczynku i rekreacji o znaczeniu lokalnym w sąsiedztwie projektowanych zbiorników retencyjnych we wsiach: Brzezie, Zawady, Łaszew.
- Tworzenie warunków rozwoju zorganizowanych form działalności gospodarczej poprzez odpowiednie przygotowanie terenu planowanych inwestycji, oraz wyposażenie w niezbędne urządzenia infrastruktury technicznej.
- Zwiększanie udziału nowych form realizacji budownictwa mieszkaniowego, poprzez przygotowanie terenów ofertowych dla prywatnych inwestorów w miejscowościach o największej atrakcyjności budowlanej – tereny wsi sąsiadujących z miastem
- Wspieranie remontów istniejących zasobów mieszkaniowych, szczególnie najstarszych, jako poprawa ogólnych warunków mieszkaniowych na terenie gminy oraz w przypadku obiektów najstarszych jako forma ochrony.

5. Wnioski z analizy dotychczasowego przeznaczenia i zagospodarowania terenów

Tereny zabudowy, głównie jednorodzinnej mają zróżnicowany standard zainwestowania. Przeważnie jest to ograniczony zakres wyposażenia w media (oprócz wodociągów). Standard tego typu zabudowy podnoszą coraz częstsze indywidualne rozwiązania dotyczące gromadzenia ścieków, ogrzewania. Obiekty, szczególnie wznoszone w ostatnich kilkunastu latach, odznaczają się coraz większą estetyką i coraz wyższym poziomem urządzenia przydomowych ogrodów, ogrodzeń oraz urządzenia pomieszczeń sanitarnych i ociepleniem.

Zainwestowanie terenów przemysłowych jest w procesie intensywnych przemian i z pewnością nie zostanie szybko zakończone. Wskazane jest zatem adaptowanie dawnych terenów przemysłowych pod nowe inwestycje z wykorzystaniem istniejącego wyposażenia w infrastrukturę techniczną. Warunki naturalne terenów leśnych stwarzają podstawy do ich wykorzystania dla potrzeb dydaktyczno-rekreacyjnych. Istotnych uzupełnień wymaga zainwestowanie w zakresie elementów infrastruktury komunalnej a szczególnie gazownictwa, ciepłownictwa, kanalizacji.

6. Przeprowadzona analiza uwarunkowań wynikających z dotychczasowego przeznaczenia terenów wskazuje, że generalne kierunki mają swoje uzasadnienie i powinny być podtrzymane.

IV. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŁADU PRZESTRZENNEGO I WYMOGÓW JEGO OCHRONY

1. Zgodnie z obowiązującą ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w planie miejscowym „określa się obowiązkowo” zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego”. W związku z tym, że plan miejscowy musi być zgodny ze „Studium” w konsekwencji w Studium ... należy uwzględnić uwarunkowania wynikające ze „... stanu ładu przestrzennego

i wymogów jego ochrony”.

2. Mały Słownik Języka Polskiego podaje, że ład to „... harmonijny porządek, uregulowany układ ...” Z kolei cytowana ustawa nawiązując do przedmiotu swoich ustaleń uznaje, że „ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego powinny zawierać ... określenie cech elementów zagospodarowania przestrzennego, które wymagają ukształtowania lub rewaloryzacji, oraz określenie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów.

3. Biorąc pod uwagę powyższe, w „Studium ...” wprowadza się następujące zapisy:

- a) rejonu zabudowy niskiej wymagają podniesienia standardu, wyposażenia w urządzenia komunalne oraz urządzenia ulic.

W celu uzyskania widocznego podniesienia poziomu ładu przestrzennego i estetyki realizowane zespoły zabudowy jednorodzinnej wymagają przestrzegania:

- a) ustaleń dotyczących parametrów technicznych ulic,
- b) linii zabudowy,
- c) określanych we wskazaniach warunków zabudowy, parametrów technicznych obiektów i działek budowlanych, tzn. wysokości obiektów, kształtu dachu, intensywności zabudowy, formy ogrodzeń, frontu działek, dopuszczalnych form zabudowy działek, uzbrojenia komunalnego;
- d) szereg kolizji dotyczących ładu przestrzennego wynika obecnie ze wzajemnych relacji pomiędzy różnymi formami zainwestowania i użytkowania terenów.

I tak np.:

- brak harmonijnego współistnienia pomiędzy zabudową mieszkaniową i usługową
- relacje pomiędzy agresywną ekspansją urbanizacyjną a walorami środowiska przyrodniczego zakłócają ład, harmonijny układ pomiędzy walorami dolin rzecznych traktowanych jako korytarze ekologiczne.

Estetyka i funkcjonalność, to dwa komponenty ładu przestrzennego. Na obszarze miasta spotyka się zarówno przykłady funkcjonalnej i uporządkowanej architektury i urbanistyki – często o znaczących walorach historycznych i kulturowych, ale obserwuje się także zabudowę dysfunkcyjną, o niskiej jakości technicznej i walorach estetycznych. Wartość krajobrazu jest w wielu przypadkach obniżona wskutek nieracjonalnej i nie liczącej się z przyrodą zabudowy. Uporządkowania wymagają też tereny przemysłowe oraz po byłej jednostce wojskowej.

Krajobraz miasta wskutek powszechnych w poprzednich okresach zuniformalizowanych wzorców architektonicznych jest w większości nieestetyczny, a chaos budowlany utrzymuje się także obecnie. Wiele ulic i dróg jest w złym stanie technicznym, nie ma wydzielonych chodników, co zmniejsza bezpieczeństwo ruchu pieszego i rowerowego. Ład przestrzenny jest zakłócony również brakiem estetyki i niską funkcjonalnością małej architektury, w tym wielkoformatowych reklam umieszczanych przy drogach wyjazdowych z miasta lub wywieszanych na fasadach domów. Nadmiarowi informacji reklamowej towarzyszy jednocześnie brak ujednoliconych systemów informacji użytkowej. Wiele do życzenia pozostawia również czystość miasta, zaśmiecanie są ulice, fasady domów są często zniszczone, a zaplecza zaśmiecone.

V. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DIAGNOZY STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

V.1. Uwarunkowania w zakresie ochrony przyrody i krajobrazu

Zasoby przyrody dzielą się na zasoby przyrody żywej i nieożywionej. Zasobem przyrody żywej jest biosfera /fitosfera, zoosfera/, natomiast zasoby przyrody nieożywionej to litosfera, hydrosfera i atmosfera.

Biosfera jest chroniona na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody, ustawy o lasach, ustawy Prawo łowieckie. Podstawy ochrony litosfery, hydrosfery i atmosfery zawiera ustawa Prawo ochrony środowiska, ustawa Prawo wodne, ustawa Prawo geologiczne i górnicze, ustawa o odpadach.

Ochrona biosfery polega na poddaniu określonego obszaru lub obiektu przyrodniczego pod ochronę w formie parku narodowego, rezerwatu przyrody, parku krajobrazowego, obszaru chronionego krajobrazu, pomnika przyrody, stanowiska dokumentacyjnego, użytku ekologicznego, zespołu przyrodniczo-krajobrazowego, wprowadzeniu ochrony gatunkowej roślin i zwierząt lub ochrony łowieckiej zwierząt. Ochronie podlegają wszystkie ekosystemy leśne. Lasy o szczególnej roli ekologicznej uznawane są za lasy ochronne/ glebochronne, wodochronne, ostoje zwierząt itp./.

Ochrona litosfery, hydrosfery i atmosfery realizowana jest poprzez:

- określenie standardów jakości środowiska oraz kontrolę ich osiągnięcia, w tym dla obszarów szczególnie chronionych, a także podejmowanie działań służących ich nie przekraczaniu lub przywracaniu,
- limitowaniu korzystania z poszczególnych zasobów /pozwolenia na emisję zanieczyszczeń do atmosfery, na pobór wód i odprowadzanie ścieków, wytwarzanie i składowanie odpadów, przeznaczanie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne/,
- stosowaniu systemu opłat i kar za korzystanie ze środowiska.

Zakres obowiązującej ochrony prawnej i planistycznej zasobów środowiska.

Obszary i obiekty przyrodnicze.

W obszarze gminy Pleszew szczególnej ochronie prawnej podlegają następujące zasoby przyrody żywej i nieożywionej:

Pomniki przyrody (wg danych Starostwa Powiatowego w Pleszewie)

- 3 Brekinie o obwodzie 35, 33, 31 cm i wysokości 11, 9, 11 m.
Taczanów Pierwszy – Nadleśnictwo Taczanów, oddział 174 a.
- Głaz narzutowy o wysokości 35 cm i obwodzie 585 cm.
Nadleśnictwo Taczanów, oddział 174 a.
- Park w Taczanowie, o powierzchni 6, 89 ha, z cennym, wielogatunkowym drzewostanem.

Ochrona drzew pomnikowych polega na zakazie:

- pozyskiwania, niszczenia lub uszkodzania drzew i innych roślin,
- zanieczyszczania terenu i wzniecania ognia,

- umieszczania tablic, napisów i innych znaków nie związanych z ochroną.

Obszary chronionego krajobrazu:

Obszar Dąbrowy Krotoszyńskie Baszków – Rochy – rozciągający się na terenie gminy Pleszew i Dobrzyca o pow. 55 800 ha powołany został Rozporządzeniem Wojewody Kaliskiego Nr 6 z dn. 22 01 1993 r. w celu ochrony unikatowych grądów (starych drzewostanów dębowych)

Obszary Natura 2000:

Uroczyska Płyty Krotoszyńskiej PLH300002

Glinianki w Lenartowicach PLH300048

Użytkowanie terenu w/w obszarów chronionego krajobrazu powinno odbywać się na zasadach racjonalnego wykorzystywania zasobów przyrodniczych i krajobrazowych polegających na:

- utrzymaniu procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów,
- zachowaniu różnorodności gatunkowej,
- zapewnieniu ciągłości istnienia gatunków i ekosystemów,
- kształtowaniu właściwych postaw człowieka wobec przyrody.

Obowiązują następujące zasady zagospodarowania:

- realizacja nowych inwestycji lub modernizacja istniejących nie może kolidować z nadrzędną funkcją obszaru i obniżać jego wartości przyrodniczych i krajobrazowych, w przypadku istniejących uciążliwych budowli lub urządzeń należy podejmować prace zmierzające do zmniejszenia ujemnego oddziaływania tych obiektów na środowisko przyrodnicze,
- na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu mogą być lokalizowane obiekty o charakterze turystyczno-wypoczynkowym w miejscach wyznaczonych w planie zagospodarowania przestrzennego, o ile nie kolidują z zasadniczą funkcją ekologiczną obszaru i nie prowadzą do przekroczenia odpowiednich wskaźników chłonności turystycznej,
- szczególną opieką należy otoczyć obiekty zabytkowe kultury materialnej oraz miejsca pamięci narodowej,
- popierać formy regionalne budownictwa oraz tworzyć warunki do ich rozwoju, zmierzające do wyeksponowania naturalnych walorów krajobrazu,
- obiekty przyrodnicze o najwyższych walorach przyrodniczo-naukowych winny być obejmowane różnymi formami ochrony przyrody i w miarę możliwości udostępniane dla celów turystyczno-poznawczych.

Obowiązują następujące zakazy:

- lokalizacji inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, za wyjątkiem inwestycji realizujących cel publiczny,
- lokalizacji inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska, które uzyskały negatywną ocenę oddziaływania na środowisko,
- lokalizacji nowych lub rozbudowy istniejących obiektów istotnie zmniejszających walory przyrodnicze lub krajobrazowe,
- wydobywania skał i surowców mineralnych za wyjątkiem lokalizacji kopalni piasku, gliny, żwiru i torfu uwzględnionych w planach zagospodarowania przestrzennego,

- o prowadzenia trwałych odwodnień terenu powodujących degradację gleby lub szaty roślinnej oraz odwodnienia nie użytkowanych gospodarczo bagien i torfowisk, zwłaszcza śródleśnych i śródpolnych,
- o dokonywania zmian koryt rzecznych, za wyjątkiem działań związanych z renaturalizacją stosunków wodnych.

Parki podworskie, grupy cennego, wielogatunkowego drzewostanu

Według opracowanego w 1995 r. projektu Krajowej Sieci Ekologicznej ECONET PL – będącego elementem Europejskiej Sieci Ekologicznej – obszarów przyrodniczych powiązanych przestrzennie i funkcjonalnie oraz stanowiących o dziedzictwie przyrodniczym Europy. W Gminie Pleszew w zasięgu Sieci znajduje się dolina Prosny, stanowiąc obszar węzłowy o znaczeniu międzynarodowym (19 – M).

Krajobraz

Krajobraz naturalny na większości obszaru gminy został przekształcony w krajobraz kulturowy/pola uprawne, łąki, pastwiska, tereny budowlane/ o różnym stopniu antropogenizacji. Pozostałe fragmenty krajobrazów naturalnych tworzą mozaikę ekosystemów leśnych i wodno-łąkowych z agrocenozami i terenami zurbanizowanymi. Powstały elementy dysharmonijne /architektura przemysłowa i usługowa/ oraz destrukcyjne /wzrostiska poeksploatacyjne/ obniżające walory krajobrazowe.

Krajobraz ma znikome możliwości regeneracji. Jedynie w przypadku zaprzestania gospodarczego użytkowania gruntów ornych lub łąk i pastwisk uruchamia się proces sukcesji naturalnej w kierunku zarośli i zbiorowisk leśnych. Jest to proces długotrwały, a jego intensywny rozwój jest widoczny w przestrzeni przyrodniczej gminy. Ekosystemy z naturalnych zalesień, najczęściej mają niewielkie walory krajobrazowe i gospodarcze. Konieczne jest kształtowanie krajobrazu i warunków ekologicznych poprzez planowe zalesienia, wprowadzanie zieleni osłaniającej architekturę przemysłową i usługową oraz zieleni rekreacyjnej i ozdobnej.

Uwarunkowania historyczne obszaru

W okresie historycznym struktura przyrodnicza gminy przechodziła zmiany adekwatne do przeobrażeń powodowanych przez gospodarcze użytkowanie zasobów. Kolejne stadia jego przeobrażeń to:

- wylesienie terenu na rzecz pól uprawnych,
- modyfikowanie fizycznych i wodnych (w ostatnich kilku dekadach również chemicznych) właściwości gleb stosownie do potrzeb bieżącej produkcji rolnej,
- przejmowanie terenów rolnych i leśnych na cele budownictwa ,
- odwadnianie śródpolnych, śródleśnych i dolinnych terenów podmokłych i zabagnionych i związany z tym ubytek powierzchni olsów i łągów,
- likwidacja zadrzewień i zakrzewień śródpolnych wraz z postępującą mechanizacją produkcji rolnej.

Istotnymi czynnikami wywierającymi wpływ na kształtowanie osadnictwa i warunki życia mieszkańców są elementy środowiska przyrodniczego. Dla rozwoju miasta i jakości życia jego mieszkańców najważniejszymi są przedstawione poniżej uwarunkowania zewnętrzne wynikające ze struktur przyrodniczych:

- dolina rzeki Ner jako główny ciąg ekologiczny miasta
- istniejące niewielkie obszary leśne
- zieleń parkowa, skwery, aleje drzew itp.

Na terenie miasta nie występują obszary prawnie chronione. Bardzo ważnymi elementami przyrodniczymi są znajdujące się na terenie gminy Pleszew obszary zasobowego zbiornika wód czwartorzędowych. Sprzyja to zaopatrzeniu ludności gminy i miasta w wodę, ale jednocześnie zobowiązuje do generalnego rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej; miasto posiada oczyszczalnię ścieków zlokalizowaną na obszarze gminy w miejscowości Zielona Łąka.

Poza warunkami korzystnymi należy także zwrócić uwagę na sytuacje konfliktowe, szczególnie:

- duże zanieczyszczenie rzeki Ner.

W przestrzeni ekologicznej miasta wyróżnia się następujące obszary:

- dolinę rzeki Ner częściowo zakłóconą zabudową przemysłową i mieszkaniowo-usługową,
- doliny cieków melioracyjnych podstawowych i szczegółowych,
- rolnicze przestrzenie produkcyjne w północno- i południowo-zachodniej części miasta z niewielkimi enklawami lasów oraz ogrodami działkowymi,
- rolnicze przestrzenie produkcyjne we wschodniej części miasta.

Stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego jest podstawowym elementem określającym jakość życia mieszkańców. W celu właściwego gospodarowania zasobami przyrody zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju przyjętą przez Sejm RP w polityce ekologicznej państwa, a w rezultacie dążenie do poprawy jakości życia (określa to deklaracja zawarta w Europejskiej karcie zagospodarowania i planowania przestrzennego) przedstawia się w studium identyfikację najważniejszych uwarunkowań przyrodniczych (zagrożeń i walorów), a także możliwości ich wykorzystania dla rozwoju różnorodnych funkcji.

Z przeprowadzonej analizy środowiska przyrodniczego wynika, że:

- środowisko miasta wolne jest od dużych zagrożeń i obciążeń środowiska – relatywnie niski stopień skażeń zakładów oddziałujących negatywnie na środowisko,
- miasto posiada korzystne warunki ekologiczne,
- miasto jest stosunkowo ubogie w zasoby przyrodnicze – niska lesistość i uboga sieć hydrograficzna,
- oddziaływania negatywne na środowisko mają charakter lokalny i ich rozwiązywanie może być dokonane środkami lokalnymi.

V.2. Uwarunkowania w zakresie wód otwartych

Gmina Pleszew położona jest w lewobrzeżnej części zlewni rzeki Prosny. Prosna na odcinku ok. 9 km stanowi północno-wschodni fragment granicy gminy. Charakteryzuje się zmiennymi stanami wód z przewagą stanów niskich latem i wysokich podczas wiosennych roztopów (minimalny 2,69 m /s i max 150m /s). Rzeka Prosna zbiera z terenu gminy wody Neru, Sobkowiny, Giszki, Kobyłki i kilku mniejszych bezimiennych cieków oraz rowów melioracyjnych.

Największym dopływem Prosny jest Ner płynący w szerokiej dolinie rowem o szerokości 1 -1,5 m. Ner jest w zachodniej części uregulowany, na obszarze miasta zaś płynie częściowo krytym kanałem. Ciek ten charakteryzuje się najwyższymi stanami wody w okresie wiosennych roztopów. Wtedy niżej położone fragmenty doliny ulegają zalaniu. Na rzece Ner wybudowano suche zbiorniki przeciwpowodziowe. Doliny Prosny, Neru, Giszki i Sobkowiny są miejscami zabagnione.

Pod względem zasobności w wody powierzchniowe Gmina Pleszew jest dość uboga. Przez

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pleszew

teren gminy przepływa również na odcinku 7,44 km Kanał Grodziski (Źródło: „Plan operacyjny bezpośredniej ochrony przed powodzią 2002 r.”).

Jednolite części wód powierzchniowych (JCWP), znajdujące się w granicach gminy Pleszew przedstawiono w tabeli:

Eu kod JCWP	Nazwa JCWP	Typ JCWP	Status JCWP	Ocena stanu	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Cele środowiskowe JCWP
PLRW600016184929	Trzemna (Ciemna)	Potok nizinny lessowo-gliniasty	Naturalna	Zły	Zagrożona	Dobry stan ekologiczny
PLRW6000161849329	Giszka	Potok nizinny lessowo-gliniasty	Naturalna	Zły	Zagrożona	Dobry stan ekologiczny
PLRW60001618496	Pleszewski Potok	Potok nizinny lessowo-gliniasty	Naturalna	Zły	Zagrożona	Dobry stan ekologiczny
PLRW6000161849729	Garbacz	Potok nizinny lessowo-gliniasty	Naturalna	Umiarkowany	Niezagrożona	Dobry stan ekologiczny
PLRW60001618524	Lutynia do Radowicy	Potok nizinny lessowo-gliniasty	Naturalna	Zły	Zagrożona	Dobry stan ekologiczny
PLRW600017184936	Dopływ spod Bielaw	Potok nizinny piaszczysty	Naturalna	Umiarkowany	Niezagrożona	Dobry stan ekologiczny
PLRW600016184949	Ner	Potok nizinny piaszczysty	Silnie zmieniona	Zły	Zagrożona	Dobry potencjał ekologiczny
PLRW600019184999	Prosna od dopływu z Piątka Małego do ujścia	Rzeka nizinna piaszczysto-gliniasta	Silnie zmieniona	Słaby	Zagrożona	Dobry potencjał ekologiczny

Źródło: Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu.

W tabelach przedstawiono wyniki badań:

- stanu chemicznego Prosny w punkcie pomiarowo-kontrolnym Prosna – Ruda Komorska na podstawie wyników badań z 2013 r.,
- potencjału ekologicznego Neru w punkcie pomiarowo-kontrolnym Ner – Rokutów na podstawie wyników badań z 2010 r.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pleszew

Lp	Wskaźnik jakości wody	Jednostka miary	Liczba prób	Minimum	Data	Maksimum	Data	Średnia roczna*	Percentyl 90*	Granica oznaczalności**	Niepewność pomiaru % ¹⁾	Klasa wskaźnika jakości wód
Elementy chemiczne												
1.	Kadm i jego związki	µg/l	12	0,02	4 próbki	0,098	2013-10-02	0,0521	0,0954	0,04	22	stan dobry
2.	Endosulfan	µg/l	12	0,00025	wszystkie próbki	0,00025	wszystkie próbki	<0,00025	0,00025	0,0005	-	stan dobry
3.	Rtęć i jej związki	µg/l	12	0,005	2013-01-07, 2013-05-07, 2013-07-01	0,1386	2013-04-03	0,0391	0,1023	0,01	20	stan poniżej dobrego
4.	Benzo(g,h,i)perylen	Σ µg/l	12	0	wszystkie próbki	0	wszystkie próbki	0	-	0,0004	-	stan dobry
5.	Indeno(1,2,3-cd)piren									0,0004	-	
6.	DDT całkowity	µg/l	12	0,00015	9 próbek	0,0007	2013-05-07	0,0002	-	0,0003	32,8	stan dobry

Wypełnienie kolorem żółtym – wartość na podstawie której klasyfikowano wskaźnik.

* Do obliczeń średniej rocznej oraz percentyla 90 przyjęto granicę oznaczalności, która obowiązywała przez większość okresu badawczego.

**Podana wartość dotyczy granicy oznaczalności, która obowiązywała dla największej liczby próbek w roku.

<, 0 – obliczona wartość średnia znajduje się poniżej granicy oznaczalności.

Klasyfikacja elementów chemicznych w punkcie pomiarowo-kontrolnym i w jednolitej części wód

Klasa elementów chemicznych – stan poniżej dobrego

KATEGORIA WÓD: CIEKI

Wody silnie zmienione

– typ 19 (rzeka nizinna piaszczysto - gliniasta)

Jednolita Część Wód (JCW):

– nazwa – Prosna od Dopływu z Piątka Małego do ujścia

– kod – PLRW600019184999

Lokalizacja punktu pomiarowo-kontrolnego (ppk):

nazwa ppk – Prosna – Ruda Komorska

kod ppk – PL02S0501_0858

kilometr biegu cieku – 2,8

współrzędne geograficzne ppk: 17°39'59,51" 52°7'13,72"; 17,665564; 52,120981

Gmina: Pyzdry

Powiat: wrzesiński

Dorzecze: Odra

RZGW: Poznań

Źródło: Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu Wyniki badań potencjału ekologicznego wód w punkcie pomiarowo-kontrolnym Ner – Rokutów na podstawie wyników badań z roku 2010.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pleszew

Lp.	Wskaźnik jakości wody	Jednostka miary	Liczba prób	Minimum	Data	Maximum	Data	Średnia roczna	Klasa wskaźnika jakości wód
1.	Temperatura wody	°C	11	0,9	30.12.1899	22,1	2010-07-12	10,527	II
2.	Odczyn	pH	11	7,5	2010-11-02	8,1	2010-04-12	7,791	I
3.	Tlen rozpuszczony	mg O ₂ /l	11	7,45	30.12.1899	12,98	2010-03-08	10,367	I
4.	BZT ₅	mg O ₂ /l	11	2,6	2010-10-04	6,0	2010-03-08	3,559	II
5.	Ogólny węgiel organiczny	mg C/l	11	6,39	2010-11-02	9,16	2010-03-08	7,581	I
6.	Azot amonowy	mg NNH ₄ /l	11	0,04	2010-10-04	5,06	2010-02-08	0,767	poniżej stanu dobrego
7.	Azot Kjeldahla	mg N/l	11	0,93	2010-04-12	5,44	2010-02-08	1,749	poniżej stanu dobrego
8.	Azot azotanowy	mg NNO ₃ /l	11	7,6	2010-02-08	14,76	2010-03-08	12,276	poniżej stanu dobrego
9.	Azot ogólny	mg N/l	11	12	2010-08-16	17,7	2010-03-08	14,105	poniżej stanu dobrego
10.	Fosfor ogólny	mg P/l	11	0,14	2010-02-08	0,575	2010-07-12	0,3	poniżej stanu dobrego
11.	Przewodność w 20 °C	μS/cm	11	737	2010-08-16	846	2010-02-08	778,273	I
12.	Makrofitowy indeks rzeczny	indeks	1	18,6	2010-08-05	18,6	2010-08-05	-	IV

Komentarz:

Wypełnienie kolorem zielonym – określenie klasy wskaźnika na podstawie wartości maksymalnej lub minimalnej.

Klasa elementów fizyczno-chemicznych: jeden lub więcej badanych wskaźników jakości wód wchodzących w skład elementów fizykochemicznych przekracza wartości określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia dla klasy II

Klasa elementów biologicznych – IV

KATEGORIA WÓD: WODY SILNIE ZMIENIONE

Potok

– typ 17 (potok nizinny piaszczysty)

Jednolita Część Wód (JCW):

– nazwa – Ner

– kod – PLRW600017184949

Lokalizacja punktu pomiarowo-kontrolnego (ppk):

nazwa ppk – Ner - Rokutów

kod ppk – PL02S0501_0818

kilometr biegu cieku – 0,5

współrzędne geograficzne ppk: 17°55'46,85" 51°54'51,13"; 17,929299; 51,913773

Gmina: Pleszew

Powiat: pleszewski

Dorzecze: Odra

RZGW: Poznań

Klasa elementów fizyczno-chemicznych: jeden lub więcej badanych wskaźników jakości wód wchodzących w skład elementów fizykochemicznych przekracza wartości określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia dla klasy II

Klasa elementów biologicznych – III

Biorąc jednak pod uwagę niewielką ilość istniejącej sieci kanalizacji sanitarnej oraz stan czystości monitorowanych cieków wodnych, można przypuszczać, że pozostałe, istniejące na terenie gminy cieki, a przede wszystkim te przepływające przez niekanalizowane miejscowości, również prowadzą wody w znacznym stopniu obciążone zanieczyszczeniami bakteriologicznymi.

Kolejnym poważnym źródłem zanieczyszczeń wód jest uprawa roli i hodowla zwierząt. Stosowane w rolnictwie nawozy sztuczne i pestycydy w znacznej części spłukiwane są z wodami opadowymi do cieków wodnych, powodując ich zanieczyszczenie.

Stosunki wodne w gminie modyfikowane są ponadto licznymi urządzeniami wodnymi służącymi kształtowaniu zasobów wodnych oraz korzystaniu z wód. Należą do nich budowle piętrzące i upustowe, rowy melioracyjne, zbiorniki wodne oraz obiekty służące ujmowaniu wód podziemnych. Bardzo rozległych zmian w stosunkach wodnych dokonała regulacja rzek i melioracje, szczególnie w dolinach, powodując przyspieszony odpływ wód z dorzeczy oraz obniżenie poziomu wód gruntowych w dolinach. Ze względu na brak systematycznych prac konserwacyjnych obserwuje się zjawisko naturalizacji stosunków wodnych w dolinach powodowane zamulaniem den dolin rzecznych / spowalnianie odpływu oraz zarastaniem i zamulaniem rowów melioracyjnych / podnoszenie poziomu wód gruntowych. Zaprzestanie użytkowania gospodarczego łąk uruchamia zjawisko sukcesji naturalnej w kierunku zbiorowisk zaroślowych i leśnych.

Wody powierzchniowe i płytkie wody gruntowe w utworach czwartorzędowych porowych lub organicznych wykazują znaczną odporność na degradację i stosunkową dużą zdolność do regeneracji w procesach biologicznych i biochemicznych samooczyszczania się. Na zdolność samooczyszczania się wód rzeki ma wpływ stopień rozcieńczenia zanieczyszczeń /ścieków/, sedymentacja zawieszin dostających się do rzeki na dnie, adsorpcja / powstawanie błon biotycznych, w których osiedlają się bakterie i pierwotniaki rozkładające substancje organiczne/, pobieranie tlenu przez wodę rzeczną, mineralizacja związków organicznych. Najbardziej ekonomiczny, szybki i kompletny, kończący się zupełną mineralizacją zanieczyszczeń jest tlenowy rozkład materii organicznej. W warunkach beztlenowych zachodzą niepożądane procesy gnicia i fermentacji/ Główną rolę w procesie samooczyszczania się wód przypisuje się organizmom występującym w peryfitonie tzn. roślinnym i zwierzęcym zespołom organizmów obrastających rośliny podwodne i przedmioty wystające nad dnem. W ich skład wchodzi: glony, bakterie saprofityczne i pierwotniaki oraz organizmy żyjące w bentosie, czyli w osadzie dennym/ gąbki, skąposzczety, mięczaki, pijawki i larwy owadów. Pośrednią, lecz bardzo ważną rolę odgrywają inne zwierzęta wodne należące do pełzaków, orzęsków, wrotków, sinic i wiciowców. Wszystkie te zwierzęta żywią się bakteriami, grzybami i glonami, oczyszczając w ten sposób środowisko wodne od nadmiaru bakterii. Końcowym efektem procesu samooczyszczania się wód jest całkowita mineralizacja zanieczyszczeń organicznych /stabilizacja/, i powrót do normy /pierwotnej równowagi/ stanu biologicznego i chemicznego zbiornika. Na przebieg procesów samooczyszczania się wód mają wpływ również takie warunki środowiskowe jak odczyn wody /pH/, temperatura wody, warunki klimatyczne oraz zabudowa rzeki.

W obszarze Gminy Pleszew rzeki zostały uregulowane. W rzekach uregulowanych często zmniejsza się natlenienie wody z powodu wzrostu głębokości i na ogół spada intensywność

fotosyntezy. Powoduje to pogorszenie się warunków samooczyszczania się wód i może doprowadzić do deficytów tlenowych. Jednocześnie ze wzrostem prędkości przepływu wody intensywność samooczyszczania rośnie. Budowa konstrukcji piętrzących, tworzących stopnie wody może mieć wpływ negatywny i pozytywny w zależności od warunków hydrologicznych oraz od stanu zanieczyszczenia wody. Przy przepływie przez jazy może nastąpić dodatkowe natlenienie wody na ogół jednak, przy dużym zanieczyszczeniu, budowa jazów pogarsza jakość wód.

Dolina rzeczna Neru wraz z dolinkami bocznymi stanowią ważne ciągi ekologiczne o wysokiej aktywności przyrodniczej.

Rzekę Ner charakteryzują nierównomierne i niskie przepływy, co czyni ją podatną na zanieczyszczenia. W okresie bardzo wysokich przepływów istnieje zagrożenie powodziowe. Dla zniwelowania tego zagrożenia zrealizowano zbiornik przeciwpowodziowy w Kowalewie i planuje się też budowę zbiorników retencyjnych na Nerze – zbiorniki: „Łasew”, „Przedziałki” i „Brzezie”. Stan sanitarny cieków nie jest zadowalający. WIOŚ w Poznaniu, w ramach monitoringu diagnostycznego w roku 2010, określił potencjał ekologiczny Neru w punkcie pomiarowo-kontrolnym Ner – Rokutów – wyniki badań potencjału ekologicznego zostały przedstawione w uwarunkowaniach studium dotyczących gminy Pleszew.

Teren miasta Pleszewa położony jest poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych wymagających szczególnej ochrony. We wschodniej części gminy wzdłuż Proсны ciągnie się Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 311 w piętrze czwartorzędowym mający charakter porowy i wymagający wysokiej ochrony i miejscami najwyższej ochrony.

Jego zasoby dyspozycyjne wynoszą 123,0 tys. m³/d, a średnia głębokość sięga 30 m. Poniższa tabela przedstawia zestawienie parametrów charakterystycznych dla GZWP.

V.3. Uwarunkowania w zakresie terenów leśnych i zadrzewień

W gminie Pleszew naturalne biocenozy leśne zostały na większości obszaru gminy zamienione na pola uprawne oraz łąki w dolinach rzek. Lasy, które w przeszłości zajmowały większe powierzchnie gminy, obecnie zajmują jedynie 14,5 % jej powierzchni. Tak daleko idące zmiany siedliskowe doprowadziły do zmian zoocenotycznych. Zmieniły się również warunki siedliskowe w dolinach rzek na skutek regulacji rzek i melioracji szczegółowych w dolinach i zagospodarowania pomelioracyjnego. Naturalne ekosystemy łęgowe zostały przekształcone w łąki gospodarcze. Generalnie, na przestrzeni wieków, bioróżnorodność terenu zmalała na poziomie ekosystemowym, siedliskowym i gatunkowym. Część zmian ma charakter nieodwracalny, natomiast możliwa jest renaturyzacja zbiorowisk roślinnych w dolinach rzek oraz renaturyzacja lub odtworzenie na znacznych powierzchniach zbiorowisk leśnych.

Odporność ekosystemów leśnych – najbardziej dynamicznej formacji roślinnej w umiarkowanych szerokościach geograficznych – ocenia się wieloaspektowo, jako:

- biotyczne czynniki patogenne /mikroorganizmy, masowe pojawy szkodników, przegęszczone populacje ssaków roślinożernych,
- abiotyczne /np. pożary, wiatr, ekstremalne temperatury/,
- zanieczyszczenia przemysłowe,
- użytkowanie rekreacyjne.

Im większa zgodność składu gatunkowego drzewostanu z siedliskiem, tym większa jego odporność na antropopresję i zagrożenia, zwłaszcza biotyczne. W gminie Pleszew występują siedliska lasu świeżego, boru mieszanego świeżego oraz grądy i łęgi. Drzewostany wykazują znaczną zgodność z siedliskami i dużą odporność na czynniki degradujące biotyczne (np. masowe

pojawy owadów roślinożernych)

i abiotyczne (np. pożary, huragany). Zagrożenie pożarowe potęguje penetracja rekreacyjna.

Dla potrzeb planistycznych najczęściej jest stosowana tzw. klasyfikacja kompleksowej odporności siedlisk leśnych na czynniki antropogeniczne /przemysł, rekreację, a z czynników środowiskowych – na biotyczne. Przyjęta skala odporności siedlisk przedstawia się następująco:

- bór suchy i bór świeży - bardzo mała odporność /1/,
- bór wilgotny i bór bagieny - mała odporność /2/,
- ols, bór mieszany i bór mieszany wilgotny - mała odporność /3/,
- las mieszany i las mieszany wilgotny- średnia odporność /4/,
- las świeży i las wilgotny - duża odporność /5/,
- ols jesionowy - bardzo duża odporność /6/.

Z klasyfikacji tej wynika, że na terenie gminy Pleszew do najbardziej odpornych należą siedliska lasów świeżych, których powierzchniowo jest najwięcej - duża odporność /5/. Bory mieszane świeże i bory świeże występujące głównie na NE charakteryzują się małą odpornością /3/. Większość lasów, zwłaszcza dużych kompleksów, stanowi własność państwa. Lasy prywatne, stanowiące ok. 17 % powierzchni leśnych, występują zazwyczaj w postaci niewielkich, izolowanych płatów. Wiekowo najstarsze są drzewostany dębowe, w zasięgu Obszaru Chronionego Krajobrazu, natomiast w wieku drągów i młodników (głównie sosnowych) znajduje się większość formacji sztucznych na siedliskach borowych, zarówno wśród lasów prywatnych jak i państwowych.

Dla zagospodarowania przestrzennego gminy Pleszew istotne znaczenie ma odporność zbiorowisk roślinnych na rekreację. Wg dostępnej literatury największą odporność wśród zbiorowisk leśnych na użytkowanie rekreacyjne cechuje grądy -wielogatunkowe lasy liściaste z przewagą dębu szypułkowego, natomiast spośród zbiorowisk nieleśnych – wikliny nadrzeczne.

Niski - poza dąbrowami - próg odporności biocenoz w Gminie Pleszew na degradację wynika z radykalnej zmiany struktury użytkowana terenu z leśnego na rolnicze. W takiej sytuacji szczególnego znaczenia nabierają mało przekształcone zbiorowiska leśne i nieprzydatne dla rolnictwa enklawy zbiorowisk nieleśnych, ponieważ jako przetrwalniki ekosystemów pierwotnych stanowią jedyną bazę odbudowy równowagi biologicznej i naturalnych stosunków ekologicznych.

Gmina Pleszew charakteryzuje się niskim wskaźnikiem lesistości wynoszącym 14,41% (średnia dla województwa wielkopolskiego 25,5 %, a dla kraju 28,9%). Na terenie miasta wskaźnik lesistości wynosi 0,41%. Największe niewielkie kompleksy leśne występują w południowej części miasta; są to lasy mieszane. Oprócz tego pozostała zieleń w mieście jak: parki, zieleńce, zieleń ogrodów działkowych, zieleń cmentarna, zieleń przydrożna, zieleń śródpolna wzbogaca system ekologiczny.

Na terenie miasta znajdują się następujące parki:

- Park Miejski o pow. 2,36 ha w rejonie ul. Ogrodowej, Słowackiego i Bogusza,
- Planty (park leśny) ze stawami w rejonie ul. Mickiewicza i Sportowej,
- Park Dzieciątka Jezus (ogród jordanowski) u zbiegu ulic Prokopowskiej i Niesiołowskiego,
- Park podworski przy ul. Malinie z II poł. XIX w.

W systemie ekologicznym miasta ważną rolę odgrywa zieleń ogrodów działkowych. Jest ich 15 z 1225 działkami i zajmują pow. 49,47 ha.

L.p.	Nazwa	Adres	Pow. w ha	Liczba działek
1.	Ks.K. Niesiołowskiego	ul. Prokopowska	4,39	119
2.	T. Kościuszki	ul. Wierzbowa	2,53	42
3.	A. Mickiewicza	ul. Wierzbowa	3,05	66
4.	Przodowników Pracy	ul. Wierzbowa	4,42	120
5.	J. Kochanowskiego	ul. Wierzbowa	1,65	35
6.	1000-lecia Państwa Polskiego	ul. Armii Poznań	7,82	193
7.	Wojska Polskiego	ul. Armii Poznań	4,25	114
8.	H. Sienkiewicza	ul. Wierzbowa	1,59	41
9.	Drukarska	ul. Wierzbowa	1,78	49
10.	Powstańców Wlkp	ul. Prokopowska	3,61	105
11.	Urbańskiego	ul. Kaliska	1,57	36
12.	Powstańców Pleszewskich	ul. Bałtycka	5,38	138
13.	Lecha	ul. Kaliska	5,12	116
14.	Kalina	ul. Kaliska	1,06	37
15.	Stokrotka	ul. Bałtycka	1,25	26
	Ogółem		49,47	1225

W rejonie osiedli mieszkaniowych występują zieleńce. Mają one znaczenie ekologiczne i urbanistyczno-estetyczne.

Zieleń cmentarna:

- *Cmentarz Katolicki przy ul. Kaliskiej* będący pod zarządem parafii p.w. Ściecia św. Jana Chrzciciela. Powierzchnia terenu wynosi 2,08 ha. drzewostanu występują lipy i brzozy,
- *Cmentarz Katolicki przy ul. Poznańskiej* będący pod zarządem parafii św. Floriana. Powierzchnia terenu wynosi 0,45 ha. Z drzewostanu występują lipy,
- *Nowy Cmentarz Komunalny przy ul. Piaski* – powierzchnia terenu wynosi 10,38 ha. Cmentarz stosunkowo słabo zadrzewiony,
- *Cmentarz Ewangelicki przy Al. Wojska Polskiego* – powierzchnia terenu wynosi 1,45 ha. Cmentarz w chwili obecnej jest zamknięty i zaniedbany, widoczne ślady dawnego założenia głównych alei. Liczne stare drzewa zwłaszcza robinie i klony,
- *Cmentarz Żydowski przy ul. Mieszka I* – z dawnego założenia pozostała duża kępa drzew głównie kasztanowców.

Obszary rolne przedstawiają pewną wartość pod względem szaty roślinnej, gdyż bogata roślinność tworzona przez gatunki synantropijne porastająca miedze wzbogaca krajobraz zarówno w sensie ekologicznym jak i estetycznym. Wskazane jest wzmocnienie systemu ekologicznego miasta poprzez wprowadzanie zadrzewień i zakrzewień śródpolnych i przydrożnych.

V.4. Uwarunkowania w zakresie gleb

Według spisu powszechnego struktura zagospodarowania ziemi na terenie gminy przedstawiała się następująco:

Obszar Gminy	18.015 ha	
Użytki rolne	13.573 ha,	co stanowi 75,34 % powierzchni gminy,
z czego :		
- grunty orne	12.595 ha,	
- łąki i pastwiska	880 ha,	
- sady	98 ha.	

Lasy i grunty leśne 2.609 ha co stanowi 14,48 % powierzchni gminy.

Pozostałe grunty i nieużytki zajmowały powierzchnię 1.833 ha (10,17 %) powierzchni gminy.

Aktualnie użytki rolne zajmują powierzchnię 13.536 ha co stanowi 75,14 % powierzchni gminy a struktura gruntów rolnych wg klas bonitacyjnych przedstawia się następująco:

- klasa II -42 ha,
- klasa IIIa - 2 278 ha,
- klasa IIIb -1 094 ha,
- klasa IVa - 2 893 ha,
- klasa IVb - 1 031 ha,
- klasa V - 3 825 ha,
- klasa VI - 1 539 ha.

Na obszarze miasta występują dość dobre gleby, zwłaszcza w części południowo-zachodniej, północno-zachodniej i wschodniej znajdują się większe kompleksy gleb III i IV klasy bonitacyjnej. Użytki zielone występują w dnach dolin rzecznych i rowów melioracyjnych.

Pomimo, że nowelizacja ustawy z dnia 3 lutego 1995 r., o ochronie gruntów rolnych i leśnych dokonana ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r., o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych wyłączyła obszary miast z konieczności ochrony gruntów, w sporządzanym studium wyłącza się, o ile to możliwe, z zabudowy grunty o dobrych klasach bonitacyjnych. Nowa zabudowa powinna być koncentrowana w pobliżu terenów już zainwestowanych. Ponadto na cele inwestycyjne powinny być wykorzystywane w pierwszej kolejności tereny o słabych glebach.

Gleby, w zależności od swej wartości, odznaczają się różną przydatnością dla rolnictwa. Można je podzielić na 6 grup:

- 1) gleby brunatne wylugowane, bielcowe, czarne ziemie, czarne ziemie zdegradowane, i częściowo mady – to IIIa - IVa klasa gruntów ornych,
- 2) gleby jak wyżej, różniące się niższą klasą bonitacyjną i żyznością,
- 3) czarne ziemie właściwe i zdegradowane, lokalne mady wytworzone z glin i ilów,
- 4) czarne ziemie oraz gleby brunatne wylugowane i bielcowe IVb - VI klasy użytków rolnych,
- 5) gleby brunatne wylugowane wytwarzane z piasków luźnych,
- 6) gleby murszowe i mułowe i mułowo-torfowe, mady i czarne ziemie, które występują w warunkach nadmiernego uwilgotnienia stałego lub okresowego.

Wg danych GUS w strukturze upraw wyraźnie niska jest powierzchnia sadów. W porównaniu do stanu z 1996 r. (Gminy w Polsce w 1996 r. - GUS Warszawa 1998 r.) powierzchnia ta zmniejszyła się prawie o 50 %. Zmniejszyła się też powierzchnia użytków zielonych, zwiększył natomiast o 106 ha areał gruntów ornych. Odnotowuje się też wzrost o 144 ha

powierzchni lasów i gruntów leśnych. Mimo przeważających gleb klas niższych - IV, V, VI, uprawia się tu ziemniaki, buraki cukrowe i zboża oraz prowadzi hodowlę trzody chlewnej i krów mlecznych. Uzyskiwane plony są wyższe od średniej krajowej. Rejon Pleszewa znany jest w kraju z dużej produkcji pomidorów i innych warzyw.

Miasto Pleszew położone jest w rejonie rozwoju produkcji rolnej, a zwłaszcza ogrodniczej i przemysłowej.

Korzystne warunki środowiska przyrodniczego wyrażające się:

- rzeźbą terenu,
- wysoką wartością produkcyjną gleb,
- dobrymi warunkami agroklimatycznymi,
- brakiem większych źródeł degradacji środowiska,

predysponują miasto do rozwoju funkcji ogrodniczo-rolniczej.

Użytki rolne w mieście zajmują ok. 77,6% powierzchni ogólnej miasta, w tym grunty orne stanowią 95,7% użytków rolnych. W mieście występują również niewielkie kompleksy użytków zielonych: łąk i pastwisk (3,5% powierzchni użytków rolnych). Na terenie miasta istnieje trochę gospodarstw rolnych oraz duży procent gospodarstw ogrodniczych.

Kompleksy rolnicze na obszarze miasta są średnie: żytnio-ziemniaczany średni lepszy, miejscami pszenno-buraczany. W północnej części miasta występuje pas gleb kompleksu pszenno dobrego, głównie w klasie bonitacyjnej gruntów ornych klasy IIIB. Są to gleby żyzne, które przy odpowiedniej kulturze rolnej nadają się do prowadzenia intensywnej produkcji rolnej lub ogrodniczej. W zachodniej części miasta przeważają gleby kompleksu żytniego dobrego reprezentowane przez gleby pseudobielicowe klas IVa i IVb. Część wschodnią miasta zajmują gleby kompleksu żytniego słabego klas V i VI o niskiej przydatności rolniczej. W dolinie Neru występują gleby bagienne wykorzystywane jako użytki zielone. Południowe rejony miasta o największym zainwestowaniu tylko w niewielkim stopniu wykorzystywane są rolniczo. Największy kompleks rolny znajduje się we wschodniej części miasta. Wg danych statystycznych użytkowanie gruntów w mieście przedstawiało się następująco:

Tab. Użytkowanie gruntów na terenie gminy i miasta przedstawia się następująco:

Gmina, miasto	Powierz- chnia ogólna	Użytki rolne					Lasy	Pozostałe grunty
		ogółem	Grunty orne	sady	łąki	pastwiska		
	w ha							
Gmina Pleszew	18015	13565	12614	84	607	260	2596	1854
Miasto Pleszew	1319	1023	979	8	31	5	6	290

W układzie procentowym użytkowanie gruntów w stosunku do ogólnej powierzchni miasta przedstawia się następująco:

- grunty orne - 73,16%,
- sady - 0,59%,
- łąki - 2,32%,

- pastwiska - 0,38%,
- lasy - 0,45%,
- pozostałe grunty - 23,10%.

Średnia gospodarstwa rolnego na obszarze miasta wynosi 5,68 ha ~ 5,70 ha. Ocena terenu miasta pod kątem przydatności środowiska do produkcji rolnej wskazuje, że jako jego walory należy wymienić: korzystną rzeźbę terenu, średnią wartość gleb, średnie warunki agroklimatyczne. W ostatnich latach daje się zaobserwować znaczny ubytek terenów rolnych. Rozwój przestrzenny miasta pociąga za sobą eliminowanie terenów dotychczas użytkowanych rolniczo. Plan ogólny miasta z 1990 roku zakładał wyłączenie z produkcji rolnej 287,6 ha. Powierzchnia ta stanowi ok. 30% ogólnej powierzchni gruntów rolnych w mieście. Najwięcej terenów rolnych przeznaczonych zostało pod lokalizację zabudowy mieszkaniowej – 188,2 ha, pod różnorodne funkcje przemysłowe – 83,9 ha, pozostała część rezerwowana była pod układ komunikacyjny.

W rolnictwie zatrudnionych było ok. 87 osób (1,5% ogólnej liczby osób zatrudnionych). W 1989 r. na terenie miasta było 325 gospodarstw rolnych indywidualnych, w 1999 r. było 208, a obecnie jest ich 301.

Produkcja roślinna nastawiona jest głównie na uprawę zbóż i ziemniaków. Pleszew i okolice słyną również z intensywniej uprawy szklarniowej. Wg danych umieszczonych w „Strategii rozwoju miasta Pleszewa” produkcja pod osłonami obejmuje ok. 250 tysięcy m² (w mieście i okolicy). Głównym kierunkiem upraw są warzywa i kwiaty. Należy przypuszczać, że strukturę upraw kształtuje popyt lokalnego rynku i większość produktów służy zaopatrzeniu ludności miasta oraz gminy. Niebagatelną rolę w zaopatrzeniu mieszkańców w owoce i warzywa pełnią ogrody działkowe oraz uprawy przydomowe na terenach zabudowy jednorodzinnej.

O znaczącej roli rolnictwa w gospodarce miasta świadczy jego udział w budżecie. W roku 1994 dochody budżetowe wynosiły ogółem 10085 tys. zł, z których 2965 tys., stanowiły podatki i opłaty lokalne, w tym 15% stanowił podatek rolny.

Aktualne dochody budżetowe gminy ogółem wynosiły 83,2 mln zł, z których 41,4 mln zł, stanowiły dochody własne, w tym 1,6 mln stanowił podatek rolny. W realiach gospodarki rynkowej ostatnich lat podstawowym motorem rozwoju rolnictwa jest zbyt jego produktów. Stąd bardzo istotną rolę pełnią instytucje i przedsiębiorstwa związane z obsługą rolnictwa. Do ważniejszych zakładów pracujących na rzecz rolnictwa należą: Rejonowa Spółdzielnia Ogrodniczo-Pszczelarska, Spółka Cywilna „Grana”, przedsiębiorstwo P.H.P.U „Rolbud” w Pleszewie przy ul. Targowej (opał, oleje), Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” oraz różne firmy prywatne. Fachowym zapleczem dla rolnictwa jest Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Marszewie.

V.5. Uwarunkowania w zakresie środowiska atmosferycznego

Na terenie gminy głównymi źródłami zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego są przede wszystkim zanieczyszczenia komunikacyjne - liniowe oraz pochodzące ze źródeł niskiej emisji, a w mniejszym stopniu przemysłowe.

Największe emitory zanieczyszczeń powietrza występujące przede wszystkim na terenie miasta zmodernizowały już własne kotłownie dzięki czemu znacznie zmniejszyła się emisja zanieczyszczeń do atmosfery. Istnieje jeszcze kilka podmiotów o większej uciążliwości dla środowiska w zakresie powietrza atmosferycznego. Wyszczególniono je w tabeli.

Tabela Ważniejsze źródła emisji na terenie gminy Pleszew

Lokalizacja	Nazwa zakładu
Miasto Pleszew	Przedsiębiorstwo Robót Drogowych w Ostrowie Wlkp. Wytwórnia Mas Bitumicznych, ul. Wschodnia
Kowalew	Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska Kowalew-Dobrzyca w Kowalewie
Kuczków	Gorzelnia w Kuczkowie

Źródło: WIOŚ Poznań.

Poza uciążliwościami wynikającymi z zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego oraz nadmiernym hałasem, źródłem uciążliwości jest także promieniowanie elektromagnetyczne.

Na terenie gminy zlokalizowane są następujące źródła promieniowania elektromagnetycznego:

- elektroenergetyczne linie napowietrzne NN, WN 400 kV i 110 kV, SN 15 kV ;
- stacje elektroenergetyczne (GPZ w Pleszewie);
- stacje transformatorowe SN 15 kV;
- cywilne stacje radiowe CB o mocy około 10W
- urządzenia nadawcze, diagnostyczne i inne, będące w posiadaniu policji, straży pożarnej, pogotowia, placówek naukowo-badawczych i zakładów przemysłowych oraz 3 stacje bazowe telefonii komórkowej;
- Stacja Bazowa Telefonii Komórkowej ERA GSM 900, Pleszew ul. Poznańska 125 a (teren szpitala działka nr 223/28); 559 W - dla anten sektorowych, 316 W - dla anteny parabolicznej,
- Stacja Bazowa Telefonii Komórkowej PTK CENTERTEL - GSM 900/1800, Lubomierz 3 gm. Pleszew działka nr 11/8; 336 W - dla anten sektorowych, 240 W - dla anteny parabolicznej,
- Stacja Bazowa Telefonii Komórkowej PTK CENTERTEL - GSM 900/1800 Pleszew ul. Komunalnych działka nr 2127/4.

Zagadnienia ochrony ludzi i środowiska przed niejonizującym promieniowaniem elektromagnetycznym są regulowane przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, prawa budowlanego, prawa ochrony środowiska, zagospodarowania przestrzennego i przepisami sanitarnymi. Tylko główne linie zasilające (400 kV i 110 kV) mogą wytwarzać na tyle silne pole elektromagnetyczne, by miało ono wpływ na środowisko przyrodnicze (w tym i na człowieka) w bezpośrednim sąsiedztwie tej linii. Wzdłuż tras przebiegu linii napowietrznej 110 kV i 400 kV niezbędne jest zachowanie strefy ochronnej o szerokości odpowiednio: co najmniej 14,5 m i 34,5 m.

Miasto Pleszew położone jest wg. B. Romera w Gnieźnieńsko-Kaliskiej Krainie Klimatów Wielkich Dolin charakteryzującej się wysokimi temperaturami (średnia temperatura roku ok. 8° C, stycznia -2,5° C oraz niewielkim opadem.

Głównym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego i gleby na terenie miasta jest ciepłownictwo oraz zanieczyszczenia komunikacyjne, w mniejszym stopniu

przemysłowe. Największe emitery zanieczyszczeń do powietrza zmodernizowały swoje kotłownie dzięki czemu zmniejszyła się emisja.

Spalanie węgla jest źródłem ponad 49% emisji dwutlenku siarki, 32% tlenków azotu oraz znacznego procentu emisji dwutlenku węgla. Dominującym nośnikiem energii cieplnej jest w dalszym ciągu węgiel kamienny, choć miasto jest sukcesywnie gazyfikowane. Zaopatrzenie miasta Pleszewa w gaz ziemny grupy E(GZ -50) odbywa się z gazociągu wysokiego ciśnienia DN 200 mm z kierunku Dobrzec-Jedlec-Marszew o ciś. 3,6 do 4,1 MPa. Po redukcji ciśnienia w stacji redukcyjno - pomiarowej 1° o przepustowości 3200 Nm³/h w Marszewie gaz jest dostarczany do odbiorców poprzez sieć średniego ciśnienia.

Wiele kotłowni przerobiono już na gaz ziemny np:

- budynek Urzędu Miasta i Gminy,
- budynek Starostwa Powiatowego,
- Przedsiębiorstwo Komunalne,
- Zespół Szkół Technicznych przy ul. Zielonej 3,
- Zespół Szkół Publicznych nr 3, nr 2, nr 1,
- Dom Kultury,
- Kino „Hel”,
- Szpital,
- Fabryka Maszyn Spożywczych „Spomasz”,
- Przedsiębiorstwo FAMOT S.A.
- Kotłownia Spółdzielni Mieszkaniowej przy ul. Warneńczyka/ Podgórna,
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie,
- Sąd Rejonowy

Modernizowane są również kotłownie prywatne. Analizy techniczne uzyskanego efektu ekologicznego przeprowadzone przez WIOŚ przedstawiają się bardzo pozytywnie. Nastąpiła bardzo duża redukcja emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego. Dla zobrazowania zagadnienia podaje się osiągnięty efekt ekologiczny dla przykładowych zmodernizowanych kotłowni.

tab. Efekt ekologiczny wg WIOŚ

Rodzaj zanieczyszczenia	Kotłownia gazowa Spółdzielni Mieszkaniowej ul. Warneńczyka/ Podgórna	Przedsiębiorstwo FAMOT
	Redukcja emisji w %	
Pył ogółem	99,9	99,9
Dwutlenek siarki	99,9	99,9
Dwutlenek azotu	75,05	85,0
Tlenek węgla	99,3	99,2
Dwutlenek węgla	51,4	56,2
Sadza	100	100
Benzo/a/piren	100	100

Modernizacje wykonane zostały w ramach programu „Likwidacji niskich emisji poprzez wykonanie kompleksowej gospodarki cieplnej i gazyfikacji miasta i gminy Pleszew” – inwestycji finansowanej przez NFOŚiGW.

W związku z sukcesywnym przechodzeniem na ogrzewanie czystymi nośnikami energii stan powietrza atmosferycznego znacznie się poprawił na terenie miasta. Wysoka cena gazu na rynku powoduje jednak, że procesy przechodzenia na ogrzewanie gazem są powolne. Do zanieczyszczenia powietrza przyczynia się także emisja z kominów ogrodnich opalanych tradycyjnymi nośnikami energii, węglem o różnej kaloryczności, drewnem lub spalanie w piecach części odpadów (szczególnie tworzyw sztucznych). Z ogrzewania szklarni emitowane są SO_2 , MgNO_x , MgCO . Na terenie miasta i gminy występuje dużo szklarni. Ogrodnicy zrzeszeni są w ramach Stowarzyszenia „Pleszewski Pomidor”. Do źródeł niezorganizowanych zaliczyć należy hałdy surowców pylistych, składy opału, składowiska sypkich materiałów a także transport komunikacji kołowej.

Emisje komunikacyjne powodują wzrost zanieczyszczeń gazowych oraz pyłowych będących efektem :

- spalania paliw – zanieczyszczenia gazowe: tlenek węgla CO, dwutlenek węgla CO_2 , tlenek azotu i węglowodory,
- ścierania opon, hamulców, nawierzchni drogowych – zanieczyszczenia pyłowe zawierające ołów, kadm, nikiel i miedź.

Na analizowanym terenie może występować dość duża emisja zanieczyszczeń pochodzących ze spalania paliw w pojazdach samochodowych, co jest związane ze wzrastającym natężeniem ruchu pojazdów, szczególnie na drodze krajowej nr 11 głównej ruchu przyspieszonego relacji Kołobrzeg – Poznań - Ostrów Wlkp. – Kępno – Bytom (planowanej jako ekspresowa) i odbiegającej od niej na terenie miasta drogi nr 12 klasy głównej ruchu przyspieszonego relacji Głogów – Leszno – Gostyń – Jarocin – Pleszew – Kalisz – Sieradz – Piotrków Tryb. – Radom – Lublin - Dorohusk.

Średniodobowe natężenie ruchu na drodze nr 11 w 2010 roku, wg badań GDDKiA (Generalny Pomiar Ruchu), na odcinku Jarocin - Pleszew wynosiło 11895 pojazdów/dobę a na odcinku Pleszew - obwodnica wynosiło 8075 pojazdów/dobę oraz na odcinku Pleszew – Sobótka 8220 pojazdów/dobę. Wg tych samych badań średniodobowe natężenie ruchu na drodze nr 12 na odcinku Pleszew (Przejście) wynosiło 10539 pojazdów/dobę a na odcinku Pleszew – Kalisz 8902 pojazdów/dobę. Mogą również pojawiać się zanieczyszczenia pochodzące z eksploatacji pojazdów i urządzeń rolniczych na terenach rolniczych.

Źródłem emisji węglowodorów do atmosfery są także stacje benzynowe zlokalizowane na terenie miasta. Brak badań nie pozwala określić wielkości emisji i jej oddziaływanie na środowisko.

W rejonie obszaru opracowania nie występują punkty pomiarowe zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego.

Pomiary zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego w mieście Pleszewie prowadzone były przez WIOŚ Poznań w roku 1996 i 1997 w dwóch punktach pomiarowych:

- stacja nr 1, ul. Rynek 1 (Ratusz) - centralna część miasta, zwarta zabudowa (ogrzewanie węglowe),
- stacja nr 2, ul. Mieszka I 20 (budynek przedszkola) – południowo-zachodnia część miasta, luźna zabudowa wielopiętrowa (ogrzewanie ze zbiorczej kotłowni).

Stwierdzono wtedy przekroczenie norm w przypadku pyłu zawieszonego. W następnych latach sytuacja się zdecydowanie poprawiła, gdyż prowadzono likwidację niskich emisji. Brak jest jednak danych pochodzących z pomiarów zanieczyszczenia powietrza, poza badaniami dotyczącymi efektu ekologicznego przy modernizowanych kotłowniach.

W „Rocznej ocenie jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2013” przedstawione wyniki oceny zostały odniesione do układu stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza, z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia

ludzi oraz ze względu na ochronę roślin. Według podziału strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy, pozostały obszar województwa.

Wyniki oceny jakości powietrza za rok 2013 przedstawiono z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia dla stref: aglomeracja poznańska, miasto Kalisz, strefa wielkopolska oraz z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony roślin dla strefy wielkopolskiej.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2012 r. poz. 914) powiat pleszewski należy do strefy wielkopolskiej (kod strefy: PL3003).

Wynikiem oceny jakości powietrza za rok 2013 dla poszczególnych substancji jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych,
- klasy B - jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji,
- klasy C - jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy,
- klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego,
- klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Według danych z Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu strefa wielkopolska dla rocznej oceny jakości powietrza za rok 2013, dla kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia, została zaklasyfikowana: do klasy A pod względem stężenia w powietrzu: dwutlenku azotu (NO_2), dwutlenku siarki (SO_2), tlenku węgla (CO), benzenu (C_6H_6), pyłu ($\text{PM}_{2,5}$), arsenu (As), kadmu (Cd), niklu (Ni) oraz ołowiu (Pb) oraz do klasy C pod względem stężenia w powietrzu: pyłu PM_{10} i benzo(a)pirenu (BaP). Jeżeli chodzi o kryteria określone w celu ochrony roślin to strefa wielkopolska dla rocznej oceny jakości powietrza za rok 2013 pod względem stężenia w powietrzu tlenków azotu (NO_x) i dwutlenku siarki (SO_2) została zaklasyfikowana do klasy A. Strefa wielkopolska dla rocznej oceny jakości powietrza za 2013 r. pod względem stężenia w powietrzu ozonu (O_3) została zaklasyfikowana do klasy A i klasy D2 zarówno dla kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia oraz kryteriów określonych w celu ochrony roślin.

Na podstawie dostępnych materiałów i ocen terenowych można założyć, że na terenie miasta sytuacja pod względem zanieczyszczenia powietrza wyraźnie się poprawiła po zmodernizowaniu wielu kotłowni i przejściu na ogrzewanie gazem. Miasto osiągnęło wyraźny efekt ekologiczny.

HAŁAS

Podstawowym wskaźnikiem klimatu akustycznego jest sumaryczny poziom hałasu danego obszaru. W decydującym stopniu zależy on od jego urbanizacji oraz rodzaju emitowanego hałasu, tj.:

- hałasu komunikacyjnego od dróg i szyn, który rozprzestrzenia się na odległe obszary ze względu na rozległość źródeł,
- hałasu przemysłowego obejmującego swym zasięgiem najbliższe otoczenia.

Hałas komunikacyjny. Głównymi czynnikami mającymi wpływ na poziom hałasu komunikacyjnego są natężenie ruchu i udział transportu ciężkiego w strumieniu wszystkich pojazdów, stan techniczny pojazdów, rodzaj nawierzchni dróg oraz organizacja ruchu drogowego.

Na obszarze gminy największe i główne zagrożenie hałasem komunikacyjnym występuje wzdłuż największych szlaków drogowych tj. dróg krajowych nr 11 i 12.

Wartości normatywne (*Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku – Dz.U. z 2014 r. poz. 112*) dotyczące hałasu drogowego lub linii kolejowych, w zależności od przeznaczenia terenu, wynoszą od 50 dB do 65 dB - dla pory dziennej oraz od 45 dB do 56 dB dla pory nocnej. Dla miasta Pleszewa najwyższe dopuszczalne poziomy hałasu dotyczą wartości:

- 61 dB (tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, tereny domów opieki społecznej i tereny szpitali w mieście);
- 65 dB (tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, tereny rekreacyjno-wypoczynkowe, tereny mieszkaniowo-usługowe).

Odnosząc wartości normatywne do wyników pomiarów uzyskanych w trakcie badania klimatu akustycznego Pleszewa stwierdzono, że w wielu punktach pomiarowych występuje przekroczenie dopuszczalnej normy. Obecnie skala oraz zasięg ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego dla poszczególnych dróg na terenie miasta i gminy nie są znane, ze względu na brak wyników odpowiednich badań. Zmiany w atmosferze powodowane są znaczną antropogenizacją środowiska polegającą na emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz hałasu i promieniowania elektromagnetycznego do atmosfery w warunkach zmniejszonej zdolności samooczyszczania się powietrza na skutek przekształcenia na większości obszaru gminy naturalnych zbiorowisk roślinnych o dużej aktywności ekologicznej w kultury rolnicze i tereny budowlane. Doprowadza to do znacznego zróżnicowania warunków klimatycznych w zależności od topografii i pokrycia terenu.

Pod względem aerosanitarnym najkorzystniejsze dla człowieka są topoklimaty, obszarów położonych wyżej, zwłaszcza w sąsiedztwie dużych powierzchniowo ekosystemów leśnych, najmniej korzystne są topoklimaty dolin rzecznych, ze względu na zjawisko inwersji termicznej i stagnowanie chłodnych mas powietrza.

W warunkach Gminy Pleszew warunki aerosanitarnie atmosfery kształtowane są przez emisję niską z lokalnych kotłowni w obiektach użyteczności publicznej i palenisk domowych oraz emisję zanieczyszczeń komunikacyjnych przez pojazdy i sprzęt silnikowy. Podatność powietrza na degradację jest znaczna. Na degradującą emisję lokalną nakładają się skutki ponadlokalne /krajowe, a nawet europejskie/. Zanieczyszczenia, wraz z prądami powietrza wynoszone są na znaczne odległości.

Zdolność do regeneracji w dużym stopniu uzależniona jest od aktywności biologicznej siedlisk roślinnych. W procesie fotosyntezy zużywany jest dwutlenek węgla, wydalany natomiast tlen. Roślinność stanowi naturalny filtr oczyszczający powietrze. Największą efektywność wykazują lasy i zadrzewienia. Powierzchnia lasów w Gminie Pleszew jest niewielka -14,5%. Równie niska lesistość jest w terenach otaczających. Procesy oczyszczania się i regeneracji powietrza w obszarze gminy zachodzą na niewielką skalę.

VI. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DIAGNOZY STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

Krajobraz kulturowy – układ przestrzenny, zabytki, stanowiska archeologiczne

1. Najstarsze ślady bytności ludzi w okolicach Pleszewa pochodzą z ok. 8300 r. p.n.e. i są udokumentowane archeologicznie, natomiast początki stałych osad sięgają IX w. p.n.e. Świadczą o tym liczne stanowiska archeologiczne na terenie miasta i w jego okolicy. Pleszew po raz pierwszy został wymieniony - już jako miasto w 1283 r. Było to miasto prywatne, a pierwszym znanym z nazwiska jego właścicielem był odnotowany w 1395 r. kasztelan książki Filip z Cielczy.

W okresie średniowiecza stał się miastem średniej wielkości, czego potwierdzeniem było zobowiązanie do wystawienia 12 pieszych żołnierzy na wyprawę malborską w 1458 r. Na początku XVI w. w mieście działało 9 cechów a w 1580 r. odnotowano tu 86 rzemieślników. W okresie reformacji miasto było ośrodkiem protestantyzmu.

W 1793 r. w wyniku II rozbioru Polski Pleszew znalazł się w zaborze pruskim. Wybuch pożaru 9 VI 1806 r. zniszczył 2/3 miasta, w tym kościół i ratusz.

W 1807 r. Pleszew znalazł się w departamencie kaliskim Księstwa Warszawskiego. Po Kongresie Wiedeńskim w 1815 r. znów powrócił pod zabór pruski.

W 1818 r. utworzono powiat pleszewski obejmujący 4 miasta (m.in. Jarocin) i 281 wsi.

Podczas Wiosny Ludów 1848 r. pod miastem był zlokalizowany jeden z czterech głównych obozów powstańczych, dowodzony przez pułkownika Feliksa Białoskórskiego.

Druga połowa XIX w. charakteryzowała się wzmożeniem działalności gospodarczej. Powstały m. in.: zakład budowy i napraw maszyn rolniczych, zakład kotlarski, drukarnia, które to obiekty przetrwały do dzisiaj, współtworząc rozwijającą się na terenie gminy działalność gospodarczą.

Druga wojna światowa rozpoczęła się dla pleszewian od nieudanego nalotu na koszary, w wyniku czego zginęło 13 osób cywilnych zamieszkałych przy pobliskiej al. Mickiewicza.

W 1973 w miejsce zlikwidowanych gromad wprowadzono gminy, wtedy też powstała gmina Pleszew.

Wykaz obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków

Miejscowość	Obiekt	Poz. Rejestru	Nr decyzji	Data
Brzezie	Kościół par.p.w. Rozesłania Apostołów	557	A.K.I.11a/202/33	06.03.33
Chorzew	Pałac i park	529	KL-III-5340/3390	11.05.90
Dobra Nadzieja	Wiatrak koźlak	620	PSOZ-Kal-40/85/91	16.03.91
Grodzisko	Kościół par.św.Mikołaja	343	KL-III-880/372/70	02.09.70
Grodzisko	Grodzisko z wczesnej epoki żelaza	390	KL-III-870/28/73	04.10.73

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pleszew

Korzkwy	Dwór i park	246	WD-4151/1292/28R/05	23.09.05
Kowalew	dwór	632	PSOZ-Kal-40/138/91	06.12.91
Kowalew	Park dworski	635	PSOZ-Kal-40/141/91	13.12.91
Kuczków	Pałac i park	423	KL-III-880/29/75	08.04.75
Lenartowice	Kościół par. Wniebowzięcia NMP	345	KL-III-880/374/70	02.09.70
Lenartowice	Kościół par. Wniebowzięcia NMP	546	A.K.I.11a/205	06.03.33
Suchorzew	park	339	KL-III-880/271/70	06.05.70
Taczanów Drugi	Pałac, zabudowania gospodarcze	211	KL-III-680/212/68	21.10.68
Pleszew	Park miejski Wpisany do rejestrów razem z układem urbanistycznym			
	Park malin Park pałacowy			
	Park przy ul. Niesiołowskiego Park Miejski			
	Kościół p.w. Ściecia Św.Jana Chrzciciela Plac Kościelny	547/A		06.03.1933 r.
	Kościół p.w. Św. Florian ul. Poznańska	548/A		06.03.1933 r.
	Ratusz Rynek 1	210/A		21.10.1968 r.
	Dawny Zajazd Pocztowy ul. Poznańska 34	369/A		14.06.1973 r.
	Pałac Malin ul. Malińska 21	662/A		31.03.1993 r.
	Układ urbanisty- czny oraz ślady osadnictwa śre- dniowiecznego (obszar miasta lo- kacyjnego wraz z otoczeniem) Obszar w granicach	668/A		15.04.1993 r.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pleszew

	ulic: Św. Ducha, Sopałowicza, Kili- ńskiego, Szkolnej, Krzywej, Stola- rskiej, Bogusza			
	Szkoła Powszechna ul. Szkolna 5	699/A		22.08.1994 r.
	Liceum Ogólnokształcące ul. Poznańska 38	724/A		23.02.1996 r.

Wykaz obszarów i obiektów objętych ochroną konserwatorską

Cmentarze czynne

Miejscowość	cmentarz
Brzezie	rzym. – kat. 0,23 ha k. XVII w.
Grodzisko	rzym. – kat. 0,62 ha p. XIX w.
Kowalew	rzym. – kat. 0,42 ha ok. 1910 r.
Kuczków	rzym. – kat. 0,87 ha poł. XVII
Lenartowice	rzym. – kat. 0,23 ha poł. XVII
Sowina	rzym. – kat. 0,23 ha ok. XVII
Pleszew	ul. Kaliska ul. Piaskowa

Cmentarze nieczynne

Miejscowość	cmentarz
Dobra Nadzieja	ewangelicki 0,46 ha poł. XIX w.
Kowalew	ewangelicki 0,27 ha poł. XIX w.
Sowina Błotna	ewangelicki 0,10 ha poł. XIX w.
Pleszew	ul. Poznańska al. Wojska Polskiego ul. Mieszka I

Zespoły dworsko – pałacowe i folwarczne

Baranówek	zespół folwarczny	rządcówka, stodoła, obory, spichlerze i stajnia		
Borucin	zespół folwarczny	rządcówka, dom mieszkalny, spichlerz - kuźnia	dwór	park
Bógwidze		spichlerz		park
Bronów	zespół gospodarczy dworski	oficyna, dom mieszkalny, spichlerz, obory, karczma	dwór	park
Brzezie	zespół gospodarczy dworski	dom urzędnika, spichlerz, stodoła, stajnia, obora	dwór	park
Chorzew	zespół gospodarczy dworski	czworak, stodoła i spichlerz, stajnia, obora	pałac	park

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pleszew

Grodzisko	zespół folwarczny	gorzelnia		
Janków	zespół folwarczny	domy mieszkalne, sześciorak, spichlerz		park
Korzkwy	zespół folwarczny	dom mieszkalny, wozownia – stajnia, stodoła, garaż	dwór	park
Kowalew		spichlerz, dom mieszkalny	dwór	park
Kuczków	zespół gospodarczy dworski	rządcówka, dom mieszkalny, gorzelnia, spichlerz	pałac	park
Lenartowice	zespół folwarczny	rządcówka, domy mieszkalne, stajnia, chlew, stodoła, spichlerze, gorzelnia, pralnia		park
Łaszew		obora		
Marszew	zespół folwarczny	dom mieszkalny, stajnie		park
Pacanowice				park
Suchorzew	zespół gospodarczy dworski	ośmiorak, spichlerz		park
Taczanów	zespół pałacowy	zabudowania gospodarcze	pałac	park
Turowy		sześciorak, obora, stodoła, brama na podwórze gospodarcze	dwór	park
Zawidowice	zespół folwarczny	rządcówka, stajnia, obora, dom mieszkalny		

Pozostałe obiekty o wartościach kulturowych, znajdują się w gminnej ewidencji zabytków. W dniu 13 lutego 2014r. została podjęta uchwała Nr XXXI/380/2014 Rady Miejskiej w Pleszewie w sprawie przyjęcia „Gminnego programu opieki nad zabytkami dla Miasta i Gminy Pleszew na lata 2014-2017”

Elementy małej architektury – pomniki, miejsca pamięci narodowej

Łaszew	Pomnik ku czci pomordowanych w obozie pracy
Nowa Wieś – Lasek Maliński	Pomnik ku czci 7 Polaków rozstrzelanych przez hitlerowców we wrześniu 1939 roku
Kowalew	Krzyż przydrożny z 1860 r.
Sowina	Miejsce urodzenia Macieja Głoskowskiego (1590–1658) działacza reformacyjnego, pisarza, matematyka, technika i kartografa
Brzezie	Miejsce urodzenia Jana Lutkowica (1405 – 1471) dyplomaty, biskupa włocławskiego i krakowskiego

Stanowiska archeologiczne

Grodzisko	Grodzisko pierścieniowate na pn. wschód od wsi, 2 częściowe o średnicach 160m i 170 m z okresu kultury łużyckiej
Taczanów	Okrągłe grodzisko wkłęsłe o obwodzie 200 m

Znaczna część gminy objęta jest również strefą ochrony archeologicznej którą zaznaczono na rysunku studium

Dobra kultury współczesnej

Nazwa	Miejsce lokalizacji
Pomnik 400-lecia miasta	Przy ratuszu
Tablice ku czci ofiar z lat 1914-1920	Przy wejściu do kościoła p.w. Ścięcia Św. Jana Chrzciciela
Tablica upamiętniająca miejsce pierwszego zebrania przygotowującego powstanie wielkopolskie	Na ogrodzeniu plebanii przy Placu Kościelnym
Pomnik ku czci żołnierzy 70 pułku piechoty walczących we wrześniu 1939 r.	Na Placu Powstańców Wlkp
Tablica ku czci działaczy konspiracji z lat II wojny światowej	Na domu nr 1 przy Placu Kościelnym
Tablica upamiętniająca miejsce kaźni 68 Polaków	Przy ul. Kaliskiej 44
Zbiorowy grób powstańców wielkopolskich, grób ofiar nalotu z 1 września 1939 r., mogiła ofiar obozu pracy z Łasewa, grób pomordowanych w latach 1939-1942	Na terenie cmentarza przy ul. Kaliskiej
Krzyż z podwójnymi ramionami poświęcony ofiarom cholery z 1831 r.	Przy ul. Kaliskiej
Tablica poświęcona pomordowanym przez gestapo	Przy ul. Sienkiewicza
Pomnik ku czci artylerzystów z lat II wojny światowej	W pobliżu dawnych koszar
Pomnik ku czci 7 Polaków rozstrzelanych we wrześniu 1939 r.	W lesku Malińskim przy drodze do Kowalewa

VII. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WARUNKÓW I JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW, W TYM OCHRONY ZDROWIA

Czynnikami decydującymi o jakości życia mieszkańców są:

- stan środowiska przyrodniczego,
- dostępność mieszkań oraz standard ich wyposażenia,
- dostępność do usług,
- dostępność miejsc pracy oraz skala bezrobocia.

Stan środowiska przyrodniczego scharakteryzowany został w uwarunkowaniach wewnętrznych i zewnętrznych. Podstawowym zadaniem w zakresie podnoszenia poziomu życia jest

uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej w celu przywrócenia równowagi ekologicznej w dziedzinie wód powierzchniowych i podziemnych. Wzmocnienie systemu przyrodniczego poprzez zwiększenie powierzchni terenów zasilania ekologicznego przyczyni się do uzyskania względnej równowagi środowiska.

Dostępność mieszkań oraz standard ich wyposażenia

W 2014 r. na terenie miasta było 9163 mieszkań, co oznacza wzrost w stosunku do roku 2012 (9086). Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania w m² wynosiła 85,2, co również jest lepszym wynikiem w stosunku do 2012 r. (84,9). Pod względem zasobów mieszkaniowych Pleszew plasuje się na 5 miejscu wśród 20 miast w województwie. Podobnie korzystnie przedstawia się liczba gospodarstw domowych przypadających na 1 mieszkanie – 1,1 (przy średniej dla miast w województwie wynoszącej 1,13). Powierzchnia użytkowa mieszkań przypadająca na 1 osobę wynosi 22,9 m² i jest zbliżona do średniej wojewódzkiej wynoszącej 23,4 m².

Na ogólną liczbę mieszkań zdecydowaną większość – około 60% stanowią mieszkania 3 i 4 izbowe. Mieszkania 1 izbowe oraz powyżej 6 izb stanowią łącznie 6%. Według okresu wybudowania 33% stanowią mieszkania powstałe przed 1945 rokiem. Ponad 96% mieszkań wyposażonych jest w wodociąg, 79% w łazienkę, 66% w centralne ogrzewanie oraz ciepłą wodę. Ponieważ miasto posiada częściowo sieć gazową, głównym źródłem zaopatrzenia mieszkań jest gaz bezprzewodowy. Na ogólną liczbę budynków mieszkalnych 99% stanowią budynki wykonane z materiałów niepalnych.

Z przytoczonych danych wynika, że sytuacja mieszkaniowa w Pleszewie kształtuje się na poziomie średniej wojewódzkiej z minimalnymi odchyleniami świadczącymi o korzystniejszej sytuacji w mieście. Załamanie się w poprzednich latach tempa wzrostu liczby oddawanych do użytku mieszkań przy równoczesnej stałej liczbie zawieranych związków małżeńskich stwarza niekorzystną sytuację w zakresie zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych.

Dostępność do usług

Od XV wieku tj. od nadania miastu przywileju na odbywanie 2 jarmarków Pleszew zaczął odgrywać znaczącą rolę w regionie. Pozycja ta utrzymuje się do dnia dzisiejszego. Obok usług typu podstawowego występuje szereg usług o znaczeniu ponadpodstawowym. Analiza lokalizacji usług pozwala na wyróżnienie 2 głównych rejonów ich koncentracji. Pierwszy obejmujący śródmieście z wylotowymi ulicami oraz przyległymi placami stanowiący główne centrum miasta. Drugi w rejonie ul. Mieszka I na południu miasta. Pozostałe usługi rozproszone są w różnych rejonach miasta.

Uzupełnieniem handlu detalicznego są magazyny hurtowe oraz sklepy wielkopowierzchniowe, dla których obserwuje się dynamiczny rozwój. Uzupełnieniem oferty handlowej są istniejące na terenie miasta 4 targowiska, w tym 3 sezonowe; pow. ogólna targowisk wynosi 35 763 m². Placówki te są zlokalizowane w różnych rejonach miasta, a mianowicie:

- ul. Ogrodowa (targowisko miejskie),
- ul. Stare Targowisko (sezonowe),
- Os. Tysiąclecia (sezonowe),
- ul. 70 Pułku Piechoty (sezonowe).

W 1994 roku na terenie miasta istniało 161 zakładów rzemieślniczych różnych branż. Wg danych na 31.12.2004 r. w mieście zarejestrowane są 2064 podmioty gospodarcze (w tym 1623 osób fizycznych) o zróżnicowanym przedmiocie działalności od handlowej do produkcyjno-handlowo-

usługowej, z tego 94 w sektorze publicznym i 1970 w sektorze prywatnym. Natomiast w 2009 r. w mieście zarejestrowanych było 2566 podmiotów gospodarczych.

Rozwój usług uzależniony jest od kondycji ekonomicznej społeczeństwa oraz związanego z tym popytu na dany rodzaj usług. Usługi typu handel, gastronomia, rzemiosło zdominowane przez sektor prywatny wykazują dużą mobilność w nowej sytuacji gospodarczej. Ponieważ prawa rynku decydują o istnieniu konkretnych usług polityka lokalizacyjna powinna być na tyle elastyczna, aby nie hamować rozwoju. Wyjście z usługami z rejonu śródmieścia na tereny peryferyjne o dogodnym połączeniu komunikacyjnym z terenami mieszkaniowymi przyczyni się do większego nasycenia usługami rejonów mało aktywnych. Elastyczną politykę w zakresie lokalizacji usług należy prowadzić na terenach zabudowy jednorodzinnej. Natomiast jednoznacznie należy określić tereny przeznaczone pod rzemiosło i przemysł o charakterze uciążliwym, aby zapobiegać konfliktom.

W mieście funkcjonują również instytucje tzw. okołobiznesowe:

- Pleszewskie Zrzeszenie Handlu i Usług, Cech Rzemiosł Różnych Małej i Średniej Przedsiębiorczości, Zrzeszenie Handlu i Usług Południowej Wielkopolski, Pleszewska Izba Gospodarcza, Fundusz Rozwoju i Promocji Województwa Wielkopolskiego S.A., Spółdzielnia Metalowców „Kotlarz”.

Oświata i wychowanie – na terenie miasta istnieją obecnie ogółem 4 placówki wychowania przedszkolnego (w tym 3 publiczne i 1 niepubliczna). Są to:

- Publiczne Przedszkole nr 1 „Bajka” – ul. Gen. Hallera 30. Zajmuje działkę o pow. 2500 m². Powierzchnia użytkowa wynosi ok. 511 m².
- Publiczne Przedszkole nr 2 im. Misia Uszatka – ul. Mieszka I/20. Zajmuje działkę o pow. 1342 m² i pow. użytkową ok. 650 m².
- Publiczne Przedszkole nr 3 „Słoneczne” – al. Wojska Polskiego 1.
- Niepubliczne Przedszkole Zgromadzenia Sióstr Służebniczek Niepokalanego Poczęcia NMP – ul. Prokopowska.

W zakresie szkolnictwa podstawowego w mieście funkcjonują 3 zespoły szkół publicznych:

- Zespół Szkół publicznych Nr 1 w Pleszewie – przy ul. Szkolnej, w skład którego wchodzi:

- 1) *Publiczne Gimnazjum nr 1 w Pleszewie*
- 2) *Publiczna Szkoła Podstawowa nr 1 w Pleszewie*

W skład tego zespołu szkół wchodzi również: publiczna szkoła podstawowa w Marszewie i publiczne przedszkole w Marszewie.

- Zespół Szkół Publicznych nr 2 – przy ul. Ogrodowej 2, w skład którego wchodzi:

- 1) *Publiczne Gimnazjum nr 2 w Pleszewie*
- 2) *Publiczna Szkoła Podstawowa nr 2 w Pleszewie*

3) *w skład tego zespołu wchodzi również: publiczna szkoła podstawowa w Brzeziu i publiczne przedszkole w Brzeziu.*

- Zespół Szkół Publicznych nr 3 w Pleszewie – przy ul. B. Krzywoustego 4, w skład którego wchodzi:

- 1) *Publiczne Gimnazjum nr 3 w Pleszewie*
- 2) *Publiczna Szkoła Podstawowa nr 3 w Pleszewie*

3) *w skład tego zespołu wchodzi również: publiczna szkoła podstawowa w Dobrej Nadziei i publiczne przedszkole w Dobrej Nadziei.*

Obecna sieć przedszkoli, szkół i gimnazjów w mieście i gminie Pleszew została zatwierdzona uchwałami Rady Miejskiej z dnia 11 marca 1999 r. po uprzednim zaopiniowaniu przez Kuratorium Oświaty w Kaliszu. Utworzona w ten sposób sieć szkolna jest zgodna z art.62 ustawy

o systemie oświaty z dnia 7 września 1991 r. Połączenie placówek i utworzenie zespołów dokonano w celu poprawy warunków lokalowych, skrócenia czasu pracy oraz umniejszenia kosztów utrzymania dodatkowych obiektów. Przy każdym z zespołów funkcjonuje: biblioteka z czytelnią, świetlica, stołówka, sala gimnastyczna i boisko szkolne.

W mieście funkcjonuje również niepubliczne:

- *Gimnazjum z Oddziałami Przysposabiającymi do Pracy Stowarzyszenia „Edukacja – Młodzież”.*

Na terenie miasta istnieje też szkolnictwo średnie i zawodowe oraz placówki wychowawcze prowadzone przez Radę Powiatu w Pleszewie Są to:

- *Zespół Szkół Technicznych* – przy ul. Zielonej 3,
- *Zespół Szkół Usługowo-Gospodarczych* – przy ul. Poznańskiej 36,
- *Zespół Szkół – Rolnicze Centrum Kształcenia Ustawicznego* – Marszew,
- *I Liceum Ogólnokształcące* – przy ul. Poznańskiej 38,
- *Centrum Kształcenia Praktycznego i Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli* – przy al. Wojska Polskiego 4,
- *Poradnia Psychologiczno- Pedagogiczna* – przy ul. Wyspiańskiego 10,
- *Zespół Szkół Specjalnych* – przy ul. Osiedlowej 1,
- *Zespół Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych* – przy ul. Osiedlowej 1.

Oprócz tego przy Al. Wojska Polskiego 21 w budynkach dawnych koszar wojskowych mieszczą się Ochotnicze Hufce Pracy.

Zdrowie i opieka społeczna – służba zdrowia i pomoc społeczna to działy finansowane głównie z budżetu państwa i budżetu samorządów terytorialnych. Niskie nakłady finansowe powodują, że większość środków przeznaczonych jest na płace oraz ich pochodne. W mieście istnieje nowoczesny szpital zatrudniający lekarzy o różnych specjalizacjach. Służba zdrowia została częściowo zreformowana, powstała instytucja tzw. „lekarzy rodzinnych”; zlikwidowana została przemysłowa służba zdrowia.

Na terenie miasta funkcjonują następujące niepubliczne placówki służby zdrowia: „*Pleszewskie Centrum Medyczne Sp. z o.o.*” obejmująca:

- *Zakład Pielęgnacyjno-Opiekuńczy im. Św. Józefa przy ul. Bojanowskiego* – dysponujący 53 łózkami oraz oddziałem onkologicznym,
- *Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej przy ul. Poznańskiej* – dysponujący 247 łózkami oraz oddziałami: wewnętrznym, chirurgicznym, położniczo-ginekologicznym, dziecięcym, anestezjologii, intensywnej terapii, chemioterapii, oraz poradniami konsultacyjnymi w formie spółek (psychiatryczną, logopedyczną, neurologiczną), stacją dializ, punktem krwiodawstwa i laboratorium oraz 2 aptekami (zewnętrzną i wewnętrzną) jak również centralną sterylizatornią. Zajmuje powierzchnię ok. 8,0 ha,

- *Szpitalny Oddział Ratunkowy*

Ponadto na terenie miasta działają:

- niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej – 13,
- prywatne gabinety lekarskie różnych specjalności – 30,
- indywidualne praktyki lekarskie różnych specjalności -12,
- prywatne gabinety dentystyczne – 8,
- grupowa praktyka pielęgniarska – 1,
- indywidualna praktyka pielęgniarska – 1,
- prywatna poradnia dietetyczna – 1,

- gabinety fizykoterapii i masażu – 2,
- gabinety odnowy biologicznej – 2.

Prowadzona jest również działalność związana pośrednio z ochroną zdrowia, a mianowicie: specjalistyczny sklep zaopatrzenia medycznego oraz zakład produkcji sprzętu elektromedycznego „Kalmed”.

Obiektami pomocniczymi służącymi służbie zdrowia są:

- *Dom Pomocy Społecznej* – przy Placu Wolności 5
Pow. działki ok. 1,95 ha, pow. użytkowa budynków 2380 m²,
- *Dzienny Dom Pomocy Społecznej* – przy ul. B. Krzywoustego 3
- *Schronisko dla osób bezdomnych* – przy ul. Piaski 41
- *Środowiskowy Dom Samopomocy – Ośrodek Wsparcia*
- *Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie*
- *Towarzystwo Pomocy im. Brata Alberta*
- *Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej*

Istotnym elementem oceny stopnia ubóstwa ludności jest liczba osób korzystających z pomocy społecznej, jak również wielkość środków finansowych przeznaczonych na wspieranie rodzin napotykających na podstawowe trudności w zaspokajaniu potrzeb materialnych. W latach 1999 – 2003 na realizację zadań z zakresu pomocy społecznej przeznaczono kwotę ogółem 13 104 202 zł. Natomiast w samym tylko roku 2008 na różne formy pomocy społecznej przeznaczono kwotę 10 899 754 zł. Ilość osób korzystających z pomocy społecznej systematycznie rośnie.

Udzielona pomoc społeczna w poszczególnych latach

Rok	Ilość osób	Ilość rodzin
1999	2565	2309
2000	2634	2215
2001	2256	1958
2002	3006	2575
2003	3255	2717
2006	3050	2031
2007	2492	1574
2008	2057	1469
2009	1996	1361

Na pomoc społeczną w roku 2009 wykorzystano 15 282 352,37 zł. W skład tej kwoty wchodzi również świadczenia rodzinne i projekt unijny „Lepsze jutro”. W wymienionym okresie tj. w latach 1999-2003 z wypoczynku letniego skorzystało 325 dzieci. Łącznie na dożywianie dzieci w szkole w okresie 5 lat wydano kwotę 831 086 zł.

W roku 2013 wydatki na pomoc społeczną i wydatki związane z realizacją polityki społecznej wynosiły 17580,1 tys. zł.

- *Apteki* - wzrost liczby aptek na przestrzeni ostatniego dziesięciolecia poprawił dostępność do tych placówek. W chwili obecnej na terenie miasta działa 12 aptek (w tym 11 prywatnych). Średnio na 1 aptekę w mieście przypada ok. 1630 osób.
- *Terenowa Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna* – przy ul. Poznańskiej 30

Kultura – na terenie miasta działają następujące placówki kulturalne:

- *Muzeum Regionalne* – przy ul. Poznańskiej. Placówka prowadzi działalność naukowo-badawczą i oświatową. Gromadzi zbiory z dziedziny archeologii, historii, sztuki, numizmatyki i etnografii. Organizuje szereg wystaw obrazujących przemiany życia kulturalnego i społeczno-gospodarczego regionu. W okresie rocznym średnio ok. 3000 osób odwiedza placówkę.

- *Muzeum Sióstr Służebniczek NPM* – przy ul. Bojanowskiego 1

- *Muzeum Piekarnictwa* – przy ul. Tyniec

- *Biblioteka Publiczna Miasta i Gminy* – przy ul. Słowackiego. Sprawuje opiekę nad filiami bibliotecznymi oraz punktami bibliotecznymi w mieście i na wsiach. Prowadzi zajęcia dla uczniów, organizuje konkursy czytelnicze, recytatorskie oraz inicjuje spotkania autorskie z książką.

- *Dom Kultury* – przy ul. Bogusza 1. Posiada powierzchnię na działalność merytoryczną ok. 358 m². Prowadzi działalność 31 kół, sekcji zainteresowań, zespołów młodzieżowych oraz chórów. Niezależnie od stałych form i działających zespołów cyklicznie realizowane są m. in. Finały Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, Warsztaty Teatralne, Pleszewskie Spotkania Kameralne – cykl comiesięcznych koncertów muzycznych, Festiwal Piosenki Przedszkolnej, Przegląd Teatrzyków Przedszkolnych, Dni Pleszewa – wg osobnego programu, Plener rzeźbiarsko-malarski, Festiwal Piosenki Dzieci i Młodzieży, cykl Pleszewskie Lato Kulturalne, Rajd Ekologiczny, Inauguracje Roku Kulturalnego, Festiwal – Vivat Wielkopolska Pyra, Ogólnopolski Turniej Szachowy z ok. Święta Niepodległości, Festiwal Piosenki Religijnej, Wielkopolski Konkurs Plastyczny na Najpiękniejszą Kartkę Bożonarodzeniową i inne. W ramach działalności środowiskowej Dom Kultury aktywnie uczestniczy w organizowaniu lokalnych imprez w mieście i gminie oraz w powiecie pleszewskim na rzecz licznych organizacji, stowarzyszeń, instytucji, firm, placówek kulturalno-oświatowych, sołectw, osiedli, szkół i przedszkoli oraz organizacji kościelnych np. „Wiara i światło”, Stowarzyszenie Młodzieży Salezjańskiej, Akcja Katolicka. W organizacji imprez, festynów i innych przedsięwzięć kulturalnych współpracuje z innymi jednostkami i towarzystwami. Dom Kultury przejął również budynek przy ul. Poznańskiej 35, w którym siedzibę mają pracownia muzyczna, sala prób. W budynku tym mają swoją siedzibę różne organizacje, związki i stowarzyszenia.

- *Amfiteatr* – przy ul. Sportowej. Obiekt z zadaszoną sceną zlokalizowany w kompleksie rekreacyjno-sportowym miasta z widownią na 1000 miejsc siedzących. Odbywają się w nim imprezy plenerowe, festyny (np. imprezy w ramach obchodów Dni Pleszewa czy letni cykl Pleszewskie Lato Kulturalne), koncerty rockowe i inne imprezy artystyczno-rozrywkowe.

- *Kino „Hel”* – przy ul. Poznańskiej. Przejęte i prowadzone przez Dom Kultury od sierpnia 2003 r. Dokonano prac remontowych. Kino realizuje seanse filmowe od piątku do niedzieli. Obecnie widownia jest na 200 miejsc.

- *Pleszewskie Towarzystwo Kulturalne* – powstało w 1980 roku. Upowszechnia dorobek regionalnej twórczości artystycznej, naukowej oraz promuje miasto. Towarzystwo jest organizatorem konkursów recytatorskich oraz przeglądów chóralnych i muzycznych. Od roku 1985 prowadzi działalność wydawniczą. W ramach Towarzystwa działają chóry: „Lutnia” – ze 100-letnią tradycją, „Harmonia” – z 70-letnią tradycją, „Echo”, „AVE SOL”, „Harfa”.

- *Dom Parafialny* – przy ul. Niesiołowskiego. Jest prężnym ośrodkiem życia kulturalnego, religijnego i społecznego wieloletniej tradycji. Dom dysponuje salą widowiskową na 250 miejsc.

Sport i rekreacja – miasto Pleszew Charakteryzuje się przeciętnymi walorami dla rozwoju różnorodnych form rekreacji. Dominującą formą wypoczynku jest wypoczynek bierny na terenach parków i ogrodów oraz wypoczynek czynny na terenach ogrodów działkowych oraz na terenach

sportowych. Tereny zajęte pod urządzenia sportowe zajmują łącznie ok. 3,20 ha. Głównym miejscem koncentracji urządzeń sportowych jest rejon plan miejskich. Na terenie miasta istnieją następujące urządzenia sportowe:

- *Basen kąpielowy i pole namiotowe* – w rejonie ul. Sportowej. Basen kąpielowy o wymiarach 50 x 25 m oraz pole biwakowe zlokalizowane przy ul. Mickiewicza. Powierzchnia terenu zajęta przez basen wynosi ok. 0,5 ha, a przez pole namiotowe ok. 0,12 ha. Na terenie basenu znajdują się: brodzik, boiska do gier rekreacyjnych, pełne zaplecze sanitarne, mała gastronomia.
- *Sala sportowa* – mieści się przy Pl. Kościuszki 3. Powierzchnia użytkowa obiektu wynosi ok. 1800 m². Obiekt wyposażony jest w pełnowymiarową salę, saunę i siłownię.
- *Stadion sportowy* – znajduje się przy al. Wojska Polskiego na pow. ok. 2,27 ha. Na terenie stadionu znajduje się komplet urządzeń lekkoatletycznych: bieżnia, dwa boiska do piłki nożnej (w tym 1 z trybuną na 1000 miejsc), korty tenisowe, boisko do siatkówki, koszykówki i piłki ręcznej, tor rowerowy (do nauki jazdy).
- *Parki spacerowo-wypoczynkowe* – Park Miejski przy ul. Ogrodowej o pow. 2,36 ha o dużych walorach krajobrazowych i przyrodniczych; Planty Miejskie usytuowane na zamknięciu ul. Mickiewicza i Sportowej o pow. ok. 11,70 ha o dużych walorach krajobrazowych; Ogród Jordanowski u zbiegu ulic Prokopowskiej i Niesiołowskiego; zieleńce towarzyszące zabudowie mieszkaniowej o powierzchni ok. 11,0 ha; ogrody działkowe o łącznej powierzchni ok. 50,0 ha. Obok terenów zieleni urządzonej na terenie miasta występuje zieleń nie urządzona. Jest to głównie zieleń izolacyjna usytuowana wzdłuż Neru i kanałów i rowów melioracyjnych.

Dostępność miejsc pracy oraz skala bezrobocia

Miasto i Gmina Pleszew mają charakter rolniczo-przemysłowy. Jednymi z większych zakładów przemysłowych na terenie miasta są:

- *Fabryka Maszyn Spożywczych SPOMASZ Pleszew S.A.* – przy ul. Słowackiego 14. Zakład produkuje maszyny i urządzenia dla przemysłu spożywczego: cukierniczego, przetwórstwa owocowo-warzywnego, olejarskiego, spirytusowego i piwowarskiego oraz przemysłów różnych. Zakład zajmuje powierzchnię ok. 5,0 ha. Zakład zatrudnia ok. 250 osób.
- *„FAMOT” Pleszew S.A.* – przy ul. Fabrycznej 7. Zakład produkuje komponenty i centra obróbcze. Obecnie jest to firma niemiecka.
- *Pleszewskie Zakłady Papiernicze S.A.* – obecnie prywatne mieszczące się przy ul. Poznańskiej i Lipowej. Zajmuje się produkcją opakowań, toreb papierowych, papieru, bloków itp.
- *Poligraficzna Spółdzielnia Inwalidów „Zryw”* – przy ul. Sienkiewicza 14. Od 1992 roku Spółdzielnia posiada status zakładu pracy chronionej. Zakład wytwarza druki, zeszyty, pieczątki i opakowania z tektury.
- *GASPOL S.A. Warszawa – Region Zachodni* mieszczący się przy ul. Komunalnych. Jest to rozlewnia gazu płynnego. Zajmuje powierzchnię ok. 3,1 ha i zatrudnienie ok. 50 osób.

Pleszew znany jest jako miasto kotlarzy. Od szeregu lat prowadzona jest produkcja kotłów grzewczych różnego przeznaczenia i rodzaju. Największymi producentami są:

- *Fabryka Kotłów i Konstrukcji Metalowych Sp. z o.o. EKOMET* – przy ul. Kaliskiej 24. Produkuje ok. 49 typów kotłów na skalę przemysłową. Około 90% produkcji posiada charakter ekologiczny.
- *Przedsiębiorstwo „Rystal”* – przy ul. Kaliskiej 97 – przedsiębiorstwo wielobranżowe.
- *Spółdzielnia Kotlarz* – przy ul. Kaliskiej 96.

W dolinie rzeki Ner po jej północnej stronie zlokalizowanych jest kilka większych zakładów związanych z branżą budowlaną:

- *„Stropex”* – przy ul. Piaski 39 (przy bocznicy kolejowej),
- *Wytwórnia Mas Bitumicznych.*

Stosunki ludnościowe – w latach 1950 -1994 miasto Pleszew systematycznie zwiększało ilość ludności. Natomiast na przestrzeni ostatniego dziesięciolecia liczba ta nieznacznie się obniżyła. W roku 1994 roku ludność Pleszewa liczyła 18 292 osoby, w tym 8769 mężczyzn i 9523 kobiety i stanowiła 2,53% ludności województwa kaliskiego i 5,41% ludności miejskiej województwa. Natomiast na koniec 2004 roku ludność miasta liczyła 17 892 osoby, w tym 8533 mężczyzn i 9359 kobiet. Gęstość zaludnienia w mieście wynosi 1356 mieszkańców/km². Wg stanu na 31.12.2007 r. ludność miasta liczyła ogółem 17 756 osoby, w tym 8459 mężczyzn i 9297 kobiet i stanowiła 0,53% ludności województwa wielkopolskiego. Natomiast na 31.12.2008 r., ludność miasta wynosiła 17 732 osoby, w tym 8516 mężczyzn i 9216 kobiet. Gęstość zaludnienia na terenie miasta¹ kształtowała się na poziomie 1351 mieszkańców/km², a na terenie gminy Pleszew 166 mieszkańców/km².

W mieście zawsze występowała tendencja przewagi liczby kobiet nad liczbą mężczyzn, jednak ostatnie lata wykazują znaczny spadek tych proporcji. W roku 1975 na 100 mężczyzn przypadało 114 kobiet, w roku 1994 na 100 mężczyzn przypadało 109 kobiet, a w roku 2004 na 100 mężczyzn przypadało 110 kobiet. Natomiast w 2008 r. na 100 mężczyzn przypadało 108 kobiet. W grupie wiekowej 0-19 lat występuje przewaga płci męskiej nad żeńską, w grupie wiekowej 20-64 lata występuje już przewaga kobiet.

Powiat pleszewski pod względem powierzchni znajduje się na 22 miejscu w województwie wielkopolskim i na 23 miejscu pod względem liczby ludności. Pod względem gęstości zaludnienia na 20 miejscu i pod względem udziału ludności miejskiej na 30 miejscu w województwie wielkopolskim.

Strukturę ludności wg płci i wieku przedstawia poniższe zestawienie:

Wiek	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety
Wiek przedprodukcyjny 0-18 lat	3 785	1953	1832
Wiek produkcyjny	11 524	-	-
Wiek produkcyjny mężczyźni 19-65 lat	-	5723	-
Wiek produkcyjny Kobiety 19-60 lat	-	-	5801
Wiek poprodukcyjny	2 583	-	-
Wiek poprodukcyjny mężczyźni 65 lat i więcej	-	857	-
Wiek poprodukcyjny kobiety 60 lat i więcej	-	-	1726

Stan ludności wg wieku obrazujący możliwości bieżącej oraz perspektywicznej aktywności zawodowej przedstawia się następująco:

Ludność wieku przedprodukcyjnego

1985 rok	5190 30,3%
1988 rok	5478 30,3%
1994 rok	5197 28,4%, w tym mężczyzn 2667 i 2530 kobiet
2004 rok	3785 21,25% w tym 1953 mężczyzn i 1832 kobiety

2007 rok	3511	19,77%	w tym 255 mężczyzn i 1698 kobiet
2014 rok	5632	(dane dla gminy)	

Ludność wieku produkcyjnego

1985 rok	9570	56,7%	
1988 rok	10360	57,3%	
1994 rok	10820	59,1%,	w tym 5423 mężczyzn i 5397 kobiet
2004 rok	11524	64,4%,	w tym 5723 mężczyzn i 5801 kobiet
2007 rok	11469	64,6%	w tym 5756 mężczyzn i 5713 kobiet
2014 rok	19249	(dane dla gminy)	

Ludność wieku poprodukcyjnego

1985 rok	2109	12,5%	
1988 rok	2224	12,3%	
1994 rok	2275	12,5%,	w tym 679 mężczyzn i 1596 kobiet
2004 rok	2583	14,4%,	w tym 857 mężczyzn i 1726 kobiet
2007 rok	2776	15,6%,	w tym 890 mężczyzn i 1886 kobiet
2014 rok	5355	(dane dla gminy)	

Z powyższego zestawienia wynika, że w porównaniu z latami poprzednimi wzrosła liczba ludności w wieku produkcyjnym nieznacznie w wieku poprodukcyjnym, natomiast zmalała liczba ludności w wieku przedprodukcyjnym. W porównaniu z odpowiednimi wskaźnikami dla województwa 56,0% sytuacja w Pleszewie przedstawia się dość korzystnie.

Ruch naturalny ludności – w latach 1975 – 2014

1975 rok	284	co stanowi	19,6/1000 MK
1980 rok	305		19,2/1000 MK
1985 rok	280		16,6/1000 MK
1990 rok	268		15,0/1000 MK
1994 rok	229		12,5/1000 MK
2004 rok	181		10,2/1000 MK
2007 rok	214		12,11/1000MK
2014 rok	265		

W latach 1975-2014 obserwuje się początkowo wzrost ilości zgonów, a następnie ich spadek, z ponownym wzrostem w 2014 r.:

1975 rok	163	co stanowi	11,2/1000 MK
1980 rok	220		13,9/1000 MK
1985 rok	207		12/3/1000 MK
1990 rok	226		12,6/1000 MN
1993 rok	210		11,4/1000 MK
2004 rok	219		12,2/1000 MK
2007 rok	186		10,52/1000MK
2014 rok	328		

W latach 1975-2014 przyrost naturalny wskazuje tendencje spadkowe

1975 rok	121	co stanowi	8,3/1000 MK
1980 rok	85		5,4/1000 MK
1985 rok	73		4,3/1000 MK
1990 rok	42		2,3/1000 MK
1993 rok	19		1,0 /1000 MK
1994 rok	29		1,6/1000 MK
2004 rok	10		0,6/1000 MK

2007 rok	28	1,58/1000MK
2014 rok	-63	

Zjawisko szybkiego tempa spadku przyrostu naturalnego wynika ze zmniejszającej się liczby urodzeń, narastaniem liczby zgonów. W ostatnich latach przyrost ten osiągnął najniższe wartości, co wiąże się z ogólną sytuacją demograficzną oraz zaistniałymi przemianami systemowymi w kraju. W ostatnich latach zanotowano jeden z najniższych od 50 lat przyrost naturalny – ujemny (-63).

Migracja ludności – analizując procesy migracyjne ludności w latach 1975-2014 stwierdza się największe natężenie ruchów migracyjnych w roku 1975. Proces ten związany był z reformą administracyjną kraju, co w konsekwencji doprowadziło do dużych przemieszczeń ludności w skali całego kraju. W roku 1975 saldo migracji w mieście było dodatnie i wynosiło +161 osób. W roku 1980 saldo migracji spadło i przyjęło wartości ujemne na poziomie minus 43 osoby. Po roku 1985 obserwuje się wyhamowanie ruchów migracyjnych, co wiązało się z ogólną sytuacją w kraju: brakiem mieszkań i brakiem miejsc pracy.

W ogólnej strukturze ruchów migracyjnych napływ ludności do miasta przewyższał odpływ. Na koniec 2004 roku saldo migracji dla powiatu pleszewskiego (dla miasta brak danych) było ujemne minus 72 osoby, wskaźnik migracyjny wynosił minus 1,16/1000 MK. W 2014 r. saldo migracji również było ujemne w skali gminy.

Prognoza demograficzna – od roku 1975 daje się zaobserwować systematyczny spadek przyrostu naturalnego. W latach 1996 – 2015 nastąpił dalszy spadek przyrostu naturalnego. Tempo tego spadku nie zostało zneutralizowane przez dodatnie saldo migracyjne – napływ ludności wiejskiej. Należy spodziewać się, że struktura wieku będzie charakteryzować się spadkiem udziału ludności w wieku przedprodukcyjnym, a zwiększy się ilość ludności w wieku poprodukcyjnym.

Przyrost liczby ludności w latach 1975-2007 przedstawiał się następująco:

1975 rok	14 603 osoby
1980 rok	wzrost o 9%
1985 rok	wzrost o 5%
1990 rok	wzrost o 8%
1994 rok	wzrost o 3%
2004 rok	spadek o 2,2% w stosunku do roku 1994
2007 rok	spadek o 0,8% w stosunku do roku 2004

W roku 2014 odnotowano również ujemne saldo przyrostu naturalnego wynoszące - 63 osób. Zatrudnienie i skala bezrobocia – liczba zatrudnionych w gospodarce narodowej wg EKD w roku 1994 wynosiła 5780 osób, co stanowiło 31,59% ogółu ludności (w tym 2592 kobiety). Najwięcej osób zatrudnionych było w działalności produkcyjnej – 35,2%, w ochronie zdrowia i opiece społecznej – 19,06%, w handlu – 9,0%. Wśród zatrudnionych kobiet największy wskaźnik zatrudnienia występował w ochronie zdrowia i opiece społecznej oraz w działalności wytwórczej. W sektorze publicznym pracowały 3573 osoby, co stanowiło 62% ogółu zatrudnionych w gospodarce narodowej. W sektorze prywatnym pracowały 2207 osoby, co stanowiło 38% ogółu zatrudnionych.

Na koniec 2004 roku wielkości zatrudnionych kształtowały się następująco:

- zatrudnienie ogółem:	5074 osoby, w tym: 2281 kobiet
z tego: w sektorze publicznym:	2262 osoby
w sektorze prywatnym:	2812 osób
w rolnictwie i leśnictwie:	43 osoby

w przemyśle i budownictwie: 1968 osób
w usługach rynkowych: 1235 osób
w usługach nierynkowych: 1828 osób

W roku 2014 zatrudnionych było 6571 osób.

Liczba bezrobotnych zarejestrowanych w Urzędzie Pracy w latach 1990-1994 charakteryzowała się wysoką dynamiką wzrostu. W porównaniu z rokiem 1992 liczba bezrobotnych wzrosła odpowiednio w 1993 roku do 122%, w 1994 roku do 111%, w 1995 roku do 116%. W porównaniu z danymi za 1995 rok dla byłego województwa kaliskiego tylko w rejonach pleszewskim i sycowskim nastąpił wzrost bezrobocia. Najwyższy poziom bezrobocia odnotowano w roku 1993 – 1881 osób, w tym 52% stanowiły kobiety. Liczba zarejestrowanych bezrobotnych w 1995 roku wynosiła 1787 osób, co stanowiło 17% ludności zawodowo czynnej.

Zasadniczym wskaźnikiem charakteryzującym bezrobocie jest stopa bezrobocia, która w dawnym województwie kaliskim wynosiła 16,4%, a w rejonie pleszewskim 20,0%. Największa stopa bezrobocia występowała w 2004 r., bo aż 24,3% i od tego czasu corocznie malała i w roku 2008 osiągnęła 10,2%; natomiast w 2009 r., nastąpił niewielki wzrost do 12,6%. Z kolei w 214 r. odnotowano 1745 osób pozostających bez pracy, z tego 54,3% stanowiły kobiety.

Rozpatrując strukturę bezrobocia w 1995 roku należy stwierdzić, że na ogólną liczbę bezrobotnych 59% stanowiły kobiety, 11% absolwenci szkół ponadpodstawowych. Największą grupę bezrobotnych stanowiącą 88% ogółu stanowiły osoby w wieku produkcyjnym mobilnym (18-44 lat). Pozostający bez pracy powyżej 12 miesięcy stanowili 40% ogółu bezrobotnych, natomiast bez prawa do zasiłku 37%.

Bezrobocie jako zjawisko społeczne towarzyszy procesom restrukturyzacji gospodarki. Rejon pleszewski należał do rejonów o największej skali bezrobocia w dawnym województwie kaliskim. Równie niepokojącym zjawiskiem jest utrzymywanie bezrobocia wśród ludzi w wieku produkcyjnym, ludzi młodych i mobilnych, szczególnie w grupach wiekowych 18 – 24 lata i 25 – 34 lata. W roku 2003 stanowili oni w kolejności: 31,4% i 31,5%. Duży udział w strukturze bezrobotnych stanowią osoby w wieku 35 – 44 lata – ok. 20%. Nasila się też zjawisko bezrobocia długofalowego. Duży odsetek stanowią bezrobotni zarejestrowani powyżej 12 miesięcy. W roku 2003 stanowili oni 53% ogólnej liczby bezrobotnych. Liczba bezrobotnych w mieście i gminie Pleszew obniżyła się w roku 2003 w stosunku do roku poprzedniego o ok. 5%. W roku 2002 ogółem zarejestrowanych było 3243 osoby, w tym 1771 kobiet, a w roku 2003 – 3096 osób, w tym 1748 kobiet. Wartości te znacznie spadły, bowiem w roku 2014 odnotowano 1745 osób bezrobotnych.

Rok	Bezrobotni ogółem	Kobiety	18 – 44 lat w wieku mobilnym	Zarejestrowani powyżej 12 miesięcy
2000	3145	1899	2648	1751
2001	3329	1913	2754	1958
2002	3243	1771	2741	1820
2003	3096	1748	2386	1653
2004	2921	1630	2311	1535
2005	2919	1664	2249	1506
2006	2290	1543	1641	1251
2007	1542	1163	1080	700
2008	1218	826	877	426
2009	1658	956	1241	377

Liczba bezrobotnych w mieście i gminie Pleszew

Od roku 2001 wyraźnie obserwuje się tendencje spadkowe liczby bezrobotnych. Przewiduje się, że sytuacja będzie się stabilizowała. Drastyczne skoki i spadki liczby bezrobotnych nie będą występowały. Odzwierciedleniem takiego stanu jest tendencja ogólnopolska w miejscowościach wielkością porównywalnych do Pleszewa. Stopa bezrobocia kształtowała się następująco: w roku 2000 – 20,3%, w roku 2001 – 22,2%, w roku 2002 – 22,3%, w roku 2003 – 21,1%, w roku 2007 – 13,3%, w roku 2008 – 10,2%, w roku 2009 – 12,6%.

VIII. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA

Konieczność uwzględniania w zagospodarowaniu przestrzennym potrzeb obronności i bezpieczeństwa wynika z rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 maja 2004 r. (Dz. U. Nr 125, poz. 1309 ze zm.).

Każde z miast i gmin, w tym i miasto Pleszew zobowiązane są do opracowania planów i programów związanych z obroną cywilną, które podlegają okresowej aktualizacji i są przystosowywane do aktualnych wymogów w tym zakresie.

Na obszarze miasta występują:

1. zagrożenia powodziowe w dolinie rzeki Ner stanowiącej lokalny ciąg ekologiczny wyłączony z zabudowy,
2. zagrożenia związane z komunikacją – przebieg drogi krajowej nr 12 przez centrum miasta.

Stan bezpieczeństwa publicznego jest jednym z najistotniejszych czynników wpływających na poziom życia mieszkańców miasta i gminy Pleszew. Instytucje zapewniające mieszkańcom bezpieczeństwo to: Komenda Powiatowa Policji, Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej, Straż Miejska oraz Ochotnicze Straże Pożarne.

Instytucje te ściśle współpracują ze sobą mając za zadanie zapewnienie bezpieczeństwa publicznego społeczeństwu. Centrum miasta i dworzec PKS są monitorowane, podobnie jak Zespół Szkół Publicznych nr 1 i nr 3 w Pleszewie. Obecnie uruchomiono również monitoring w Zespole Szkół Publicznych nr 2.

Z roku na rok wzrasta wykrywalność zdarzeń kryminalnych. Nie odnotowuje się przestępstw o znacznym ciężarze gatunkowym. Nie notuje się również rażącego naruszenia porządku publicznego podczas trwania imprez masowych. Istotny problem stanowi przestępczość nieletnich oraz bezpieczeństwo na drogach. Najczęściej młodzież popełnia rozboje i wymuszenia rozbójnicze, kradzieże z włamaniem, kradzieże, fałszerstwa czy przestępstwa związane z narkomanią. Na drogach zaś wzrasta ilość kolizji i wypadków.

Z perspektywy kilku lat można stwierdzić, że średnio w ciągu roku na terenie miasta i gminy Pleszew powstaje ok. 70 pożarów. Najczęściej są to pożary środków transportu, śmietników, trawników i pojedynczych drzew, następnie pożary występujące w rolnictwie i budynkach mieszkalnych oraz w lasach.

Patologie społeczne – co roku Rada Miejska w Pleszewie uchwała Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, który swoim zakresem działań obejmuje: profilaktykę, przeciwdziałanie przemocy w rodzinie poprzez pomoc psychospołeczną i prawną, zapobieganie powstawaniu nowych problemów związanych z uzależnieniami od środków psychoaktywnych, zwiększenie dostępności terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych, prowadzenie działalności profilaktycznej i edukacyjnej dla dzieci i młodzieży oraz wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych działających na rzecz rozwiązywania problemów alkoholowych.

Na terenie miasta i gminy Pleszew profesjonalnie przeciwdziałaniem alkoholizmowi zajmuje się Poradnia Odwykowa SP ZOZ. Działają również grupy samopomocowe AA „Razem” i AL. – Anon „Radość”. W ramach oferty terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla wszystkich mieszkańców działa Telefon Zaufania oraz Punkt Konsultacyjny dla uzależnionych od środków psychoaktywnych i grupa terapeutyczna dla współuzależnionych, dla dzieci zaś prowadzone są świetlice środowiskowe.

Na terenie gminy działa także Diecezjalny Ośrodek Duszpasterstwa Trzeźwości w Kowalewie, który prowadzi Pracownię Psychoterapii uzależnień i współuzależnień.

Na terenie gminy Pleszew występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią. Na obszarach tych obowiązują zakazy wynikające z przepisów szczególnych. Tylko w szczególnych przypadkach Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem powodziowym oraz nie spowoduje zagrożenia dla jakości wód, w przypadku wystąpienia powodzi, może zwolnić od ww. zakazów.

IX. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY

Uwarunkowania rozwoju miasta i gminy wynikają z funkcjonowania środowiska przyrodniczego, kulturowego, zachodzących przemian w sferach : społecznej, gospodarczej i infrastruktury technicznej. Z diagnozy stanu, uwarunkowań zewnętrznych i wewnętrznych wynika, że potencjał przyrodniczy i dobra kondycja środowiska, a także istniejące zainwestowanie i potencjał ludzki stwarzają duże szanse rozwoju.

X. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU PRAWNEGO GRUNTÓW

Nieruchomości znajdujące się na terenie miasta i gminy Pleszew to głównie własność osób fizycznych, jednostek samorządu terytorialnego (gmina, starostwo), spółdzielni oraz Skarbu Państwa. Nieruchomości osób fizycznych to w większości grunty rolne wraz z siedliskami, działki budowlane oraz niewielkie części jako tereny przemysłowo – usługowe. Nieruchomości prywatne stanowią większość na terenie gminy.

Gminny zasób nieruchomości wynosi 345,2 ha. W gestii gminy pozostało 288,2 ha gruntów przeznaczanych na wydierżawienie lub wynajem. 0,3 ha przekazano w trwały zarząd, 37,5 ha przekazano w użytkowanie wieczyste, a 19,2 ha przekazano w użytkowanie wieczyste osobom fizycznym. Grunty komunalne są w większości wypadków przeznaczone na cele nie związane z rolnictwem i pozostają w użytkowaniu osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek budżetowych. Większą część gruntów rozdysponowano poprzez oddanie ich w wieczyste użytkowanie. Część z nich pozostaje w zarządzie, część jest użytkowana na zasadzie umów dzierżawnych lub pozostaje w użytkowaniu osób, którym przysługuje prawo do uwłaszczenia się.

Spółdzielnie Rolnicze posiadają swoje grunty rolne, ale nie tylko. Pozostałe spółdzielnie m. in. mieszkaniowa, ogrodnicza, inwalidów ZRYW itp., posiadają częściowo swoje grunty, lecz w większości z gminnego zasobu jako wieczyści użytkownicy i trwały zarząd.

Grunty Skarbu Państwa to nieruchomości stanowiące tereny przedsiębiorstw państwowych m. in. PKS, SPOMASZ Pleszew S.A.), tereny szkół ponadgimnazjalnych, SP ZOZ oraz grunty rolne po PGR, WOPR Marszew. Nieruchomości Skarbu Państwa stanowią duży procent nieruchomości na terenie miasta i gminy.

XI. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

- na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku o ochronie i kształtowaniu środowiska

OCHRONA POWIERZCHNI ZIEMI I KOPALIN	Udokumentowane złoża surowców ilastych
OCHRONA ZIELENI	Zwarte kompleksy zieleni urządzonej Zieleń parkowa Zieleń przydrożna i śródpolna

- na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne

WODY POWIERZCHNIOWE	Rzeka Ner
WODY PODZIEMNE	Obszary wodonośne zasobów wodnych piętra czwartorzędowego
UJĘCIA WÓD PODZIEMNYCH	Studnie głębinowe zaopatrujące ludność miasta – położone na terenie gminy

- na podstawie ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych zgodnie z nowelizacją w/w ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r., grunty na terenie miast nie są objęte ochroną (Dz. U. Nr 237, poz. 1657).

XII. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH.

Na obszarze miasta i gminy nie występują obszary naturalnych zagrożeń geologicznych.

XIII. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA UDOKUMENTOWANYCH ZŁOŻ KOPALIN, ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH ORAZ UDOKUMENTOWANYCH KOMPLEKSÓW PODZIEMNEGO SKŁADOWANIA DWUTLENKU WĘGLA.

Utworami powierzchniowymi gminy, przykrywającymi starsze utwory mezozoiczne, są:
Utwory trzeciorzędowe powszechne na obszarze całej gminy to skały miocenyjskie wykształcone w postaci piasków, ilów i mułów z domieszką pyłu węglowego o miąższości 10-25 m, maksymalnie ok. 40 m w rejonie m. Grodzisko. Strop utworów trzeciorzędowych stanowią występujące w spągu iły plioceńskie i mułki z wkładami piasków drobnoziarnistych i pylastych. Iły są tłuste, pylaste lub piaszczysto-pylaste. Utwory plioceńskie nie tworzą ciągłej pokrywy, ich miąższość jest zróżnicowana i waha się od 25 w rejonie m. Grodzisko do 85 m w Marszewie (średnia miąższość 50-60 m). Osady plioceńskie stanowią powierzchnię pod czwartorzędową i dominują wśród nich iły poznańskie.

Utwory czwartorzędowe na terenie gminy to osady plejstocenyjskie zlodowacenia środkowopolskiego - gliny zwałowe oraz piaski i żwiry, tworzą one jeden poziom

z przewarstwieniami i soczewkami piasków wodnolodowcowych (dolina rzeki Prosny). Są piaszczyste i zawierają liczne głązy.

W obrębie tarasu zalewowego, rzeki Prosny, występują przeważnie mady w postaci glin pylastych i pyłów, a także piasków pylastych, gliniastych i drobnych. Holocen reprezentowany jest przez mułki, piaski i żwiry pochodzenia rzeczno-budujące tarasy zalewowe Prosny, Neru i pozostałych dopływów. Miąższość tych osadów wynosi 3-10 m. Osady holoceniowe występują również w zagłębieniach bezodpływowych i dolinkach. W kilku miejscach obecne są również płytkie torfy.

Surowce naturalne

na terenie gminy występują następujące surowce:

- a) kruszywo naturalne - piaski,
- b) surowce ilaste ceramiki budowlanej - iły pleszeńskie.

KRUSZYWA NATURALNE

1) Złoże piasków schudzających „Zawady” dla cegielni Lenartowice. – powierzchnia złoża wynosi 23,6 ha, zasoby bilansowe – 1 115, 8 tys m³, średnia miąższość pokładu 4, 65 m. Złoże posiada dokumentację geologiczną w kat. C1, z rozpoznanie jakości surowca w kat. „B”. Obecnie złoże nie jest eksploatowane.

2) Złoże piasków schudzających w Rokutowie - obszar górniczy „Rokutów” ustanowiony decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Kaliszu OSg/7512/21/96 z dnia 13.08.96 i wpisany do rejestru obszarów górniczych.

3) Złoże kruszywa naturalnego Turowy I; eksploatowany przez osobę prywatną na podstawie wydanej koncesji;

4) Złoże kruszywa naturalnego Turowy – (eksploatacja została zakończona).

SUROWCE ILASTE

1) Złoże Lenartowice - dwa złoża związane z działalnością najstarszej cegielni na terenie gminy zbudowanej w połowie XIX w., w chwili obecnej zamkniętej. Zbadane w 1956 r. iły i piaski schudzające były bardzo dobrej jakości. W 1993 r. uaktualniono zasoby iłów w kat. „A” - 442,7 tys. m³, „B” - 632,5 tys. m³ i „Ci” - 177 tys. m³. Dla tego złoża, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Kaliszu OSg/7512/8/97, został ustanowiony obszar górniczy „Lenartowice”.

2) Złoże Lenartowice II - między Pleszewem a Lenartowicami i Prokopowem - zasoby iłów wg dokumentacji z 1987 r. w kat. „B” wynosiły 1.311.000 m³ (bilansowe), w kat. „Ci” - 4.353. 000 m³ (bilansowe) a w filtrze - 207 tys. m³, „C” pozabilansowe - 257 tys. m³. Eksploatacji tego złoża do tej pory nie rozpoczęto (prawie w całości znajduje się na terenie miasta).

3) Złoże Nowa Wieś II - zasoby złoża iłów udokumentowano w ilości 191,17 tys. m - obszar górniczy „Nowa Wieś” ustanowiony decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Kaliszu OSg /7512/33/96 z dnia 29.08.96 r. Surowiec był eksploatowany przez Krotoszyńskie Przedsiębiorstwo Ceramiki Budowlanej w Krotoszynie. Obecnie złoże eksploatuje właściciel prywatny, posiadający koncesję.

Obok stwierdzono nowe zasoby iłów.

4) Złoże Nowa Wieś III, eksploatowane na podstawie wydanej koncesji.

Obszar miasta zasobny jest w surowce ilaste położone w północno-wschodniej części miasta oraz posiada również pewne zasoby kruszywa naturalnego. Dla istniejących złóż surowców ilastych na obszarze miasta nie został utworzony obszar górniczy.

We wschodniej części powiatu występują obszary o znacznych zasobach wód podziemnych w obrębie piętra czwartorzędowego – GZWP 311. Gmina Pleszew położona jest również w obrębie trzeciorzędowego i jurajskiego obszaru zasobowego wód podziemnych. Na obszarze całego powiatu występują wody mineralne termalne chlorkowo-wapniowe o temperaturze $< 20^{\circ}\text{C}$, oraz skalne kopaliny pospolite – kruszywo naturalne. Z wód piętra czwartorzędowego ludność miasta zaopatrywana jest w wodę.

Uwarunkowania w zakresie wód podziemnych

Na terenie gminy Pleszew zbiorniki wód podziemnych o znaczeniu użytkowym występują w utworach czwartorzędowych, trzeciorzędowych i jurajskich. Poziomy czwartorzędowe wykorzystywane są w obszarach dolinnych, trzeciorzędowe na wysoczyźnie, a jurajskie w okolicach Pleszewa.

Wodonośne utwory czwartorzędowe

W obrębie utworów czwartorzędowych występują dwa poziomy wodonośne, płytszy między glinowy oraz głębszy pod glinowy. Płytszy występuje najczęściej w dolinach rzecznych i ze względu na korzystne parametry jakościowe jest często ujmowany. Generalnie zwierciadło wód czwartorzędowych zalega płytko, do głębokości 5 m p.p.t. Spływ wód podziemnych odbywa się w kierunku lokalnych cieków, także w kierunku Neru i Prosny, które mają charakter drenujący. Świadczą o tym rzędne stabilizacji zwierciadła tych warstw. Wydajności czwartorzędowego poziomu wodonośnego są zróżnicowane (np. w Bógwiedzach - $73\text{ m}^3/\text{h}$ do poniżej $10\text{ m}^3/\text{h}$ w innych miejscach). Z czwartorzędowej warstwy wodonośnej korzysta większość ujęć miasta i gminy Pleszew. Część czwartorzędowego zbiornika wód podziemnych, w zasięgu doliny Prosny została uznana za Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP – 311).

Wodonośne piętro trzeciorzędowe.

Trzeciorzędowe piętro wodonośne rozprzestrzenia się w północnej i zachodniej części gminy. W piętrze trzeciorzędowym wyróżnić można trzy warstwy wodonośne: dolną, środkową i górną. Tworzą je piaski od gruboziarnistych do pylastych i mułków, przedzielonych serią iłów i pokładów węgla. Wodę z warstwy plioceńskiej wykształconej jako piaski pylaste i drobnoziarniste stanowiące wkładki między kompleksem iłów eksploatuje się tylko w ujęciu w Taczanowie (wydajność $6\text{ m}^3/\text{h}$). Zasadnicze znaczenie dla zaopatrzenia w wodę ma warstwa mioceńska o miąższości 3-22 m, która także nie ma ciągłości. Wodę z tej warstwy ujmowały między innymi ujęcia w Marszewie i Baranówku. Na terenie miasta nie ma ujęcia wód trzeciorzędowych.

Wodonośne piętro jurajskie.

Piętro to związane jest z utworami jury górnej oraz środkowej. Wody górnajurajskie mają zwierciadło napięte. Korzystają z nich ujęcia w Pleszewie, Lenartowicach i Brzeziu (wydajność 2- $56\text{ m}^3/\text{h}$). Jego zasoby dyspozycyjne wynoszą 123,0 tys. m^3/d , a średnia głębokość ujęć sięga 30 m. Zestawienie parametrów charakterystycznych dla GZWP przedstawia tabela 3.3.

Tabela 3.3. Parametry GZWP Nr 311

Nr GZWP	Nazwa GZWP	Typ Ośrodka	Wiek skał	Powierzchnia GZWP [km ²]	Średnia głębokość ujęć [m]	Zasoby dyspozycyjne [tys.m ³ /d]
311	Zbiornik rzeki Prosna	Porowy	Q	535	30	123,0

Źródło: WIOŚ Poznań

Gmina Pleszew charakteryzuje się niekorzystnymi warunkami wodnymi objawiającymi się deficytem wody. Użytkowe poziomy wodonośne na terenie gminy dotyczą wód czwartorzędowych, trzeciorzędowych i jurajskich. Eksploatowane są głównie wody podziemne z utworów czwartorzędowych w dolinie rzeki Prosny. Znajdują się one w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 311 i należą do obszarów najwyższej ochrony, szczególnie w okolicach miejscowości Tursko - Bogusław (ujęcie wody dla Pleszewa). Pozostałe obszary w dolinie Prosny należą do obszarów wysokiej ochrony.

Gmina Pleszew w znacznej większości zlokalizowana jest w granicach jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 77. Niewielkie fragmenty na zachodzie gminy usytuowane są w granicach JCWPd nr 73. Najbliższym punktem pomiarowym, w którym przeprowadzone były badania jakości wód podziemnych JCWPd nr 77, jest punkt zlokalizowany w Brudzewku (gmina Chocz). Według informacji z Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu wody podziemne badane w 2013 r. w punkcie pomiarowym w Brudzewku (nr JCWPd: 77; nr punktu MONBADA: 2204) zaliczono do V klasy czystości (klasa jakości surowa) i IV klasy czystości (klasa jakości końcowa) (opróbowanie wiosenne: tak; opróbowanie jesienne: tak; geogeniczne pochodzenie wskaźnika, tylko Fe w V klasie, w IV nie). Z kolei najbliższym punktem pomiarowym, w którym przeprowadzone były badania jakości wód podziemnych JCWPd nr 73, jest punkt zlokalizowany w Witaszycach (gmina Jarocin). Wody podziemne badane w 2013 r. w punkcie pomiarowym w Witaszycach (nr JCWPd: 73; nr punktu MONBADA: 2204) zaliczono do III klasy czystości (klasa jakości surowa) i III klasy czystości (klasa jakości końcowa) (opróbowanie wiosenne: tak; opróbowanie jesienne: tak).

Niska jakość wód wynika w dużej mierze z braku pokrywy izolującej strop warstw wodonośnych, co umożliwia łatwe przenikanie do wód zanieczyszczeń z powierzchni.

Na terenie miasta Pleszewa istnieją ujęcia wody, które zostały zestawione w poniższej tabelce.

Tab. Ujęcia wody na terenie miasta Pleszewa

Lokalizacja	Rok zatwierdzenia zasobów /Uwagi	Rok wykonania	Głębokość / depresja w m	Zatwierdzone zasoby z utworów		
				Q (m ³ /h)	Tr (m ³ /h)	J (m ³ /h)
Ujęcia na terenie miasta Pleszewa						
Ujęcie miejskie ul. Sportowa		1964/78	2,0	78,0		
„SPOMASZ” ul. Słowackiego	1966	1965/75	17/4,0	14,3		
była jednostka Wojskowa		1970/82	6,0	18,0		

FAMOT Pleszew		1969/85	6,0	21,0		
Pleszewskie Centrum Medyczne	1974	1974	20 / 8,7	13,0		
Ogródki działkowe		1982	28,5/7,0	34,0		
Była wytwórnia cukierków	1989 nieczynna	1974	4,0	15,0		
Pleszew - Malinie		1988	8,3	13,4		
Ujęcie ul. Koźmińska (Zb. Biadała – myjnia)	nieczynna, zlikwidowana	2001	17,0/ 6-9	2,5		

Źródło: POŚ dla powiatu pleszewskiego, Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o., Starostwo Powiatowe, Urząd Miejski

Większość z ujęć wód to ujęcia zakładowe. Stare ujęcie miejskie wód czwartorzędowych w parku przy ulicy Sportowej ma jednak znaczenie marginalne. Pleszew korzysta z ujęć wód położonych na terenie gminy Pleszew i Gołuchów:

- Tursko B – Kwiatów - studnie czwartorzędowe ze struktur hydrogeologicznych najwyższej ochrony (dolina kopalna) + infiltracja

o łącznej wydajności 200 m³/h, zatwierdzone zasoby 400 m³/h w 1977 r.:

- dwa otwory – działka nr 261/2, głębokość 36 m, depresja 2,7 m,

- 3 otwór – działka nr 34/1, głębokość 65 m, depresja 2,8 m,

- 4 otwór – działka nr 294/9, głębokość 65 m, depresja 3,35 m,

Studnie posiadają wyznaczone strefy ochrony bezpośredniej 10 m.

- Tursko A - studnia czwartorzędowa – głębokość 43,5 m, studnia zamknięta ze względu na skażenie wody Lenartowice

- 1 studnia - ujęcie jurajskie – 192 m głębokości, wydajność 156 m³/h, zatwierdzone zasoby 2003 r., pozwolenie na pobór wód 2005 r., strefa ochrony bezpośredniej 23m.

2 studnia – ujęcie czwartorzędowe – 43 m głębokości, wydajność 30 m³/h, depresja 9,6 m, zatwierdzone zasoby w 1980 r.

Woda z ujęć jest przekazywana do Stacji Uzdatniania Wody w Lenartowicach a następnie do miasta, gdzie istnieją dwa zbiorniki wyrównawcze przechowywania wody przy ulicy Kaliskiej na terenie Zakładu Wodociągów i Kanalizacji, skąd woda przekazywana jest do sieci wodociągowej.

Wokół ujęć wyznaczone są strefy ochrony bezpośredniej. Wszystkie ujęcia, z których zaopatrywana jest gmina i miasto są monitorowane pod względem bezpieczeństwa i są chronione. Obecnie działające ujęcia zapewniają wystarczającą ilość wody dla Miasta i Gminy Pleszew. Pomimo tego, aby zwiększyć bezpieczeństwo w tym względzie, jeszcze w roku 2009 planowano uruchomić dwa kolejne ujęcia - w Grodzisku i Tursku. W sumie produkować one będą 70 m³ wody na godzinę. Ujęcie w Grodzisku istnieje od dawna ale od dawna nie było eksploatowane. Zostało zmodernizowane i woda w lipcu 2009 r. została włączona do sieci. Ujęcie w zdolne jest produkować 20 m³ na godzinę.

W styczniu 2010 roku uruchomiono ujęcie w Tursku. Woda jest stale monitorowana i spełnia wszystkie wymogi. Wyznaczono już strefy ochrony bezpośredniej i pośredniej. Ze studni będzie można pozyskać 50 m³ na godzinę. Z punktu widzenia zasobów wód podziemnych i wydanych pozwoleń wodno-prawnych nie ma obecnie ograniczeń w zaopatrzeniu w wodę całej ludności miasta i gminy. Eksploatowane ujęcia umożliwiają całkowite pokrycie obecnych i przyszłych potrzeb wodnych miasta i gminy.

Na terenie gminy nie znajdują się udokumentowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla.

XIV. WYSTĘPOWANIE TERENÓW GÓRNICZYCH WYZNACZONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

Na obszarze gminy znajdują się następujące tereny górnicze:

1) Złoże piasków schudzających w Rokutowie - obszar górniczy „Rokutów” ustanowiony decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Kaliszu OSg/7512/21/96 z dnia 13.08.96 i wpisany do rejestru obszarów górniczych.

2) Złoże Lenartowice - dwa złoża związane z działalnością najstarszej cegielni na terenie gminy zbudowanej w połowie XIX w., w chwili obecnej zamkniętej. Zbadane w 1956 r. iły i piaski schudzające były bardzo dobrej jakości. W 1993 r. uaktualniono zasoby iłów w kat. „A” - 442,7 tys. m³, „B” - 632,5 tys. m³ i „Ci” - 177 tys. m³. Dla tego złoża, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Kaliszu OSg/7512/8/97, został ustanowiony obszar górniczy „Lenartowice”.

3) Złoże Lenartowice II - między Pleszewem a Lenartowicami i Prokopowem - zasoby iłów wg dokumentacji z 1987 r. w kat. „B” wynosiły 1.311.000 m³ (bilansowe), w kat. „Ci” - 4.353. 000 m³ (bilansowe) a w filtrze - 207 tys. m³, „C” pozabilansowe - 257 tys. m³. Eksploatacji tego złoża do tej pory nie rozpoczęto (prawie w całości znajduje się na terenie miasta).

4) Złoże Nowa Wieś - zasoby złoża iłów udokumentowano w ilości 191,17 tys. m - obszar górniczy „Nowa Wieś I”, „Nowa Wieś II”, „Nowa Wieś III” ustanowiony decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Kaliszu OSg /7512/33/96 z dnia 29.08.96 r.

5) złoże „Zawady”

6) obszar i teren górniczy „Turowy I”.

Teren gminy Pleszew objęty jest koncesją na poszukiwanie i rozpoznanie złóż gazu ziemnego i ropy naftowej PGNiG w Warszawie: Jarocin – Grabina nr 16/2001/p z dnia 3.08.2001r. – ważną do dn. 3.08.2017r. Na terenie gminy dopuszcza się prowadzenie poszukiwawczych badań geofizycznych i wierceń oraz realizację inwestycji związanych z zagospodarowaniem złóż gazu ziemnego i ropy naftowej.

Obszar miasta zasobny jest w surowce ilaste położone w północno-wschodniej części miasta oraz posiada również pewne zasoby kruszywa naturalnego. Dla istniejących złóż surowców ilastych na obszarze miasta nie został utworzony obszar górniczy.

XV. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DIAGNOZY SYSTEMU KOMUNIKACYJNEGO GMINY

Układ komunikacyjny gminy Pleszew składa się z sieci uliczno-drogowej, sieci tras (i linii) komunikacji zbiorowej (autobusowej) o funkcji lokalnej i międzygminnej (aglomeracyjnej).

XV.1. Układ drogowo-uliczny. Stan i jego krytyczna ocena

1. Układ drogowo-uliczny gminy stanowi jeden z najistotniejszych elementów całego układu przestrzennego.
2. Sieć drogowo-uliczną tworzą drogi: krajowe, powiatowe i gminne ustanowione jako drogi publiczne, ale także ogólnodostępne drogi i ulice osiedlowe nie zaliczone do kategorii dróg publicznych.

3. Drogi krajowe.

- a) droga Nr 11, relacji Kołobrzeg - Bytom – od skrzyżowania z drogą nr 12 w miejscowości Pleszew, przez: Zieloną Łąkę, Dobrą Nadzieję, Ludwinę, Janków do granicy gminy w miejscowości Kuczków;
- b) droga Nr 12, relacji (Granica Państwa) Łęknica – Dorohusk (Granica Państwa) – od granicy gminy w miejscowości Suchorzew, przez Pleszew do granicy gminy w miejscowości Brzezie.

Drogi krajowe posiadają jedną jezdnię dwupasmową.

Droga krajowa nr 11 zaliczona została do sieci dróg ekspresowych, jej przystosowanie do parametrów drogi ekspresowej nastąpi poprzez realizację założeń opracowywanego „Studium Techniczno- Ekonomicznego”, w którym przyjmuje ona parametry drogi klasy S. Dla istniejącego przebiegu drogi nr 11 i 12 przyjmuje się klasę GP – ruchu głównego przyspieszonego.

Według Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddziału w Poznaniu, drogi krajowe Nr 11 (klasy GP) i Nr 12 (klasy GP) powinny spełniać wymagania zgodne z:

Zarządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 02.03.1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie z uwzględnieniem:

- a) eliminacji zjazdów indywidualnych,
- b) zachowaniem odstępów między skrzyżowaniami na drodze krajowej,
- c) szerokości linii rozgraniczającej drogi krajowej,
- d) odległości lokalizacji obiektów budowlanych od zewnętrznej krawędzi jezdni.

4. Drogi powiatowe

Drogi ustanowione jako powiatowe należą do najistotniejszych w obsłudze gminy. Tworzą podstawową sieć obsługi wewnątrz i międzygminnej.

Do dróg powiatowych zalicza się:

Lp.	Przebieg drogi	Nr drogi
1.	Grab – Pleszew	4308P
2.	Dobrzyca – Pleszew	4309P
3.	Hilarów – Korzkwy	4176P
4.	Wieczyn – Grodzisko	4315P
5.	Karmin – Kowalew	4323P
6.	Karminiec – Taczanów	4326P
7.	Broniszewice – Marszew	4325P
8.	Raszków – Pleszew	5288P
9.	Krzywosądów – Bugaj	4333P
10	Pleszew – Chocz	4334P
11.	Kowalew – Skrzypnia	4335P

12.	Kowalew – Suchorzew	4336P
13.	Piekarzew – Orpiszew	4175P
14.	Pleszew – Grodzisko	4338P
15.	Brzezie – Grodzisko	4337P
16.	Lenartowice – Tursko	4340P
17.	Brzezie – Janków	4342P
18.	Pleszew – Wszółów	4343P
19.	Sowina – Kuczków	13326
20.	Pleszew – Kowalew	13369
21.	Dobra Nadzieja – Chorzew	4344P
22.	Taczanów – Kajew	4341P
23.	Bronów – Pleszew	5288P
24.	Ligota – Ligota Wieś	5286P
25.	Kowalew - Pleszew	4329P
26.	Kuczków - Wszółów	4346P

5. Drogi gminne

Łączna długość tych dróg wynosi około 138 km, a liczba ulic ponad 230. Większość z nich, posiada nawierzchnię utwardzoną.

6. Na obszarze miasta Pleszewa występują drogi o znaczeniu krajowym, powiatowym i miejskim. Obecnie przez miasto przebiegają 2 drogi krajowe: nr 11 klasy ekspresowej relacji Kołobrzeg-Poznań-Ostrów Wlkp.-Kępno- Bytom i nr 12 klasy głównej ruchu przyspieszonego relacji Głogów-Leszno-Gostyń-Jarocin-Pleszew-Kalisz-Sieradz. Ze względu na przebieg w/w dróg przez miasto, zwłaszcza drogi nr 12 konieczna jest realizacja obejść drogowych w ich ciągu. Linia kolejowa relacji Poznań-Ostrów Wlkp.-Kluczbork-Katowice niestety nie przebiega bezpośrednio przez miasto. Stacja kolejowa znajduje się w Kowalewie (ok. 4 km od miasta). Pomiedzy miastem, a dworcem kolejowym kursują autobusy.

W komunikacji zewnętrznej miasto posiada dogodne połączenia drogowe z najbliższymi sąsiednimi miastami powiatowymi Jarocinem (25 km), Krotoszynem (39 km), Ostrowem Wlkp (31 km), Kaliszem (29 km) oraz położone jest na skrzyżowaniu ważnych szlaków komunikacyjnych drogach : ekspresowej S 11 i krajowej nr 12.

Miasto nie leży bezpośrednio przy linii kolejowej Poznań – Katowice, stacja kolejowa zlokalizowana jest w miejscowości Kowalew na obszarze gminy w odległości ok. 3,7 km od centrum miasta. Ze stacji wyprowadzona jest bocznica szerokotorowa do rejonu dawnego dworca stacji wąskotorowej, gdzie urządzone są rampy wyładownicze oraz do terenów przemysłowych we wschodniej części miasta. Oprócz tego na terenie miasta znajdują się drogi powiatowe i ulice miejskie.

Połączenia w komunikacji zbiorowej realizowane jest przez system sieci autobusowej PKS oraz autobusów podmiejskich.

Istnieje pilna potrzeba modernizacji układu drogowego. Największym problemem w zakresie układu komunikacyjnego jest przebieg ruchu tranzytowego przez centrum miasta, stąd niezbędne jest wybudowanie obejścia drogowego w ciągu drogi krajowej nr 12 po stronie południowo-wschodniej miasta. Konieczne jest też wybudowanie nowego obejścia drogowego miasta w ciągu drogi ekspresowej nr 11 po stronie południowo-zachodniej. Należałoby również ograniczyć indywidualne zjazdy z w/w dróg i zbudować drogi zbiorcze. Niektóre pozostałe drogi i ulice w mieście wymagają dostosowania do zgodnych z przepisami odrębnymi parametrów technicznych lub poprawy nawierzchni.

W mieście brak jest ścieżek rowerowych. Jedynie w niektórych ulicach są wyznaczone trasy rowerowe.

XV.2. Uwarunkowania wynikające z analizy ruchu

1. Analiza pomiarów ruchu na drogach krajowych wykazała, że największy wzrost natężenia ruchu występuje na kierunku Pleszew – Gołuchów, na pozostałych kierunkach wskaźnik wzrostu wynosi średnio 35%.
2. Wnioski z analizy ruchu sformułowano następująco:
 - a) wzrost motoryzacji powoduje powiększenie udziału komunikacji indywidualnej w przewozach. Potrzeby na poziomie 40,0–50,0% udziału mogą być zaspokojone przez proponowany w „STUDIUM” układ uliczno-drogowy;
 - b) istotnymi usprawnieniami funkcjonowania układu komunikacyjnego staje się realizacja drogi ekspresowej jako zachodniego obejścia miasta. Przy jej braku mają miejsce duże utrudnienia w sieci ulicznej i ruchu kołowym. Drugim istotnym elementem jest projektowana obwodnica południowo – wschodnia miasta, współtworząca węzeł komunikacyjny z drogą ekspresową oraz z drogą krajową Nr 12.

XV.3. Uwarunkowania wynikające z układu komunikacji zbiorowej – stan, ocena

1. Układ składa się z: sieci tras komunikacji o charakterze miejskim o funkcji lokalnej i międzygminnej (aglomeracyjnej) oraz tras kolejowych.
2. Komunikację tworzą sieci linii autobusowych.
3. Komunikacja autobusowa odgrywa istotną rolę w przewozach wewnątrzgminnych. Komunikacja typu PKS odgrywa znaczną rolę w powiązaniach regionalnych.
4. Przez teren gminy przebiega magistrala kolejowa relacji Szczecin – Gliwice oraz linia kolejki wąskotorowej Pleszew – Kowalew, wykorzystywana obecnie jako komunikacja towarowa. Stacje kolejowe zlokalizowane są we wsiach: Taczanów Drugi, Kowalew i Bronów.

XVI. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DIAGNOZY SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

XVI. 1. Zaopatrzenie w wodę, stan i ocena systemu

1. Głównym źródłem dostarczania wody komunalnej są studnie głębinowe położone na terenie wsi Tursko w gminie Gołuchów.
2. Gmina posiada również własne ujęcia wód podziemnych zlokalizowane we wsiach:
 - a) Baranówek, Taczanów Drugi, Korzkwy, Marszew – z utworów trzeciorzędowych;
 - b) Kowalew, Łaszew, Zielona Łąka, Brzezcie, Bógwidze, Bronów, Kuczków, Nowa Wieś – z utworów czwartorzędowych;
 - c) Chorzew, Lenartowice, Grodzisko – z utworów jurajskich.
3. Sytuacja w zakresie zaopatrzenia gminy w sieć wodociągową przedstawia się korzystnie. Cały obszar gminy jest zwodociągowany, co stwarza warunki podłączenia nowych terenów budowlanych do istniejących sieci.
4. Sytuacja w zakresie zaopatrzenia mieszkańców miasta w wodę przedstawia się korzystnie. Przy ul. Kaliskiej znajduje się stacja wodociągowa wraz ze zbiornikiem rezerwowym wody. Woda do miasta doprowadzona jest z ujęcia znajdującego się na terenie gminy w rejonie wsi Tursko A - Kwiatów i dodatkowo w Lenartowiczach i Grodzisku. W najbliższym czasie zostanie uruchomione nowe ujęcie w Tursku. Sieć wodociągowa jest w miarę potrzeb modernizowana i rozbudowywana. Miasto jest całkowicie zwodociągowane. Większość mieszkańców korzysta z miejskiej sieci wodociągowej. Niektórzy odbiorcy np. szpital powiatowy posiada własne rezerwowe ujęcie wody. Przez ostatnie dwudziestolecie sukcesywnie wzrastała liczba mieszkańców korzystających z wodociągu miejskiego, rosła też długość sieci wodociągowej oraz zużycie wody na 1 mieszkańca.

Na terenie miasta i gminy jest ok. 337,7 km sieci wodociągowej rozdzielczej w eksploatacji: 25,1 km sieci magistralnej oraz 78,2 km przyłączy. Sieć wodociągowa zbudowana jest z następujących materiałów: żeliwo 63,3 km, stal 25,3 km, azbesto-cement 12,7 km, PCV 174 km, PE 38 km, inne 3,2 km. W złym stanie technicznym znajduje się 41,2 km sieci zbudowanej ponad dwadzieścia lat temu przede wszystkim ze stali i azbesto-cementu. Produkcja wody wynosi 1 638,1 tys/ m³, a straty 15%. Wykonano 80 nowych przyłączy, 28 starych przyłączy wymieniono oraz wymieniono 144 wodomierzy na przyłączach.

W celu poprawy jakości wody Urząd Miasta i Gminy wybudował stację uzdatniania wody w Lenartowicach, która została oddana do użytku w styczniu 2008 r.

Na terenie miasta i gminy woda dostarczana jest do 4724 gospodarstw domowych i 350 pozostałych odbiorców.

XVI. 2. System kanalizacji gminy Pleszew, stan i ocena

1. Na terenie gminy Pleszew istnieją trzy oczyszczalnie ścieków: w Zielonej Łące – oczyszczalnia dla miasta Pleszewa o przepustowości 6000 m³/d, w Taczanowie Drugim – oczyszczalnia mechaniczno - biologiczna typu stawowego o przepustowości 200 m³/d, oraz w Kowalewie – zmodernizowany rów cyrkulacyjny na terenie mleczarni;
2. Oczyszczalnia w Zielonej Łące przyjmuje ścieki z Pleszewa oraz wsi Kowalew, a także ciekłe opady z miasta i okolicznych wsi;

3. Długość sieci kanalizacyjnej na terenie gminy wynosi 2,0 km, przy stałym wzroście zużycia wody w gospodarstwach domowych tak nieznaczna ilość sieci kanalizacyjnej stanowi zagrożenie dla środowiska;
4. Uporządkowanie gospodarki ściekowej, budowa kolektorów oraz lokalnych oczyszczalni ścieków w wybranych wsiach stanowi główne zadanie gminy w najbliższym okresie.

Odprowadzenie ścieków

Miasto jest zwodociągowane, natomiast nie jest w całości skanalizowane. W mieście Pleszewie długość sieci kanalizacyjnej wynosi 29,2 km, na obszarach wiejskich gminy 14,3 km. Na terenie miasta istnieje 1721 przyłączy kanalizacyjnych. Procent kanalizacji wynosi ok. 70%. W mieście istnieje kanalizacja, którą ścieki odprowadzane są do mechaniczno-biologicznej oczyszczalni ścieków zlokalizowanej w Zielonej Łące. Aktualnie jest ona wykorzystywana w 65%, a jej przepustowość wynosi 9 000 m³/dobę. W jej skład wchodzi części: ściekowa, osadowa i gazowa. Na oczyszczalni w wyniku fermentacji beztlenowej osadu odzyskiwany jest „biogaz”, który po spalaniu w agregacie prądotwórczym daje energię elektryczną w ilości 191 672 MW/rok oraz około 0,77 MWh/dobę energii cieplnej potrzebnej do ogrzania wszystkich budynków na terenie oczyszczalni. Oczyszczalnia będzie modernizowana. Ścieki z oczyszczalni są zrzucane do Neru poniżej miasta Pleszewa. Na terenie miasta nie ma zrzutów nie oczyszczonych ścieków do Neru.

Kanalizacja deszczowa obejmuje ul. Krzywoustego, A. Mickiewicza, Batorego, Grunwaldzka, Warneńczyka, Malińska, Mieszka I, Krótka, Aleja Wojska Polskiego, Sportowa, Sienkiewicza od rynku do Neru, odcinek Poznańskiej od Bogusza do skrzyżowania z Lipową, Św. Ducha, Osiedle Szopena. Ścieki deszczowe przed zrzutem do Neru są podczyszczane w separatorach. Nadmiar wód deszczowych gromadzony jest w zbiorniku wód opadowych zlokalizowanym przy Nerze w pobliżu PZZ. Miasto w kanalizację deszczową wyposażone jest w 2,5%. Wymaga ona dalszej rozbudowy.

Zagrożeniem dla wód powierzchniowych i podziemnych na terenie gminy i miasta są ścieki gromadzone w zbiornikach bezodpływowych na terenach, gdzie brak jest jeszcze kanalizacji, które często są nieszczelne lub wylewanie ścieków w przypadkowe miejsca.

Do zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych przyczyniają się także nawozy stosowane w rolnictwie a także chemiczne środki ochrony roślin. Dużym zagrożeniem są również niewłaściwie stosowane nawozy, głównie naturalne, takie jak gnojowica, gnojówka, obornik. Następuje wtedy zanieczyszczenie wód gruntowych znacznymi stężeniami składników nawozu oddziałującymi przez dłuższy okres czasu na środowisko. Ponadto mogą być przyczyną zanieczyszczenia sanitarnego organizmami chorobotwórczymi.

Zgodnie z art. 43 ust. 2a ustawy z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne, Wojewoda Wielkopolski wydał Rozporządzenie Nr 129/06 z dnia 8 czerwca 2006 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Pleszew o równoważnej liczbie mieszkańców 28 000. Aglomeracja Pleszew obejmuje swoim zasięgiem tereny objęte systemem kanalizacji zbiorczej zakończonym oczyszczalnią ścieków zlokalizowaną w miejscowości Zielona Łąka w gminie Pleszew. W ramach tej aglomeracji będzie budowany i rozbudowywany system kanalizacyjny zgodnie z Krajowym Programem Oczyszczania Ścieków Komunalnych.

Sieć kanalizacyjna na terenie miasta i gminy Pleszew wynosi 47,6 km, w tym: 18,1 km kanalizacja ogólnospławna, 8,9 km kanalizacji sanitarnej oraz 20,6 km kanalizacji deszczowej. Zbudowana jest z: żeliwa 1,4 km, betonu 16,3 km, PCV 11,5 km i kamionki 18,4 km. W złym stanie technicznym jest 17,7 km sieci zbudowanej głównie z żeliwa i betonu. Ogółem jest ok. 1767 dostawców ścieków. W skali roku przyjmowane jest i oczyszczane 1565 tys. m³ ścieków. W roku 2002 zakończono budowę kolektora deszczowego, wykonano 28 szt. nowych przyłączy, a

zlikwidowano 12 starych przyłączy i wymieniono oraz zlikwidowano 21 zbiorników bezodpływowych.

XVI.3. Zaopatrzenie w energię elektryczną

1. Gmina Pleszew jest zasilana w energię elektryczną przez dwie linie przesyłowe wysokiego napięcia 110 kV ze stacją transformatorową w mieście Pleszew. Przebiegają one przez tereny wsi: Kuczków-Dobra Nadzieja-Pleszew, Kowalew, Baranówek, Nowa Wieś, Zielona Łąka.
2. Rozprowadzająca sieć średnich napięć 15 kV przebiega napowietrznie.
3. Dla zaspokojenia potrzeb związanych z rosnącym rozwojem gminy konieczny jest rozwój i modernizacja istniejącej sieci oraz budowa nowych obiektów elektroenergetycznych średniego i niskiego napięcia.
4. Przez miasto przebiegają linie energetyczne WN 110 KV wychodzące z Głównego Punktu Zasilania w kierunku południowym. Ponadto istnieją również powiązania siecią energetyczną średniego napięcia SN 15 kV z gminą oraz dalej z ościennymi gminami.

Miasto Pleszew zasilane jest w energię elektryczną siecią wysokiego napięcia 110 kV z dwóch niezależnych od siebie kierunków krajowego systemu elektroenergetycznego. Na terenie miasta przy ul. Piaski znajduje się Główny Punkt Zasilania (GPZ). Rozprowadzająca sieć średnich napięć przebiega napowietrznie lub kablowo. Dla polepszenia warunków zasilania przewiduje się modernizację istniejących stacji transformatorowych oraz w miarę potrzeb realizację nowych.

Najliczniejszą grupę odbiorców energii elektrycznej stanowią gospodarstwa domowe – ponad 80%. Oświetlenie uliczne i drogowe na terenie miasta i gminy posiada 2100 punktów, z czego ponad 500 punktów świetlnych stanowi majątek miasta i gminy. Pozostałe punkty świetlne stanowią majątek Sp. z o.o. Oświetlenie Uliczne i Drogowe Kalisz, która świadczy usługi w tym zakresie na rzecz miasta i gminy. W ostatnim okresie czasu wybudowano nowe linie z energooszczędnym oświetleniem, w szczególności wzdłuż drogi krajowej nr 11 – 89 punktów świetlnych, ul. Kaliska – 94 punkty świetlne, ul. Podgórna – 20 punktów świetlnych. W kolejnych latach planowana jest dalsza budowa nowych punktów oświetleniowych oraz modernizacja istniejących punktów świetlnych.

Przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy rezerwować miejsca pod lokalizację nowych stacji transformatorowych 15/04 kV z uwzględnieniem również powiązań z istniejącymi liniami elektroenergetycznymi. Wszystkie urządzenia elektroenergetyczne należy wkomponowywać w projektowane zagospodarowanie terenu zachowując bezpieczne odległości oraz pozostałe wymagania określone w Polskich Normach i przepisach odrębnych.

Dopuszcza się przebudowę sieci elektroenergetycznych z kolidującym planowanym zagospodarowaniem terenu i układem komunikacyjnym. Sposób i warunki przebudowy sieci elektroenergetycznej określi ich zarządca.

Elektroenergetyka to także promieniowanie elektromagnetyczne. Ochrona przed promieniowaniem niejonizującym sprowadza się do zmniejszenia mocy promieniowania w urządzeniach. Główną metodą ochrony przed promieniowaniem niejonizującym powodowanym przez linie i stacje wysokiego napięcia są strefy techniczne:

- dla linii NN 0,4 kV - 3,0 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu,
- dla linii SN 15 kV - 5,0 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu,
- dla linii WN 110 kV - 15,0 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu po obu stronach.

W strefach tych nie należy lokalizować zabudowy mieszkaniowej, usług publicznych, wszelkich budynków i budowli, zieleni wysokiej itp. Ze względu na skalę opracowania na rysunku studium nie pokazano linii NN, ani przyłączy. Należy wykazać je w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Istnieje możliwość zmniejszenia pasa terenu ochronnego dla napowietrznych linii elektroenergetycznych wyłącznie za zgodą operatora sieci, po wcześniejszym uzgodnieniu zagospodarowania terenu.

XVI.4. Zaopatrzenie w gaz, stan i ocena systemu

1. Przez gminę Pleszew przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia DN 200 (odcinek Jedlec – Marszew), ze stacją gazową wysokiego ciśnienia Marszew – Pleszew o przepustowości $Q=3200 \text{ m}^3/\text{h}$.
2. Na terenie wsi Marszew istnieje również stacja redukcyjno-pomiarowa I^o wraz z siecią gazową do istniejących kotłowni.
3. Potrzeby w zakresie zaopatrzenia w gaz zaspokajane są dostawami gazu bezprzewodowego.
4. Przez północno-wschodnią część miasta przebiega gazociąg magistralny gazu ziemnego grupy E(GZ-50) wysokiego ciśnienia DN 200 z kierunku Dobrzec-Jedlec-Marszew do stacji redukcyjno-pomiarowej I^o w Marszewie (na terenie gminy). Na terenie miasta istnieje częściowo sieć gazowa średniego ciśnienia.

Tylko część miasta wyposażona jest w sieć gazową. Sieć zasilana jest z gazociągu tranzytowego wysokiego ciśnienia o przekroju DN 200 biegnącego z Odolanowa przez m. in. Kalisz i Gołuchów i istniejącej stacji redukcyjnej zlokalizowanej na terenie wsi Marszew. Istnieją potencjalne możliwości rozbudowy istniejącej sieci zgodnie z założeniami Zakładu Gazowniczego w Kaliszu i przyłączenie nowych odbiorców nie tylko w mieście, ale również na obszarze gminy.

Dokonano modernizacji kotłowni: 11 własnych kotłowni opalanych węglem na kotłownie opalane gazem ziemnym; 13 obcych kotłowni opalanych węglem na kotłownie opalane gazem ziemnym.

XVI. 5. Gospodarka odpadami

1. Na terenie gminy prowadzona jest spójna gospodarka odpadami komunalnymi w ramach Związku Komunalnego Ziemi Pleszewskiej obsługiwana przez wyspecjalizowaną firmę. Odpady wywożone są na składowisko w Dobrej Nadziei.
2. Nie prowadzi się odrębnej zbiórki odpadów niebezpiecznych typu komunalnego.
3. Odpady z sektora handlowego i publicznego odbierane są przez wyspecjalizowaną firmę i również wywożone na składowisko w Dobrej Nadziei.
4. Ogół spraw związanych z wdrożeniem kompleksowego systemu gospodarki odpadami komunalnymi miasta ujęto w „Planie gospodarki odpadami dla miasta i gminy Pleszew”,

System gospodarki odpadami stałymi w Gminie Pleszew opiera się na następujących założeniach:

- Maksymalnej segregacji odpadów i wykorzystaniu produktów procesów technologicznych.
- Prowadzenie gospodarki odpadami w oparciu o model międzygminny.

- Przetwarzanie i unieszkodliwianie odpadów wsparte koniecznością uzupełnienia niezbędnej infrastruktury technicznej.
 - Docelowe przekształcenie składowiska w Dobrej Nadziei.
5. Instalacjami do unieszkodliwiania odpadów jest przede wszystkim składowisko w Dobrej Nadziei. Funkcjonujące składowisko ma uregulowany stan formalno-prawny.
6. Na terenie miasta i gminy istnieją cztery instalacje do odzysku i przetwarzania odpadów.

Gmina posiada „Plan gospodarki odpadami dla miasta i gminy Pleszew”. Plan ten jednak stał się w dużym stopniu nieaktualny, gdyż zmieniły się uwarunkowania. Gmina i Miasto Pleszew przystąpiły do Związku Gmin Zlewni Górnej Baryczy, do którego należą również inne gminy. Celem Związku jest uregulowanie gospodarki odpadami w tym rejonie. Projektowany jest nowy Zakład Zagospodarowania Odpadów. Częścią tego Zakładu będzie Punkt Przeładunkowy w Dobrej Nadziei na terenie istniejącego składowiska. Gmina Pleszew posiada składowisko gminne w Dobrej Nadziei, które zostało uruchomione w 1988 r. o pojemności 137 500 m³. Składowisko zajmuje całkowitą powierzchnię 5,44 ha, z tego: 4,33 ha obecnie eksploatowane i 1,11 ha rezerwa terenu pod rozbudowę, gdyż będzie utworzona nowa kwatera. Obecnie składowisko składa się z 4 kwater, posiada niezbędną do eksploatacji infrastrukturę (wodę, pomieszczenia socjalne, służbę dezynfekcyjną, zbiornik ścieków sanitarnych, studnie odgazowujące, sieć monitoringu wód podziemnych – 3 piezometry zlokalizowane w obrębie składowiska, siatki do wyłapywania części lotnych, drogi i place wewnętrzne, ogrodzenie oraz pas zieleni izolacyjnej), a także sprzęt techniczny.

Miasto i gmina Pleszew obsługiwane są przez Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. Pleszew i Firmę Ekoskórtex z Gizalek, które są firmami posiadającymi wymagane prawem zezwolenia. Dominującą formą unieszkodliwiania odpadów jest ich składowanie. Niewielką część stanowią surowce wtórne. Na terenie miasta w zabudowie jednorodzinnej prowadzona jest segregacja u źródła. Odpady suche magazynowane są w workach a na terenie zabudowy wielorodzinnej prowadzona jest tzw. zbiórka „gniazdowa” w pojemnikach typu dzwony. Zbiórka selektywna prowadzona jest w zakresie tworzyw sztucznych i szkła oraz w mniejszym zakresie makulatury.

Na odpady z działalności gospodarczej składają się odpady komunalne oraz odpady z procesów produkcyjnych, których charakterystyka zależy od specyfiki tych procesów. Na terenie miasta nie ma zakładów przemysłowych wytwarzających duże ilości odpadów. Występują jedynie średnie i małe przedsiębiorstwa. Największym zakładem jest „FAMOT”. Część z tych odpadów poddana jest odzyskowi, a część przekazywana jest do unieszkodliwiania. Część wytworzonych odpadów stanowią odpady niebezpieczne. Za gospodarkę tymi odpadami w zakładach i obiektach infrastruktury (np. placówki służby zdrowia) odpowiada ich właściciel lub zarządca.

Na terenie miasta i gminy organizowana jest zbiórka odpadów wielkogabarytowych w tym również niebezpiecznych. Organizacja Odzysku „Reba” zbiera baterie.

XVI.6. Ciepłownictwo

1. Na terenie gminy stale wzrasta liczba mieszkań wyposażonych w centralne ogrzewanie, jednak liczba mieszkań z ogrzewaniem piecowym jest nadal wysoka;
2. Polityka energetyczna gminy winna dążyć do tworzenia warunków dla rozwoju istniejącego systemu ciepłowniczego. Rozwój ten jest o tyle prosty, że w rejonach uciepłownionych znajduje się wielu potencjalnych odbiorców, przede wszystkim w sąsiedztwie miasta

wyznaczone zostały w studium zwarte zespoły zabudowy jednorodzinnej o dużej gęstości zapotrzebowania mocy cieplnej.

Na terenie miasta występują zdalaczynne systemy grzewcze, głównie na obszarach zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. W niewielkim stopniu do ogrzewania wykorzystywany jest gaz ziemny. Większość gospodarstw domowych wykorzystuje do celów grzewczych tradycyjne źródła energii cieplnej: węgiel, koks, miał itp. Ciepłownictwo jest jednym z istotnych źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego i gleby, stąd też potrzeba modernizacji istniejących źródeł ciepła stanowi jedno z głównych zadań miasta w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego. Zastępowanie paliwa węglowego paliwami alternatywnymi – gazowymi, olejowymi, energią elektryczną, energią słoneczną, wiatrową itp., przyczyni się do radykalnej poprawy w tym zakresie. Istniejąca sieć gazowa w części gminy może być wykorzystywana do ogrzewania mieszkań.

XVI.7. Telekomunikacja

Istniejąca sieć telekomunikacyjna zaspokaja potrzeb mieszkańców gminy. W latach 1993 – 2015 na terenie miasta i gminy przeprowadzono szereg inwestycji w zakresie rozbudowy infrastruktury teleinformatycznej. Było to możliwe m. in. dzięki konkurencji operatorów sieci telefonii kablowej i bezprzewodowej. Obok podstawowych usług telefonii operatorzy oferują również usługi transmisji danych. Jest to możliwe dzięki wykorzystaniu usług ISDN, dostępu do sieci szkieletowej POLPAK oraz usług szerokopasmowego dostępu do Internetu.

Gmina podjęła rozmowy z telewizją w zakresie rozbudowy połączeń teleinformatycznych między wszystkimi jednostkami organizacyjnymi miasta i gminy. Dodatkowo podjęto działania zmierzające do uruchomienia bezpośredniego połączenia centrum miasta ze studiem telewizyjnym. W końcu 2003 r. zostało uruchomione Gminne Centrum Informacji umożliwiające osobom bezrobotnym łatwy i szybki dostęp do informacji. Obecnie praktycznie każda szkoła posiada własną pracownię komputerową z możliwością wykorzystania usług Internetu.

XVI.8. System melioracji

Na terenie gminy Pleszew występują urządzenia drenarskie, które w przypadku wykonywania robót ziemnych należy naprawiać na bieżąco zapewniając przede wszystkim prawidłowy odpływ wody z tych urządzeń.

XVI.9. Radiolinia

Przez obszar gminy przebiega trasa linii radiowej dalekiego zasięgu w relacji SLR Żerków/ ul. Cmentarna – SLR Kalisz/Chełmce, o długości 58,2 km, łącząca obiekty końcowe radiolinii (anten).

XVII. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z KONCEPCJI POLITYKI PRZESTRZENNEJ O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, STRATEGICZNYM

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jako element polityki przestrzennej państwa na obszarze województwa wielkopolskiego

2. „Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego” został uchwalony przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego 26 listopada 2001 r. *ze zmianą z 2010 r. (uchwała nr XLVI/690/10 z dnia 26 kwietnia 2010 r. Sejmiku Województwa Wielkopolskiego)* i jest zgodny z „Konceptcją polityki przestrzennego zagospodarowania kraju” przyjętą przez Sejm RP w listopadzie 2000 r. i „Strategią rozwoju województwa wielkopolskiego”.
3. „Plan...” nie ma rangi prawa miejscowego, jest jednak wiążący, ponieważ:
 - jego ustalenia muszą być uwzględnione w uchwalanych przez organy samorządu terytorialnego studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, z którymi z kolei musi być spójny każdy opracowywany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego,
 - w planie zapisane zostają wszystkie zadania rządowe i samorządu województwa służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych ze wskazaniem obszarów, na których przewiduje się realizację tych zadań.
3. Za istotne uwarunkowania dla rozwoju powiatu, gminy Pleszew, szczególnie dla ich przestrzennego zagospodarowania, uznano:
 - 1) w zakresie położenia i powiązań komunikacyjnych:
 - położenie Pleszewa w niewielkiej odległości (ok. 30 km) od Kalisza i Ostrowa Wlkp. – ośrodków subregionalnych,
 - położenie przy drodze krajowej nr 11 łączącej Śląsk z Wybrzeżem Bałtyku, która na obszarze powiatu pleszewskiego przechodzi przez gminy Gołuchów i Pleszew;
 - 2) w zakresie środowiska przyrodniczego:
 - stosunkowo niewielką powierzchnię obszarów prawnie chronionych, która obejmuje 9,9 % powierzchni powiatu pleszewskiego,
 - występowanie terenów o dużych wartościach przyrodniczych objętych obszarami chronionego krajobrazu: Dąbrowy Krotoszyńskie Baszków - Rochy,
 - położenie obszaru w obrębie trzeciorzędowego i jurajskiego obszaru zasobowego – Wysoczyzna Kaliska
 - zasoby eksploatacyjne wód podziemnych dla Pleszewa – 721 m³/h, zasoby dyspozycyjne – 1411 m³/h (z utworów czwartorzędowych),
 - występowanie niskich zasobów wód powierzchniowych,
 - brak naturalnych zbiorników wodnych,
 - obszary o najwyższej wartości dla produkcji rolnej (kompleksy glebowo-rolnicze 1 – 4) występujące w dużych kompleksach,
 - skalne kopaliny pospolite – kruszywo naturalne w udokumentowanych złożach „Pleszew” (gmina Pleszew), surowce ilaste ceramiki budowlanej w udokumentowanych złożach „Pleszew”, „Nowa Wieś” i „Lenartowice”,
 - narastające konflikty między środowiskiem a działalnością człowieka, spowodowane:
 - zanieczyszczeniem rzek i mniejszych cieków,

- powstawaniem obszarów zagrożonych powodzią, szczególnie w dolinie Prosny i lokalnie w dolinach rzeki Ner,
- zanieczyszczeniem wód piętra czwartorzędowego, w szczególności w rejonie Pleszewa oraz w dolinie rzeki Prosny między miejscowościami Ruda Wieczyńska i Kwileń,

zagrożenia środowiska przyrodniczego spowodowane:

- „dzikimi” wysypiskami odpadów komunalnych w punktach rozproszonych na terenie powiatu,

3) w zakresie środowiska kulturowego:

- układy urbanistyczne Pleszewa wpisane do rejestru zabytków,

4) w zakresie demografii:

- przeciętną dynamikę przyrostu ludności w ostatnich latach i minimalny (tj. o 0,02 tys.) spadek liczby ludności prognozowany przez GUS do 2020 r.,
- wysoką stopę bezrobocia: 20,7%, przy średniej dla województwa 12,5 % (dane z 2000 r.);

5) w sferze gospodarczej:

- przeciętny poziom rozwoju przemysłu i budownictwa Pleszewa,
- zaliczenie powiatu pleszewskiego do powiatów o korzystnych warunkach rozwoju przemysłu i budownictwa pod względem: przedsiębiorczości mieszkańców, poziomu wykształcenia, poziomu zużycia środków trwałych, wyposażenia w instytucje otoczenia biznesu,
- zaliczenie rolnictwa powiatu do intensywnego, dobrze powiązanego z rynkiem,
- przeciętny wskaźnik jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej powiatu – 64,5 pkt (przy średnim dla województwa 63,4 pkt), a szczególnie korzystny w gminach: Dobrzyca – 84,3 pkt, Gołuchów – 74,3 pkt, Pleszew – 68,3 pkt i Czermin – 65,0 pkt;

6) w zakresie wyposażenia powiatu w infrastrukturę techniczną:

- zasoby wodne w pełni pokrywające obecne i perspektywiczne potrzeby bytowo-gospodarcze,
- wysoki stopień zwodociągowania gmin:
- wyposażenie wszystkich gmin w stacje wodociągowe oraz magazynowanie nadmiaru wyprodukowanej wody w zbiornikach wyrównawczych,
- miejską oczyszczalnię ścieków mechaniczno-biologiczną w Zielonej Łące, obciążoną obecnie, w 73 %, ale wymagającą dostosowania do usuwania związków biogenych,
- przebieg przez teren powiatu linii elektroenergetycznej 110 kV Konin – Jarocin – Pleszew – Ostrów Wlkp.,
- zlokalizowanie stacji GPZ 110/15 kV w Pleszewie,
- przebieg przez teren powiatu gazociągu wysokiego ciśnienia Ø 200 Kalisz – Gołuchów – Pleszew,
- lokalizację stacji redukcyjno-pomiarowych gazu I^o w Pleszewie.

4. Kierunki zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego sprowadzają się do:

- wskazań w zakresie rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym,
- ochrony obszarów o specjalnych walorach,

- kierunków rozwoju osadnictwa,
- określenia ogólnych warunków działalności inwestycyjnej.

Ochrona obszarów o specjalnych walorach

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego obejmuje ochroną nie tylko elementy środowiska przyrodniczego i środowiska kulturowego, które już dziś chronione są na podstawie przepisów szczególnych, ale również te dobra, które wymagają zabezpieczenia przed degradacją, by mogły przetrwać i służyć przyszłym pokoleniom. Ich ochrona wymaga bądź poszerzenia wykazów obszarów i obiektów chronionych, bądź rozszerzenia i uzupełnienia obowiązujących przepisów lub też objęcia ich ochroną na podstawie specjalnych zapisów w prawie lokalnym.

W gminie Pleszew szczególnej ochrony wymagają:

- dolina rzeki Proсны (gminy: Gołuchów, Pleszew, Chocz, Czermin, Gizaki) nie objęta prawną ochroną, wskazana do ochrony w formie chronionego krajobrazu,
- obszary występowania gleb wysokiej bonitacji.

Kierunki rozwoju osadnictwa

Liczba mieszkańców zmaleje nieznacznie, gdyż wg prognozy demograficznej GUS ludność całego powiatu pleszewskiego do 2020 r. zmniejszy się o około 0,016 tys. osób.

Określenie ogólnych warunków działalności inwestycyjnej

Obszar powiatu pleszewskiego zaliczony został do czterech stref zróżnicowanej polityki przestrzennej, gmina Pleszew objęta została dwoma, dla których w Planie województwa znalazły się następujące zapisy:

Strefa rolno-leśna z wielofunkcyjnym rozwojem wsi

Obejmuje tereny o warunkach niesprzyjających intensywnej produkcji rolnej, niekwalifikujące się dla rekreacji o ponadlokalnym znaczeniu, położone na uboczu głównych tras komunikacyjnych – tym samym o ograniczonych szansach na rozwój działalności gospodarczej. Wymagają one specjalnego potraktowania przez Samorząd Województwa: bez wsparcia z zewnątrz gminy położone w tej strefie nie są w stanie przełamać bariery opóźnienia cywilizacyjnego, gospodarczego i technicznego. Prócz rolnictwa – obecnie głównej gałęzi gospodarki, konieczne jest wprowadzenie pozarolniczej działalności produkcyjnej i usługowej, zaktywizowanie – różnymi metodami potencjału tkwiącego w ludziach, w istniejącym zainwestowaniu oraz w lokalnych zasobach środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Strefa intensywnej gospodarki rolnej

Obejmuje obszary charakteryzujące się wysokim wskaźnikiem jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej (powyżej średniej krajowej, tzn. 66,6 punktów w skali IUNG). Priorytetowe zadania w tej strefie to ochrona gleb wysokich klas bonitacyjnych przed degradacją i maksymalne ograniczenie wyłączania ich spod użytkowania rolniczego. Tereny te stanowią zaplecze żywnościowe dla Wielkopolski (i nie tylko) oraz bazę surowcową dla przemysłu rolno-spożywczego, którego rozwój winien być preferowany głównie w ramach tej strefy. Podniesienie

lesistości wskazane jest tu głównie poprzez wprowadzenie zadrzewień śródpolnych i przydrożnych. Obecny wysoki poziom gospodarki rolnej pozwoli stosunkowo łatwo przejść proces restrukturyzacji, jakiemu całe rolnictwo musi być poddane.

XVIII. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW

Instrumentalizacja polityki w zakresie utrzymania dotychczasowych tendencji koncentracji zabudowy

1. Na terenach istniejącej zabudowy mieszkaniowej, poza strefą ochrony konserwatorskiej dopuszcza się wtórne podziały działek w celu dogęszczeń. W ciągach zabudowy dopuszcza się lokalizację obiektów usługowych służących obsłudze ludności, oraz obiektów działalności gospodarczej, pod warunkiem *iż nie spowodują przekroczenia standardów jakości środowiska, określonych przepisami odrębnymi, poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny;*
2. Na terenach upraw rolnych dopuszcza się lokalizację wyłącznie zabudowy zagrodowej, oraz zabudowy związanej z obsługą produkcji rolnej;
3. Rozwój funkcji usługowych przede wszystkim na terenach wsi Kowalew, Lenartowice, Brzezcie, Taczanów Drugi.
4. Koncentracja zespołów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w formie zorganizowanych osiedli mieszkaniowych w miejscowościach: Korzkwy, Marszew, Lenartowice, Kowalew, Suchorzew.
5. Rozwój usług służących obsłudze ruchu turystycznego i rekreacji w bezpośrednim sąsiedztwie projektowanych zbiorników retencyjnych w miejscowościach: Łaszew, Brzezcie, Zawady.
6. Przygotowanie bazy terenowej pod inwestycje związane z działalnością gospodarczą, produkcją.

Instrumentalizacja polityki w zakresie poprawy warunków mieszkaniowych

1. Przygotowanie terenów pod inwestycje mieszkaniowe szczególnie pod zorganizowane osiedla mieszkaniowe poprzez wyposażenie terenów rozwojowych w infrastrukturę techniczną.
1. Wspieranie modernizacji i remontów istniejących zasobów mieszkaniowych, szczególnie tych najstarszych.

Instrumentalizacja polityki w zakresie poprawy obsługi ludności

1. Tworzenie warunków dla rozwoju handlu, gastronomii i rzemiosła o uciążliwości nie wykraczającej poza granice danej działki inwestycyjnej, poprzez dopuszczenie lokalizacji usług w terenach mieszkaniowych, przejmowanie na cele usługowe niezagospodarowanych obiektów gospodarczych.
2. Wskazanie terenów dla lokalizacji inwestycji celu publicznego, w tym terenów sportowych – boiska sportowe z towarzyszącym zapleczem technicznym.

Instrumentalizacja polityki w zakresie rozwoju gminy

1. Promocja i reklama gminy w celu rozwoju funkcji turystycznej, w tym bazy noclegowej, gastronomicznej, usług służących obsłudze tych terenów, poprzedzona specjalistyczną ofertą skierowana do inwestorów.
2. Promocja i reklama walorów przyrodniczych i kulturowych gminy w celu rozwoju agroturystyki, skierowana do lokalnej społeczności w zakresie szans związanych z jej rozwojem.
2. Przygotowanie oferty dla inwestorów w zakresie terenów rozwojowych przeznaczonych pod zorganizowane osiedla mieszkaniowe, tereny usługowe i produkcyjne.

XIX. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY

XIX.1 GMINA PLESZEW

Istniejące i projektowane tereny o dominującej funkcji mieszkaniowej z dopuszczeniem lokalizacji funkcji usługowej - MU

1. **Przeznaczenie podstawowe** – tereny zabudowy mieszkaniowej we wszystkich formach zabudowy;

Przeznaczenie uzupełniające - funkcja usługowa jako towarzysząca zabudowie mieszkaniowej oraz jako funkcja samoistna, w tym usługi publiczne, handel, gastronomia, rzemiosło, działalność gospodarcza o uciążliwości nie wykraczającej poza daną działkę inwestycyjną, budynki gospodarcze, garaże, mieszkalnictwo zbiorowe w rozumieniu przepisów szczególnych, tereny zieleni towarzyszącej, urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacji;

Zalecane standardy kształtowania zabudowy i zasad zagospodarowania terenu:

- a) maksymalna wysokość zabudowy 10 m - 2 kondygnacje naziemne, z dopuszczeniem dodatkowo poddasza użytkowego;
- b) wysokość określona w lit. a nie dotyczy obiektów i urządzeń związanych z obsługą zabudowy zagrodowej, których wysokość wynika bezpośrednio z wymogów technicznych i konstrukcyjnych;
- c) dachy dwu lub wielospadowe o kącie nachylenia połaci dachowych 0° - 45°, w nawiązaniu odpowiednio do gabarytów dachów zabudowy zlokalizowanej w najbliższym sąsiedztwie;
- d) utrzymanie istniejącej zabudowy z możliwością rozbudowy, nadbudowy, odbudowy;
- e) ogrodzenia ażurowe uzupełnione zielenią;
- f) wprowadzenie nieprzekraczalnej linii zabudowy, na terenach zagospodarowanych – wyznaczonej istniejącą zabudową, o ile nie naruszone zostały przepisy szczególne, na terenach nowowyznaczonych – zgodnie z przepisami szczególnymi;
- g) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne w rozumieniu przepisów szczególnych;

- h) dostosowanie formy nowych bądź rozbudowywanych lub nadbudowywanych obiektów do charakteru zabudowy zlokalizowanej z najbliższym sąsiedztwie, z wyłączeniem obiektów zdegradowanych;
- i) minimalna powierzchnia nowowydzielonej działki budowlanej 1000 m², dla zabudowy wolnostojącej oraz 600 m², dla zabudowy szeregowej, dopuszcza się wydzielenie mniejszych działek w celu powiększenia istniejącej działki budowlanej;
- j) minimalną powierzchnię biologicznie czynną – 40 % powierzchni działki;
- k) maksymalną powierzchnię zabudowy – 40 % powierzchni działki;
- l) dla terenów objętych strefą ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia zawarte w rozdziale XIII.

Istniejące i projektowane tereny o dominującej funkcji usługowej - U

- 1. Przeznaczenie podstawowe** – usługi publiczne, handel, gastronomia, obsługa ruchu komunikacyjnego, rzemiosło, działalność gospodarcza których oddziaływanie nie spowodują przekroczenia standardów jakości środowiska, określonych przepisami odrębnymi, poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny;
- 2. Przeznaczenie uzupełniające** - funkcja mieszkaniowa, zieleń towarzysząca, urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej;
- 3. Zalecane standardy kształtowania zabudowy i zasad zagospodarowania terenu**
 - a) maksymalna wysokość zabudowy 12 m - 2 kondygnacje naziemne, z dopuszczeniem dodatkowo poddasza użytkowego;
 - a) wysokość określona w lit. a nie dotyczy obiektów i urządzeń związanych z obsługą zabudowy zagrodowej, których wysokość wynika bezpośrednio z wymogów technicznych i konstrukcyjnych;
 - b) dachy dwu lub wielospadowe o kącie nachylenia połaci dachowych 0° - 45°, w nawiązaniu odpowiednio do gabarytów dachów zabudowy zlokalizowanej w najbliższym sąsiedztwie, dopuszcza się również inne formy dachów;
 - c) utrzymanie istniejącej zabudowy z możliwością rozbudowy, nadbudowy, odbudowy;
 - d) ogrodzenia ażurowe uzupełnione zielenią;
 - e) wprowadzenie nieprzekraczalnej linii zabudowy, na terenach zagospodarowanych – wyznaczonej istniejącą zabudową, o ile nie naruszone zostały przepisy szczególne, na terenach nowowyznaczonych – zgodnie z przepisami szczególnymi;
 - f) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których jest mowa w przepisach odrębnych;
 - g) dostosowanie formy nowych bądź rozbudowywanych lub nadbudowywanych obiektów do charakteru zabudowy zlokalizowanej z najbliższym sąsiedztwie, z wyłączeniem obiektów zdegradowanych;
 - h) minimalna powierzchnia nowowydzielonej działki budowlanej 600 m²;
 - i) minimalną powierzchnię biologicznie czynną – 40 % powierzchni działki;
 - j) maksymalną powierzchnię zabudowy – 50 % powierzchni działki;
 - k) zapewnienie miejsc postojowych w granicach działki;
 - l) dla terenów objętych strefą ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia zawarte w rozdziale XIII.

Istniejące i projektowane tereny o dominującej funkcji produkcyjno-przemysłowej - P/U

1. **Przeznaczenie podstawowe** – produkcja przemysłowa, drobna wytwórczość, składy i magazyny;
2. **Przeznaczenie uzupełniające** - usługi towarzyszące funkcji podstawowej, zaplecza socjalne, urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej, komunikacja;
4. **Zalecane standardy kształtowania zabudowy i zasad zagospodarowania terenu**
 - a) maksymalna wysokość zabudowy 15 m;
 - b) dowolne formy dachów;
 - c) utrzymanie istniejącej zabudowy z możliwością rozbudowy, nadbudowy, odbudowy;
 - d) ogrodzenia ażurowe uzupełnione wysoką zielenią izolacyjną w szczególności przy granicy z terenami o innej funkcji podstawowej;
 - e) minimalna powierzchnia nowowydzielonej działki budowlanej 1000 m² dla zabudowy produkcyjnej, i 600 m² dla zabudowy usługowej;
 - f) minimalną powierzchnię biologicznie czynną – 30 % powierzchni działki;
 - g) maksymalną powierzchnię zabudowy – 60 % powierzchni działki;
 - h) zapewnienie miejsc postojowych w granicach działki;
 - i) dla terenów objętych strefą ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia zawarte w rozdziale XIII;
 - j) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których jest mowa w przepisach odrębnych.

Tereny usług sportu i rekreacji z zabudową usługową – US/U

1. **Przeznaczenie podstawowe** – usługi służące obsłudze ruchu turystycznego typu: hotele, gastronomia, usługi sportu i rekreacji, oraz zabudowa usługowa,
2. **Przeznaczenie uzupełniające** - usługi towarzyszące funkcji podstawowej, zaplecza socjalne, urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej, zieleń towarzysząca, w tym zieleń urządzona, obsługa komunikacyjna;
3. **Zalecane standardy kształtowania zabudowy i zasad zagospodarowania terenu**
 - a) maksymalna wysokość zabudowy 12 m;
 - b) dowolne formy dachów;
 - c) zapewnienie miejsc postojowych w granicach działki;
 - d) dla terenów objętych strefą ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia zawarte w rozdziale XII;
 - e) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których jest mowa w przepisach odrębnych;
 - f) powierzchnia biologicznie czynna minimum 60% powierzchni terenu;
 - g) minimalna powierzchnia nowowydzielonej działki budowlanej 3000 m².

Tereny usług sportowo-rekreacyjnych - US

1. **Przeznaczenie podstawowe** – boiska i obiekty sportowe;
2. **Przeznaczenie uzupełniające** - usługi i urządzenia towarzyszące funkcji podstawowej, zaplecza socjalne, urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej, zieleń towarzysząca, w tym zieleń urządzona, obsługa komunikacyjna;

3. Zalecane standardy kształtowania zabudowy i zasad zagospodarowania terenu

- a) maksymalna wysokość zabudowy o funkcji towarzyszącej 5 m;
- b) dowolne formy dachów;
- c) zapewnienie miejsc postojowych w granicach działki;
- d) dla terenów objętych strefą ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia zawarte w rozdziale XIII;
- e) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których jest mowa w przepisach odrębnych.

Tereny ekosystemów leśnych i terenów wskazanych do potencjalnego zalesienia - ZL

- 1. **Przeznaczenie podstawowe** – teren lasów; teren zalesień;
- 2. **Zalecane zasady zagospodarowania terenów leśnych i zalesień;**
 - a) zachowanie przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych walorów terenów leśnych stanowiących element systemu ekologicznego obszarów chronionych oraz istotny walor dla rozwoju rekreacji;
 - b) utrzymanie istniejących lasów wraz z ich zagospodarowaniem dla celów turystyczno – rekreacyjnych;
 - c) zakaz lokalizacji nowej zabudowy;
 - d) dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury i urządzeń turystycznych, w rozumieniu przepisów szczególnych;
 - e) wyznaczenie granicy rolno-leśnej dla obszaru gminy;
 - f) dla terenów objętych strefą ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia zawarte w rozdziale XIII;
 - g) zabezpieczenie dojazdu do terenów leśnych.

Tereny obniżen terenu wzdłuż cieków

- 1. **Zaleca się** ochronę poprzez zakaz lokalizacji nowej zabudowy;
- 2. **Dopuszcza się** zalesienia zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
- 3. **Obowiązują** odpowiednie ustalenia zawarte w kierunkach ochrony środowiska przyrodniczego.

Tereny zorganizowanych ogródków działkowych - ZD

- 1. **Przeznaczenie podstawowe** – ogródki działkowe;
- 2. **Zalecane zasady zagospodarowania terenów;**
 - a) ustala się funkcjonowanie terenów zgodnie z przepisami szczególnymi i odrębnymi przyjętymi dla danego terenu
 - b) dla terenów objętych strefą ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia zawarte w rozdziale XIII;
 - c) dopuszcza się zmianę przeznaczenia podstawowego, lub jego granic.

Tereny cmentarzy - ZC

- 1. **Przeznaczenie podstawowe** – cmentarz;

2. **Przeznaczenie uzupełniające** – obiekty i urządzenia towarzyszące;
3. **Wyznacza się** strefę wolną od zabudowy w odległości 50 m od granicy cmentarza w przypadku podłączenia budynków do sieci wodociągowej, w przypadku braku tego podłączenia do czasu jego realizacji obowiązuje strefa 150 m.

Tereny zieleni urządzonej - ZP

1. **Przeznaczenie podstawowe** – tereny parków, parków podworskich;
2. **Przeznaczenie uzupełniające w odniesieniu do parków podworskich** – w ramach istniejącego przeznaczenia i użytkowania danego terenu (np.: usługi, działalność gospodarcza, zabudowa mieszkaniowa, zieleń urządzona), obiekty małej architektury, komunikacja;
3. **Przeznaczenie uzupełniające** - obiekty małej architektury, urządzenia towarzyszące;
4. **W odniesieniu do parków podworskich** obowiązują ustalenia zawarte w kierunkach ochrony środowiska przyrodniczego;
5. **Dla terenów objętych strefą ochrony konserwatorskiej** obowiązują ustalenia zawarte rozdziale XIII.

Tereny upraw rolnych

1. **Przeznaczenie podstawowe** – uprawy rolne;
2. **Przeznaczenie uzupełniające** – zabudowa zagrodowa, usługi służące obsłudze rolnictwa, zalesianie zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi;
3. **Zalecane zasady zagospodarowania terenów i zasad kształtowania zabudowy**
 - a) utrzymanie istniejącej zabudowy zagrodowej i związanej obsługą rolnictwa, z możliwością rozbudowy, nadbudowy oraz wydzielenia odrębnego gospodarstwa rolnego pod warunkiem zachowania przepisów szczególnych, dotyczących posiadania gruntów rolnych o powierzchni rzędu średniej wielkości gospodarstwa rolnego na terenie gminy;
 - b) utrzymanie istniejących zadrzewień śródpolnych oraz oczek wodnych;
 - c) maksymalna wysokość zabudowy 10 m - 2 kondygnacje naziemne, z dopuszczeniem dodatkowo poddasza użytkowego;
 - d) wysokość określona w lit. a nie dotyczy obiektów i urządzeń związanych z obsługą zabudowy zagrodowej, których wysokość wynika bezpośrednio z wymogów technicznych i konstrukcyjnych;
 - e) dachy dwu lub wielospadowe o kącie nachylenia połaci dachowych 0° - 45°, w nawiązaniu odpowiednio do gabarytów dachów zabudowy zlokalizowanej w najbliższym sąsiedztwie;
 - f) dla terenów objętych strefą ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia zawarte rozdziale XIII.

Tereny infrastruktury technicznej - elektrownie wiatrowe z infrastrukturą techniczną i drogową, tereny rolnicze – E/R

1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczaniu terenów. Tereny objęte zmianą studium.

Na rysunku studium – „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Pleszew. Kierunki rozwoju” (załącznik nr 2) przedstawiono kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy, oraz w przeznaczaniu terenów objętych zmianą studium. Nową kategorią w przeznaczaniu terenów staną się obszary przewidziane pod rozwój zespołów elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i komunikacyjną i tereny rolnicze, oznaczone na rysunku studium symbolem - E/R. Za niezbędną infrastrukturę przyjmuje się m. in. drogi, dojazdy, linie kablowe, stacje rozdzielcze, oraz inne które mogą wystąpić w zależności od potrzeb. W studium dopuszcza się rolnicze użytkowanie terenu w ramach wymienionej wcześniej kategorii, pod warunkiem nie występowania kolizji z funkcją podstawową terenu, jaką jest E. W zmianie studium wyznaczono łącznie 6 obszarów przeznaczonych pod rozwój elektrowni wiatrowych z terenami rolniczymi, zlokalizowanych w północno-środkowej oraz południowej części gminy.

2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone z zabudowy.

Przy lokalizowaniu i realizacji elektrowni wiatrowych należy uwzględnić poniższe ustalenia.

1) Wszystkie obiekty o wysokości 100 m nad poziom terenu lub więcej stanowią przeszkody lotnicze, i ze względu na zapewnienie warunków bezpieczeństwa ruchu cywilnych statków powietrznych muszą być uzgadniane z Prezesem Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

2) Elektrownie wiatrowe o wysokości 100 m nad poziom terenu lub więcej, powinny być wyposażone w znaki przeszkodowe, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury w sprawie sposobu zgłaszania oraz oznakowania przeszkód lotniczych.

3) Zobowiązuje się Inwestora do powiadomienia Urzędu Lotnictwa Cywilnego, z co najmniej dwumiesięcznym wyprzedzeniem o przewidywanym terminie ukończenia budowy inwestycji; w powiadomieniu należy podać wszystkie dane o powstałych przeszkodach, zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Infrastruktury celem umożliwienia wydania informacji dla załóg statków powietrznych o powstaniu nowych przeszkód lotniczych.

4) Ustala się konieczność zgłaszania do Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wszelkich obiektów o wysokości równej i większej jak 50,0 m npt. przed wydaniem pozwolenia na ich budowę.

5) Przy lokalizacji i wyznaczaniu poszczególnych elektrowni wiatrowych, należy przestrzegać Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, i zachować odpowiednią odległość tych terenów od terenów objętych ochroną akustyczną.

6) W sytuacji gdy będą znane parametry techniczne przyszłych elektrowni wiatrowych należy wyznaczyć obszar oddziaływania obiektu, dla którego zostanie ustanowiony zakaz lokalizowania pomieszczeń na stały lub czasowy pobyt ludzi.

7) W obszarze, o którym mowa w pkt. 6 dopuszcza się wyłącznie zabudowę budynkami i budowlami niezbędnymi do obsługi elektrowni, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

8) Sposób zagospodarowania terenów przeznaczonych pod realizację elektrowni wiatrowych nie może kolidować z przebiegiem przez te tereny sieci infrastruktury technicznej o znaczeniu ponadlokalnym.

9) Elektrownie wiatrowe planowane na terenach znajdujących się w sąsiedztwie istniejących jak i projektowanych dróg krajowych należy lokalizować w minimalnej odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni tych dróg równej całkowitej wysokości przedmiotowych elektrowni wraz ze śmigłem w pozycji pionowej.

Na obszarze objętym zmianą studium terenami wyłączonymi z zabudowy elektrowniami wiatrowymi będą tereny znajdujące się w zasięgu oddziaływania oraz strefach ograniczonego użytkowania od sieci i urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, oraz obszary wyznaczone w studium pod rozwój poszczególnych jednostek osadniczych gminy. Ponadto obszarami wyłączonymi z zabudowy będą tereny rolnicze (za wyjątkiem elektrowni wiatrowych). Szczegółowe parametry i warunki zabudowy zostaną każdorazowo określone na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Granice terenów E/R, pokazane na rysunku studium, nie są obligatoryjne dla sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, są granicami nieprzekraczalnymi dla lokalizowania obiektów siłowni wiatrowych (wiatraków). Dopuszcza się zawężenie tych granic do terenu niezbędnego dla lokalizacji siłowni, wraz z niezbędnym obszarem oddziaływania siłowni wiatrowej. Przez obszar oddziaływania rozumie się również tereny konieczne pod realizację infrastruktury towarzyszącej, i dojazdu do poszczególnych wiatraków.

XIX.2 MIASTO PLESZEW

1.1 Struktura funkcjonalno-przestrzenna

Podstawowymi funkcjami miasta są:

- administracyjna (siedziba władz samorządowych miejskich i powiatowych),
- usługowo-produkcyjna (usługi o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym),
- mieszkaniowa z zapleczem rekreacyjno-sportowym.

Miasto Pleszew jest głównym ośrodkiem administracyjnym i gospodarczym położonym centralnie w stosunku do obszaru gminy Pleszew oraz w części południowo-wschodniej w stosunku do obszaru powiatu pleszewskiego. Skoncentrowane są tu usługi o charakterze ogólnomiejskim oraz również ponadlokalnym (choćby szkolnictwo wyższe). Miasto wskazane jest do lokalizacji mieszkalnictwa dla ludności nierolniczej oraz rozwoju działalności produkcyjnej i usługowej. Obszar miasta w granicach administracyjnych wynosi 13 190 ha. Na podstawie uwarunkowań oraz istniejącej struktury przestrzennej obszar miasta umownie podzielono na strefy funkcjonalno – przestrzenne o zróżnicowanych zasadach zagospodarowania celem uporządkowania funkcji, określenia zasad ich rozwoju oraz wprowadzenia ładu przestrzennego dla poszczególnych posiadających swoiste cechy części miasta.

Wyznaczając poszczególne strefy wzięto pod uwagę następujące kryteria:

- charakter przyrodniczy,
- stan krajobrazu,
- funkcję obszaru,
- stan zachowania środowiska przyrodniczego,
- stopień wyposażenia w infrastrukturę techniczną.

1.2. Strefy funkcjonalno – przestrzenne

Na podstawie przyjętych kryteriów przestrzeni miasta Pleszewa wyznaczono 6 głównych stref funkcjonalno-przestrzennych, a mianowicie:

- Strefa A (I – VI) - strefa rolniczo-mieszkaniowo-usługowa
- Strefa B (I – VIII) - strefa mieszkaniowo-usługowa
- Strefa C - strefa usługowo-mieszkaniowa (centralna)
- Strefa D (I – III) - strefa mieszkaniowo-usługowo-przemysłowa
- Strefa E (I – V) - strefa przemysłowo-usługowa
- Strefa F (I – II) - strefa rolniczo-ogrodnicza

1.2.1. Strefa A I – *strefa mieszkaniowo-usługowa* położona w północno-zachodniej części miasta (ograniczona ul. Szenica, Bałtycką, Wrzesińską, rowem melioracyjnym i granicą administracyjną miasta).

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) mieszkaniowo-usługowa (MN/MW/U),
- b) obsługa produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz gospodarstwach rybackich z dopuszczeniem zabudowy zagrodowej (RU/RM),
- c) wody powierzchniowe śródlądowe,
- d) ogrody działkowe (ZD),
- e) urządzenia elektroenergetyczne – GPZ (E).

Aktualnie w strefie tej dominują uprawy polowe, jednak ze względu na położenie w granicach administracyjnych miasta będzie stanowiła kontynuację terenów zurbanizowanych. W obrębie tej strefy znajdują się tereny pod lokalizację ośrodków produkcji rolno-ogrodniczej, zabudowę mieszkaniowo-usługową, urządzenia elektroenergetyczne oraz ogrody działkowe.

W granicach strefy A I dopuszcza się m.in.:

- lokalizację ośrodków produkcji hodowlanej i ogrodniczej,
- zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i wielorodzinną z usługami,
- zieleń ogrodów działkowych,
- sieci i urządzenia komunikacji i infrastruktury technicznej,
- zalesianie gruntów o słabych glebach,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

W strefie tej zakazuje się lokalizowania usług kwalifikujących się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych.

1.2.2. Strefa A II – *strefa rolniczo-mieszkaniowo-usługowa* położona w północno-wschodniej części miasta (ograniczona ul. Prokopowską, ks. Niesiołowskiego, ul. Lenartowicką i granicą administracyjną miasta).

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) rolnicza,
- b) eksploatacji powierzchniowej (PE),
- c) produkcyjno-składowo-magazynowo - usługowa (P/U),
- d) usługowo-przemysłowe (U/P),
- e) mieszkaniowo-usługowe (MN/U) i (MN/MW/U),
- f) usługi sportu i rekreacji z zabudową usługową (US/U),
- g) teren zabudowy usługowej (U),
- h) ogrody działkowe (ZD),
- i) wody powierzchniowe śródlądowe

Strefa ta stanowi ukształtowaną przestrzeń zachowującą użytkowanie rolnicze. Konieczne jest utrzymanie istniejących powiązań produkcji rolnej ze środowiskiem przyrodniczym. W obrębie tej strefy znajdują się tereny pod zabudowę mieszkaniowo-usługową, produkcyjno-usługową oraz ogrody działkowe.

W granicach strefy A II dopuszcza się m.in.:

- zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i wielorodzinną z usługami lokalizowaną z dostępem do dróg publicznych,
- zabudowę usługowo-produkcyjną i produkcyjną,
- usługi sportu z zabudową usługową,
- zabudowę usługową,
- prowadzenie powierzchniowej eksploatacji kruszywa,
- zieleń ogrodów działkowych,
- sieci i urządzenia komunikacji i infrastruktury technicznej,
- zalesianie gruntów o słabych glebach,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

Na terenach zabudowy mieszkaniowo-usługowej, usługowo-produkcyjnej, produkcyjno-usługowej i usługowej zakazuje się lokalizowania usług kwalifikujących się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych. Zabudowa plombowa wzdłuż drogi krajowej nr 12 (ul. Niesiołowskiego) powinna być realizowana z materiałów o zwiększonej izolacyjności akustycznej lub z zastosowaniem innych środków technicznych.

1.2.3. Strefa A III – *strefa mieszkaniowo-usługowa* położona we wschodniej części miasta (ograniczona ul. Lenartowicką, Kaliską, istniejącą obwodnicą w ciągu drogi krajowej nr 12 i granicą administracyjną miasta).

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) zabudowa usługowa (U),
- b) produkcyjno-magazynowo-składowo - usługowa (P/U),
- c) mieszkaniowo-usługowa (MN/U) i (MN/MW/U),
- d) ogrodów działkowych (ZD),
- e) urządzenia wodociągowe,
- f) mieszkaniowa jednorodzinna (MN).

Strefa ta stanowi rezerwę terenów dla rozwoju miasta w kierunku wschodnim. W obrębie tej strefy znajdują się tereny pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, wielorodzinną, mieszkaniowo-usługową, produkcyjno-magazynowo-składową z zabudową usługową, i ogrody działkowe.

W granicach strefy A III dopuszcza się m.in.:

- zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i wielorodzinną z usługami lokalizowaną z dostępem do dróg publicznych,
- zabudowę mieszkaniową jednorodzinną,
- zabudowę usługową,
- zabudowę produkcyjno-magazynowo-składową z usługami,
- wielkopowierzchniowe obiekty handlowe,
- zieleń ogrodów działkowych,
- elementy małej architektury,
- sieci i urządzenia komunikacji i infrastruktury technicznej,

- zalesianie gruntów o słabych glebach,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

Od strony drogi krajowej nr 12 na terenach objętych ochroną akustyczną U, MN/U, MN/MW/U należy w projektowanych obiektach zastosować materiały o zwiększonej izolacyjności akustycznej lub zastosować inne środki techniczne. Do czasu realizacji nowych dróg i węzłów drogowych obowiązują dotychczasowe rozwiązania.

1.2.4. Strefa A IV – *strefa przemysłowo-usługowa* położona w południowo wschodniej części miasta (ograniczona granicą administracyjną miasta, ul. Wschodnią i Polną).

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- produkcyjno-usługowe (P/U).

Strefa ta stanowi ukształtowaną przestrzeń z przeznaczeniem pod lokalizację przemysłu i usług. W obrębie tej strefy znajdują się tereny pod zabudowę produkcyjną i produkcyjno-usługową z zachowaniem istniejących enklaw zabudowy mieszkaniowo-usługowej i mieszkaniowej. W obrębie tej strefy znajdują się tereny przemysłowe i projektowane tereny pod przemysł i usługi.

W granicach strefy A IV dopuszcza się m.in.:

- zachowanie istniejącej zabudowy mieszkaniowo - usługowej i mieszkaniowej jednorodzinnej,
- zabudowę produkcyjno-usługową,
- sieci i urządzenia komunikacji i infrastruktury technicznej,
- zieleń izolacyjna pomiędzy terenami produkcyjnymi i produkcyjno-usługowymi, a istniejącą zabudową mieszkaniową jednorodzinną i mieszkaniowo-usługową,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

1.2.5. Strefa A V – *strefa rolnicza* położona w południowej części miasta (ograniczona ul. Piaskową i granicami administracyjnymi miasta).

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) rolnicza,
- b) mieszkaniowa jednorodzinna (MN),
- c) wody powierzchniowe śródlądowe.

Strefa ta stanowi ukształtowaną przestrzeń zachowującą użytkowanie rolnicze. Konieczne jest utrzymanie istniejących powiązań produkcji rolnej ze środowiskiem przyrodniczym. W obrębie tej strefy znajdują się tereny pod zabudowę mieszkaniową, jednorodzinną oraz główny ciąg ekologiczny miasta wzdłuż cieku Ner.

W granicach strefy A V dopuszcza się m.in.:

- zachowanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- sieci i urządzenia komunikacji i infrastruktury technicznej,
- zalesianie gruntów o słabych glebach,
- zieleń urządzoną,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze,
- zbiorniki wód powierzchniowych.

1.2.6. Strefa A VI – *strefa rolnicza* położona w południowej części miasta (ograniczona istniejącą obwodnicą miasta w ciągu drogi krajowej nr 11 klasy ekspresowej i granicami administracyjnymi miasta).

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) rolnicza,
- b) łąkowa,
- c) leśna,
- d) wody otwarte śródlądowe.

Strefa ta stanowi ukształtowaną przestrzeń zachowującą użytkowanie rolnicze. Konieczne jest utrzymanie istniejących powiązań produkcji rolnej ze środowiskiem przyrodniczym. W obrębie tej strefy znajdują się tereny rolne, łąkowe, leśne i komunikacyjne (projektowana obwodnica w ciągu drogi krajowej nr 12).

W granicach strefy A VI dopuszcza się m.in.:

- sieci i urządzenia komunikacji i infrastruktury technicznej,
- zalesianie gruntów o słabych glebach,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

1.2.7. Strefa B I – *mieszkaniowo-usługowa* położona na zachód od centrum miasta (ograniczona ulicami: Marszewską, Wrzesińską, Poznańską, Kasztanową, Wierzbową, Lipową i Hallera).

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) mieszkaniowo-usługowa (MN/U),
- b) mieszkaniowa jednorodzinna (MN),
- c) mieszkaniowa wielorodzinna z usługami (MW/U),
- d) cmentarze z usługami (ZC/U),
- e) usługowa (U),
- f) zieleń urządzona (ZP),
- g) tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych z zabudową usługową (RU/U).

Strefa ta obejmuje tereny w znacznym stopniu już zainwestowane. Najistotniejsze jest, aby kształtowanie przestrzeni postępowało zgodnie z zasadami sztuki urbanistycznej, to znaczny wzrost przestrzenny powinien następować z jednoczesnym kształtowaniem prawidłowej struktury przestrzennej i funkcjonalnej jednostki.

W granicach strefy B I dopuszcza się m.in.:

- usługi, usługi publiczne i sakralne,
- zieleń urządzoną,
- sieci i urządzenia komunikacji i infrastruktury technicznej,
- elementy małej architektury,
- zabudowę zagrodową z obiektami obsługi produkcji rolnej i usługami na terenach RU/U,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

Teren tej strefy częściowo objęty jest obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. W strefie zakazuje się lokalizowania usług kwalifikujących się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych.

1.2.8. Strefa B II – *strefa mieszkaniowo-usługowa* położona na północ od centrum miasta (ograniczona ulicami: Marszewską, Hallera, Prokopowską, i granicami administracyjnymi miasta).

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) mieszkaniowo-usługowa (MN/U),
- b) mieszkaniowa wielorodzinna z usługami (MW/U),

- c) mieszkaniowa jednorodzinna (MN),
- d) tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych z zabudową usługową (RU/U),
- e) usługowo-produkcyjna (U/P),
- f) zieleń urządzonej (ZP),
- g) ogrody działkowe (ZD),
- h) zieleń śródpolna wzdłuż rowu melioracyjnego.

Strefa ta obejmuje tereny w znacznym stopniu już zainwestowane. Najistotniejsze jest, aby kształtowanie przestrzeni postępowało zgodnie z zasadami sztuki urbanistycznej, to znaczny wzrost przestrzenny powinien następować z jednoczesnym kształtowaniem prawidłowej struktury przestrzennej i funkcjonalnej jednostki.

W granicach strefy B II dopuszcza się m.in:

- zabudowę mieszkaniową jedno- i wielorodzinną oraz zagrodową,
- zabudowę mieszkaniowo-usługową,
- zabudowę usługową nieuciążliwą, tzn. nie należącą do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wg przepisów odrębnych,
- zieleń urządzonej i śródpolną,
- sieci i urządzenia komunikacji i infrastruktury technicznej,
- elementy małej architektury,
- zabudowę mieszkaniową zagrodową na terenach RU/U,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

1.2.9. Strefa B III – *strefa mieszkaniowo-usługowa* położona na wschód od centrum miasta (ograniczona ulicami: ks. Niesiołowskiego, Kaliską i istniejącą obwodnicą w ciągu drogi krajowej nr 12).

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) mieszkaniowo-usługowa (MN/U) i (MN/MW/U),
- b) usługowa (U).

Strefa ta obejmuje tereny w znacznym stopniu już zainwestowane. Najistotniejsze jest, aby kształtowanie przestrzeni postępowało zgodnie z zasadami sztuki urbanistycznej, to znaczny wzrost przestrzenny powinien następować z jednoczesnym kształtowaniem prawidłowej struktury przestrzennej i funkcjonalnej jednostki.

W granicach strefy B III dopuszcza się:

- urządzenia i usługi komunikacyjne (w tym stacje paliw),
- wielkopowierzchniowe obiekty handlowe,
- realizacje zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej z usługami,
- sieci i urządzenia komunikacji i infrastruktury technicznej,
- elementy małej architektury,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

W strefie zakazuje się lokalizowania usług kwalifikujących się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych. Zabudowa plombowa przy drodze krajowej nr 12 (ul. Niesiołowskiego) powinna być realizowana z materiałów o zwiększonej izolacyjności akustycznej.

1.2.10. Strefa B IV – *strefa mieszkaniowo - usługowa* położona na wschód od centrum miasta (ograniczona ulicami: Kaliską, Piaskową i istniejącym połączeniem pomiędzy tymi ulicami).

W jej skład wchodzi teren o następujących funkcjach:

- a) mieszkaniowo-usługowa (MN/U),
- b) produkcyjno-usługowa (P/U),
- c) urządzenia elektroenergetyczne (E),
- d) cmentarze (ZC),
- e) ogrody działkowe (ZD).

W granicach strefy B IV dopuszcza się m.in.:

- zieleń towarzyszącą zabudowie,
- sieci i urządzenia komunikacyjne i infrastruktury technicznej,
- elementy małej architektury,
- poszerzenie istniejącego cmentarza,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

1.2.11. Strefa B V – *strefa mieszkaniowo – usługowa* położona na wschód od centrum miasta (ograniczona ulicami: Kaliską, Wschodnią, Śmieja Młyn i Komunalnych).

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) mieszkaniowo-usługowa (MN/U),
- b) produkcyjno-usługowa (P/U).

Strefa ta obejmuje tereny w znacznym stopniu już zainwestowane. Najistotniejsze jest, aby kształtowanie przestrzeni postępowało zgodnie z zasadami sztuki urbanistycznej, to znaczny wzrost przestrzenny powinien następować z jednoczesnym kształtowaniem prawidłowej struktury przestrzennej i funkcjonalnej jednostki.

W granicach strefy B V dopuszcza się m.in.:

- lokalizację inwestycji mogących potencjalnie i zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r., o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jedynie na terenach wyznaczonych na cele produkcyjno-usługowe,
- sieci i urządzenia komunikacji i infrastruktury technicznej,
- zieleń towarzyszącą zabudowie i izolacyjną,
- elementy małej architektury,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

W zabudowie plombowej wzdłuż ul. Kaliskiej dla zachowania określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r., w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na terenach objętych ochroną akustyczną MN należy zastosować materiały o zwiększonej izolacyjności akustycznej lub zastosować inne środki techniczne.

1.2.12. Strefa B VI – *strefa mieszkaniowo-usługowa* położona na południe od centrum miasta (ograniczona ul. Wojska Polskiego, parkiem miejskim i granicą administracyjną miasta).

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) mieszkaniowa jednorodzinna (MN),
- b) mieszkaniowa wielorodzinna (MW),
- c) usługi sportu, rekreacji z zabudową usługową (US/U),
- d) teren zabudowy produkcyjno-usługowej (P/U).

Strefa ta obejmuje tereny w znacznym stopniu już zainwestowane. Najistotniejsze jest, aby kształtowanie przestrzeni postępowało zgodnie z zasadami sztuki urbanistycznej, to znaczy

wzrost przestrzenny powinien następować z jednoczesnym kształtowaniem prawidłowej struktury przestrzennej i funkcjonalnej jednostki.

W granicach strefy B VI dopuszcza się m.in.:

- usługi nieuciążliwe, czyli nie należące do przedsięwzięć mogących potencjalnie i zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi,
- lokalizację inwestycji mogących potencjalnie i zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi, na terenach wyznaczonych na cele produkcyjno-usługowe,
- sieci i urządzenia komunikacji i infrastruktury technicznej,
- zieleń towarzyszącą zabudowie i izolacyjną,
- elementy małej architektury,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze,
- połączenie ulicy Sportowej z ulicami Kubackiego i Sporną.

Teren w niewielkim fragmencie objęty obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

1.2.13. Strefa B VII – *strefa mieszkaniowo - usługowa* położona na południe od centrum miasta (ograniczona: Placem Wolności i ulicami: Wojska Polskiego, Podgórną i istniejącą obwodnicą w ciągu drogi krajowej nr 11 klasy ekspresowej – ul. Marcinkowskiego).

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) mieszkaniowo-usługowa (MN/U),
- b) mieszkaniowa jednorodzinna (MN),
- c) mieszkaniowa wielorodzinna (MW),
- d) zieleń urządzona (ZP).

Strefa ta obejmuje tereny w znacznym stopniu już zainwestowane. Najistotniejsze jest, aby kształtowanie przestrzeni postępowało zgodnie z zasadami sztuki urbanistycznej, to znaczny wzrost przestrzenny powinien następować z jednoczesnym kształtowaniem prawidłowej struktury przestrzennej i funkcjonalnej jednostki.

W granicach strefy B VII dopuszcza się m.in.:

- usługi nieuciążliwe, czyli nie należące do przedsięwzięć mogących potencjalnie i zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi,
- sieci i urządzenia komunikacji i infrastruktury technicznej,
- elementy małej architektury,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

Teren w niewielkim fragmencie objęty obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. W zabudowie plombowej wzdłuż ul. Marcinkowskiego dla zachowania określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r., w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na terenach objętych ochroną akustyczną MN należy zastosować materiały o zwiększonej izolacyjności akustycznej lub zastosować inne środki techniczne.

1.2.14. Strefa B VIII – *strefa mieszkaniowo-usługowa* położona na południe od centrum miasta (ograniczona ulicami: Podgórną, Bolesława Krzywoustego, Stanisława Augusta Poniatowskiego, Rolną, Armii Poznań i istniejącą obwodnicą w ciągu drogi krajowej nr 11 klasy ekspresowej).

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) mieszkaniowo-usługowa (MN/U),
- b) mieszkaniowa jednorodzinna (MN),
- c) mieszkaniowa wielorodzinna z usługami (MW/U),
- d) ogrody działkowe (ZD),
- e) leśna (ZL),
- f) urządzenia ciepłownictwa (C).

Strefa ta obejmuje tereny w znacznym stopniu już zainwestowane. Najistotniejsze jest, aby kształtowanie przestrzeni postępowało zgodnie z zasadami sztuki urbanistycznej, to znaczny wzrost przestrzenny powinien następować z jednoczesnym kształtowaniem prawidłowej struktury przestrzennej i funkcjonalnej jednostki.

W granicach strefy B VIII dopuszcza się m.in.:

- usługi nieuciążliwe, czyli nie należące do przedsięwzięć mogących potencjalnie i zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wielkopowierzchniowe obiekty handlowe,
- sieci i urządzenia komunikacji i infrastruktury technicznej,
- elementy małej architektury,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

Istniejąca enklawa zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wśród zabudowy wielorodzinnej może być zamiennie przeznaczona pod zabudowę wielorodzinną.

1.2.15. Strefa C – *strefa usługowo-mieszkaniowa* położona w centrum miasta (ograniczona ulicami: Hallera, Kilińskiego, przedłużeniem Wodnej i Wodną, przedłużeniem Wyspiańskiego i Wyspiańskiego, Sienkiewicza, torami kolejki dojazdowej i ul. Lipową).

W jej skład wchodzi m. in. tereny objęte ochroną konserwatorską o następujących funkcjach:

- a) mieszkaniowa jedno- i wielorodzinna śródmiejska z usługami (M1/U),
- b) usługowa (U),
- c) mieszkaniowa wielorodzinna z usługami (MW/U),
- d) produkcyjno-usługowa (P/U),
- e) usługowo-produkcyjna (U/P),
- f) zieleń urządzona (ZP),
- g) teren nieczynnej linii wąskotorowej.

Strefa ta obejmuje tereny zurbanizowane, w tym centrum miasta objęte strefą ochrony konserwatorskiej i archeologicznej. Kształtowanie przestrzeni powinno uwzględniać historyczny układ urbanistyczny oraz historyczną zabudowę.

W granicach strefy C dopuszcza się m.in.:

- realizację sieci i urządzeń komunikacyjnych (z wyjątkiem stacji paliw), w tym poszerzenie ul. Łąkowej po stronie wschodniej i budowę ulicy stanowiącej połączenie ul. Sienkiewicza z ul. Ogrodową; przedłużenie ul. Wyspiańskiego do ul. Piaskowej, przedłużenie ul. Wodnej powyżej ul. Kaliskiej oraz infrastruktury technicznej,
- zieleń towarzyszącą zabudowie,
- małą architekturę,
- nowe formy zagospodarowania dla nieczynnej linii kolejowej.

Większa część terenu w tej strefie posiada obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

1.2.16. Strefa D I (zabudowana) – *strefa mieszkaniowo-usługowo-przemysłowa* położona na południowy-zachód od centrum miasta (ograniczona terenem kolejki dojazdowej, ulicami: Sienkiewicza, Podgórną, B. Krzywoustego, S.A. Poniatowskiego, Armii Poznań, Rolną i Lipową.

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) mieszkaniowa jedno- i wielorodzinna śródmiejska z usługami (M1/U),
- b) zieleń urządzona (ZP),
- c) mieszkaniowa jednorodzinna (MN),
- d) teren zabudowy usługowej z działalnością produkcyjną (U/P).

Strefa ta obejmuje tereny w znacznym stopniu już zainwestowane. Najistotniejsze jest, aby kształtowanie przestrzeni postępowało zgodnie z zasadami sztuki urbanistycznej, to znaczny wzrost przestrzenny powinien następować z jednoczesnym kształtowaniem prawidłowej struktury przestrzennej i funkcjonalnej jednostki.

W granicach strefy DI dopuszcza się m.in.:

- lokalizację inwestycji mogących potencjalnie i zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi, na terenach wyznaczonych na cele usługowo-produkcyjne, pod warunkiem wprowadzania pasów zieleni izolacyjnej od sąsiadującej zabudowy mieszkaniowej,
- sieci i urządzenia komunikacji i infrastruktury technicznej,
- zieleń towarzysząca zabudowie,
- elementy małej architektury,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

1.2.17. Strefa D II – *strefa mieszkaniowo-usługowa* położona na zachód od centrum miasta (ograniczona ulicami: 70 Pułku Piechoty i torami kolejowymi, Lipową, Armii Poznań i istniejącą obwodnicą w ciągu drogi krajowej nr 11 klasy ekspresowej, a docelowo klasy głównej ruchu przyspieszonego.

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) mieszkaniowo-usługowa (MN/U),
- b) leśna (ZL),

Strefa obejmuje tereny w większości nieurbanizowane. Przy zagospodarowaniu należy zachować istniejące rowy melioracyjne i zieleń leśną. Teren jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

W granicach strefy II D dopuszcza się m.in.:

- zróżnicowaną zabudowę mieszkaniową jedno- i wielorodzinną z usługami,
- lokalizację usług będących przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie i zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi,
- realizację sieci i urządzeń komunikacyjnych (w tym stacji paliw) oraz infrastruktury technicznej,
- zieleń publiczną i towarzyszącą zabudowie,
- małą architekturę,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

Dopuszcza się ponadto lokalizację wielkopowierzchniowych obiektów handlowych, pod warunkiem zachowania określonych w przepisach odrębnych odległości od zabudowy mieszkaniowej.

1.2.18. Strefa D III – *strefa mieszkaniowo-usługowo-produkcyjna* położona po zachodniej stronie miasta (ograniczona ul. Szenica, istniejącą zabudową mieszkaniową, ul. Poznańską, ul. Kasztanową, ul. Wierzbową, ogrodami działkowymi, terenami łąk i granicą administracyjną miasta).

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) mieszkaniowo-usługowa (MN/U),
- b) usługowo-produkcyjna (U/P),
- c) mieszkaniowa wielorodzinna (MW).

Strefa ta obejmuje tereny w znacznym stopniu już zainwestowane. Najistotniejsze jest, aby kształtowanie przestrzeni postępowało zgodnie z zasadami sztuki urbanistycznej, to znaczny wzrost przestrzenny powinien następować z jednoczesnym kształtowaniem prawidłowej struktury przestrzennej i funkcjonalnej jednostki.

W granicach strefy D III dopuszcza się m.in.:

- lokalizację zabudowy do produkcji ogrodniczej,
- lokalizację inwestycji mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi, na terenach wyznaczonych na cele usługowo-produkcyjne,
- wielkopowierzchniowe obiekty handlowe,
- sieci i urządzenia komunikacyjne i infrastruktury technicznej,
- zieleń publiczną i izolacyjną,
- małą architekturę,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

Część terenów tej strefy objęta jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

1.2.19. Strefa E I – *strefa produkcyjno-usługowa* położona w zachodniej części miasta (ograniczona ul. 70 Pułku Piechoty, istniejącą i projektowaną obwodnicą w ciągu drogi krajowej nr 11 klasy ekspresowej i granicą administracyjną miasta).

W jej skład wchodzi tereny o następujących funkcjach:

- a) produkcyjno-usługowa (P/U),
- b) obwodnica miasta w ciągu drogi ekspresowej S-11,
- c) teren nieczynnej linii wąskotorowej.

Strefa jest częściowo zabudowana zabudową przemysłową. Przez jej fragment przebiegać będzie projektowana nowa obwodnica miasta w ciągu drogi krajowej nr 11 klasy ekspresowej.

W granicach strefy E I dopuszcza się :

- a) lokalizację inwestycji mogących potencjalnie i zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi, na terenach wyznaczonych na cele produkcyjno-usługowe,
- b) sieci i urządzenia komunikacyjne (w tym stacje paliw) oraz infrastruktury technicznej,
- c) nowe formy zagospodarowania dla nieczynnej linii kolejowej,
- d) zieleń towarzyszącą zabudowie,
- e) elementy małej architektury.

Od projektowanej obwodnicy miasta w ciągu drogi ekspresowej S 11 należy zachować określone przepisami odrębnymi linie zabudowy, chyba że z raportów oddziaływania na środowisko wynikać będą inne odległości.

1.2.20. Strefa II E – *strefa produkcyjno-usługowa* położona na południe od centrum miasta (ograniczona ulicami: Sienkiewicza, Wyspiańskiego i jej przedłużeniem do Piaskowej, ul. Fabryczną, al. Wojska Polskiego, parkiem miejskim i terenami przylegającymi do rowu melioracyjnego.

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) produkcyjno-składowo-magazynowa z zabudową usługową (P/U),
- b) usługowym (U),
- c) cmentarza (ZC),
- d) nieczynnej linii kolejowej wąskotorowej.

Strefa ta obejmuje tereny w znacznym stopniu już zainwestowane. Najistotniejsze jest, aby kształtowanie przestrzeni postępowało zgodnie z zasadami sztuki urbanistycznej, to znaczny wzrost przestrzenny powinien następować z jednoczesnym kształtowaniem prawidłowej struktury przestrzennej i funkcjonalnej jednostki.

W granicach strefy II E dopuszcza się m.in.:

- a) lokalizację inwestycji mogących potencjalnie i zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi, na terenach wyznaczonych na cele produkcyjno-usługowe,
- b) sieci i urządzenia komunikacyjne (w tym stacje paliw) oraz infrastruktury technicznej,
- c) zieleń towarzyszącą zabudowie,
- d) elementy małej architektury,
- e) nowe formy zagospodarowania dla nieczynnej linii kolejowej.

1.2.21. Strefa E III – *strefa produkcyjno-usługowa* położona po wschodniej stronie od centrum miasta (ograniczona ulicami: Kaliską, Komunalnych, Śmieja Młyn, Wschodnią, Piaskową, ogrodami działkowymi oraz istniejącym połączeniem ul. Kaliskiej z Piaskową).

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) produkcyjno-usługowa (P/U),
- b) cmentarz (ZC),
- c) mieszkaniowo-usługowa (MN/U),
- d) urządzenia telekomunikacyjne (T),
- e) nieczynna linia kolejowa wąskotorowa.

Strefa ta obejmuje tereny w znacznym stopniu już zainwestowane. Najistotniejsze jest, aby kształtowanie przestrzeni postępowało zgodnie z zasadami sztuki urbanistycznej, to znaczny wzrost przestrzenny powinien następować z jednoczesnym kształtowaniem prawidłowej struktury przestrzennej i funkcjonalnej jednostki.

W granicach strefy E III dopuszcza się m.in.:

- a) lokalizację inwestycji kwalifikujących się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi, na terenach wyznaczonych na cele produkcyjno-usługowe,
- b) sieci i urządzenia komunikacyjne (w tym stacje paliw) oraz infrastruktury technicznej,
- c) zieleń towarzyszącą zabudowie,

- d) elementy małej architektury,
- e) ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

1.2.22. Strefa E IV – *strefa przemysłowo-usługowa* położona po wschodniej stronie miasta (ograniczona ulicami: Wschodnią, Polną, Kaliską i granicą administracyjną miasta).

W jej skład wchodzi teren o następujących funkcjach:

- a) przemysłowo-składowo-magazynowa z usługami (P/U),
- b) mieszkaniowo-usługowa (MN/U),
- c) mieszkaniowa wielorodzinna (MW).

Strefa ta obejmuje tereny w znacznym stopniu już zainwestowane. Najistotniejsze jest, aby kształtowanie przestrzeni postępowało zgodnie z zasadami sztuki urbanistycznej, to znaczny wzrost przestrzenny powinien następować z jednoczesnym kształtowaniem prawidłowej struktury przestrzennej i funkcjonalnej jednostki.

W granicach strefy E IV dopuszcza się:

- a) lokalizację inwestycji kwalifikujących się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi, na terenach wyznaczonych na cele produkcyjno-usługowe,
- b) sieci i urządzenia komunikacyjne (w tym stacje paliw) oraz infrastruktury technicznej,
- c) zieleni towarzyszącą zabudowie,
- d) elementy małej architektury,
- e) ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

Część terenów w tej strefie objęta jest obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

1.2.23. Strefa F I – *strefa rolno-rekreacyjna* położona po zachodniej stronie miasta (ograniczona ulicami: Wierzbową, Lipową, torami kolejki dojazdowej, 70 Pułku Piechoty i granicą administracyjną miasta).

W jej skład wchodzi teren o następujących funkcjach:

- a) mieszkaniowa jedno- i wielorodzinna śródmiejska z usługami (M 1/U),
- b) mieszkaniowa jednorodzinna, mieszkaniowa wielorodzinna z usługami (MN/MW/U),
- c) łąki i pastwiska,
- d) wody powierzchniowe śródlądowe,
- e) ogrody działkowe (ZD),
- f) urządzenia wodociągowe – ujęcie wody dla szpitala (W).

Strefa ta stanowi w większości ukształtowaną przestrzeń zachowującą użytkowanie jako łąki usytuowane wzdłuż rzeki Ner, oraz ogrody działkowe. W obrębie tej strefy brak jest terenów zabudowanych. Jest to główny ciąg ekologiczny miasta zakłócony na obszarze stref C i D I istniejącą zabudową. Brak połączenia ze strefą F II.

W granicach strefy F I dopuszcza się m.in.:

- zalesianie terenów o słabych glebach w sąsiedztwie istniejących enklaw leśnych,
- sieci i urządzenia infrastruktury technicznej,
- zieleni publiczną,
- urządzenia sportowo-rekreacyjne,

- elementy małej architektury,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

Dopuszcza się możliwość realizacji zbiornika retencyjnego wód deszczowych.

1.2.24. Strefa II F – strefa rolno-rekreacyjna położona po południowo-wschodniej części miasta (ograniczona strumieniem Ner, ulicą Piaskową, terenami produkcyjnymi, terenami usług sportowo-kulturalnych i granicą administracyjną miasta).

W jej skład wchodzi m.in. tereny o następujących funkcjach:

- a) teren zabudowy mieszkaniowo – usługowej (MN/U),
- b) łąki i pastwiska,
- c) wody powierzchniowe śródlądowe,
- d) ścieżki rowerowe i ciągi piesze,
- e) urządzenia kanalizacyjne – przepompownia ścieków (K),
- f) nieczynnej linii kolejowej.

Strefa ta stanowi ukształtowaną przestrzeń zachowującą użytkowanie jako zielen rekreacyjna i użytkowanie rolnicze, usytuowana wzdłuż rzeki Ner. W obrębie tej strefy brak jest terenów zabudowanych. Jest to główny ciąg ekologiczny miasta zakłócony na obszarze stref C i D I istniejącą zabudową. Brak połączenia ze strefą F I.

W granicach strefy F II dopuszcza się:

- zalesianie terenów o słabych glebach w sąsiedztwie istniejących enklaw leśnych,
- sieci i urządzenia infrastruktury technicznej,
- zielen publiczną,
- elementy małej architektury,
- ścieżki rowerowe i ciągi piesze.

Na terenie tej strefy dopuszcza się możliwość poprowadzenia drogi łączącej ul. Mickiewicza z ul. Piaskową.

1.3. Koncepcja struktury przestrzennej miasta

Projektowana struktura przestrzenna miasta stanowi kontynuację dotychczasowego dość przejrzystego układu, jednak zakłóconego istniejącą zabudową. Zakres zmian w strukturze przestrzennej miasta powinien odpowiadać wymogom zrównoważonego rozwoju i ładu przestrzennego. Granice przekształceń struktury miasta stanowią przede wszystkim wymogi ochrony środowiska kulturowego i przyrodniczego, które należy traktować jako uwarunkowania dla przyszłych opracowań określających przeznaczenie i sposób zagospodarowania terenów.

Dotyczą one następujących działań:

- racjonalnego wykorzystania terenów zainwestowanych,
- przekształceń i rehabilitacji istniejącej zabudowy śródmiejskiej,
- dogęszczanie zabudowy na terenach wyposażonych w infrastrukturę techniczną (tzw. zabudowa plombowa),
- wyłączenia z zabudowy kubaturowej terenów stanowiących obszary:
 - a) *doliny rzeki Ner* stanowiącej główny ciąg ekologiczny miasta,
 - b) *stref technologicznych i kontrolowanych* sieci i urządzeń infrastruktury technicznej,
 - c) *rezerw terenowych* dla inwestycji drogowych,
 - d) *użytków zielonych*,
- *ograniczanie zabudowy* nie związanej z produkcją rolną na terenach o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych,

- oparcie zagospodarowania terenów o najwyższych wartościach kulturowych i środowiskowych na wyprzedzająco sporządzonych planach zagospodarowania przestrzennego,
- porządkowania obszarów wadliwie zagospodarowanych pod względem przestrzennym w oparciu o programy rewitalizacji.

2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów

Pojęcie ładu przestrzennego obejmuje następujące składniki, z których każdy jest integralnie związany z pozostałymi:

- *ład społeczny* - gwarantujący wszystkim użytkownikom przestrzeni możliwość korzystania z jej walorów, eliminujący segregację i wykluczenia, harmonizujący prawa właściciela i interesy publiczne,
- *ład ekonomiczny* - zapewniający efektywne gospodarczo użytkowanie przestrzeni oraz właściwe warunki dla funkcjonowania w niej podmiotów,
 - *ład kulturowy* - oznaczający szacunek dla dziedzictwa historii, troskę o spuściznę i tożsamość społeczności,
- *ład estetyczny* - oznaczający harmonię i piękno otoczenia,
- *ład ekologiczny* - oznaczający przestrzeganie, w możliwie najwyższym stopniu zasady zrównoważonego rozwoju.

Piękno i ład w przestrzeni decydują o warunkach życia społeczności ją zamieszkującej, świadczą o jej kulturze, mają zasadnicze znaczenie dla rozwoju społecznego miasta. Brak ładu przestrzennego przynosi nieobliczalne straty i trudne do wyobrażenia szkody.

Dla celów niniejszego studium określono następujące wymagania dotyczące zasad kształtowania ładu przestrzennego:

- określenie terenów wymagających sporządzenia mpzp,
- określenie sposobu rozstrzygania konfliktów przestrzennych,
- określenie w planach miejscowych:
 - *sposobu podziału na działki* (wielkość, szerokość frontu, układ, kierunek, relacje do istniejących podziałów),
 - *zasad podziału* (scalenie, bez scalenia, części terenu wymagające scalenia, zakaz wtórnych podziałów),
 - *usytuowania zabudowy* w stosunku do dróg,
 - *gabarytów zabudowy*, liczba kondygnacji,
 - *formy i orientacji dachów* w stosunku do frontu działki,
 - *warunków kontynuacji* istniejącej w sąsiedztwie formy zabudowy,
 - *wskaźnika powierzchni zabudowy* i powierzchni biologicznie czynnej,
 - *zasad zagospodarowania terenu działki* (typów zabudowy, ilości budynków na działce i relacji między nimi),
 - *standardów wyposażenia terenu* w urządzenia pomocnicze,
 - *sposobu wprowadzania zieleni*,
 - *środków służących substytucji ekologicznej* na terenach o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych, a także zdegradowanych,

wymagania zrównoważonego rozwoju:

Metodologia ekorozwoju (rozwoju zrównoważonego) zakłada, że w ciągłym i długoletnim procesie przekształceń strukturalnych będzie się urzeczywistniać stabilny rozwój, który zaspokaja potrzeby obecnej generacji i nie ogranicza przyszłym pokoleniom możliwości zaspokajania ich własnych potrzeb. Do podstawowych reguł kształtowania ekorozwoju można

zaliczyć całościowe i systemowe oraz dynamiczne ujmowanie zjawisk przyrodniczych, społecznych i gospodarczych zachodzących w przestrzeni, traktowanie środowiska człowieka jako jedności i organicznej całości, która przekształca się w ciągłym procesie rozwojowym.

Polityka przestrzenna jako podstawowe narzędzie aktywnej ochrony i kształtowania przestrzeni przyrodniczej powinna wdrażać metody umożliwiające:

- kompleksową waloryzację środowiska przyrodniczego jako podstawę identyfikacji sytuacji konfliktogennych, występujących między walorami przyrodniczymi, a działalnością społeczno-gospodarczą,
- określanie uwarunkowań i ograniczeń progowych wynikających z naturalnej pojemności ekologicznej oraz zagrożeń związanych z ich przekraczaniem,
- określanie systemu kryteriów ekologicznych jako podstawy kształtowania struktur przestrzennych wszystkich skal (od krajowej do lokalnej),
- budowę ekologicznych scenariuszy rozwoju społeczno – gospodarczego i przestrzennego zagospodarowania jako podstawy wartościowania i ocen innych wariantów rozwoju oraz rzeczywistych struktur społeczno - gospodarczych i przestrzennych, a także budowy prognoz ostrzegawczych,
- powszechne stosowanie kryteriów ekologicznych w kreowaniu przekształceń przestrzennych promowanych przez politykę państwa,
- aktywną ochronę zasobów unikatowych i najcenniejszych dla zachowania i utrwalania różnorodności biologicznej polskiej przestrzeni przyrodniczej i jej tożsamości w przestrzeni europejskiej.

2.1. Kształtowanie zagospodarowania przestrzennego

Określone w koncepcji układu funkcjonalno-przestrzennego miasta wytyczne dotyczące głównych stref zagospodarowania stanowią podstawę kształtowania terenów przeznaczonych do zainwestowania.

Dla wiodących funkcji mieszkaniowych, usług, działalności gospodarczej i rekreacji określono tereny rozwojowe. Część z nich pokrywa się z obszarami wyznaczonymi pod poszczególne funkcje w obowiązujących planach zagospodarowania przestrzennego. Pozostałe tereny wskazane w Studium są efektem przyjętych kierunków rozwoju przestrzennego miasta.

Prawidłowy rozwój miasta wymaga objęcia działaniem modernizacyjnym i rewaloryzacyjnym nie tylko substancji historycznej lecz także obszarów zainwestowanych współcześnie o niewielkich walorach lub zdegradowanych.

Tereny inwestycyjne wyznaczone w obowiązujących planach zagospodarowania przestrzennego zostały w zmianie Studium utrzymane. W stosunku do terenów wyznaczonych w planach miejscowych, które utraciły ważność przeprowadzono analizę celowości ich utrzymania.

2.2. Ogólne zasady kształtowania terenów zabudowy

Obszary przeznaczone pod zabudowę przedstawiono na rysunku Studium. Na terenach tych jest możliwość budowy nowych obiektów, wymiany i modernizacji starej substancji, przebudowy i rozbudowy istniejących obiektów oraz możliwość zmian sposobu użytkowania tych obiektów pod warunkiem, że zachowane zostanie przeznaczenie terenów określonych w zmianie Studium.

Wskazane w zmianie Studium tereny pod funkcję budownictwa mieszkaniowego i zagrodowego stanowią kontynuację lub uzupełnienie istniejącej zabudowy. Istnieje również możliwość przekształcania lub uzupełniania zabudowy zagrodowej do funkcji usługowej.

Nowe tereny pod działalność usługową i przemysł (większe powierzchnie) wskazano w części południowo-wschodniej miasta oraz wzdłuż istniejącej obwodnicy miasta w ciągu drogi krajowej nr 11 klasy ekspresowej (z zakazem bezpośrednich zjazdów z posesji), która po realizacji projektowanej nowej obwodnicy straci swoją rangę.

Odrębnych zasad wymaga kształtowanie przestrzeni wokół miejsc cennych dla kultury, w tym w centrum miasta Pleszewa. Zasady te dotyczą:

- dostosowania zagospodarowania przestrzennego do skali miasta i historycznej zabudowy,
- ograniczenia działalności gospodarczej do nie kolidującej z wiodącą funkcją miejsca,
- izolowania miejsc wartościowych kulturowo od bezpośredniego styku ze współczesnym zainwestowaniem w celu lepszego ich wyeksponowania,
- zachowanie panoram widokowych miasta zwłaszcza od strony tras wlotowych.

2.3. Zasady kształtowania funkcji w ramach terenów rozwojowych

Na obszarze miasta Pleszewa wyznaczono tereny rozwojowe dla lokalizacji funkcji mieszkalnictwa, usług i działalności produkcyjnej o zróżnicowanym stopniu intensywności, o zróżnicowanych standardach powierzchni i wyposażenia technicznego oraz różnych formach architektonicznych celem stworzenia bogatej oferty dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców miasta i regionu.

2.3.1. Zasady kształtowania terenów mieszkalnictwa

Oferta mieszkaniowa obejmuje następujące formy budownictwa mieszkaniowego:

- zabudowę mieszkaniową wielorodzinną (zakres występowania towarzyszącej zabudowy usługowej określa sporządzane mpzp),
- zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (zakres występowania towarzyszącej zabudowy usługowej określa sporządzane mpzp),
- zabudowę mieszkaniową zagrodową,
- zabudowę mieszkaniowo – usługową (zakres występowania zabudowy usługowej określa sporządzane mpzp).

Budownictwo mieszkaniowe powinno się rozwijać w systemie indywidualnym lub zorganizowanym. Inwestycje mieszkaniowe powinny być poprzedzone wyposażeniem terenów w infrastrukturę techniczną oraz uwzględniać potrzeby obsługi ludności w zakresie usług, szczególnie oświaty, kultury, zdrowia i opieki społecznej oraz sportu. Celem zaspokojenia terenów mieszkaniowych osób najuboższych i objętych opieką społeczną miasto powinno realizować budownictwo socjalne.

W zagospodarowaniu terenów mieszkaniowych powinno się uwzględniać następujące wytyczne:

- dla terenów zwartej zabudowy o powierzchni przekraczającej 1,0 ha należy opracować miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie wyklucza się również możliwości sporządzania mpzp dla mniejszych obszarów,
- w kształtowaniu zwartych terenów zabudowy mieszkaniowej należy uwzględniać potrzeby mieszkańców w zakresie usług, rekreacji, wytwarzania sąsiedzkich więzi tworząc odpowiednie ramy przestrzenne dla tych funkcji,
- w kompozycji przestrzennej układu zabudowy należy unikać stosowania jednego schematu dla całego terenu, na rzecz niewielkich zespołów o zróżnicowanych układach parcelacji i zabudowy,

- dla obszarów przestrzeni publicznych (ulice, place, miejsca rekreacji i sąsiedztwo usług) należy określać zasady kształtowania ładu przestrzennego,
- w strukturze przestrzennej zabudowy mieszkaniowej należy przewidywać możliwość lokalizacji niewielkich zakładów produkcyjnych typu rzemieślniczego, zapewniając ich dogodną lokalizację nie kolidującą z funkcją mieszkalną,
- w obrębie terenów zabudowy w centrum Pleszewa umożliwić tworzenie ciągłych pierzei ulicznych poprzez dopuszczenie lokalizacji budynków w granicach działek,
- w kształtowaniu warunków zabudowy należy stosować następujące parametry:
 - a) *wysokość* budynków mieszkalnych wielorodzinnych, nie powinna wykraczać poza istniejącą, a ostatecznie zostać sprecyzowana w m.p.z.p.,
 - b) *wysokość* budynków mieszkalnych jednorodzinnych i zagrodowych, nie powinna wykraczać poza istniejącą, a ostatecznie zostać sprecyzowana w m.p.z.p; w strefie śródmiejskiej „C”, w przypadku realizacji zabudowy plombowej wysokość należy dostosować do istniejącej na sąsiednich nieruchomościach,
 - c) *wysokość* budynków związanych z produkcją rolną dostosowana do istniejącej,
 - d) *poziom* podłogi parteru w zależności od warunków gruntowych lub dostosować do istniejącego w zabudowie sąsiedniej,
 - e) *w budynkach mieszkalnych* dachy dwu- lub wielospadowe lub płaskie w zależności od lokalizacji i przeważających w istniejącej zabudowie, o nachyleniu połaci określonych w m.p.z.p. dostosowanych do zabudowy istniejącej lub sąsiadującej,
 - f) *powierzchnia zabudowy* nie powinna przekraczać 40% powierzchni działki, chyba że jest to zabudowa pierzejowa i towarzyszące usługi oraz położona w strefie centralnej miasta, to wtedy maks. 80%,
 - g) *powierzchnia biologicznie czynna* – co najmniej 20% powierzchni działki, chyba że jest to zwarta zabudowa pierzejowa z usługami towarzyszącymi, to wtedy dopuszcza się 5%, możliwa jest tolerancja w granicach 10%,
 - h) *wielkość minimalna działki* pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną wolnostojącą powinna mieć powierzchnię nie mniejszą niż 500 m² (chyba że są to działki istniejące lub wynikać to będzie z projektowanego zagospodarowania), a pod zabudowę mieszkaniowo-usługową nie mniejszą niż 700 m² (z wyjątkiem działek istniejących lub jeśli będzie to wynikało z planowanego zagospodarowania),
 - i) *minimalna szerokość frontu* działki nie powinna być mniejsza niż 20 m (chyba że będzie to działka istniejąca),
 - j) *działka musi mieć zapewniony dostęp do drogi publicznej, dopuszczalny również poprzez drogę wewnętrzną mającą powiązanie z drogą publiczną,*
 - k) *funkcje usługowe* mogą być realizowane w obiektach wolnostojących lub pomieszczeniach wbudowanych w budynek mieszkalny.

2.3.2. Zasady kształtowania terenów usług i drobnej produkcji rzemieślniczej

Usługi oraz drobna produkcja o charakterze rzemieślniczym nieuciążliwym tzn. inwestycje nie kwalifikujące się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko mogą być realizowane w ramach terenów rozwojowych o innej funkcji przy zachowaniu następujących zasad:

- na terenach mieszkaniowych o zwartej zabudowie funkcje usługowe mogące obniżać komfort zamieszkania powinny być lokalizowane na obrzeżu tych terenów z ewentualną możliwością powiększenia działek,

- wielkość i kształt działek powinny umożliwiać prawidłowe zagospodarowanie terenu i funkcjonowanie obiektów,
 - miejsca parkingowe dla interesantów z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych należy zapewnić w odpowiedniej ilości w obrębie terenu inwestycji (do ustalenia w mpzp),
 - dla obszarów przestrzeni publicznych (ulic, placów) należy określić zasady uzyskiwania ładu przestrzennego,
 - na terenach usług nie należy dopuszczać do lokalizacji zabudowy wyłącznie mieszkaniowej,
 - w obrębie zabudowy centrum Pleszewa należy umożliwić tworzenie ciągłych pierzei ulicznych poprzez dopuszczenie lokalizacji budynków w granicach działek,
 - w kształtowaniu warunków zabudowy należy stosować następujące parametry:
 - a) *powierzchnia zabudowy* nie więcej niż 70% powierzchni działki,
 - b) *powierzchnia biologicznie czynna* min. 10% powierzchni działki,
 - c) *dachy dwuspadowe lub wielospadowe*, dopuszcza się też dachy płaskie,
- zakaz stosowania schodkowych zwieńczeń ścian,*
- d) *wysokość* budynków nie powinna wykraczać poza istniejącą, a ostatecznie zostać sprecyzowana w m.p.z.p.,
 - e) *duże działki* mogą podlegać podziałowi pod warunkiem zachowania frontu działki o szerokości min. 22 m, (chyba że jest to działka istniejąca) z zapewnieniem dostępu do drogi publicznej również z drogi wewnętrznej mającej bezpośredni dostęp do drogi publicznej.

2.3.3. Zasady kształtowania terenów produkcyjnych i usługowo-produkcyjnych

Tereny produkcyjne i usługowo-produkcyjne stanowią wyodrębnioną klasę funkcji, która ze względu na możliwość negatywnego oddziaływania na otoczenie nie powinna być mieszana z innymi funkcjami oraz wymaga szczególnych warunków lokalizacyjnych związanych z dostępnością i odizolowaniem od terenów mieszkaniowych.

Przy określaniu warunków zagospodarowania tych terenów należy zachować następujące zasady:

- na terenach zabudowy mieszkaniowej można lokalizować usługi nieuciążliwe czyli nie kwalifikujące się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi,
- na terenach produkcyjnych i produkcyjno-usługowych nie może być lokalizowana m. in. zabudowa mieszkaniowa, usługi publiczne, tereny sportowo-rekreacyjne itp.,
- na terenach usługowo-produkcyjnych dopuszczalne jest lokalizowanie zabudowy mieszkaniowej jedynie związanej z prowadzeniem działalności, usytuowanej poza zasięgiem tzw. niekorzystnego oddziaływania funkcji produkcyjnej, powierzchnia użytkowa przeznaczona na cele mieszkaniowe nie może przekroczyć 30% powierzchni użytkowej wszystkich obiektów budowlanych realizowanych przez inwestora,
- wielkość i kształt działek powinny umożliwiać ich prawidłowe zagospodarowanie uwzględniające funkcje: administracyjną, gospodarczą, komunikacyjną, ewentualną mieszkaniową oraz zieleni izolacyjnej. Jako optymalną wielkość działki zaleca się przyjmować średnią powierzchnię innych zakładów o podobnym profilu,
- sposób podziału na działki powinien umożliwiać ich łączenie w celu uzyskania większych powierzchni,

- dla uniknięcia konfliktów spowodowanych nieskoordynowaną lokalizacją poszczególnych funkcji na sąsiednich działkach zaleca się określenie w ramach zespołów działek, stref dla lokalizacji funkcji mieszkaniowej i gospodarczej,
- w ramach terenu inwestycji należy zapewnić odpowiednią ilość miejsc parkingowych dla interesantów oraz zatrudnionych z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych (do ustalenia w mpzp),
- wszelkie oddziaływania związane z prowadzoną działalnością nie mogą powodować przekroczenia standardów jakości środowiska określonych przepisami odrębnymi poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny,
- w kształtowaniu warunków zabudowy należy stosować następujące parametry:
 - a) *powierzchnia zabudowy* nie więcej niż 70% powierzchni działki,
 - b) *powierzchnia biologicznie czynna* min. 10% powierzchni działki,
 - c) *wysokość budynków dostosowana do otaczającej zabudowy*,
 - d) *duże działki* mogą podlegać podziałowi pod warunkiem zachowania frontu działki o szerokości min. 22 m i zapewnienia dostępu do drogi publicznej.

2.3.4 Zasady kształtowania terenów rekreacji indywidualnej

Rekreacja indywidualna stanowi na terenie miasta podstawową i najbardziej pożądaną przez inwestorów formę zaspokojenia potrzeby wypoczynku.

Dotychczasowe efekty realizacji zagospodarowania terenów rekreacyjnych zmuszają do odejścia od dotychczasowych liberalnych zasad i prowadzenia bardziej rygorystycznej polityki podporządkowanej przede wszystkim ochronie środowiska i krajobrazu.

Polityka ta sprowadza się do realizacji następujących zasad:

- w maksymalnym stopniu należy dążyć do zachowania istniejącego zadrzewienia terenów,
- za niedopuszczalne należy uznać wszelkie przekształcenia rzeźby terenu, likwidację terenów podmokłych, zmianę ukształtowania linii brzegowej cieków wodnych, roślinności stanowiącej siedlisko fauny wodno-lądowej,
- przemieszanie funkcji mieszkalnej i rekreacyjnej uznaje się za dozwolone, jeżeli obie funkcje mieszczą się w budynkach o zbliżonych gabarytach na działkach o podobnej powierzchni,
- utrzymanie, rozbudowa istniejących terenów i obiektów sportowo-rekreacyjnych oraz budowa nowych w południowej części miasta w powiązaniu z parkiem miejskim,
- wydzielanie terenów sportowo-rekreacyjnych w projektowanych zespołach mieszkaniowych, mieszkaniowo-usługowych i usługowo-mieszkaniowych oraz w części zachodniej miasta,
- zachowanie zieleni ogrodów działkowych, cmentarzy.

2.4. Zasady kształtowania zabudowy na terenach miejskich

Dla większości stref zurbanizowanych w pierwszej kolejności powinno dążyć się do uzupełnienia istniejącej zabudowy. Granice terenów rozwojowych określono dla każdej ze stref przy uwzględnieniu uwarunkowań przyrodniczo-fizjograficznych, konserwatorskich, własnościowych oraz funkcji aktywizujących ich postęp ekonomiczny. W związku ze zmianami strukturalnymi miasta przewiduje się konieczność przekształceń funkcjonalno-przestrzennych. W ramach terenów rozwojowych zawarte zostały tereny pod zabudowę: mieszkaniową z usługami towarzyszącymi, usługową, przemysłową, przemysłowo-usługową, sportowo-rekreacyjną oraz pod lokalizację zieleni.

W kształtowaniu zagospodarowania terenów miejskich należy przyjąć następujące zasady:

- jako zasadę podstawową należy przyjąć rozwój zrównoważony i ład przestrzenny,
- zachowanie układu przestrzennego miasta lokacyjnego oraz ustanowioną strefę ochrony konserwatorskiej,
- rozwijanie wszelkiego typu usług publicznych i komercyjnych,
- głównym kierunkiem działań w najbliższych latach nie będzie radykalna przebudowa lecz długotrwała modernizacja,
- dążenie do zainwestowania istniejących wolnych terenów wyposażonych w infrastrukturę techniczną,
- rewaloryzacja istniejącej zabudowy zwłaszcza w centrum miasta,
- zachowanie i wzbogacenie terenów zieleni oraz głównego ciągu ekologicznego miasta,
- rozwijanie terenów sportowo-rekreacyjnych,
- rozwijanie komunikacji, również rowerowej.

3. TERENY WYŁĄCZONE Z ZABUDOWY

Tereny wymagające wyłączenia spod zabudowy kubaturowej obejmują kilka kategorii wiążących się z uciążliwością obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, potrzebą utrzymania rezerw terenowych dla inwestycji infrastrukturalnych, koniecznością zachowania zasobów środowiska i wymogów ładu przestrzennego, brakiem przydatności gruntów dla zabudowy.

Wyłączenia spod zabudowy kubaturowej wymagają:

- strefy rezerwowane dla realizacji korekt przebiegu tras komunikacyjnych oraz budowy nowych dróg,
- strefy technologiczne linii elektroenergetycznych wysokiego i średniego napięcia oraz strefy kontrolowane gazociągu magistralnego wysokiego ciśnienia DN 200 relacji Gołuchów – Pleszew - Marszew,
- tereny przyległe do dróg w odległościach stosownych do klasy drogi, zgodnie z ustawą o drogach publicznych,
- tereny upraw rolnych – w odniesieniu do nie związanej z produkcją rolniczą zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na wydzielonych działkach, odizolowanych od terenów zabudowanych, zabudowy usługowej i przemysłowej,
- tereny leśne i zalesione,
- tereny łąk i pastwisk o złych warunkach geologiczno-inżynierskich,
- tereny stanowiące strefy ochrony obiektów zabytkowych wyznaczone w dokumentacji rejestru zabytków oraz tereny stanowisk archeologicznych,
- tereny strefy przybrzeżnej rzeki Ner,
- tereny otaczające czynne cmentarze w odległościach określonych w rozporządzeniu w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze,
- tereny występowania złóż surowców mineralnych,
- tereny wzdłuż cieków wodnych i rowów melioracyjnych w pasie szerokości niezbędnej do poruszania się sprzętu służącego do utrzymania cieków oraz zgodnie z Prawem wodnym,
- tereny zieleni parkowej (z wyjątkiem małej architektury, placów zabaw oraz obiektów i budowli obsługujących).

Na wszystkich w/w terenach dopuszcza się realizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, w tym telekomunikacyjnej pod warunkiem, że zostaną spełnione warunki określone w przepisach odrębnych.

XX. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

Krajobraz przyrodniczy i przyrodniczo-kulturowy podlega ochronie na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody. Formą ochrony może być park krajobrazowy, obszar chronionego krajobrazu lub zespół przyrodniczo-krajobrazowy. Park krajobrazowy jest obszarem chronionym ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe, a celem jego utworzenia jest zachowanie, popularyzacja i upowszechnianie tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju. Obszar chronionego krajobrazu jest terenem chronionym ze względu na wyróżniające się krajobrazowo tereny o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe w szczególności ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z masową turystyką i wypoczynkiem lub ze względu na istniejące lub odtwarzane korytarze ekologiczne. Celem może być w szczególności zapewnienie powiązania terenów poddanych ochronie w system obszarów chronionych. Zespół przyrodniczo - krajobrazowy wyznacza się w celu ochrony cennych fragmentów krajobrazu naturalnego i kulturowego dla zachowania jego wartości estetycznych. Zgodnie z art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody utworzenie parku krajobrazowego następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, a zgodnie z art. 44 ust. 1 ustawy ustanowienie zespołu przyrodniczo-krajobrazowego następuje w drodze uchwały rady gminy.

W obszarze Gminy Pleszew ochronie prawnej na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody podlega:

- Obszar Chronionego Krajobrazu Dąbrowy Krotoszyńskie Baszków – Rochy /rozporządzenie Nr 6 Wojewody Kaliskiego z dnia 22.01.1993 r./ o powierzchni 55 800 ha.
- Obszary Natura 2000: obszar specjalnej ochrony ptaków Dąbrowy Krotoszyńskie PLB300007, obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Uroczyska Płyty Krotoszyńskiej PLH300002 oraz obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Glinianki w Lenartowicach PLH300048
- Pomniki przyrody ożywionej i nieożywionej.
- Obszar Krajowej Sieci Ekologicznej ECONET - obejmujący dolinę Prosny (korytarz ekologiczny o znaczeniu krajowym) oraz doliny jej prawych dopływów, stanowiących podstawę lokalnych sięgaczy, które z lokalnymi ostojami tworzą podstawowy układ powiązań ekologicznych gminy.
- Parki podworskie, grupy cennego, wielogatunkowego drzewostanu oraz szpalery i aleje przydrożne.

Zakres pożądanej ochrony planistycznej wskazany jest w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Pleszew” – Kierunki zagospodarowania i obejmie ona:

- Strefę harmonijnego krajobrazu rolniczego, zróżnicowanego przyrodniczo, o walorach wypoczynkowych, z korzystnymi warunkami dla rozwoju agroturystyki. Ochronie przed nową zabudową będą podlegać :
 - kameralne wnętrza krajobrazowe oraz punkty widokowe i panoramy widokowe,
 - przyrodnicze elementy krajobrazu wiejskiego decydujące o jego różnorodności /zadrzewienia śródpolne, śródłukowe i przydomowe, drobnoprzestrzenna

struktura lasów, enklawy innej roślinności o charakterze naturalnym, zbiorniki wodne.

- otwarte tereny rolne.
- Korytarze ekologiczne- dolina Prośny i jej dopływów. Na obszarze korytarzy należy;
 - Wykluczyć zabudowę kubaturową dolin, składowanie odpadów, lokalizację wylewisk gnojowicy,
 - Prowadzić budowę liniowych urządzeń technicznych przecinających doliny z zachowaniem drożności dolin umożliwiającej migrację flory i fauny,
 - Retencjonować wodę poprzez budowę małych zbiorników wodnych, na zasadach przewidzianych w planach zarządzania ryzykiem powodziowym oraz planach przeciwdziałania skutkom suszy,
 - Wprowadzać pasmowe zadrzewienia i zakrzewienia w celu utworzenia biologicznego buforu chroniącego przed spływami wód zanieczyszczonych z terenów pól uprawnych.

W/w zakres jest wiążący dla opracowywanych planów zagospodarowania przestrzennego w obszarze gminy oraz w przypadku wydawania decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji lokalizacyjnych inwestycji celu publicznego.

Szczegółnej ochrony planistycznej wymaga cały system przyrodniczy gminy, ze szczególnym zwróceniem uwagi na strefy łącznikowe poszczególnych ogniw systemu /węzły ekologiczne, korytarze ekologiczne/ w aspekcie drożności funkcjonalnej systemu i powiązań z obszarami cennymi przyrodniczo w otoczeniu. Przez gminę przebiega krajowa droga migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej organizmów żywych.

Funkcjonowanie człowieka w środowisku oparte na korzystaniu z jego zasobów oraz przekształcaniu polegającym na dostosowywaniu do swoich potrzeb spowodowało negatywne zjawiska w środowisku naturalnym, w tym w biocenozach, takie jak:

- przekształcenie naturalnych zbiorowisk roślinnych (lasów, łąk) na grunty orne wykorzystywane w produkcji rolnej, ograniczyło zasadniczo obszar występowania biocenoz o charakterze naturalnym,
- przekształcenie dolin cieków i równin denudacyjnych z gęstą często siecią wód powierzchniowych, powodujące zmiany w stosunkach glebowo – wodnych i osuszanie terenów, a tym samym obniżanie poziomu wód podziemnych i w konsekwencji zmiany siedliskowe powodujące przekształcenia naturalnych biocenoz,
- zmiany w strukturze nasadzeń hodowanych drzewostanów, nie zawsze odpowiadające naturalnym warunkom siedliskowym,
- zanieczyszczenie środowiska, a zwłaszcza wód powierzchniowych odprowadzaniem nie oczyszczonych ścieków, spływy nawozów i środków ochrony roślin z pól, zanieczyszczenie lasów i nieużytków odpadami (tzw. dzikie wysypiska śmieci) oraz powietrza gazami negatywnie oddziałujące na biocenozy lub lokalnie stwarzające zagrożenia.

Obecnie biocenozy o charakterze naturalnym lub pół naturalnym /lasy, użytki zielone, wody/ występują na około 20 - 25% powierzchni Gminy Pleszew. Stan zachowania fitocenoz i zoocenoz jest dobry, kwalifikujący się miejscowo do ochrony w ramach regionalnego systemu obszarów chronionych (Obszar Chronionego Krajobrazu – Dąbrowy Krotoszyńskie) oraz ochrony planistycznej (system przyrodniczy gminy, strefa harmonijnego krajobrazu rolniczego)

Stan zasobów przyrody żywej /flora, fauna/, nieożywionej oraz zasobów krajobrazu należy ocenić jako dobry, z możliwością kompensacji utraconych walorów na skutek wylesienia terenu

i intensywnego użytkowania rolniczego oraz zmian stosunków wodnych w dolinach rzek na skutek regulacji rzeki i melioracji.

Zagrożenia:

- scalenia gruntu stwarzają zagrożenie likwidacji zbiorowisk w obszarze miedz i zakrzewień śródpolnych, co w konsekwencji prowadzić będzie do zmniejszenia bioróżnorodności obszaru,
- drogi publiczne przecinające cenne obszary przyrodnicze ograniczają komunikowanie się biocenoz,
- prace związane z utrzymaniem rzek oraz utrzymaniem urządzeń melioracji podstawowych i szczegółowych stwarzają zagrożenia dla biocenoz obszarów objętych pracami oraz na długi okres zakłócają funkcjonowanie przyrody,
- piętrzenie wód w dolinach rzek, zamiana ekosystemów wodno-łukowych na wielko-przestrzenny ekosystem wodny, który w dłuższym horyzoncie czasu może charakteryzować się większą bioróżnorodnością niż obecne ekosystemy.
- Nielegalna eksploatacja surowców mineralnych oraz nielegalne wysypiska odpadów i wylewiska w lasach, na terenach poeksploatacyjnych lub na nieużytkach prowadzą do zniszczenia punktowego biocenoz,

Możliwości ograniczenia zagrożeń:

- W trakcie opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz wydawania decyzji o warunkach zabudowy lub decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego należy chronić przed zabudową i antropopresją System Przyrodniczy Gminy obejmujący obszary z biocenozami o charakterze naturalnym pełniące funkcje korytarzy ekologicznych (ciągów siedliskowych umożliwiających przemieszczanie się flory i fauny) oraz węzłów ekologicznych (miejsc rozrodu i regularnego przebywania gatunków, zasilających przyrodniczo obszary otaczające),
- Kształtowanie powiązań /luk w zabudowie/ umożliwiających komunikowanie się biocenoz.
- Zmniejszenie antropopresji poprzez realizację zbiorczych systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków, zapewnienia dostępu do paliw niskoemisyjnych, modernizacji dróg /przepusty ekologiczne, oczyszczanie wód opadowych z koron dróg/, zmniejszenia wodochłonności, energochłonności, materiałochłonności gospodarki oraz sektora komunalnego,
- Podejmowanie działań wzmacniających strukturę oraz prężność ekologiczną obszaru – zalesienia, zadrzewienia śródpolne, kształtowanie roślinności nadrzecznej oraz zieleni w terenach zurbanizowanych, retencja wód powierzchniowych itp.,
- Kształtowanie struktury przyrodniczej rolniczej przestrzeni produkcyjnej umożliwiające zachowanie istniejących zasobów biocenoz o charakterze naturalnym i wykształcenie się nowych,
- Prowadzenie zalesień i ewentualnych scaleń z uwzględnieniem potrzeb ochrony przyrody (np. wyłączenie z zalesień śródleśnych łąk torfowiskowych, zachowanie części miedz i zakrzewień oraz zadrzewień śródpolnych),

- Nadzorowanie eksploatacji indywidualnych systemów gromadzenia ścieków /bezodpływowe zbiorniki i oczyszczalnie przydomowe/.

W Studium wyznacza się system przyrodniczy miasta, w skład którego wchodzi:

- tereny leśne i łąkowe,
- korytarz ekologiczny o znaczeniu lokalnym i regionalnym – główny ciąg ekologiczny wzdłuż rzeki Ner,
- ciągi ekologiczne wzdłuż rowów melioracyjnych,
- tereny parków,
- ogrody działkowe,
- skwery, aleje, cmentarze,
- zieleń izolacyjna.

Dla zapewnienia zasady rozwoju zrównoważonego niezbędnym jest:

- zachowanie ciągłości podstawowych zasobów środowiska przyrodniczego poprzez ochronę i umacnianie całego systemu przyrodniczego,
- stopniowa poprawa stanu środowiska i jakości życia mieszkańców poprzez tworzenie warunków dla zapewnienia odpowiednich standardów socjalnych, zdrowotnych, kulturowych i rekreacyjnych,
- restytucja (odtworzenie) zniszczonych bądź utraconych wartości środowiska przyrodniczego przez kompleksowe działania prowadzące do prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody, doboru technologii i rozwiązań technicznych,
- utrzymanie bądź przywracanie równowagi ekologicznej środowiska przez stosowanie zasady zgodności zagospodarowania przestrzennego z cechami i walorami środowiska przyrodniczego,
- ochrona najistotniejszych wartości krajobrazowych.

Proekologiczne kierunki rozwoju miasta powinny być realizowane w 2 formach:

- zmian ilościowych – rozwój przestrzenny powiązany ze zwiększeniem powierzchni terenów aktywnych ekologicznie,
- zmian jakościowych – sanacja czyli uzdrowienie środowiska we wszystkich jego komponentach.

W związku z powyższym do najważniejszych działań przestrzennych i technicznych powinno należeć:

- wzmocnienie w mieście systemu zieleni,
 - zwiększenie powierzchni stref zasilania ekologicznego jako systemu terenów otwartych w oparciu o naturalne obniżenia terenu i pasma wododziałowe tzw. klify zieleni,
 - wykorzystanie filtracyjnej roli zieleni wysokiej oraz niskiej dla zapewnienia stałego dopływu świeżych i czystych mas powietrza,
 - pozostawienie w sensie przestrzennym istniejącej ubogiej gatunkowo szaty roślinnej: parków, zieleńców, ogrodów działkowych, zieleni cmentarnej, zieleni towarzyszącej obiektom sportowym, zadrzewień przydrożnych i śródpolnych, zieleni izolacyjnej,
 - konserwacja cenniejszych drzew, odbudowa drzewostanu,
 - stopniowa rozbudowa zieleni izolacyjno-ochronnej wokół obiektów negatywnie oddziałujących na środowisko, zieleni przydrożnej i śródpolnej,
 - wykorzystanie w strukturze wewnętrznej osiedli wszystkich potencjalnie środowiskotwórczych obszarów (obniżek, łąk, drobnych dolin) celem wprowadzenia zieleni.
- Utrzymanie dobrego stanu środowiska przyrodniczego wymaga szeregu działań ochronnych w zakresie:

- ochrony obszarów o najwyższej wartości przyrodniczej,
- ochrony wód podziemnych,
- ochrony powietrza atmosferycznego,
- ochrony gruntów rolnych,
- ochrony akustycznej.

Na obszarze miasta brak jest pomników przyrody.

XX.1. Polityka ochrony wód otwartych i podziemnych

Na terenie Gminy Pleszew występują zagrożenia zanieczyszczenia wód otwartych i podziemnych wiążące się z takimi brakami infrastruktury technicznej jak:

- niepełne objęcie jednostek osadniczych zbiorowymi systemami odprowadzania i oczyszczania ścieków,
- możliwość nieprawidłowej pracy oczyszczalni ścieków z powodu zbyt małego obciążenia,
- brak kontroli bezodpływowych zbiorników na ścieki oraz oczyszczalni przydomowych, w miejscowościach posiadających sieć wodociągową (cała gmina jest praktycznie zwodociągowana).
- przypadki zamiany studni kopanych po zwodociągowaniu na zbiorniki bezodpływowe lub śmietniki,
- niewłaściwe rolnicze użytkowanie ścieków, w szczególności gnojowicy na bardziej stromych stokach oraz w dolinach rzek,
- składowanie odpadów w miejscach do tego nie wyznaczonych i nie urządzonych "dzikie" wysypiska głównie w wyrobiskach poeksploatacyjnych /infiltracja odcieków/,
- przyzmywanie obornika i kiszzonek na nie uszczelnionym podłożu,
- spływ ścieków nie oczyszczonych zawierających ropopochodne i metale ciężkie /z dróg do rowów przydrożnych i infiltracja w głąb lub odprowadzenie do rowów melioracyjnych,
- infiltracja w głąb i spływ do wód powierzchniowych soli używanej przez zarządy dróg do zwalczania zimowej śliskości jezdni,
- niewłaściwe stosowanie nawozów i środków chemicznej ochrony roślin.

Możliwości ograniczenia zagrożeń:

- Ochrona obszarów źródliskowych rzek,
- Zwiększenie retencji powierzchniowej i podziemnej poprzez retencję wód w zbiornikach dolinowych oraz zwiększanie lesistości,
- Likwidacja strat wody na sieciach wodociągowych,
- Racjonalizacja zużycia wody, zmniejszenie wodochłonności sektora komunalnego i przemysłowego,
- Budowa systemów zbiorowego odprowadzania i oczyszczania ścieków obejmującego wszystkie zwarte jednostki osadnicze,
- Budowa przydomowych oczyszczalni ścieków lub bezodpływowych zbiorników na ścieki w zabudowie rozproszonej i kolonijnej,
- Wdrożenie systemu nadzoru nad funkcjonowaniem indywidualnych obiektów gromadzenia i oczyszczania ścieków,
- Budowa płyt obornikowych i zbiorników na gnojowicę w gospodarstwach prowadzących hodowlę zwierząt,

- Wykluczenie składowania soli, nawozów i innych środków chemicznych bezpośrednio na powierzchni ziemi,
- Wykluczenie przyzmuwania kiszzonek bezpośrednio na powierzchni ziemi,
- Likwidacja studni kopanych w zwodociągowanych miejscowościach z pozostawieniem niektórych jako awaryjnych źródeł zaopatrzenia w wodę pod warunkiem zabezpieczenia w sposób uniemożliwiający skażenie warstwy wodonośnej,
- Zwiększenie zdolności samooczyszczania się wód powierzchniowych w dolinach rzek poprzez odpowiednie kształtowanie stosunków wodnych i biocenotycznych.
- Wzdłuż powierzchniowych wód publicznych należy pozostawić pas o szerokości 5,0 m od linii brzegu w celu umożliwienia konserwacji cieku sposobem mechanicznym oraz ewentualnej jego rozbudowy w przyszłości.

a) Ochrona jednolitych wód powierzchniowych

Oprócz Neru będącego najważniejszym ciekim naturalnym w mieście występuje szereg cieków lokalnych. Celem ochrony jest:

- ochrona zasobów jednolitych wód powierzchniowych,
- poprawa jakości jednolitych wód powierzchniowych,
- przeciwdziałanie zagrożeniom powodziowym,
- ochrona terenów źródłowych cieków oraz wprowadzanie w tych strefach zadrzewień,
- poprawa dla Neru klasy czystości wód, ochrona pozostałych cieków wodnych przed zanieczyszczeniem.

Dla stałego kontrolowania czystości wód miasto powinno posiadać bieżące informacje o źródłach zanieczyszczeń i stanie czystości wód. Źródłem takich informacji może być monitoring lokalny i regionalny. Ochrona wód na szczeblu lokalnym powinna być dokonywana na etapie lokalizacji inwestycji.

Wszelkie inwestycje mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wymagają wykonania raportu oddziaływania na środowisko, a mogące potencjalnie oddziaływać na środowisko mogą wymagać sporządzenia raportu. Poprawa stanu czystości wód wymaga współdziałania z gminami ościennymi.

Do najważniejszych zadań w dziedzinie ochrony jednolitych wód powierzchniowych należy:

- ochrona rzeki Ner będącej najważniejszym ciekim naturalnym w mieście,
- ochrona pozostałych naturalnych cieków wodnych,
- poprawa jakości wód powierzchniowych, w tym przede wszystkim Neru,
- zachowanie i ochrona terenów ochrony bezpośredniej istniejących w gminie ujęć wód podziemnych,
- przeciwdziałanie zagrożeniom powodziowym,
- ochrona terenów źródłowych cieków naturalnych oraz wprowadzanie w tych strefach zadrzewień,
- monitoring czystości jednolitych wód powierzchniowych,
- uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej w gminie,
- ochrona przed zanieczyszczeniami jednolitych wód podziemnych szczególnie w strefach zasilania,
- ochrona stref ujęć wody,
- przestrzeganie rygorów obowiązujących w strefach ochronnych ujęć wody,

- uporządkowanie gospodarki ściekowej,
- powszechne przestrzeganie i respektowanie wymogów z zakresu racjonalnej gospodarki wodno-ściekowej,
- racjonalizacja gospodarki wodą w przemyśle i sektorze mieszkaniowym,

b) Ochrona jednolitych wód podziemnych

Przedmiotem ochrony są udokumentowane jednolite wody podziemne. Wody podziemne wykorzystywane są do zaopatrzenia lokalnych wodociągów. Celem działań ochronnych powinno być ograniczenie możliwości przedostawania się związków azotu do wód podziemnych.

Poprawa jakości jednolitych wód podziemnych uzależniona jest od zmian technologicznych w gospodarce rolnej. Ograniczenie dawek azotu podczas nawożenia, właściwe wykorzystanie obornika to działania, które w pierwszym rzędzie przyczynią się do ograniczenia skażeń wód związkami azotu.

Poprawa jakości wód podziemnych związana jest z gospodarką wodno-ściekową oraz gospodarką odpadami. Rozbudowa systemów kanalizacyjnych, kontrola szczelności zbiorników bezodpływowych, likwidacja dzikich składowisk, właściwe zagospodarowanie odpadów to kolejne działania eliminujące zanieczyszczenie wód podziemnych.

Najważniejsze zadania w zakresie ochrony wód:

- ochrona przed zanieczyszczeniami jednolitych wód podziemnych szczególnie w strefach zasilania,
- ochrona stref ujęć wody – istniejące studnie powinny posiadać wyznaczone na podstawie obowiązujących przepisów odrębnych strefy ochrony bezpośredniej i w zależności od potrzeb pośredniej,
- uporządkowanie gospodarki ściekowej,
- powszechne przestrzeganie i respektowanie wymogów z zakresu racjonalnej gospodarki wodno-ściekowej,
- racjonalizacja gospodarki wodą w przemyśle i sektorze mieszkaniowym,
- sukcesywna poprawa czystości wód powierzchniowych,
- likwidacja nieszczelnych zbiorników bezodpływowych,
- ograniczenie spływów powierzchniowych z pól poprzez wprowadzanie zadrzewień śródpolnych,
- przeciwdziałanie niewłaściwemu magazynowaniu obornika, gnojówki i gnojowicy,
- budowa płyt na gnojówkę,
- poprawę rozwiązań w zakresie prawidłowego gromadzenia i stosowania nawozów organicznych, mineralnych i środków ochrony roślin z uwzględnieniem wymagań roślin uprawnych oraz zachowaniem optymalnych terminów agrotechnicznych,
- podnoszenie poziomu świadomości rolników i producentów rolnych w zakresie stosowania dobrych praktyk rolniczych, gospodarowania biomasą na polu i w zagrodzie, stosowania środków chemicznych i płynnych nawozów organicznych w produkcji rolnej, ze szczególnym podkreśleniem wpływu i skutków tej działalności na jakość poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego, głównie wodnego, zgodnie z ustawą o nawozach i nawożeniu,
- likwidacja dzikich nielegalnych składowisk odpadów.

XX.2. Polityka dotycząca eksploatacji surowców i rekultywacji

Problemy i zagrożenia:

- Udokumentowane zasoby torfów nie powinny być eksploatowane ze względów hydrologicznych – naturalne zbiorniki retencyjne, obszary źródliskowe, przyrodniczych – cenne biocenozy torfowiskowe wymagające ochrony prawnej oraz gospodarczych – infrastruktura techniczna, użytkowanie rolnicze.
- „Dzika” eksploatacja surowców mineralnych i energetycznych może stanowić zagrożenie dla równowagi przyrodniczej, walorów krajobrazowych i bioróżnorodności,
- „dzikie” wyrobiska poeksploatacyjne, z których część zamieniała się w „dzikie” wysypiska śmieci wymagają rekultywacji w kierunku rolnym lub leśnym,
- ustala się rekultywację terenów wyeksploatowanych w kierunku zalesień, usług turystycznych, funkcji mieszkaniowej lub usługowej w zależności od uwarunkowań wynikających z lokalizacji,

Istniejące w północno-wschodniej części miasta złoża surowców ilastych nie są obecnie eksploatowane. W przypadku ich eksploatacji i po jej zakończeniu należy przeprowadzić rekultywację o kierunku wodnym, rolnym lub leśnym.

Najważniejsze działania to:

- dążenie do likwidacji niekontrolowanej eksploatacji powierzchniowej na terenie miasta,
- rygorystyczne przestrzeganie zakazu składowania w wyeksploatowanych wyrobiskach jakichkolwiek odpadów z uwagi na możliwość przenikania zanieczyszczeń w głąb podłoża, co spowoduje zanieczyszczenie wód podziemnych,
- uwzględnianie w projektach rekultywacji wyrobisk możliwości wkomponowywania ich w system przyrodniczy miasta.
- racjonalne gospodarowanie kopalinami, zgodnie z warunkami określonymi w koncesji,
- po okresie eksploatacji przeprowadzenie rekultywacji obszarów odkrywek zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- ustalenie właściwego kierunku rekultywacji dostosowanego do lokalnych warunków środowiskowych,
- wykorzystanie wód termalnych jako alternatywnego źródła energii wymaga oszacowania możliwości ich wykorzystania.

XX.3. Polityka dotycząca ochrony środowiska atmosferycznego i ochrony przed hałasem

Powietrze jest mieszaniną gazów oraz cząstek stałych, z których składa się atmosfera ziemską. Wprowadzone do powietrza substancje, które nie są jej naturalnymi składnikami lub ich stężenia przekraczające właściwy dla nich zakres, są to zanieczyszczenia powietrza.

Emitowane do atmosfery substancje występują w postaci stałej, ciekłej lub gazowej, mogą być przenoszone na znaczne odległości w wyniku ruchów mas powietrza i wpływają na inne elementy środowiska np. na: zdrowie ludzi, klimat, przyrodę ożywioną, glebę, wodę lub powodują inne szkody w środowisku. Do głównych substancji zanieczyszczających należą:

- gazy, w tym: dwutlenek węgla, dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenek węgla, amoniak,

- pyły, w tym: pyły ze spalania paliw stałych, pyły metalurgiczne oraz z produkcji nawozów i cementu,
- aerozole.

Dwutlenek siarki podobnie jak dwutlenek azotu i amoniak wskutek przemian chemicznych w powietrzu dociera do powierzchni ziemi w postaci jonów obniżających odczyn gleby i wody, powodując ich zakwaszenie oraz uszkodzenia lasów, korozję konstrukcji, obiektów zabytkowych (efekt „kwaśnych deszczy”). Dwutlenek węgla, metan, podtlenek azotu oraz freony powodują wzmacnianie efektu cieplarnianego, który sprzyja powstawaniu m.in. katastrofalnych powodzi i susz. Ponadto związki zawierające chlor i brom są powodem zubażania warstwy ozonowej.

Zanieczyszczenia te najsilniej odczuwalne są w wielkich aglomeracjach miejskich oraz w ośrodkach przemysłowych ze względu na ich bezpośredni wpływ na zdrowie ludzi. Głównymi źródłami emisji zanieczyszczeń są: ciepłownie, zakłady przemysłowe, usługowe, stacje paliw, rozproszone źródła emisji z terenów zabudowy mieszkaniowej oraz pojazdy silnikowe.

Gmina Pleszew charakteryzuje się niewielkim stopniem lokalnego zagrożenia czystości powietrza z uwagi na rolniczy charakter, brak przemysłu ciężkiego, wielkiej energetyki i przemysłu chemicznego. Emitowane substancje pochodzą głównie ze spalania paliw:

- tlenek węgla –jako produkt niezupełnego spalania paliw pochodzi ze źródeł przemysłowych, kotłowni komunalnych, palenisk domowych oraz środków transportu,
- dwutlenek siarki- pochodzi głównie z energetycznego spalania paliw,
- tlenki azotu – emisja w różnym stopniu rozkłada się na transport samochodowy i energetyczne spalanie paliw,
- pyły –głównymi źródłami są ciepłownie przemysłowe i komunalne oraz przemysł /popioły lotne ze spalania paliw/,

Ponadto emisja ma miejsce w procesach technologicznych np.:

- chłodzenie- emisja amoniaku,
- nakładanie powłok ochronnych /malowanie, lakierowanie/- emisja chlorowcopochodnych węglowodorów,
- procesy wędzarnicze –emisja aldehydów, kwasów organicznych.

W strukturze emitowanych zanieczyszczeń dominują zanieczyszczenia gazowe ze spalania paliw, a wśród nich tlenek węgla, dwutlenek siarki oraz tlenki azotu

Zagrożenia.

- brak w obszarach o niskim stopniu urbanizacji scentralizowanych źródeł ciepła.
- zwiększanie się liczby emitorów niskich w wyniku rozwoju budownictwa mieszkaniowego i usługowego i brak wyposażenia małych kotłowni w urządzenia oczyszczające powietrze,
- Niekorzystna struktura cen nośników energii cieplnej, co zmniejsza wykorzystywanie gazu ziemnego do celów grzewczych na rzecz węgla kamiennego, który w procesie spalania uwalnia do powietrza 67 razy więcej zanieczyszczeń.
- brak zainteresowania pozyskiwaniem energii ze źródeł odnawialnych /energia wiatru, wody, słońca, geotermalna, biomasa/ ,

- przestarzałe systemy grzewcze,
- niedostateczna termoizolacja większości budynków,
- znaczna energochłonność sektora przemysłowego i usługowego.
- Brak odpowiedniego przewietrzania w obszarach zwartej zabudowy.

Możliwości ograniczenia zagrożeń.

- Zapewnienie powszechnego dostępu do gazu ziemnego,
- Popularyzacja energii ze źródeł odnawialnych,
- Modernizacja systemów grzewczych i docieplenie budynków,
- Zmniejszanie energochłonności sektora komunalnego, rolniczego i przemysłowo-usługowego,
- Utrzymanie luk w zabudowie umożliwiających ruchy mas powietrznych,
- Poprawa struktury biocenotycznej obszaru i zdolności pochłaniania dwutlenku węgla przez zbiorowiska roślinne, szczególnie leśne.

HAŁAS

Hałas jest czynnikiem w znacznym stopniu wpływającym na jakość warunków zamieszkania i wypoczynku człowieka.

W świetle definicji, ustawy Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 roku (*Dz.U. z 2013 r. poz. 1232, ze zm.*) hałas są to dźwięki o częstotliwości od 16 Hz do 16 kHz, które należy traktować jako zanieczyszczenie energetyczne środowiska i dlatego należy przyjmować takie same ogólne zasady, obowiązki i formy postępowania związanych z hałasem, jak w pozostałych dziedzinach ochrony środowiska. Ochrona przed hałasem polega na utrzymaniu poziomu hałasu poniżej poziomu dopuszczalnego, a co najwyżej na poziomie tego hałasu oraz zmniejszenie hałasu, co najmniej do poziomu dopuszczalnego, gdy został on przekroczony. Działania te mają na celu zapewnienie jak najlepszego stanu akustycznego środowiska. Dopuszczalne wartości hałasu w środowisku określa rozporządzenie Ministra Środowiska, z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (*Dz. U. z 2014 r. poz. 112*). Państwowy Zakład Higieny, na podstawie ankiet, opracował także subiektywną skalę uciążliwości hałasu. Wynika z niej, że najbardziej dokuczliwy jest hałas komunikacyjny, znaczny wpływ na utrzymanie klimatu akustycznego ma hałas sąsiedzki, osiedlowy a także hałas przemysłowy. Dlatego grupą najbardziej narażoną na hałas są mieszkańcy dużych miast oraz miejscowości położonych wzdłuż ruchliwych tras komunikacyjnych i w pobliżu niektórych obiektów przemysłowych. Hałas drogowy jest głównym źródłem zakłóceń środowiska akustycznego. Poziom hałasu komunikacyjnego zależy zarówno od czynników, takich jak natężenie ruchu, prędkość pojazdów, ich stan techniczny czy rodzaj i stan nawierzchni, po której poruszają się owe pojazdy, jak i od rodzaju otaczającej zabudowy.

Do terenów chronionych przed nadmiernym hałasem należą *strefa ochronna „A” uzdrowskowa, tereny szpitali, tereny domów opieki społecznej, tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, tereny zabudowy zagrodowej, tereny rekreacyjno-wypoczynkowe, tereny mieszkaniowo-usługowe, a także tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców*. Zasięg i rodzaj terenów chronionych przed hałasem określa się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego / art.113 i 114 Prawa ochrony środowiska/.

Zagrożenia.

Możliwości ograniczenia zagrożeń.

W celu ograniczenia emisji hałasu mogą być stosowane następujące środki:

- montaż ekranów oraz obudów przeciwhałasowych,
- wymiana maszyn i urządzeń na nowe, emitujące mniejsze ilości hałasu,
- zwiększanie izolacyjności akustycznej przegród budowlanych poprzez zabudowę otworów okiennych lub wymianę stolarki budowlanej,
- utrzymanie stanu technicznego maszyn i urządzeń na wysokim poziomie, przenoszenie maszyn i urządzeń stolarskich do wnętrza pomieszczeń, likwidacja tym samym pracy na otwartym powietrzu,
- ustalenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego standardów akustycznych terenu oraz minimalnych linii zabudowy dla poszczególnych kategorii dróg oddzielnie dla obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi /mieszkalne, użyteczności publicznej /jednokondygnacyjnych, wielokondygnacyjnych, wymagających specjalnej ochrony oraz pozostałych obiektów budowlanych/, tereny wymagające ochrony akustycznej należy lokalizować w takiej odległości od dróg oraz innych obiektów będących źródłem hałasu, która gwarantuje zachowanie na tych terenach dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku lub w odległości mniejszej, ale przy zastosowaniu skutecznych środków ograniczających emisję hałasu co najmniej do poziomów dopuszczalnych,
- modernizacja dróg publicznych,
- odtworzenie zadrzewień przydrożnych jako naturalnych ekranów ograniczających rozprzestrzenianie się hałasu, zakładanie zieleni wysokiej ochronnej przy zakładach przemysłowych i usługowych.
- Odtwarzanie zadrzewień przydrożnych oraz tworzenie enklaw zieleni publicznej w obszarach zabudowanych.

Przedmiotem ochrony jest czystość powietrza atmosferycznego polegająca na nie dopuszczeniu do przekroczeń dopuszczalnych stężeń i opadów substancji zanieczyszczających i ochrona przed hałasem. Utrzymanie obecnego oraz sukcesywna poprawa stanu czystości powietrza atmosferycznego to jest główny cel ochrony. W mieście przeprowadzane były badania zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego przez WIOŚ w roku 1996 i 1997. Przekroczenia norm występowały tylko w przypadku pyłu zawieszonego.

W mieście znajduje się stosunkowo duża liczba obiektów o charakterze usługowym i produkcyjnym (m. in. kotlarstwo, ogrodnictwo szklarniowe), które stanowią potencjalne źródło zanieczyszczeń. W interesie miasta leży wyegzekwowanie obowiązku ustalenia dopuszczalnej emisji zanieczyszczeń dla obiektów o największym oddziaływaniu na środowisko.

Poprawa stanu sanitarnego powietrza może nastąpić pod warunkiem podjęcia działań, a zwłaszcza:

- ograniczenie „niskiej emisji” poprzez przekształcenie istniejących systemów ogrzewania w systemy bardziej przyjazne dla środowiska - wprowadzenie do ogrzewania zamiast mialu, węgla i koksu – gazu, energii elektrycznej, innych ekologicznych źródeł ciepła, w tym również energii pozyskiwanej ze źródeł odnawialnych (dopuszcza się stosowanie paliw stałych np. biomasa, drewno charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi),

- ciągłą modernizację w zakładach wytwórczych i gospodarce komunalnej urządzeń technicznych zabezpieczających środowisko przed emisją pyłową i gazową,
- modernizację istniejących kotłowni lokalnych,
- przestrzeganie zasad lokalizacji obiektów mogących powodować zapachy pochodzące m.in. z terenów intensywniej hodowli trzody chlewnej i bydła, zakładów lakierniczych, przetwórnictwa mięsa z kabinami wędzarniczymi, zakładów gastronomicznych (występowanie ich wiąże się głównie z nieprzestrzeganiem reżimów technologicznych oraz źle rozwiązana wentylacja),
- dążenie do ograniczania niekorzystnego oddziaływania powodowanego emisją szkodliwych substancji do powietrza wywołanego ruchem komunikacyjnym dróg krajowych nr 11 i 12 poprzez zastosowanie skutecznych środków organizacyjnych, technicznych lub technologicznych takich jak np. pasy zieleni izolacyjnej o zróżnicowanej wysokości i zróżnicowanym składzie gatunkowym, zastosowanie materiałów o zwiększonej izolacji akustycznej lub innych środków technicznych,
- zwiększenie udziału energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych,
- opracowanie programu ochrony powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem wraz z opracowaniem operatów ochrony powietrza dla dużych emitorów oraz określenie emisji dopuszczalnej,
- ograniczaniu wprowadzania zabudowy kubaturowej na terenie doliny Neru, jako głównego korytarza wentylacyjnego - dla właściwego przewietrzania miasta a także pozostałych dolin,
- wprowadzenie pasów zieleni przydrożnej w celu ochrony pól i terenów zabudowanych przed zanieczyszczeniami i hałasem,
- zwiększenie powierzchni stref zasilania ekologicznego (las, parki, tereny zielone),
- eliminacja z centrum Pleszewa ruchu tranzytowego (zwłaszcza na drodze krajowej nr 12),
- rozwój komunikacji alternatywnej (budowa dróg rowerowych, pasażerów pieszych, ustanawianie stref ruchu uspokojonego z ograniczonym ruchem pojazdów mechanicznych).

Hałas

- zapewnienie standardów akustycznych dla terenów chronionych akustycznie zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- w przypadku, gdy na terenach przeznaczonych do działalności produkcyjnej, składowania i magazynowania znajduje się zabudowa mieszkaniowa, szpitale, domy opieki społecznej lub budynki związane ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży ochrona przed hałasem powinna polegać na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach,
- wprowadzenie technicznych i organizacyjnych rozwiązań minimalizujących emisję hałasu, szczególnie na terenach zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej, położonej wzdłuż istniejącej drogi krajowej nr 11 i 12 (np. ekrany akustyczne, zieleni izolacyjna, itp.) – drogi te tracą na znaczeniu po wybudowaniu S11 i KDGP nr 12, które przebiegać będą jedynie przez zachodni i południowy skrawek obszaru miasta w strefach niezabudowanych.

W celu właściwego przewietrzania terenów zurbanizowanych należy wprowadzić zakaz zabudowy dolin jako głównych ciągów ekologicznych pełniących również funkcje wentylacyjne.

XXI. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO, ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO, WYKORZYSTANIE ICH WALORÓW

XXI.1. Ogólne zasady ochrony dziedzictwa kulturowego

1. Udokumentowanie, zachowanie i właściwe eksponowanie wartości dziedzictwa kulturowego jest obowiązkiem władz państwowych, samorządowych i społeczeństwa. Działalność ta stanowi element edukacji i rozbudzania poczucia tożsamości. Musi jednak, co jest bardzo trudne, godzić elementy ochrony z potrzebami adaptacji do współczesności. Dziedzictwo kulturowe stanowi wartość podlegającą ochronie prawnej. Ochrona dóbr kultury materialnej jest także zadaniem polityki przestrzennej. Obiekty kultury materialnej winny być wykorzystywane i użytkowane z zapewnieniem opieki konserwatorskiej, rewaloryzacji i humanizacji oraz nadania im odpowiednich funkcji użytkowych.
2. Działania prowadzone w sferze ochrony krajobrazu kulturowego generalnie powinny zmierzać do:
 - zachowania istniejącej zabudowy o wartościach zabytkowych i kompozycyjnych,
 - konserwacji, rewaloryzacji i porządkowania zabytkowych parków i cmentarzy, oraz innych terenów publicznych,
 - zachowania i ochrony stanowisk archeologicznych,
 - zachowania i konserwacji historycznych układów przestrzennych oraz dążenia do usunięcia elementów uznanych za zniekształcające założenia historyczne i rekonstrukcji obiektów zniszczonych w uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków,
 - dostosowanie nowej zabudowy do historycznej kompozycji przestrzennej,
 - usunięcia lub przebudowy obiektów dysharmonijnych,
 - dostosowania współczesnej funkcji do wartości obiektów zabytkowych

XXI.2. Uszczegółowione zasady ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków, dóbr kultury współczesnej, krajobrazu kulturowego w zapisie „Studium ...”

1. Obiekty i obszary wpisane do Rejestru Zabytków i Ewidencji Zabytków (podane w rozdziale V „Studium ...”) podlegają prawnej ochronie.
2. W „Studium” uznaje się, że układ przestrzenny (a w części także i zabudowa) centralnych części miejscowości: Marszew, Korzkwy, Łaszew, Lenartowice, Grodzisko, Kuczków, Brzezie posiada walory pretendujące do określenia go jako obszaru koncentracji elementów dziedzictwa kulturowego podlegających ochronie.

Poniżej podaje się propozycje STUDIUM dotyczące kwestii ochrony. Stanowią one jednak jedynie pewien zarys zasad ochrony i określenia granic obszarów.

3. W „Studium ...” proponuje się strefy ochrony konserwatorskiej, których granice przedstawiono na rysunku „Studium ...”, w ramach których:

- a) zachowały się zespoły historycznej architektury i oryginalne rozplanowanie, wpisane do rejestru zabytków.

Są to obszary, w których dominują elementy historycznej kompozycji układu przestrzennego, a poszczególne ich części (zabudowa, rozplanowanie, krajobraz) powodują, iż obszary te wyróżniają się na tle współczesnego układu zabudowy i w krajobrazie gminnym;

- b) ochronie powinny podlegać tu następujące elementy:

- historyczna zabudowa dworska, folwarczna, pałacowa, w szczególności objęta ochroną w formie wpisu do rejestru zabytków oraz znajdująca się w gminnej ewidencji zabytków,
- rozplanowanie ulic i dróg,
- historyczne linie regulacyjne i linie zabudowy oraz granice podziałów własnościowych,
- układ terenu i krajobrazu,
- w szczególności: wydzielone zespoły sakralne, przemysłowe, mieszkalne, zieleni – znajdujące się w rejestrze zabytków Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, objęte gminną ewidencją zabytków.

- c) celem ochrony jest:

- zachowanie i ochrona zabytkowego układu przestrzennego
- zachowanie rozplanowania ulic i placów, historycznego przebiegu ulic, historycznych linii zabudowy, oraz wysokości ścian wewnątrz urbanistycznych,
- zachowanie historycznego podziału działek, szczególnie od strony frontowej,
- odtworzenie (uczytelnienie) w terenie zarysów śladów ważnych obiektów i zespołów (budynków),
- zapewnienie nadzoru konserwatorskiego nad renowacją i restauracją zespołów zabytkowych, krajobrazowych założeń urbanistycznych, konserwacją zachowanych elementów zabytkowych układu terenu, zieleni, cieków itp.,
- dostosowanie nowej zabudowy do historycznej kompozycji urbanistycznej z zakresie usytuowania, skali, bryły, podziałów architektonicznych, proporcji powierzchni muru i otworów, zastosowanych materiałów budowlanych,
- usunięcie obiektów dysharmonizujących,
- dostosowanie współczesnej funkcji obiektów do wartości zabytkowych zespołu i poszczególnych obiektów,
- zakaz wznoszenia obiektów i urządzeń mogących pogorszyć stan środowiska kulturowego,
- nakaz zabezpieczania obiektów przed dewastacją i zniszczeniem,
- przeprowadzanie badań historycznych i archeologicznych poprzedzających działalność budowlaną.

- d) w przypadku miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obszaru:

- zachować funkcję z dostosowaniem programu usług do tradycji i charakteru obiektów i wewnątrz urbanistycznych,
- przewidzieć potrzebę porządkowania architektonicznego dążąc do kompozycyjnego powiązania z istniejącą zabudową,
- zaleca się, aby ustalone planem linie zabudowy miały charakter linii

obowiązujących,

e) jako formę ochrony proponuje się:

– poddanie strefy nadzorowi Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, który: uzgadnia wszelką działalność związana z obiektami zabytkowymi i ich otoczeniem, w tym otoczenia, funkcji i przeznaczenia obiektów.

4. Ochroną konserwatorską obok obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków oraz obiektów i obszarów będących w gminnej ewidencji zabytków, obejmuje się również rzeźby i kapliczki przydrożne, cmentarze, pomniki ofiar II Wojny Światowej, mogiły na cmentarzach parafialnych.

5. W „Studium...” wskazuje się strefę obserwacji archeologicznej „W”.

Strefy te obejmują obszary istniejących i potencjalnych stanowisk archeologicznych. W strefie tej obowiązuje przeprowadzenie nadzorów archeologicznych przy wszystkich inwestycjach, w szczególności przy dużych inwestycjach liniowych; dla tego rodzaju prac archeologicznych obowiązuje wystąpienie o wydanie pozwolenia na ich przeprowadzenie do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Nowoodkryte stanowiska archeologiczne należy oznaczyć, zabezpieczyć i powiadomić Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Zasięg i forma ochrony archeologicznej nowoodkrytych stanowisk będzie określana przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

6. Wszelkie działania w obiektach objętych ewidencją wymagają opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

7. Zmiany w wykazie obiektów objętych ewidencją mogą być dokonywane w gminnym programie ewidencji zabytków.

Przy realizacji elektrowni wiatrowych inwestycje naruszające strukturę gruntu wymagają uzgodnień z urzędem konserwatorskim. Przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla elektrowni wiatrowych należy opracować analizę architektoniczno – urbanistyczną terenu określającą oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na otoczenie zabytku, z uwzględnieniem osi widokowych i przestrzeni krajobrazowych.

XXI.3 Zasady polityki przestrzennej miasta w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków

Przedmiotem ochrony są dobra kultury będące bogactwem narodowym na podstawie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Program ochrony dziedzictwa kulturowego obejmuje:

- kompozycje układu przestrzennego o wartościach historycznych i urbanistycznych,
- elementy zagospodarowania przestrzennego – zabytkowe zabudowania, dominanty architektoniczne, zespoły parkowo-dworskie,
- cmentarze,
- zabudowania o cechach regionalnych, budynki bez cech stylowych o wartościach historycznych,

- elementy małej architektury – pomniki, kapliczki, krzyże przydrożne, wiatraki, miejsca pamięci narodowej,
- inne elementy zagospodarowania funkcjonalno-przestrzennego jak ogrodzenia, bramy,
- stanowiska archeologiczne oraz rejony występowania stanowisk archeologicznych.

Występowanie na terenie miasta obiektów i terenów chronionych ze względu na wartości kulturowe wymusza ich ochronę, aby mogły służyć przyszłym pokoleniom świadcząc o tożsamości terytorialnej regionu. Celem ochrony jest ich zachowanie, należyte utrzymanie oraz celowe wykorzystanie i udostępnianie dla celów naukowych, dydaktycznych i wychowawczych tak, aby służyły nauce oraz popularyzacji wiedzy i sztuki, stanowiły trwałe elementy rozwoju kultury i były czynnym składnikiem życia współczesnego społeczeństwa.

Ochrona i rewitalizacja obiektów zabytkowych jest doskonałą formą podnoszenia walorów środowiska życia mieszkańców. Warunkiem powodzenia działań w tym zakresie jest poparcie społeczne.

Sposoby ochrony:

- utrwalanie dotychczasowych form przestrzennych – zachowanie historycznego układu przestrzennego miasta Pleszewa, utrzymanie gabarytów pierzei zabudowy przyulicznej oraz ochrona zabytkowych obiektów i ich otoczenia,
 - respektowanie zasad kształtowania przestrzeni w strefie ochrony konserwatorskiej,
 - ochrona terenów przed niekontrolowaną zabudową – postuluje się wprowadzenie wymogu indywidualnych opracowań projektowych o podwyższonych kryteriach mającego na celu wkomponowanie nowych obiektów w stare struktury zabudowy,
 - współpraca z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w zakresie planowanych zmian i przekształceń,
 - harmonijne, bezkolizyjne wkomponowanie walorów kulturowych w istniejące struktury funkcjonalno-przestrzenne,
 - eliminowanie czynników degradujących układ historyczny,
 - adaptacja i modernizacja elementów zabudowy do potrzeb współczesnych,
 - zagospodarowanie obiektów opuszczonych,
 - zabezpieczenie obiektów zabytkowych przed zniszczeniem i dewastacją.

Wytyczne konserwatorskie

Ustalona strefa ochrony konserwatorskiej obejmuje centralny obszar miasta ograniczony ul. Bojanowskiego, dworcem PKS, ul. Poznańską, Łąkową, parkiem miejskim, ul. Bogusza, Ogrodową, Sienkiewicza, Wyspiańskiego, Stolarską, Krzywą, Wodną, Kaliską, Szkolną i Kilińskiego.

Miasto Pleszew należy do typowych zabytków urbanistyki małych miast. Rozwój przestrzenny miasta powinien odbywać się na zasadzie utrzymania i zachowania istniejącego układu przestrzennego. W związku z powyższym bardzo istotnym elementem jest określenie zasad kształtowania nowych obiektów w sąsiedztwie starej zabudowy. Wszelkie uzupełnienia zabudowy powinny być kształtowane na zasadzie harmonijnego wtapiania się w istniejącą zabudowę. Z tego też powodu bardzo istotnym elementem jest rodzaj zastosowanego pokrycia dachowego oraz kąt pochylenia dachu, rodzaj zastosowanych materiałów wykończeniowych oraz wielkość i kształt otworów okiennych. Nowa zabudowa na terenach o najwyższej wartości historycznej winna być realizowana w oparciu o projekty indywidualne o podwyższonych kryteriach mających na celu wkomponowanie obiektów w stare struktury zabudowy, na zasadzie kontynuacji i zachowania równowagi krajobrazu historycznego. Strefy ochrony archeologicznej zostały naniesione na planszy „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”. Wszelkie prace związane

z naruszeniem struktury ziemi za wyjątkiem upraw muszą być uzgadniane ze służbami konserwatorskimi.

Bezwzględnej ochronie podlegają stanowiska archeologiczne.

XXII. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI

XXII.1. Przyjęty model układu komunikacyjnego i jego elementy składowe

1. Określa się, że wewnętrzny układ komunikacyjny gminy tworzyć będą dwa główne składowe elementy:
 - 1) sieć uliczno-drogowa, służąca głównie komunikacji indywidualnej oraz ruchowi samochodowemu;
 - 2) komunikacja zbiorowa, w postaci linii autobusowych.
2. Określa się, że powiązania zewnętrzne zapewnią:
 - 1) układ kolejowy;
 - 2) układ dróg krajowych i drogi ruchu szybkiego zapewniające dogodne powiązania z zewnętrznymi drogami krajowymi i drogami ruchu szybkiego poprzez:
 - a) droga krajowa Nr 11 – przewidywaną do przebiegu łącznie z planowaną trasą ekspresową jako zachodnie obejście miasta. Dotychczasowy przebieg przez miasto jako GP;
 - b) droga krajowa Nr 12 – przyjęta klasa GP - ruchu przyspieszonego;
 - c) projektowana droga klasy GP stanowiąca połączenie planowanej drogi ekspresowej z drogą krajową Nr 12 o przebiegu wzdłuż południowo-wschodniej granicy miasta;
 - d) przystosowanie parametrów drogi krajowej Nr 11 do parametrów drogi ekspresowej nastąpi poprzez realizację założeń zawartych w „Studium techniczno – ekonomicznym”
4. Określa się, że gminną komunikację zbiorową zapewniają linie autobusowe kształtowane adekwatnie do potrzeb przewozowych i obsługi jednostek strukturalnych miasta i gminy.

XXII.2. Zasady kształtowania parametrów podstawowej sieci uliczno-drogowej i sytuowania obiektów budowlanych przy drogach i terenach kolejowych

1. Określa się zasady kształtowania parametrów podstawowej sieci uliczno-drogowej, przedstawionej na rysunku Studium:
 - 1) droga ruchu szybkiego – trasa ekspresowa S11:
 - a) liczba pasów i jezdni zgodnie z projektem Studium techniczno-ekonomicznym;
 - b) rezerwowany korytarz komunikacyjny o szerokości w liniach rozgraniczających zgodnie z projektem Studium techniczno-ekonomicznym;
 - c) konieczność realizacji dwóch węzłów łączących trasę z układem miejsko-gminnym, tj. w miejscowości Kowalew i Nowa Wieś;
 - 2) drogi ruchu przyspieszonego GP i główne G :
 - a) obsługa terenów od strony dróg krajowych możliwa wyłącznie poprzez istniejące skrzyżowania z zachowaniem warunku między innymi odległości pomiędzy sąsiednimi skrzyżowaniami zgodnie z przepisami szczegółnymi;

- b) należy dążyć do likwidacji istniejących włączeń bezpośrednich poprzez budowę dróg obsługujących w celu spełnienia warunków zawartych w przepisach szczególnych;

2. Ustala się:

- 1) dla wszystkich terenów przylegających do terenów kolejowych, na podstawie przepisów szczególnych – budynki i budowle mogą być sytuowane w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego z tym, że odległość ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20 m;
- 2) w liniach rozgraniczających ulic możliwość lokalizowania:
 - a) zieleni pod warunkiem nie utrudniania organizacji ruchu;
 - b) sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na warunkach określonych w przepisach szczególnych i za zgodą zarządcy drogi;
 - c) w odniesieniu do dróg krajowych dla prowadzenia infrastruktury technicznej niezwiązanej z funkcjonowaniem drogi zarezerwować należy teren poza pasami dróg krajowych;
- 3) obiekty budowlane przy drogach powinny być usytuowane zgodnie z przepisami szczególnymi:
 - a) przy lokalizowaniu obiektów budowlanych na terenach sąsiadujących z drogą ekspresową S 11 należy uwzględnić strefę uciążliwości drogi dla stałych użytkowników sąsiadujących obszarów, zagrożenie dla upraw, budowli oraz narażenie na degradację stałych komponentów środowiska naturalnego,
 - b) dla terenów położonych przy projektowanym przebiegu drogi S11 przyjmować należy strefę oddziaływania drogi na tereny sąsiednie przez wydzielenie pasa 230 m z obu stron drogi licząc od zewnętrznej krawędzi jezdni dla obiektów budowlanych z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały pobyt ludzi,
 - c) dla terenów sąsiadujących z drogą klasy GP, obiekty budowlane z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt stały ludzi – min. 170 m,
 - d) dla istniejącej drogi krajowej nr 12 oraz planowanej obwodnicy Pleszewa w ciągu tej drogi klasy GP – min. 130 m,
 - e) drogi powiatowej na terenie zabudowy 8 m, poza terenem zabudowy 20 m;
 - f) drogi gminnej na terenie zabudowy 6 m, poza terenem zabudowy 15 m;
 - g) w szczególnie uzasadnionych przypadkach zarządca drogi może dopuścić lokalizację zabudowy w mniejszej odległości;
- 4) Na terenach zabudowy jednorodzinnej dopuszcza się lokalizację dojścia i dojazdu do działek budowlanych w postaci ciągu pieszo-jezdnego pod warunkiem, że ma on szerokość nie mniejsza niż 5 m;
- 5) Przy trasowaniu nowych dróg oraz przebudowie istniejących należy uwzględnić wymagania ochrony środowiska;
- 6) Dopuszcza się inne niż określone przepisami odrębnymi szerokości dróg w liniach rozgraniczających, w sytuacjach gdy uwarunkowania terenowe uniemożliwiają wprowadzenie określonych szerokości.

Głównymi zadaniami w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej jest:

- rozbudowa i modernizacja istniejącego układu komunikacyjnego – eliminacja z centralnej części miasta ruchu tranzytowego,
- uporządkowanie i rozbudowa gospodarki wodno-ściekowej w oparciu o posiadane opracowania studialne,

- rozbudowa istniejących sieci oraz obiektów energetycznych średniego i niskiego napięcia zgodnie z posiadanym programem,
- rozbudowa sieci gazowej na terenie miasta,
- rozbudowa baz i sieci telefonii komórkowej.

Układ komunikacyjny

Drogi publiczne na terenie miasta Pleszewa zalicza się docelowo do następujących kategorii:

- 1) drogi ekspresowe
nr 11 - Kołobrzeg-Koszalin-Poznań-Pleszew-Ostrów Wlkp.- Bytom (projektowana obwodnica),
- 2) drogi krajowe główne ruchu przyspieszonego
projektowana obwodnica w ciągu drogi krajowej nr 12,
- 3) drogi krajowe główne (odcinek przebiegający przez tereny zabudowane na obszarze miasta)
istniejąca droga krajowa nr 11
istniejąca droga krajowa nr 12 - Leszno-Jarocin-Pleszew-Kalisz-Sieradz,
- 4) drogi powiatowe - wg wykazu zamieszczonego w części niniejszego opracowania pt. „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego”
- 5) ulice miejskie – wg wykazu zamieszczonego w części niniejszego opracowania pt. „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego”
- 6) drogi wewnętrzne stanowiące dojazdy do zakładów pracy, gospodarstw rolnych, zabudowy mieszkaniowej.

Ustala się następujące minimalne linie zabudowy liczone od zewnętrznej krawędzi jezdni do obiektu budowlanego nie przeznaczonego na pobyt ludzi zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi tj. ustawą z dnia 21 marca 1985 r., o drogach publicznych ze zmianami. Dla zabudowy mieszkaniowej należy przyjmować linie zabudowy w odległościach wynikających z obowiązujących przepisów odrębnych, chyba że z raportów oddziaływania na środowisko będą wynikały inne odległości i doprecyzować na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Na terenach zabudowy jednorodzinnej dopuszcza się zastosowanie dojścia i dojazdu do działek budowlanych w postaci ciągu pieszo-jezdnego pod warunkiem, że ma on szerokość nie mniejszą niż 5,0 m.

- 1) w obrębie pasa drogowego obowiązuje zakaz lokalizacji obiektów budowlanych z wyjątkiem urządzeń technicznych dróg oraz związanych z utrzymaniem i obsługą ruchu,
- 2) w celu zwiększenia bezpieczeństwa pieszych, zwłaszcza dzieci na obszarach zwartej zabudowy mieszkaniowej postuluje się wprowadzenie zasad ruchu uspokojonego,
- 3) dla poprawy bezpieczeństwa oraz w celu zwiększenia atrakcyjności rejonu proponuje się realizację zorganizowanych ścieżek rowerowych – w ulicach posiadających odpowiednią szerokość w liniach rozgraniczających,
- 4) projekt zieleni w przekroju poprzecznym dróg (ulic) powinien uwzględniać:
 - przesłanki estetyczne,
 - istniejące zadrzewienia,
 - wymagania bezpieczeństwa ruchu,
- 5) przy trasowaniu nowych dróg (ulic) oraz modernizacji istniejących należy uwzględniać wymagania ochrony środowiska, w szczególności należy stosować

- środki techniczne, technologiczne i organizacyjne ograniczające negatywne oddziaływanie dróg na środowisko, w tym na istniejące walory przyrodnicze,
- 6) obowiązuje zakaz bezpośrednich zjazdów z dróg: ekspresowej S-11 i krajowej 12 G, obsługa terenów położonych wzdłuż tych dróg z projektowanych gminnych dróg zbiorczych oznaczonych jako KDZ1 klasy dojazdowej,
 - 7) obowiązuje zakaz włączania projektowanych dróg do projektowanej obwodnicy miasta w ciągu drogi krajowej nr 12 klasy GP oraz do projektowanej obwodnicy miasta w ciągu drogi ekspresowej S 11,
 - 8) dla poszczególnych rodzajów zainwestowania należy przewidzieć niezbędną liczbę miejsc parkingowych, które należy ustalić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Zewnętrzne powiązania komunikacyjne

Głównymi drogami wiążącymi miasto z otoczeniem jest kilka dróg powiatowych, które rozchodzą się gwiazdźście z Pleszewa. Miasto leży na skrzyżowaniu głównych ciągów komunikacyjnych – drogi ekspresowej nr 11 i krajowej nr 12. W ich ciągu planowane są obwodnice drogowe od strony południowo-wschodniej (nr 12) i południowo-zachodniej (nr 11) miasta. Dróg wojewódzkich na terenie miasta nie ma. Sieć dróg powiatowych uzupełniają drogi gminne i ulice miejskie.

Elementy systemu komunikacyjnego

Do elementów systemu komunikacyjnego miasta zaliczono:

- komunikację samochodową,
- komunikację kolejową,
- komunikację rowerową,
- komunikację pieszą,
- komunikację zbiorową.

Poszczególne środki transportu przebiegają wyznaczonymi trasami, niekiedy użytkowanymi wspólnie, wyznaczającymi sieć transportową miasta i jednocześnie w różny sposób oddziałują na ukształtowanie układu komunikacyjnego.

Komunikacja samochodowa

Przyjęto, że podstawowym środkiem przemieszczania się będą kołowe środki transportu. Stąd układ komunikacyjny musi odpowiadać wymogom motoryzacji i zapewniać właściwy standard obsługi komunikacyjnej miasta.

- Założenia kształtowania systemu komunikacji samochodowej

Podstawą kształtowania rozwoju sieci drogowej w mieście są następujące założenia:

- modernizacja istniejących sieci dróg powiatowych i ulic miejskich w celu dostosowania do standardów technicznych Z lub L,
- realizacja obwodnic miasta w ciągu dróg: ekspresowej nr 11 i krajowej nr 12,
- wykorzystywanie w szerszym zakresie dróg wewnętrznych do obsługi nowoprojektowanych zwartych układów zabudowy,
- obsługa terenów położonych przy drogach ekspresowej i krajowej poprzez drogi zbiorcze.

- Parametry układu komunikacji kołowej

Droga ekspresowa oznaczona symbolem S 11 powinna mieć powiązania z drogami klasy G (wyjątkowo klasy Z) i drogami wyższych klas. Posiadać będzie dwie jezdnie, a minimalna szerokość w liniach rozgraniczających powinna wynosić 50,0 m. Najmniejsza odległość obiektu niemieszkalnego od zewnętrznej krawędzi pasa ruchu wynosi 20,0 m na terenie zabudowy i 40,0 m poza terenem zabudowanym. Nie należy lokalizować bezpośrednich zjazdów z posesji na tą drogę. Obsługa komunikacyjna terenów położonych przy tej drodze powinna odbywać się z dróg zbiorczych.

Droga główna ruchu przyspieszonego oznaczona symbolem KGP 12 powinna mieć powiązania z drogami klasy Z (wyjątkowo klasy L) i drogami wyższych klas. Minimalna szerokość w liniach rozgraniczających powinna wynosić 40,0 m. Najmniejsza odległość obiektu niemieszkalnego od zewnętrznej krawędzi pasa ruchu wynosi 10,0 m na terenie zabudowy i 25,0 m poza terenem zabudowy. Nie należy lokalizować bezpośrednich zjazdów z posesji na tą drogę.

Drogi wojewódzkie nie występują na terenie miasta.

Drogi powiatowe powinny mieć powiązania z drogami klasy nie mniej niż L (D) i z drogami wszystkich klas (Z). Najmniejsza odległość obiektu od zewnętrznej krawędzi pasa ruchu wynosi 8,0 m na terenie zabudowanym i 20,0 m poza terenem zabudowanym.

Drogi gminne (ulice miejskie) oznaczone symbolem przeznaczone są dla wszystkich użytkowników dróg, posiadają dwupasową jezdnię dwukierunkową, mają zapewnione połączenia z drogami publicznymi na skrzyżowaniach; dostępność do drogi jest nieograniczona. Najmniejsza odległość obiektu budowlanego od zewnętrznej krawędzi pasa ruchu wynosi 6,0 m na terenie zabudowanym i 15,0 m poza terenem zabudowy.

Pozostałe drogi przeznaczone dla wszystkich użytkowników dróg posiadają jezdnię dwukierunkową, mają zapewnione połączenia z drogami publicznymi na skrzyżowaniach, dostępność do drogi jest nieograniczona. Najmniejsza odległość obiektu budowlanego od granicy pasa drogowego wynosi 5,0 m.

Minimalna szerokość pasa drogi w liniach rozgraniczających powinna być:

- droga powiatowa - 15,0 m,
- droga gminna - 10,0 m

W wyjątkowych przypadkach uzasadnionych trudnymi warunkami terenowymi lub istniejącym zainwestowaniem dopuszcza się przyjęcie mniejszej szerokości drogi, pod warunkiem spełnienia wymagań wynikających z przepisów odrębnych.

W szczególnie uzasadnionych przypadkach, po uzyskaniu zgody właściwego zarządu drogi dopuszczalne jest usytuowanie obiektu budowlanego przy drodze w odległości mniejszej, niż wynika to z przepisów odrębnych. Odległości określone przy różnych kategoriach dróg nie obowiązują w przypadku remontu, nadbudowy, rozbudowy oraz innych prac budowlanych związanych z obiektami budowlanymi istniejącymi, jeżeli nie powoduje to zmniejszenia ich odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni.

Lokalizacja urządzeń reklamowych i szyldów (wolnostojących oraz umieszczonych na dachach, elewacjach budynków lub obiektach małej architektury) skierowanych do użytkowników istniejących i planowanych dróg krajowych lub mogących rozpraszać ich uwagę, możliwa jest wyłącznie za zgodą i na warunkach podanych przez zarządcę tych dróg.

Komunikacja kolejowa

Miasto Pleszew znajduje się poza istniejącym układem kolejowym. Odległość do najbliższej stacji kolejowej w Kowalewie wynosi ok. 4,0 km. Jest to trasa kolejowa relacji Poznań-Ostrów Wlkp.-Katowice. Z miasta do stacji kolejowej w Kowalewie kursują autobusy PKS, autobusy miejskie i kolejka dojazdowa.

W ciągu linii kolejowej nr 272 relacji Kluczbork – Poznań Główny w mieście Pleszew znajduje się punkt ładunkowy, wyszczególniony w „Wykazie przygotowywanych i utrzymywanych dla potrzeb Sił Zbrojnych RP punktów ładunkowych dla sieci kolejowej”,

Komunikacja rowerowa

Planowanie sieci dróg rowerowych jest istotnym elementem kompleksowo rozumianego układu komunikacyjnego. Zakłada się, że rozwój sieci dróg rowerowych, jako proces ciągły i skorelowany z innymi programami komunikacyjnymi, będzie ważnym celem wszelkich działań w projektowaniu i realizacji dróg. Proces ten winien uwzględniać każdą społeczną merytorycznie oraz ekonomicznie uzasadnioną potrzebę. Układ dróg rowerowych powinien tworzyć systemy wiążące główne tereny zainwestowania rekreacyjnego, rejony atrakcyjne przyrodniczo i kulturowo oraz krajoznawczo, drogi dojścia mieszkańców do szkół i obiektów usługowych.

Komunikacja piesza

W zakresie komunikacji pieszej przewiduje się poprawę warunków przemieszczania się wzdłuż dróg kołowych poprzez budowę chodników w obrębie stref zabudowanych oraz na odcinkach stanowiących dojścia do szkół, obiektów usługowych itp.

Komunikacja zbiorowa

Sieć transportu zbiorowego jest elementem planowanego układu dróg, gdyż głównym środkiem transportu tej sieci pozostanie docelowo autobus. W miarę występowania potrzeb przewozowych związanych z rozwojem przestrzennym miasta sieć autobusowa będzie ulegać modernizacji i rozbudowie.

XXIII. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

XXIII.1. System wodociągowy i kanalizacyjny

1. Zorganizowany system unieszkodliwiania nieczystości płynnych wymaga:
 - a) budowy oczyszczalni ścieków we wsiach wskazanych w programie skanalizowania gminy – Janków, Rokutów, grodzisko, Brzezcie;
 - b) realizacji rozdzielczej kanalizacji sanitarnej.
2. Prace związane z realizacją programu zorganizowanego systemu unieszkodliwiania nieczystości na terenie gminy są w trakcie trwania;
3. Na terenie wsi Zielona Łąka istnieje oczyszczalnia ścieków, która zgodnie z opracowanym programem ma obsługiwać miasto Pleszew oraz wsie: Marszew, Prokopów, Lenartowice, Piekarszew, Suchorzew, Kowalew, Zielona Łąka, Nowa Wieś, Dobra Nadzieja, Sowina Błotna, Ludwina;
4. Odbiornikiem oczyszczonych ścieków będzie rzeka Ner, która obecnie sklasyfikowana została w II klasie czystości wód, docelowo I klasa czystości.

Klasa elementów fizyczno-chemicznych: jeden lub więcej badanych wskaźników jakości wód wchodzących w skład elementów fizykochemicznych przekracza wartości określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia dla klasy II

Klasa elementów biologicznych – I

XXIII.2 Zaopatrzenie w wodę

Wobec 100% pokrycia potrzeb przewiduje się sukcesywną rozbudowę sieci i ujęcia stosownie do rozwoju zainwestowania w mieście i wzrostu zapotrzebowania. Główne ujęcia wody dla miasta zlokalizowane są na obszarze gminy Pleszew w miejscowościach: Tursko „A” i „B” (studnia Tursko A jest zamknięta ze względu na skażenie wody) z pietra czwartorzędowego i „Lenartowice” z pietra jurajskiego i czwartorzędowego, a także od lipca 2009 roku z ujęcia w Grodzisku a od stycznia 2010 z ujęcia Tursko, a woda jest magazynowana w zbiornikach wyrównawczych zlokalizowanych przy ul. Kaliskiej w Pleszewie. Dla poprawy jakości wody wybudowana została stacja uzdatniania wody w Lenartowicach. Konieczne jest również wyznaczenie stref ochrony pośredniej w przypadku zaistnienia takiej potrzeby dla istniejących ujęć wody przeznaczonej do celów komunalnych.

XXIII.3 Odprowadzenie ścieków

Oczyszczalnia mechaniczno-biologiczna dla miasta zlokalizowana jest na terenie gminy we wsi Zielona Łąka. Sieć kanalizacji sanitarnej realizowana jest na podstawie „Koncepcji programowej kanalizacji miasta Pleszewa” opracowanej przez „BIPROWOD” we Wrocławiu w 1993 r. Miasto posiada również kanalizację deszczową realizowaną wg „Programu ogólnego kanalizacji ścieków deszczowych dla miasta Pleszewa” sporządzoną przez „PROWOD” w Poznaniu w 1996 r.; przy czym w centrum Pleszewa istnieje sieć kanalizacji deszczowej z I poł. XX wieku, która właściwie pełni rolę kanalizacji ogólnospławnej. W związku z tym należy również w centrum miasta zrealizować zgodnie z obowiązującą ustawą z czerwca 2001 r., o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków sieć rozdzielczą.

Ścieki odprowadzane są poprzez przepompownię do oczyszczalni. Poza centrum miasta realizowana jest sieć rozdzielcza:

- ścieki bytowe i komunalne poprzez kolektory i przepompownie odprowadza się do oczyszczalni w Zielonej Łące,
- wody opadowe odprowadzane są poprzez system kanałów do rzeki Ner i rowu melioracyjnego.

Miasto podzielono na 3 zlewnie:

- *zlewnia „a”* – obejmuje północną część miasta. Odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do rowu melioracyjnego,
- *zlewnia „b”* – *obejmuje centralną część miasta tzn. tereny położone na północ od rzeki ner i na południe od zlewni „a”,*
- *zlewnia „c”* – obejmuje południową część miasta, tzn. tereny położone na południe od rzeki Ner.

Kanalizacją deszczową nie będą objęte tereny położone w północno-zachodniej i północno-wschodniej części miasta (są to przeważnie tereny rolnicze, ogrody działkowe i zabudowa ogrodnicza i zagrodowa).

Do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej odprowadzane są:

- ścieki bytowe,
- ścieki komunalne,
- ścieki przemysłowe,

a do miejskiej sieci kanalizacji deszczowej odprowadzane są:

- wody opadowe i roztopowe (z centrum miasta) zgromadzone w zbiornikach retencyjnych.

Ścieki komunalne i przemysłowe przed ich wprowadzeniem do kanalizacji muszą być podczyszczone w odpowiednich urządzeniach. Zakazuje się odprowadzania nie oczyszczonych ścieków do gruntu oraz naturalnych cieków powierzchniowych.

Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych na terenach, na których może dojść do zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi lub innymi szkodliwymi należy wyposażyć w systemy odprowadzania wód opadowych. Przed odprowadzeniem wód opadowych w/w substancje należy usunąć do wartości określonych w przepisach odrębnych. Wody opadowe i roztopowe z terenów o utwardzonej nawierzchni należy odprowadzić po ich wstępnym podczyszczeniu do systemu odprowadzania wód opadowych. Wody opadowe i roztopowe z dachów oraz powierzchni innych niż wymienione wyżej, mogą być odprowadzane do ziemi bez oczyszczenia, a tam gdzie istnieje kanalizacja deszczowa do tej kanalizacji.

XXIII.4. System elektroenergetyczny

1. Dla polepszenia warunków zasilania w energię elektroenergetyczną przewiduje się sukcesywną przebudowę i remonty istniejących sieci średniego i niskiego napięcia i stacji transformatorowych oraz realizację nowych sieci i stacji.
2. Na nowoprojektowanych terenach inwestycyjnych należy rezerwować tereny pod realizację stacji transformatorowych z uwzględnieniem powiązań z istniejącymi liniami elektroenergetycznymi.
3. Przy lokalizowaniu obiektów kubaturowych należy uwzględniać strefy wolne od zabudowy od urządzeń i obiektów elektroenergetycznych zgodnie z przepisami szczególnymi.

Utrzymuje się istniejący system energetyczny miasta z dopuszczeniem jego remontów i modernizacji oraz jego rozbudowę poprzez realizację drugiego Głównego Punktu Zasilania miasta w rejonie ul. Bałtyckiej i ogrodów działkowych oraz budowę nowych linii WN 110 kV.

Dalszy rozwój przestrzenny miasta powodować będzie wzrost zapotrzebowania na energię elektryczną. Planowane tereny rozwojowe uwzględniają dostęp do sieci elektroenergetycznej i możliwości zasilania nowych odbiorców.

W sporządzanych zgodnie z niniejszą zmianą Studium miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy rezerwować miejsce pod stacje transformatorowe 15/04 kV z uwzględnieniem również powiązań z istniejącymi liniami elektroenergetycznymi.

Przez obszar miasta przebiegają linie napowietrzne wysokiego napięcia WN 110 kV, napowietrzne i kablowe średniego napięcia SN 15 kV oraz niskiego napięcia nn 0,4 kV. Wzdłuż wymienionych linii należy zachować określone przepisami odrębnymi strefy technologiczne; muszą być zachowane również wymagania zawarte w obowiązujących normach PN-E i N SEP-E. Planowana jest również modernizacja linii 15 kV do Chocza, zmiana trasy nastąpi na terenie gminy Pleszew.

Linie WN 110 kV i SN 15 kV i 0,4 kV wymagają ustalenia strefy technologicznej wzdłuż ich tras w odległościach:

- 15,0 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii 110 kV po obu stronach linii,
- 5,0 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii 15 kV po obu stronach linii,
- 3,0 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii 0,4 kV po obu stronach linii.

W obszarze strefy technicznej obowiązują zasady:

- zakaz lokalizowania budynków mieszkalnych i innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi, wszelkich budynków i budowli m.in. masztów jak również zieleni wysokiej,
- zakaz dokonywania nasadzeń drzew,

- dla usytuowania urządzeń elektroenergetycznych w tym stacji transformatorowych nie jest wymagane zachowanie linii zabudowy.

Wzdłuż trasy linii elektroenergetycznych o napięciu do 45kV określa się pas techniczny, w którym przy dowolnym stanie pracy turbiny wiatrowej nie może znaleźć się jakikolwiek jej element (w szczególności łopaty turbiny). Oś symetrii pasa technicznego wyznaczać winny słupy. Szerokość pasa technicznego dla linii napowietrznych jednotorowych o napięciu do 1kV wynosi 20,0 m, natomiast o napięciu od 1 kV do 45 kV wynosi 25,0m. Dla linii elektroenergetycznych o napięciu powyżej 45 kV:

a) nie posiadających tłumików drgań odległość końca łopaty turbiny wiatrowej od skrajnego przewodu linii powinna być $\geq 3 d$, gdzie d jest średnicą koła zataczanego przez łopaty turbiny wiatrowej,

b) wyposażonych w tłumiki drgań odległość końca łopaty turbiny wiatrowej od skrajnego przewodu linii powinna być $\geq d$, gdzie d jest średnicą koła zataczanego przez łopaty turbiny wiatrowej.

Istnieje możliwość zmniejszenia pasa terenu ochronnego dla napowietrznych linii elektroenergetycznych wyłącznie za zgodą operatora sieci, po wcześniejszym uzgodnieniu zagospodarowania terenu.

Dopuszcza się możliwość przebudowy linii wysokiego napięcia WN110 kV wraz z korektą trasy linii, oraz przebudowy stacji transformatorowo rozdzielczej WN/SN Pleszew na terenach objętych studium.

XXIII.5. Zaopatrzenie w gaz

1. Na terenie gminy brak jest uzbrojenia w sieć gazową, z wyjątkiem Marszewa.
2. W ramach projektowanej gazyfikacji przewiduje się doprowadzenie gazu do wszystkich miejscowości gminy.
3. Przewiduje się doprowadzenie gazu do odbiorców gazociągami średniego ciśnienia z zastosowaniem indywidualnych reduktorów przydomowych bądź punktów redukcyjnych dla większych odbiorców.
4. w części zachodniej gminy wprowadza się planowany przebieg gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy DN 700 relacji Odolanów – Wydartowo.

XXIII.6. Telekomunikacja

1. Na terenie gminy planowana jest budowa pojedynczych przyłączy telefonicznych, rozbudowę sieci magistralnej, rozdzielczej oraz linii światłowodowej w relacji Pleszew – Kotlin.
2. Istniejącą sieć teletechniczną w miejscach kolizji z projektowanym układem komunikacyjnym oraz infrastrukturą techniczną należy przebudować zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.
3. Dopuszcza się lokalizację masztów telefonii komórkowej wyłącznie w terenach drobnej wytwórczości oraz w terenach obiektów produkcyjnych, składów, magazynów.

Na obszarze miasta istnieje rozbudowana sieć telekomunikacyjna napowietrzna i kablowa. Istnieje dalsza możliwość jej rozbudowy.

Oprócz tego w Pleszewie zlokalizowane są stacje bazowe telefonii komórkowej oraz sieć Netii;

- w zakresie telekomunikacji przewiduje się dalszą rozbudowę sieci telekomunikacyjnych zarówno w formie tradycyjnej jak i wykorzystując nowe technologie, postuluje się rozbudowę i modernizację infrastruktury światłowodowej i objęcie całej gminy zintegrowanym systemem telekomunikacyjnym połączonym z systemami sieci wojewódzkiej i krajowej z zachowaniem w lokalizacji wymogów ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;
- ustala się rozwój systemów telekomunikacyjnych i teleinformatycznych przewodowych i bezprzewodowych stosownie do wzrostu zapotrzebowania na usługi telekomunikacyjne i teleinformatyczne w gminie i regionie,
- w zakresie telekomunikacji zakłada się pełną dostępność do łącz telekomunikacyjnych, rozwój sieci teleinformatycznych. Dla zwiększenia dostępności do sieci internetowej i rozwoju społeczeństwa informacyjnego wskazuje się rozwój szerokopasmowego dostępu do Internetu, urządzenie ogólnodostępnych kawiarenek internetowych, rozwój sieci bezprzewodowych, budowę systemu nieodpłatnego dostępu do Internetu np. za pomocą sieci Hotspotów.

XXIII.7. Melioracje

1. Zachowanie istniejącej infrastruktury i sieci rowów odwadniających.
2. W przypadku podjęcia działań inwestycyjnych na obszarze wyposażonym w urządzenia melioracyjne, inwestor zobowiązany jest do zabezpieczenia bądź przebudowy istniejących systemów melioracyjnych w porozumieniu z właściwym zarządcą gospodarki wodnej.
3. Dopuszcza się realizację nieprzewidzianej w studium infrastruktury technicznej na wszystkich obszarach, w razie wystąpienia takiej potrzeby, pod warunkiem maksymalnego respektowania funkcji danego terenu.
4. Budowa sieci i urządzeń infrastruktury technicznej z preferencją lokalizacji wzdłuż dróg oraz po granicy działek.

XXIII.8 Gospodarka ciepła

W najbliższym czasie nie przewiduje się inwestycji w zakresie sieci ciepłowniczych. Działania w zakresie gospodarki ciepłej w najbliższej przyszłości dostosowane będą do racjonalnego dysponowania istniejącymi systemami. System ciepły miasta opiera się na kilku ciepłowniach zdalczynnych oraz na indywidualnych kotłowniach. Przewiduje się systematyczną modernizację kotłowni, sieci obiektowych oraz termomodernizację budynków. Jest też możliwość wykorzystania do celów grzewczych gazu ziemnego z istniejącej sieci poprzez jej rozbudowę lub oleju opałowego, energii elektrycznej, słonecznej czy wiatrowej.

XXIII.9 System gazowniczy

- zaopatrzenie miasta Pleszewa w gaz ziemny grupy E(GZ-50) odbywa się z gazociągu wysokiego ciśnienia DN 200 z kierunku Dobrzec-Jedlec-Marszew o ciśnieniu 3,6 do 4,1 MPa. Po redukcji ciśnienia w stacji redukcyjno-pomiarowej I⁰ o przepustowości 3.200 Nm³/h w Marszewie gaz jest dostarczany do odbiorców poprzez sieć średniego ciśnienia,
- zaopatrzenie w gaz ziemny grupy E(GZ-50) ustala się z sieci gazociągów średniego ciśnienia zgodnie z obowiązującym Prawem Energetycznym (art. 7, ust. 1 Dz. U. z 1997 r., Nr 54, poz. 348 z późn. zmianami) po każdorazowym uzgodnieniu z operatorem systemu

dystrybucyjnego i będzie zależało od szczegółowych warunków technicznych i ekonomicznych uzasadniających budowę sieci gazowej średniego ciśnienia,

- dopuszcza się prowadzenie gazociągów w pasach drogowych pod warunkiem uzgodnienia ich zarządcą,
- dopuszcza się możliwość stawiania stacji gazowych i wydzielenia terenu dla potrzeb ich budowy bez konieczności opracowywania zmian studium,
- zachować strefy kontrolowane dla gazociągów układanych w lub nad ziemią zgodnie z § 9 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 30 lipca 2001 r., w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe.

Gazociąg magistralny DN 200 w.c. przebiega przez północno-wschodnią część miasta tuż przy jego granicach administracyjnych. Wzdłuż tego gazociągu należy zachować strefę bezpieczeństwa szerokości po 35,0 m po obu stronach od osi gazociągu. Ponadto w mieście istnieje przedsiębiorstwo „Gaspol”, które zajmuje się dystrybucją gazu płynnego propan-butan i zaopatruje gospodarstwa domowe i innych odbiorców w gaz butlowy.

XXIII.10 Gospodarka odpadami

Miasto posiada opracowany w 2005 r. „Plan gospodarki odpadami dla miasta i gminy Pleszew”. Plan ten jednak stał się w dużym stopniu nieaktualny, gdyż zmieniły się uwarunkowania. Gmina i Miasto Pleszew przystąpiły do Związku Gmin Zlewni Górnej Baryczy, do którego należą również inne gminy. Celem Związku jest uregulowanie gospodarki odpadami w tym rejonie. Projektowany jest nowy Zakład Zagospodarowania Odpadów. Wstępna lokalizacja to Krotoszyn. Częścią tego Zakładu będzie Punkt Przeładunkowy w Dobrej Nadziei na terenie istniejącego składowiska.

Na obszarze miasta i gminy Pleszew selektywna zbiórka surowców wtórnych jest prowadzona w oparciu o systemy pojemników typu dzwony o pojemności od 1,5 do 2,5 m³ rozstawione w najbardziej uczęszczanych miejscach. Zbierane jest głównie szkło i tworzywa sztuczne oraz w zdecydowanie mniejszym zakresie makulatura.

Instalacjami do unieszkodliwiania odpadów jest przede wszystkim składowisko odpadów w miejscowości Dobra Nadzieja położone w gminie i uruchomione w 1988 r. o pojemności 137 500 m³. Składowisko zajmuje całkowitą powierzchnię 5,44 ha, z tego: 4,33 ha obecnie eksploatowane i 1,11 ha rezerwa terenu pod rozbudowę. Składa się z 4 kwater, posiada niezbędną do eksploatacji infrastrukturę (wodę, POM. Socjalne, służę dezynfekcyjną, zbiornik ścieków sanitarnych, studnie odgazowujące, sieć monitoringu wód podziemnych – 3 piezometry zlokalizowane w obrębie składowiska, siatki do wyłapywania części lotnych, drogi i place wewnętrzne, ogrodzenie oraz pas zieleni izolacyjnej), a także sprzęt techniczny.

Na składowisku w Dobrej Nadziei składowane są odpady z gminy Pleszew, Chocz, Dobrzyca i Gołuchów, a także częściowo z gminy Kotlin (powiat jarociński). Kierując się tymi przesłankami w w/w opracowaniu w zakresie gospodarki odpadami zdefiniowano cele strategiczne dla gminy. Ich realizacja w powiązaniu z programem edukacji ekologicznej społeczeństwa powinna zapewnić Gminie Pleszew rozwój zgodny z zasadami zrównoważonego rozwoju.

Do najważniejszych działań w dziedzinie gospodarki odpadami należy:

- likwidowanie dzikich składowisk odpadów,
- kontynuowanie działań na rzecz segregacji, zbierania, odzysku i unieszkodliwiania odpadów i ich wywożenia przez koncesjonowanych przewoźników do miejsc odzysku i unieszkodliwiania,

- prowadzenie gospodarki odpadami zgodnie z ustawą o odpadach i w przyszłości Wspólnym Planem Gospodarki Odpadami dla Gmin – Członków Związku Gmin Zlewni Górnej Baryczy,
- magazynowanie odpadów niebezpiecznych zgodnie z obowiązującymi przepisami i przekazywanie firmom posiadającym stosowne zezwolenia do miejsc odzysku i unieszkodliwiania,
- podnoszenie świadomości ekologicznej mieszkańców,
- organizowanie skupów surowców wtórnych.

XXIII.11. Infrastruktura techniczna na potrzeby elektrowni wiatrowych

W związku z planowanymi na terenie gminy nowymi inwestycjami z zakresu realizacji farm wiatrowych, dopuszcza się remonty, przebudowy i budowy nowych odcinków dróg i dojazdów, oraz niezbędnej w tym zakresie infrastruktury technicznej. Projektowane sieci infrastruktury technicznej zaleca się prowadzić w liniach rozgraniczających dróg. Dopuszcza się prowadzenie elektroenergetycznych linii kablowych łączących poszczególne elektrownie wiatrowe również poza drogami.

XXIII.12. Radiolinia

Dla prawidłowego funkcjonowania radiolinii konieczne jest zapewnienie wolnej od przeszkód strefy przepływu energii między anteną nadawczą i anteną odbiorczą radiolinii – pierwszej strefy Fresnela. W najbardziej pesymistycznym przypadku dla rozpatrywanej radiolinii, najszerszy pas ochronny ma szerokość 60,0 m wzdłuż trasy linii radiowej, tzn. po 30,0 m z każdej strony linii bezpośredniej widoczności. W pasie tym wymagane jest ograniczenie wysokości zabudowy do 25,0 m npt., nie powinny być budowane wysokie obiekty, w tym elektrownie wiatrowe. Obszaru tego nie mogą również naruszać łopaty wirnika ewentualnych elektrowni.

XXIV. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

Obszary rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym

1. Określa się, że inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym służące zaspokojeniu potrzeb przede wszystkim mieszkańców gminy Pleszew mogą być lokalizowane na podstawie mpzp lub decyzji lokalizacyjnych podejmowanych zgodnie z procedurą określoną w aktualnych przepisach prawa, a w tym:
 - a) na terenach mieszkaniowych w formie:
 - obiektów i lokali usługowych o ile prowadzona w nich działalność nie powoduje znacznego oddziaływania na środowisko,
 - urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, zgodnie z przyjętymi programami rozwiązań tych urządzeń,
 - zieleni jako funkcji uzupełniającej;
 - b) na terenach wchodzących w skład strefy ekologicznej miasta:
 - z wyłączeniem lokalizacji powodujących znaczące oddziaływanie na środowisko,

- lokalizacje związane z zamiarem wykorzystania lub naruszenia wód, lasów, terenów rolnych wymagają uzgodnienia z zarządcą danych terenów i urządzeń znajdujących się na tych terenach;
 - c) na terenach przemysłowych i działalności o podobnym charakterze:
 - z wyłączeniem lokalizacji inwestycji, dla których wykonanie raportu oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne,
 - urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej zgodnie z przyjętymi programami rozwoju tych urządzeń.
2. Określenie imiennej listy inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym dla nieokreślonego okresu funkcjonowania Studium jest niemożliwe. Uznaje się, że lista takich inwestycji powinna być określana na okres kadencji samorządu miasta z uwzględnieniem występujących potrzeb, realnych możliwości finansowych ich wykonania, stopnia przygotowania warunków lokalizacyjnych.

Do zadań służących realizacji lokalnych celów publicznych wynikających ze Studium zaliczone zostały następujące przedsięwzięcia:

- zadania z zakresu rozbudowy układu komunikacyjnego,
- zadania z zakresu gospodarki ściekowej,
- zadania służące poprawie zaopatrzenia w energię elektryczną,
- zadania związane z poprawą bezpieczeństwa ludności, poprawą warunków lokalowych administracji lokalnej, oświaty i służby zdrowia oraz budowa urządzeń sportowych i rekreacyjnych oraz ścieżek rowerowych.

Polityka miasta w zakresie poprawy warunków mieszkaniowych

Dla zmiany sytuacji w mieście w zakresie mieszkalnictwa należy:

- podjąć radykalne działania na rzecz poprawy sytuacji mieszkaniowej

ze strony miasta, które jest odpowiedzialne za zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych członków wspólnoty samorządowej,

Przygotowanie terenów wymaga wcześniejszego opracowania planów miejscowych. We wsiach pomocniczych planuje się realizację zabudowy plombowej w ciągach istniejącej zabudowy oraz również niewielkie enklawy nowej zabudowy,

- przygotowanie terenów pod inwestycje mieszkaniowe poprzez rozwój infrastruktury technicznej na zasadzie współfinansowania z udziałem środków zewnętrznych. Nowe tereny mieszkaniowe powinny być wyposażone w podstawowe sieci infrastruktury technicznej, w tym w sieci kanalizacji sanitarnej w pierwszej kolejności,
- wspieranie modernizacji i remontów istniejących zasobów mieszkaniowych szczególnie tych najstarszych. Remonty i modernizacje istniejącej substancji mieszkaniowej, w tym tej najstarszej zdekapitalizowanej stanowią pokaźne źródło poprawy warunków mieszkaniowych,
- zwiększenie udziału nowych form realizacji budownictwa mieszkaniowego typu: budownictwo komunalne dla osób o najniższych dochodach, budownictwo pod wynajem realizowane przez prywatnych inwestorów.

Polityka miasta w zakresie poprawy obsługi ludności

Powinna polegać na:

- tworzeniu warunków dla rozwoju placówek usług komercyjnych. Elastyczna polityka lokalizacyjna w zakresie usług komercyjnych i rzemiosła – dopuszczenie lokalizacji usług w

ciągach istniejącej zabudowy, przeznaczanie na cele usługowe nie wykorzystanych obiektów gospodarczych,

- zabezpieczenie i przygotowanie w ramach podejmowanych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego terenów dla lokalizacji zadań służących ponadlokalnym i lokalnym celom publicznym. Opracowanie planów miejscowych powinno być poprzedzone wnikliwą analizą potrzeb w tym zakresie,
- sukcesywna modernizacja i rozbudowa placówek oświatowych. Należy wziąć pod uwagę obecny niż demograficzny,
- urządzenie terenów zaplecza sportowego przy szkołach. Za celowe uznaje się sukcesywne doposażenie szkół w tereny i urządzenia zaplecza sportowego- zwiększanie wyposażenia szkół w urządzenia dydaktyczne odpowiadające obecnie stawianym wymagom,
- rozbudowa i modernizacja placówek kulturalnych,
- podwyższanie jakości oświaty i tworzenie warunków dla podnoszenia kwalifikacji zawodowych mieszkańców.

Polityka miasta w zakresie tworzenia warunków dla rozwoju funkcji usługowych

Należy podjąć następujące działania:

- promocja i reklama miasta Pleszewa w celu rozwoju funkcji turystyczno-krajoznawczej i związanej z tym infrastruktury (baza noclegowa, gastronomia, usługi turystyczne). Warunkiem powodzenia jest przygotowanie specjalnego opracowania ofertowo-promocyjnego skierowanego do potencjalnych inwestorów,
- przebudowa istniejącej bazy sportowo-rekreacyjnej w rejonie ul. Wojska Polskiego, Mickiewicza, Sportowej i dr T. Kubackiego,
- budowa pod miastem na obszarze gminy zbiorników retencyjnych w Łasewie i Zawidowicach sprzyjać będzie również rozwojowi funkcji rekreacyjno-sportowej,
- przygotowanie terenów dla realizacji inwestycji związanych z działalnością produkcyjną i usługową.

XXV. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM

Obszary rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym

1. Lista inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym i związane z nimi obszary wynikają z jednej strony z przyjętych programów rządowych, wojewódzkich, ofert inwestorów a z drugiej propozycji samorządu lokalnego wyrażonych w dokumentach określających i kształtujących politykę rozwoju gminy.
2. Ustalenia dotyczące inwestycji ponadlokalnych przyjęto w Studium zgodnie z zapisem uchwalonego Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego.
3. Poniższa lista podstawowych zamierzeń o charakterze rządowym i wojewódzkim dotyczących inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym wynika z zapisu propozycji Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego. Pełny tekst podano w rozdziale II Uchwały.

Fragment terenu znajdujący się w południowo-wschodniej części gminy znajduje się w ramach krajowego korytarza ekologicznego ważnego dla migracji, rozprzestrzeniania się i wymiany genetycznej roślin i zwierząt.

Ponadlokalne inwestycje publiczne to inwestycje finansowane lub współfinansowane ze środków publicznych służące lokalnej i nie tylko społeczności. Do najistotniejszych inwestycji publicznych na terenie miasta Pleszewa należą inwestycje związane z infrastrukturą techniczną, takie jak:

- obejścia drogowe w ciągu drogi krajowej klasy ekspresowej nr 11 i w ciągu drogi krajowej głównej ruchu przyspieszonego nr 12,
- modernizacja i przebudowa istniejących dróg powiatowych,
- sieci energetyczne – sukcesywna rozbudowa i przebudowa istniejących linii SN,
- rozbudowa istniejącej sieci kanalizacyjnej,
- rozbudowa istniejącej sieci gazowej,
- budowa powiatowych ścieżek rowerowych,
- modernizacja sieci wodociągowej i budowa stacji uzdatniania.

Z przestrzennej polityki województwa zawartej w „Strategii rozwoju województwa wielkopolskiego” uchwalonej w 2000 r. (później aktualizowanej) wynikają priorytety i zadania samorządu województwa służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych. Wschodnie i północno-wschodnie rejony Wielkopolski zaliczono do obszarów słabiej rozwiniętych, wymagających szczególnej troski w tworzeniu tzw. korzyści zewnętrznych, które mogą sprzyjać napływowi kapitału.

Do najważniejszych priorytetów rozwoju województwa na terenach wschodnich zaliczono w strategii m. in.:

- rozbudowę i modernizację infrastruktury służącej wzmocnieniu konkurencyjności regionu, w tym sieci transportowo-logistycznych i informatycznych,
- infrastrukturę ochrony środowiska,
- restrukturyzację i dywersyfikację bazy ekonomicznej, w tym rozwój małych i średnich przedsiębiorstw,
- wsparcie obszarów wymagających aktywizacji, w tym obszarów wiejskich oraz małych i średnich miast na obszarach wiejskich,
- rozwój zasobów ludzkich, w tym rozwój kształcenia ustawicznego i rozwój potencjału edukacyjnego ponadpodstawowego, zwiększenie mobilności zasobów pracy.

Niezbędne jest zwiększenie lesistości województwa do wskaźnika 30% (z obecnego ok. 27%) przeprowadzone zgodnie z regionalnym planem, który winien nawiązywać do dokumentu „Polityka Leśna Państwa”.

Zgodnie z art. 10, ust. 2, pkt 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w Studium uwzględnia się ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa w zakresie inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.

Do zadań rządowych służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych zaliczony został jedynie pakiet inwestycyjny wynikający z udziału Sił Zbrojnych R. P. w Programie Inwestycji NATO w Dziedzinie Bezpieczeństwa. Zadania te nie dotyczą obszaru miasta Pleszewa.

Aktualnie brak jest wojewódzkiego rejestru ponadlokalnych zadań celu publicznego, w związku z tym w planie zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego zapisane zostały jedynie propozycje zadań, dotyczące poszczególnych dziedzin gospodarki. Zmiana Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego została uchwalona uchwałą nr XLVI/690/10 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 kwietnia 2010 r., (ogł. w Dz. Urz. Województwa Wielkopolskiego Nr 155, poz. 2953 z dnia 5 sierpnia 2010 r.).

Propozycje w zakresie komunikacji

W dziedzinie komunikacji drogowej znalazły się propozycje zadań ponadlokalnych na obszarze miasta i gminy Pleszew. Planowana jest realizacja nowej obwodnicy w ciągu drogi krajowej nr 11 klasy ekspresowej (po stronie południowo-zachodniej miasta) oraz w ciągu drogi krajowej nr 12 klasy głównej ruchu przyspieszonego (po stronie południowo-wschodniej miasta).

Propozycje w zakresie infrastruktury technicznej

Wodociągi i kanalizacja:

- dla poprawy jakości wody wybudowano stację uzdatniania wody dla miasta położoną w Lenartowicach,
- rozbudowa i modernizacja układów sieciowych i stacji wodociągowych, wprowadzanie w stacjach uzdatniania wody nowych technologii dla osiągnięcia standardów UE,
- usługi kanalizacyjne wymagają stałego rozwoju ilościowego (dostosowanie możliwości odbioru, odprowadzania i unieszkodliwiania do stale rosnących potrzeb) i jakościowego (zapewnienie jakości i niezawodności unieszkodliwiania ścieków),

Elektroenergetyka:

- przewiduje się zwiększenie do min. 7,5% udziału energii elektrycznej z niekonwencjonalnych i odnawialnych źródeł energii (elektrownie wiatrowe, wodne, słoneczne, zakłady produkujące biogaz, biomasę i biopaliwa),
- planuje się budowę drugiego GPZ w rejonie ul. Bałtyckiej po zachodniej stronie miasta oraz budowę 2 torowej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia WN 110 kV dla umożliwienia przyłączenia kolejnych obiektów do sieci elektroenergetycznej oraz poprawy zaopatrzenia mieszkańców w energię elektryczną,

Gazownictwo:

- przewidywana jest rozbudowa sieci średniego ciśnienia na terenie miasta dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców na zasadach zawartych w obowiązującym Prawie Energetycznym po każdorazowym uzgodnieniu z operatorem systemu dystrybucyjnego.

Propozycje w zakresie ochrony przyrody

Wstąpienie Polski do EU wiąże się z koniecznością dostosowania prawa do standardów unijnych.

W zakresie ochrony przyrody podstawowymi aktami są:

- dyrektywa siedliskowa 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory,
- dyrektywa ptasia 79/409/EWG o ochronie dziko żyjących ptaków.

Zobowiązują one rządy państw do wytypowania obszarów, które będą tworzyć europejską sieć ekologiczną NATURA 2000. Sieć ta tworzona jest z tzw. Specjalnych Obszarów Ochrony (SOO) na podstawie Dyrektywy Siedliskowej i Obszarów Specjalnej Ochrony (OSO) na podstawie Dyrektywy Ptasiej. Podstawą wytypowania tych obszarów są listy wrażliwych siedlisk, rzadkich i ginących gatunków zwierząt i roślin oraz lista gatunków ptaków wymagających utworzenia obszarów ochronnych.

W województwie wielkopolskim do sieci NATURA 2000 wytypowano 19 obszarów, z których żaden nie dotyczy miasta Pleszewa. Osiem Minister Środowiska wyznaczył jako obszary specjalnej ochrony ptaków (rozporządzenie z 21 lipca 2004 r. – Dz. U. Nr 229, poz. 2313 skorygowane w 2007 r.). Ponadto zgodnie z ustawą o ochronie przyrody Minister Środowiska przekazał do Komisji

Europejskiej projekt listy specjalnych obszarów ochrony siedlisk (15 terenów). Propozycje nie dotyczą rejonu miasta Pleszewa. Obszary Natura 2000 na terenie gminy to:

- Obszar NATURA 2000 (ok. 8 km na południowy zachód od miasta Pleszewa), w tym:
 - Obszar specjalnej ochrony ptaków (OSO) „Dąbrowy Krotoszyńskie” PLB 300007,
 - Specjalny obszar ochrony siedlisk (SOO) „Dąbrowy Krotoszyńskie” PLH 300002,
 - obszar Natura 2000 „Glinianki w Lenartowicach”.

Surowce mineralne:

Nieodnawialność i ograniczoność zasobów surowców naturalnych oraz coraz trudniejsze warunki geologiczno-górnictwa ich eksploatacji wskazują na konieczność:

- oszczędnego gospodarowania zasobami,
- dalszej intensyfikacji badań geologicznych prowadzących do rozpoznania głębszej budowy Wielkopolski,
- objęcie ochroną terenów, na których występują surowce naturalne.

Lasy:

„Polityka Leśna Państwa” zatwierdzona przez Radę Ministrów w dniu 27.04.1997 r. przewiduje zwiększenie lesistości.

Do zalesień preferowane są obszary:

- niezbędne dla ochrony wód podziemnych najwyższej i wysokiej ochrony, o bardzo niskiej lesistości,
- przeznaczone do realizacji krajobrazowych form zadrzewieniowych, których zadaniem jest łączenie kompleksów leśnych,
- o najniższych klasach bonitacyjnych gleb, przede wszystkim VIz, VI i V.

Propozycje w zakresie ochrony zabytków i dóbr kultury

Najważniejsze zadania w kreatywnym kształtowaniu przestrzeni obejmują:

- wyodrębnienie obszarów kulturotwórczych, tzn. obszarów o wysokich walorach środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- rewaloryzacja centrum miasta o znaczeniu kulturowym i historycznym,
- wyprowadzenie ruchu tranzytowego poza zabytkowy układ historyczny miasta degradujący przestrzeń centrum.

Propozycje w zakresie gospodarki wodnej

- renaturalizacja i prawidłowe utrzymanie oraz konserwacja istniejących rowów melioracyjnych jako lokalnych ciągów ekologicznych,
- podjęcie działań w celu zapewnienia wymaganych przepisami odrębnymi poziomów zanieczyszczeń rzeki Ner i jej utrzymanie jako głównego ciągu ekologicznego miasta.

Zgodnie z ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym w Planie województwa uwzględnia się zadania rządowe służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych wpisane do rejestru oraz zadania samorządu województwa zawarte w programach wojewódzkich. Zadania te nie dotyczą powiatu pleszewskiego.

W Planie zapisane zostały również propozycje zadań wynikające z szeregu dokumentów opracowanych dla całego kraju, regionu czy dla poszczególnych inwestycji. Propozycje obejmujące zadania przewidziane do realizacji w granicach powiatu pleszewskiego są następujące:

Komunikacja:

- ustawowe włączenie drogi krajowej nr 11 na odcinku Poznań – Ostrów Wlkp. – Kępno – Bytom do sieci dróg ekspresowych,
- dostosowanie parametrów drogi krajowej nr 11 Poznań – Ostrów Wlkp. – Bytom do klasy drogi ekspresowej,
- dostosowanie do klasy drogi głównej ruchu przyspieszonego (GP) drogi krajowej nr 12 Głogów – Leszno – Gostyń – Jarocin – Pleszew – Kalisz – Sieradz,
- realizacja obwodnicy Pleszewa na drodze krajowej nr 11 z odgałęzieniem do drogi krajowej nr 12,
- modernizacja i zwiększenie prędkości na linii kolejowej Poznań – Ostrów Wlkp. – Kępno – Katowice,
- przejęcie przez kolej przewozów towarów masowych, oraz większe wykorzystanie transportu szynowego dla przewozów pasażerskich,
- lepsze przystosowanie rzeki Prosny dla celów turystycznych,

Infrastruktura techniczna:

- realizacja gazociągu wysokiego ciśnienia Ø 100 mm Pleszew – Broniszewice (gmina Czermin).

Gospodarka wodna i ochrona wód:

- realizacja 3 zbiorników retencyjnych dolinowych:
 - a) „Łaszew” na cieku Kobyłka (gmina Pleszew) o pow. około 12 ha,
 - b) „Zawidowice - Zawady” na rzece Ner (gminy Pleszew i Gołuchów) o pow. około 8 ha,
 - c) „Brzezie” na rzece Ner (gmina Pleszew),

Propozycje obejmujące zadania ponadlokalne do realizacji w granicach miasta Pleszewa:

a) Komunikacja:

- przystosowanie drogi krajowej nr 11 do parametrów drogi ekspresowej,
- realizacja nowego obejścia drogowego miasta w ciągu drogi krajowej ekspresowej nr 11,
- przystosowanie drogi krajowej nr 12 do parametrów drogi głównej ruchu przyspieszonego (GP) poprzez realizację obejścia drogowego po południowej stronie miasta,
- modernizacja i zwiększenie prędkości na linii kolejowej Poznań-Ostrów Wlkp.-Kępno-Katowice,
- lepsze przystosowanie rzeki Prosny dla celów turystycznych,
- realizacja ścieżek rowerowych.

b) Infrastruktura techniczna:

- gazociąg wysokiego ciśnienia DN 200 Dobrzec-Jedlec-Marszew ze stacją redukcyjno-pomiarową I⁰ w Marszewie.

c) Gospodarka wodna i ochrona wód:

- realizacja zbiorników retencyjnych na obszarze gminy Pleszew: „Łaszew”, „Brzezie” i „Przedziałki” na rzece Ner,

- ochrona zlewni Ner,
- ochrona głównego zbiornika wód podziemnych GZWP Nr 311,

d) Obszary o specjalnych walorach:

- ochrona doliny rzeki Prosny m. in. na obszarze gminy Pleszew,
- gleby wysokiej bonitacji.

e) Rozwój osadnictwa:

- utrzymanie istniejącej hierarchii jednostek osadniczych,
- miasto Pleszew (siedziba powiatu) jako centrum aktywizacji życia o znaczeniu subregionalnym i miejsce koncentracji usług i urządzeń ponadlokalnych dla obsługi mieszkańców,
- niewielkie zmniejszenie się liczby ludności na obszarze miasta w ostatnim dziesięcioleciu.

Zgodnie z cytowanym wyżej planem województwa miasto i gmina Pleszew zaliczone zostały do strefy: rolno-leśnej z wielofunkcyjnym rozwojem wsi oraz strefy przyspieszonego rozwoju społecznego i gospodarczego w rejonie dróg krajowych nr 11 i nr 12.

– Uwarunkowania wynikające z rozwoju osadnictwa – funkcje miasta

Miasto Pleszew jest ośrodkiem wielofunkcyjnym o funkcjach: administracyjnej, usługowej i produkcyjnej oraz mieszkaniowej z zapleczem rekreacyjno-sportowym.

Preferowane kierunki rozwoju funkcji, to:

- rozwój usług lokalnych i ponadlokalnych,
- rozwój drobnej wytwórczości.

Zadania rządowe wpisane do wojewódzkiego rejestru

Na obszarze miasta Pleszewa nie przewiduje się realizacji zadań rządowych wpisanych do rejestru.

XXVI. TERENY, OBJĘTE WSKAZANE DO SPORZĄDZENIA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 400m² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ

1. Listę terenów, dla których zamierza się sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego określa się następująco:

- 1) Teren rekreacji i wypoczynku zbiorowego w miejscowości Brzezcie
- 2) Tereny o dominującej funkcji usługowej w miejscowościach: Lenartowice, Baranówek, Suchorzew, Kuczków
- 3) Tereny o dominującej funkcji produkcyjno – przemysłowej w miejscowościach: Marszew, Janków, Sowina Błotna
- 4) Tereny zorganizowanych osiedli mieszkaniowych w miejscowościach: Kowalew, Korzkwy, Lenartowice, Marszew
- 5) Tereny przewidziane pod realizację zespołów elektrowni wiatrowych.

2. Powyższa lista nie wyczerpuje potrzeb w zakresie pokrycia obszaru gminy m.p.z.p. szczególnie w odniesieniu do przypadków dotyczących porządkowania, scalania i podziału nieruchomości. Stąd w razie wystąpienia rzeczywistych potrzeb realizacyjnych musi być przeprowadzona ocena zasadności przystąpienia do opracowania m.p.z.p. dla danego terenu i podjęta odpowiednia uchwała przez Radę Miejską w Pleszewie.

Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych

Obowiązek sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z przepisów następujących aktów prawnych:

- prawo geologiczno-górnictwa w odniesieniu do terenów górniczych,
 - prawo ochrony środowiska i ustawa o ochronie przyrody w odniesieniu do obszarów objętych różnymi formami ochrony prawnej,
 - ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w odniesieniu do parków kulturowych,
- W warunkach miasta Pleszewa zachodzi potrzeba obowiązkowego sporządzenia planów miejscowych. Dotyczy to zwłaszcza:
- terenów przeznaczonych pod eksploatację powierzchniową.

Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości

Ocenia się, że scaleń będą wymagały obszary przewidywane do przeznaczenia na cele zabudowy w formie zwartych zespołów charakteryzujące się rozdrobnieniem własnościowym lub układem granic własności uniemożliwiającym osiągnięcie właściwego efektu funkcjonalnego, ekonomicznego (koszty uzbrojenia technicznego) i przestrzennego.

Szczególnie pożądane jest przeprowadzenie scalenia na obszarze budownictwa mieszkaniowego i mieszkaniowo – usługowego w rejonie ul. Kaliskiej i Polnej.

Obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m²

Przewiduje się takie obszary w mieście w strefach D II, E II, D III, B VIII, B III B, A III.

Obszary przestrzeni publicznej

Przestrzeń publiczną w rozumieniu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowią:

Obszary o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjające nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na ich położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne określone w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

W warunkach miasta Pleszewa do przestrzeni publicznej należy zaliczyć ulice i place w obrębie obszarów zurbanizowanych oraz obiekty służące zbiorowej rekreacji – parki, ośrodki i tereny rekreacyjne, w tym tereny sportowe.

Dla zapewnienia ładu przestrzennego wytyczne zagospodarowania przestrzeni publicznych powinny określać:

- ukształtowanie granic rozdzielających strefę publiczną od prywatnej,
- elementy zagospodarowania przestrzeni: nawierzchnię, zieleni, małą architekturę,

- gabaryty i kolorystykę zabudowy,
- zasady umieszczania urządzeń służących reklamie.

XXVII. OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE.

Z punktu widzenia prawidłowej obsługi inwestycji oraz właściwego ukształtowania przestrzeni o najwyższych walorach celowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla następujących obszarów:

- rejon intensywnie zagospodarowywane rekreacyjnie, zwłaszcza w rejonie ulic: Sportowej, Mickiewicza i Kubackiego,
- rejon wyznaczone do zabudowy na zwartych terenach, zwłaszcza w zachodniej, północnej i południowej części miasta,
- obszary przeznaczone dla rozwoju usług i przemysłu,
- niektóre obszary uzupełnień istniejącej zabudowy obiektami nie związanymi z produkcją rolną,
- obszary, na których nie będzie możliwe podjęcie inwestycji w trybie wydania decyzji o warunkach zabudowy, w przypadku braku zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie, czy potrzeby ustalenia innych parametrów zabudowy niż w sąsiedztwie,

Kolejność opracowań planów miejscowych dla wyżej wymienionych terenów, a także dla innych zadań związanych z rozwojem przestrzennym miasta zależna jest od bieżących potrzeb, zgodnie z kolejnością ustaloną przez Samorząd Miasta. Ustawowo wymagana jest jednakże zgodność z zapisem i rysunkiem studium.

Obszary, dla których miasto zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego

Z punktu widzenia prawidłowej obsługi inwestycji oraz właściwego ukształtowania przestrzeni o najwyższych walorach celowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla następujących obszarów:

- rejon intensywnie zagospodarowywane rekreacyjnie, zwłaszcza w rejonie ulic: Sportowej, Mickiewicza i Kubackiego,
- rejon wyznaczone do zabudowy na zwartych terenach, zwłaszcza w zachodniej, północnej i południowej części miasta,
- obszary przeznaczone dla rozwoju usług i przemysłu,
- niektóre obszary uzupełnień istniejącej zabudowy obiektami nie związanymi z produkcją rolną,
- obszary, na których nie będzie możliwe podjęcie inwestycji w trybie wydania decyzji o warunkach zabudowy, w przypadku braku zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie, czy potrzeby ustalenia innych parametrów zabudowy niż w sąsiedztwie,

Kolejność opracowań planów miejscowych dla wyżej wymienionych terenów, a także dla innych zadań związanych z rozwojem przestrzennym miasta zależna jest od bieżących potrzeb, zgodnie z kolejnością ustaloną przez Samorząd Miasta. Ustawowo wymagana jest jednakże zgodność z zapisem i rysunkiem studium.

W związku z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 1205 ze zm.) grunty położone w granicach administracyjnych miast nie są objęte ustawową ochroną.

Obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne

W związku z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 1205 ze zm.) grunty położone w granicach administracyjnych miast nie są objęte ustawową ochroną.

XXVIII. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

Zasoby rolniczej przestrzeni produkcyjnej obejmują tereny gospodarstw rolnych, na które składają się obszary użytków wraz z ośrodkami produkcyjnymi w formie zagród indywidualnych oraz obszary mało przydatne rolniczo służące jednak utrzymaniu korzystnych cech środowiska. Struktura przestrzenna terenów zabudowy zagrodowej w mieście jest niejednorodna. Są to przede wszystkim gospodarstwa ogrodnicze (uprawy szklarniowe i foliowe) położone na obrzeżach miasta. Zabezpieczenia potrzeb lokalizacyjnych dla gospodarstw drobnотовarowych może być realizowane na terenach przeznaczonych pod zabudowę siedliskową i rolno-usługową. Tereny bezpośrednio przylegające do zabudowy mogą być miejscem lokalizacji obiektów i urządzeń produkcji rolniczej oraz usług rolniczych przy wyeliminowaniu konfliktów sanitarnych.

Kształtowanie leśnej przestrzeni produkcyjnej

Na leśną przestrzeń produkcyjną składają się tereny lasów Państwowych oraz lasy prywatne. W mieście występują tylko niewielkie kompleksy lasów prywatnych. Aktualna sytuacja gospodarcza w rolnictwie wyeliminowała z upraw tereny o niskiej bonitacji, położone na ogół w sąsiedztwie enklaw leśnych. Zalesienie tych terenów przyczyni się oprócz zwiększenia lesistości miasta i do podniesienia atrakcyjności krajobrazu.

W zakresie gospodarki leśnej i zadrzewieniowej należy:

- dążyć do zwiększania powierzchni leśnej i do wyrównywania granic enklaw leśnych poprzez zalesianie gruntów nie przydatnych do produkcji rolnej, zdegradowanych w rozumieniu ustawy o ochronie gruntów rolnych,
- prowadzić prace zadrzewieniowe w sposób kompleksowy z uwzględnieniem przede wszystkim ich funkcji biologicznych, estetycznych i społecznych.

XXVIII.1. Polityka ochrony terenów leśnych i zadrzewień oraz terenów zalesień

Ochrona lasów polega na trwałym utrzymywaniu lasów i zapewnieniu ciągłości ich użytkowania. Lasy zajmują 14,5 % powierzchni Gminy Pleszew i w większości stanowią własność Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Taczanów. Zasady gospodarki leśnej zgodnie z ustawą o lasach określa plan urządzeniowy lasów w/w Nadleśnictwa oraz uproszczone plany zarządzania lasów nie stanowiących własności Państwa. Wyznaczone lasy ochronne zaliczane są do gospodarstwa specjalnego, podobnie jak lasy rezerwatowe i podlegają innym kryteriom niż typowe lasy gospodarcze.

Gospodarka lasami prywatnymi winna odbywać się zgodnie z uproszczonymi planami urządzenia lasów oraz mapami gospodarczymi, sporządzonymi dla wszystkich lasów prywatnych w większości sołectw gminy Pleszew.

Zgodnie z założeniami Programu Zwiększania Lesistości dla rejonu pleszewskiego na lata 1999 – 2020, pod zalesienia terenu miasta i gminy zostało przeznaczonych niecałe 100 ha. Szacuje się iż wielkość ta zostanie przekroczona.

W skład terenów przeznaczanych pod dolesienia należy włączać obszary naturalnej sukcesji roślinnej, wśród której gatunkowo dominuje brzoza i sosna.

Ochrona gruntów leśnych polega na:

- ograniczaniu przeznaczania na cele nierolnicze i nieleśne,
- zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji gruntów leśnych oraz szkodom w drzewostanach i produkcji leśnej, powstającym wskutek działalności nieleśnej,
- przywracaniu wartości użytkowej gruntom, które utraciły charakter gruntów leśnych wskutek działalności nieleśnej,
- poprawianiu ich wartości użytkowej oraz zapobieganiu obniżania ich produktywności.

b) Ochrona lasów

Przedmiotem ochrony są niewielkie enklawy lasów rozproszone wśród rolniczej przestrzeni produkcyjnej mające duże znaczenie dla kształtowania warunków ekologicznych, w tym dla świata zwierzęcego, a także zadrzewienia śródpolne i przydrożne. Bardzo ważne są również zadrzewienia śródpolne i przydrożne, które powodują osłabienie ruchów poziomych mas powietrza. Przeciwdziałają przesuszeniu gleb, wpływają na podniesienie retencji, są ostoją dla zwierząt. Bardzo niska lesistość miasta zmusza do szczególnej ochrony istniejących terenów leśnych. Dotyczy to rozproszonych niewielkich powierzchniowo obszarów leśnych. Konieczność ochrony terenów leśnych wynika ze stosunkowo niskiego udziału terenów czynnych biologicznie. Udział takich terenów ma decydujący wpływ na jakość środowiska – lasy śródpolne podnoszą jakość przestrzeni rolniczej.

Ochrona lasów powinna polegać na rygorystycznym przestrzeganiu zakazu przeznaczania jakichkolwiek terenów leśnych na inne cele. Należy także egzekwować obowiązki ciążące na właścicielach lasów określone w ustawie o lasach z 1991 r., dotyczące m. in. dopuszczalnych wyrębów, pielęgnacji drzewostanów itp.

Polityka zalesień powinna dotyczyć terenów rolnych o niskiej bonitacji nie przeznaczonych pod zabudowę. Niska lesistość miasta powoduje również, że pożądanym kierunkiem proekologicznych działań powinny być zalesienia i zadrzewienia śródpolne. Realizacja pasów wiatrochronnych przyczyni się do przeciwdziałania procesom stepowienia gleb.

c) Ochrona zadrzewień śródpolnych

Pasy wiatrochronne stanowią charakterystyczny element krajobrazu miasta. Występują one wzdłuż rowów melioracyjnych. Ekologiczna funkcja pasów wiatrochronnych polega na osłabianiu ruchów poziomych mas powietrza. Przeciwdziałają przesuszaniu gleb, a co się z tym wiąże stepowieniu gleb. Stanowią ponadto ostoję zwierząt. Ochrona pasów wiatrochronnych obejmuje działania bierne – zakaz niszczenia zieleni śródpolnej oraz czynne – uzupełnianie obsadzeni o elementy podszytu. Właściwym wydaje się przeanalizowanie możliwości nowych nasadzeń na terenach pozbawionych pasów wiatrochronnych. Istniejące zadrzewienia należałoby uzupełnić o nowe, szczególnie o warstwę krzewów. Wskazane byłoby dokonanie inwentaryzacji zadrzewień śródpolnych i przydrożnych wraz z oceną ich stanu zdrowotnego i opracowanie programu ochrony i pielęgnacji.

d) Ochrona doliny rzeki Ner

Celem ochrony jest utrzymanie paranaturalnego koryta i brzegów, zachowanie roślinności nadwodnej, utrzymanie walorów krajobrazowych, nie dopuszczenie do pogarszania stanu czystości wód.

XXVIII.2. Polityka ochrony gleb

Ochronie prawnej podlegają mineralne grunty rolne II-III klasy bonitacyjnej, V-VI klasy bonitacyjnej gleby pochodzenia organicznego, grunty leśne oraz torfowiska i oczka wodne, stale lub okresowo podmokłe.

Ochrona gruntów rolnych polega na:

- ograniczaniu przeznaczania ich na cele nierolnicze i nieleśne,
- zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji gruntów rolnych oraz szkodom w produkcji rolniczej, powstającym wskutek działalności nierolniczej,
- rekultywacji i zagospodarowaniu gruntów na cele rolnicze,
- zachowaniu torfowisk i oczek wodnych jako naturalnych zbiorników wodnych.

Czynniki obniżające wartość uprawową gleb dzielimy na antropogeniczne i naturalne. Do czynników naturalnych należy głównie erozja wodna i wietrzna powierzchni ziemi i gleb. Na liniach spływu wód opadowych i roztopowych powstały płytko wcięte doliny. Powierzchnia ziemi jest w różnym stopniu przekształcona przez czynniki erozji. W wyniku spływu wód na terenach o większym nachyleniu niszczone jest profile glebowe, mają miejsce też obrywy, spływy, spędywanie i osuwiska mas ziemnych. W przypadku mniejszych nachyleń gleby są przemywane.

Erozja wodna ze względu na małe zróżnicowanie hipsometryczne i powierzchniową budowę geologiczną ma niewielką intensywność procesów erozyjnych. Erozją wodną objęte są grunty na stokach wysoczyzny, rozcinanych dolinami.

Powierzchnia ziemi jest również w znacznym stopniu przekształcona w wyniku działalności człowieka. Antropogeniczne formy urzeźbienia to: nasypy drogowe, rowy melioracyjne, liczne wyrobiska stokowo-wgłębne po eksploatacji surowców itp..

Zagrożenia.

Do podstawowych zagrożeń powierzchni ziemi oraz gleb w obszarze Gminy Pleszew należą:

- erozja wodna w obszarach stokowych powodująca przeobrażenia w rzeźbie terenu oraz degradację fizyczną i chemiczną gleb,
- „dzika” eksploatacja odkrywkowa surowców naturalnych,
- ewentualne scalanie gruntów i likwidacja istniejących miedzi śródpolnych /możliwość uruchomienia zjawisk erozyjnych/,
- przeznaczanie obszarów z glebami chronionymi pod inwestycje i budownictwo mieszkaniowe,
- zanieczyszczanie gleb związkami chemicznymi, w tym metalami ciężkimi w terenach zabudowanych, wzdłuż dróg oraz w obszarach intensywnie użytkowanych rolniczo /nieprawidłowe dawki nawozów, chemizacja/,
- składowanie odpadów w miejscach do tego nie wyznaczonych i nie przygotowanych /"dzikie" składowiska odpadów, wylewiska/,

- zanieczyszczanie gleb ściekami bytowymi odprowadzanymi do ziemi w obszarach osadnictwa wiejskiego nie posiadających systemów kanalizacyjnych,
- zanieczyszczenie gleb odciekami z obornika lub kiszzonek przymowanych na nieuszczelnionym podłożu,
- zanieczyszczenia gleb wodami deszczowymi z koron dróg lub stacji paliw.

Możliwości ograniczenia zagrożeń.

Zagrożenia powierzchni ziemi i gleb można powstrzymać poprzez:

- zalesienie obszarów zagrożonych erozją wodą oraz gruntów marginalnych dla rolnictwa,
- zakładanie pasów zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, na liniach spływu wód,
- zmiana układu pól i dróg dojazdowych do pól na poprzeczno stokowy,
- projektowanie ewentualnych scaleń z uwzględnieniem zjawisk erozyjnych oraz potrzeb ochrony przyrody ,
- przeznaczanie pod zabudowę nieużytków i gruntów najniższych klas bonitacyjnych,
- likwidacja „dzikich” wysypisk odpadów,
- rekultywacja nieużytków i terenów poeksploatacyjnych,
- renaturyzacja gleb poprzez wapniowanie, nawożenie i odpowiednie procesy agrotechniczne.

Przedmiotem ochrony objęte są grunty rolne o największej przydatności rolniczej. Grunty rolne o najwyższej klasie bonitacyjnej, w tym grunty pochodzenia organicznego powinny być użytkowane rolniczo. Ochrona przed zmianą przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne, ochrona przed degradacją to główne cele ochronne. Na terenach miejskich nie jest potrzebna zgoda na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Metody ochrony:

- ograniczenia w przeznaczaniu na cele nierolnicze gruntów szczególnie przydatnych do produkcji rolnej,
- ochrona trwałych użytków zielonych przed zainwestowaniem,
- przywracanie wartości użytkowej gruntom zdegradowanym (rekultywacja terenów powyrobowiskowych),
- racjonalne wykorzystanie istniejących zainwestowanych terenów,
- dalsze działania na rzecz ograniczenia emisji SO_2 i NO_x oraz pyłów,
- ochronę dolin rzecznych,
- ochrona gruntów przed zalaniem,
- wprowadzanie zadrzewień śródpolnych i przywodnych poprawiających retencję i ograniczających spływy powierzchniowe z pól – dobór zgodny z siedliskiem,
- wprowadzanie pasów przydrożnych chroniących gleby przed zanieczyszczeniem
- sukcesywny rozwój terenów zieleni,
- stosowanie racjonalnych form unieszkodliwiania odpadów,
- ograniczenie stosowania nadmiernej ilości nawozów sztucznych,
- stosowanie wapnowania jako podstawowego zabiegu agrotechnicznego
- gospodarkę rolną należy prowadzić zgodnie z zasadami Zwykłej Dobrej Praktyki Rolniczej oraz Kodeksem Dobrej Praktyki Rolniczej dla minimalizacji negatywnego oddziaływania na środowisko.

XXIX. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

1. Na terenie gminy nie obserwuje się klęsk żywiołowych spowodowanych stanami obsuwaniem się mas ziemnych.
2. w wyznaczonym obszarze bezpośredniego zagrożenia powodzią, oznaczonym na rysunku studium symbolem graficznym w dolinie rzeki Prosny, obowiązują zakazy, nakazy, dopuszczenia i ograniczenia wynikające z przepisów szczególnych dotyczących ochrony przed powodzią.

Na terenie gminy Pleszew występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią. Dla rzeki Prosny Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej sporządził mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego, dla których zostały przedstawione „obszary szczególnego zagrożenia powodzią”, zdefiniowane w art.9 ust.1 pkt 6c) ustawy Prawo wodne. Wyznaczenie ww. terenów ma na celu zapobieganie ewentualnym stratom powodziowym już na etapie planowania przestrzennego, poprzez unikanie zagospodarowania terenów zagrożonych występowaniem powodzi. Na obszarach tych obowiązują zakazy wynikające z przepisów odrębnych. Tylko w szczególnych przypadkach Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu, jeżeli nie utrudni to zarządzania ryzykiem powodziowym, oraz nie spowoduje zagrożenia dla jakości wód, w przypadku wystąpienia powodzi, może zwolnić od ww. zakazów.

Na obszarze miasta Pleszewa nie występują obszary naturalnych zagrożeń geologicznych.

Zagrożenie powodziowe występuje w dolinie rzeki Ner. W związku z tym rejon ten został wyłączony z zabudowy.

Na obszarze miasta nie występują tereny narażone na osuwanie się mas ziemnych.

XXX. OBIEKTY I OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY

Będzie to niezbędne w przypadku eksploatacji złóż surowców ilastych w północno-wschodniej części miasta.

XXXI. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁĄDY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

Pomniki zagłady występują w różnych częściach miasta. Ich dokładne nazwy i miejsca lokalizacji podano w „Uwarunkowaniach zagospodarowania przestrzennego”

XXXII. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEN, REHABILITACJI, REKULTYWACJI

1. Do obszarów wymagających przekształceń zaliczono:
 - a) tereny poprzemysłowe, które mogłyby zostać wykorzystane na cele usługowe i na cele drobnej wytwórczości, lub jako tereny produkcyjno-przemysłowe;

2. Do obszarów wymagających rehabilitacji zaliczono:
 - a) tereny objęta strefą konserwatorską, jako formy rehabilitacji uznaje się humanizację zabudowy i terenów poprzez ich komunalne pełne uzbrojenie, podniesienie standardu ładu przestrzennego, poziomu estetyki;
 - b) tereny zabudowy jednorodzinnej poprzez uzbrojenie komunalne.
3. Do obszarów wymagających rekultywacji zaliczono przede wszystkim dzikich wysypisk odpadów oraz tereny wyeksploatowanych wyrobisk, które wymagają rekultywacji zgodnie z ustaleniami pozwoleń na ewentualną eksploatację złóż.
Jako formę rekultywacji można uznać rewitalizację obszaru parków podworskich.

Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji i rekultywacji

Do obszarów wymagających przekształceń zaliczono:

- obszar centrum miasta Pleszewa – poprawienie organizacji i zagospodarowania przestrzeni rynku,
- otoczenie dawnego pałacu i parku na Maliniu,
- tereny przemysłowe w rejonie ul. Lipowej, 70 Pułku Piechoty i torów kolejki dojazdowej,
- planowane odkrycie rzeki Ner na obszarze śródmieścia.

Rekultywacji wymagają:

Do obszarów wymagających rekultywacji zaliczono:

- rekultywacja terenów po eksploatacji surowca w południowo-wschodniej części miasta,
- rekultywacja punktów nielegalnej eksploatacji surowca,
- rekultywacja terenów po zakończeniu planowanej perspektywicznej eksploatacji surowców.

XXXIII. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

W mieście nie występują tereny zamknięte. Na obszarze gminy tereny zamknięte stanowi linia kolejowa.

XXXIV. ZABEZPIECZENIE WARUNKÓW OBRONNOŚCI I OBRONY CYWILNEJ

1. Tereny kolejowe oraz będące znajdujące się na obszarze gminy uznaje się za tereny zamknięte.
2. Istniejący i projektowany system zaopatrzenia w wodę pitną powinien mieć zapewnioną możliwość wykorzystania w sytuacji szczególnej zgodnie z wymogami określonymi w zarządzeniu nr 2/95 MGPIB z 21.09.1995 pismo Nr SO-807/95 z uwzględnieniem możliwości zasilania ujęć w energię elektryczną z przewożonych zespołów prądotwórczych.
3. W Studium uznaje się:
 - 1) możliwość wykorzystania istniejących terenów zielonych (parków, boisk sportowych, placów) w sytuacjach szczególnych na cele obronności;
 - 2) maksymalne ograniczenie zabudowy obszarów przyległych do rzeki Prosny innych cieków z uwzględnieniem dojazdów do ich brzegów pojazdów mechanicznych w sytuacji szczególnie za niezbędne, by w ramach istniejącej i realizowanej sieci wodociągowej zapewnione były hydranty

naziemne oraz zabezpieczona niezbędna łączność z możliwością wykorzystania tych elementów w sytuacji szczególnej i dla celów p.poż.;

- 3) za wytyczną, by na etapie określenia warunków zabudowy uwzględnione były w podpiwniczeniach (lub odpowiednich pomieszczeniach parterowych) nowej zabudowy a zwłaszcza obiektów użyteczności publicznej i znaczących zakładów pracy pomieszczenia o konstrukcji odpornej na zagruzowanie z możliwością bezkolizyjnej i szybkiej ich adaptacji dla celów ochrony ludności w sytuacji zagrożenia
- 4) tereny wolne od zabudowy a oznaczone na rysunku Studium jako tereny upraw rolnych mogą być wykorzystane na ewakuację mieszkańców i ewentualne doraźne budowle ochronne w przypadkach szczególnych zagrożeń

XXXV. INTERPRETACJA ZAPISU STUDIUM

1. Treść tekstu i rysunku Studium wyraża kierunki polityki przestrzennej gminy Pleszew, nie jest jednak ścisłym przesądzeniem o granicach zainwestowania i użytkowania terenów.
2. W stosunku do rysunku „STUDIUM” przyjmuje się następującą interpretację:
 - 1) ostateczne ustalenie granic terenów powinno być dokonywane w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, lub decyzjach o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego;
 - 2) w „STUDIUM” przedstawiono zgeneralizowany obraz użytkowania terenów, tzn., że określone na rysunkach „STUDIUM” przeznaczenie terenu oznacza funkcję dominującą (a nie wyłączną) i może być uzupełnione innymi funkcjami, które jednak nie mogą być przeciwstawne funkcji dominującej i pogarszać warunków jej egzystencji;
 - 3) określenia: tereny dla budownictwa mieszkaniowego dotyczą dominujących rodzajów zabudowy. Na terenach tych mogą być lokalizowane także i inne rodzaje budownictwa mieszkaniowego oraz lokalizacje nie przeciwstawne formie podstawowej, a w tym głównie usługi i zieleń;
 - 4) uznaje się, że „STUDIUM” stanowić będzie podstawę do określenia ewentualnej niezbędnej aktualizacji programów infrastruktury technicznej gminy;
 - 5) uznaje się za istotne koordynowanie polityki przestrzennej w odniesieniu do graniczących z gminą Pleszew gmin, celem zapobieżenia przeznaczania terenów na cele, które mogłyby wywrzeć negatywny wpływ na zlokalizowane funkcje w gminie Pleszew;
 - 6) uznaje się za istotne - czynny udział przedstawicieli samorządu gminy w tworzeniu i opiniowaniu opracowań typu „strategia rozwoju województwa”, „plan zagospodarowania przestrzennego województwa”, „programy inwestycyjne”, „plany związane z dziedzictwem kulturowym”, itp. wywierającymi wpływ na rozwój gminy i jej zagospodarowania przestrzennego;
 - 7) podane w Uchwale powierzchnie działek zróżnicowanych form zabudowy jednorodzinnej są traktowane jako optymalne z tym, że w konkretnych warunkach powierzchnie te i usytuowanie budynków muszą spełniać przede wszystkim ustalenia

prawa odnoszące się do minimalnych odległości od granic sąsiadów, komunikacji, elementów uzbrojenia komunalnego.

XXXVI. SYNTEZA

Studium określa politykę przestrzenną miasta, w tym lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego. Plany miejscowe sporządza się zgodnie z zapisami studium.

W celu oceny aktualności studium Burmistrz dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym i co najmniej raz w czasie kadencji Rady Miejskiej przekazuje jej wyniki analiz. Rada Miejska podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium. W wyniku przeprowadzonej analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym oraz oceny ustaleń studium stwierdzono potrzebę zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta z następujących powodów:

- 1) opracowania ujednoliconego studium dla miasta i gminy Pleszew,
- 2) wprowadzenie zmian na terenie miasta, oraz wybranych terenów na obszarze gminy

Struktura przestrzenna miasta

Struktura przestrzenna miasta i kierunki zagospodarowania przestrzennego zostały podporządkowane zabytkowemu centrum, istniejącemu głównemu ciągowi ekologicznemu miasta wzdłuż rzeki Ner oraz planowanej koncepcji rozwiązań komunikacyjnych.

Na terenie miasta obowiązuje jedynie strefa ochrony konserwatorskiej obejmująca centrum miasta wraz z parkiem oraz strefy ochrony archeologicznej.

Obszary przyrodnicze stanowią: niewielkie enklawy leśne, łąki i pastwiska, zieleń śródpolna i przydrożna, ogrody działkowe oraz parki, skwery i zieleńce.

Obszarami wyłączonymi z zabudowy są: obszary przyrodnicze oraz najwartościowsze obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

Zmiany w dotychczasowych kierunkach zagospodarowania przestrzennego dotyczą powiększenia terenów przeznaczonych pod lokalizację zabudowy mieszkaniowej, usługowej i przemysłowej oraz powiększenie granic miasta w południowo-zachodniej części.

Zmianie ulega obejście drogą ekspresową S 11 miasta Pleszewa i połączenie tej drogi z planowanym obejściem miasta w ciągu drogi krajowej nr 12 klasy głównej ruchu przyspieszonego. Nowe obejście S 11 przesunięte zostało w kierunku zachodnim od obecnie istniejącego, a w ciągu drogi krajowej nr 12 po południowo-wschodniej stronie miasta.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego

- 1) ochrona obiektów i obszarów zabytkowych,
- 2) ochrona ciągów ekologicznych i strefy przewietrzania miasta,
- 3) kierunki rozwoju zabudowy mieszkaniowej, usługowej i przemysłowej oraz terenów rekreacyjno-sportowych

Ochrona obiektów i obszarów zabytkowych

Uwzględnia obiekty zabytkowe wpisane do rejestru zabytków jako obiekty, dla których obowiązuje zakaz zmiany formy architektonicznej oraz obiekty zabytkowe do ewidencji, dla których ustalenia w zakresie ochrony winny wynikać z planów miejscowych.

Na obszarze miasta występują założenia, które powinny podlegać ochronie. Celem ochrony jest:

- 1) zachowanie zabytkowego średniowiecznego układu centrum miasta oraz rejonu miasta lokacyjnego,

- 2) rewitalizacja parków i cmentarzy,
- 3) zachowanie obiektów architektury i zespołu pałacowego Malinie,
- 4) wyznaczenie stref archeologicznych.

Sposoby ochrony:

- 1) zachowanie wyznaczonej strefy ochrony konserwatorskiej układu urbanistycznego dla centrum miasta,
- 2) zachowanie zespołu pałacowego wraz z parkiem Malinie,
- 3) rewitalizacja zabytkowych parków na terenie miasta.

Ochrona ciągów ekologicznych i strefy przewietrzania miasta

Na obszarze miasta nie występują obszary cenne przyrodniczo objęte ochroną.

Ochronę środowiska realizuje się poprzez:

- 1) wyłączenie z zabudowy doliny rzeki Ner jako głównego ciągu ekologicznego i terenu przewietrzania miasta,
- 2) pełne techniczne uzbrojenie terenów przeznaczonych pod zabudowę,
- 3) segregację odpadów i zorganizowany odbiór odpadów przez koncesjonowanych przewoźników do miejsc odzysku i unieszkodliwiania, na urządzone składowisko odpadów,
- 4) wyłączenie z zabudowy stref technologicznych wzdłuż linii wysokich napięć, i strefy kontrolowanej wzdłuż gazociągu wysokiego ciśnienia,
- 5) lokalizację terenów podlegających ochronie akustycznej poza strefą ponadnormatywnego akustycznego oddziaływania szlaków komunikacyjnych lub w przypadku zlokalizowania terenów podlegających ochronie akustycznej w zasięgu tej strefy poprzez zastosowanie skutecznych środków technicznych, technologicznych lub organizacyjnych ograniczających emisję hałasu komunikacyjnego na terenach chronionych akustycznie co najmniej do poziomów dopuszczalnych,
- 6) dopuszczenie lokalizacji zabudowy mieszkaniowej i związanej ze stałym pobytem ludzi na terenach przeznaczonych pod lokalizację inwestycji mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z zachowaniem zasad określonych w rozdz. IV

Kierunki rozwoju miasta

Zabudowa mieszkaniowa rozwijać się będzie w powiązaniu z istniejącymi osiedlami w części zachodniej i północnej miasta, tereny usługowe i przemysłowo-usługowe w części wschodniej miasta oraz przy obecnych głównych ciągach komunikacyjnych, które w przyszłości stracą swoją rangę. Tereny po dawnych koszarach wojskowych planowane są jako usługowe, a częściowo pod powiększenie terenów na cele sportu i rekreacji w powiązaniu z istniejącym parkiem.

Polityka przestrzenna miasta

Nadrzędnym celem strategicznym rozwoju miasta jest rozwój zrównoważony rozumiany jako rozwój społeczno-gospodarczy przy uwzględnieniu uwarunkowań przyrodniczych i zapewniający równowagę przyrodniczą.

Cele polityki przestrzennej

W zakresie ekologii jest ochrona środowiska przyrodniczego i jego kształtowanie:

- 1) ochrona przed zanieczyszczeniami powierzchni ziemi, powietrza, wód podziemnych i powierzchniowych,
- 2) wyłączenie z zabudowy wydzielonych obszarów rolniczej przestrzeni produkcyjnej,

- 3) wspieranie inwestycji proekologicznych przede wszystkim związanych z infrastrukturą techniczną,
- 4) zachowanie istniejącej zieleni oraz wprowadzanie nowej.

Aktywizacja gospodarcza miasta

Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego przy poszanowaniu uwarunkowań przyrodniczych i chroniących środowisko.

Tworzenie niezbędnej oferty terenów pod zabudowę mieszkaniową, usługową i produkcyjną wyposażonych w nowoczesną infrastrukturę techniczną.

W zakresie rozwoju społeczności miejskiej

Wspieranie wszelkich przedsięwzięć wpływających na poprawę jakości życia i służących zaspokojeniu potrzeb mieszkańców w zakresie mieszkalnictwa, miejsc pracy i wypoczynku.

Zachowany zostaje wielofunkcyjny rozwój miasta ukierunkowany na:

- 1) stworzenie miejsc pracy dla ludności miasta,
- 2) rozwój zabudowy wraz z rozwojem sieci uzbrojenia technicznego,
- 3) zachowanie wysokich walorów dziedzictwa kulturowego,
- 4) poprawę stanu środowiska przyrodniczego.

Kierunki polityki przestrzennej zostały określone przez:

- 1) cele zagospodarowania przestrzennego,
- 2) zasady zagospodarowania przestrzennego,
- 3) kierunki zagospodarowania przestrzennego.

Cele zagospodarowania przestrzennego:

- 1) efektywne wykorzystanie stanu zainwestowania,
- 2) tworzenie warunków do poprawy jakości życia i zrównoważonego rozwoju.

Zasady zagospodarowania przestrzennego:

- 1) tworzenie warunków do współistnienia środowiska przyrodniczego i zurbanizowanego,
- 2) zachowanie dziedzictwa kulturowego,
- 3) poprawy ładu przestrzennego,
- 4) rozbudowę systemów infrastruktury technicznej.

Polityka przestrzenna miasta realizowana poprzez sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla obszarów przeznaczonych w zmianie studium pod zabudowę.

Plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego. Stanowi podstawę do zabudowy i zagospodarowania terenu. Ustala się przeznaczenie terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego oraz określa sposoby ich zagospodarowania i zabudowy.

Obowiązek sporządzenia planu dotyczy terenów, gdzie będą realizowane lokalne cele publiczne. Sporządzenia miejscowych planów będą wymagały tereny wykazane w rozdz. XXIX.

Na terenach tych projektowane są inwestycje celu publicznego związane z realizacją uzbrojenia terenu i wydzielenia dróg.